

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
21. OG 22. NOVEMBER 2001

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET DEN 21. OG 22. NOVEMBER 2001

- SAK 7/01 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- SAK 8/01 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2002
- SAK 9/01 Regulering av fisket etter sei i 2002
- SAK 10/01 Samlekvote av bunnfisk for kystflåten – evaluering og eventuell videreføring av samlekvoteordningen
- SAK 11/01 Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2002
- SAK 12/01 Regulering av fisket etter snabeluer (sebastes mentella) i 2002
- SAK 13/01 Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2002
- SAK 14/01 Regulering av fisket etter bunnfisk (unntatt reker) ved Grønland i 2002
- SAK 15/01 Regulering av fisket etter reker i 2002
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen og Skagerrak
c) I NAFO-området
- SAK 16/01 Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2002
- SAK 17/01 Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2002
- SAK 18/01 Regulering av fisket etter makrell i 2002
- SAK 19/01 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002
- SAK 20/01 Regulering av fisket etter havbrisling 2002
- SAK 21/01 Regulering av fisket etter kolmule i 2002
- SAK 22/01 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2002
- SAK 23/01 Eventuelt

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

B (pa): Biomass, precautionary approach

F (pa): Fishing mortality, precautionary approach

F (med): Fishing mortality, medium

MØTE I REGULERINGSRÅDET 21. OG 22. NOVEMBER 2001

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte første dag fra kl. 0900 til kl. 18.00 og andre dag fra kl. 0900 til kl. 1200.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FNL
Geir R. Hoddevik, FNL
Kjell Paulsen, Norsk Sjømannsforbund
Per Anders Bær, Sametinget
Hans Johan Dahl, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Willy Godtliebsen, Norges Råfisklag
Dag Rasmussen, Norges Råfisklag

Som sekretærer møtte Arne Fjellstad og Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Johán H. Williams, Fiskeridepartementet
Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Knut Sverdrup, Fiskeridepartementet
Ragnhild Aursnes, Fiskeridepartementet
Aleksander Vedø, Sør-Norges Trålerlag
Arild Skram, Kystvaktinspektøren
Willy Arntzen, Norges Kystfiskarlag
Christen A. Mordal, FNL
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Grethe Helgås, Riksrevisjonen
Annette Gohn, Riksrevisjonen

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet

Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Inger Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Are Strand, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Agný Laukeland, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Randi S. Sletten, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Arve Myklebust, Fiskeridirektoratet
Stein-Åge Johnsen, Fiskeridirektoratet

Gullestad åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten, og om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt.

Det var ingen merknader til saksliste og innkalling.

Gullestad informerte deretter tom at to representanter fra Riksrevisjonen var til stede som observatører. Bakgrunn for dette var at Riksrevisjonen ønsket å se nærmere på ressursforvaltning, og det å være til stede i Reguleringsrådet ville gi nyttig informasjon i så henseende.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND

Peter Gullestad orienterte om forhandlingene med Russland. Han sa at også i år var torskekvotens størrelse en viktig sak. Russland ønsket en høyere TAC, mens Norge forsøkte å få den satt lavere. Resultatet ble en videreføring av avtalen for 2001 både når det gjelder torsk og hyse, inklusive kvotebytter.

Han sa videre at det i flere år hadde vært enighet om at det ikke skulle drives et høstloddefiske, men at Russland ikke hadde overholdt dette. Han viste til at russerne hadde fisket 20 – 30.000 tonn som forskningsfangst på høsten. Fra norsk side var det blitt protestert mot dette. Han sa også at mye av dette kvantumet ble landet i Norge, og at Norge nå hadde innført landingsnekt. Russland er imidlertid ikke i stand til å ta sin vinterlodde tidligere, og som et nytt element i avtalen ble det derfor tatt inn en adgang til å ta inntil 10% av kvoten i perioden fra 15. november til 31. desember.

Når det gjelder kongekrabbe sa han at det nå går mot en normalisering av fisket, og at det i den forbindelse var jobbet mye med å få til felles tekniske reguleringstiltak (fangstperiode, minstemål, utforming av teiner m.v.). Han sa at kongekrabben vandrer sakte i forhold til sild og torsk, og at det derfor var enighet om en felles beskatningsregel som innebærer at hver av partene kan ta inntil 20% av hannkrabber over minstemål i hver sin sone. Dette gir 100.000 krabber til Norge og 300.000 til Russland. I Norge vil dette bli fulgt opp ved at en går over til en deltakerregulering i stedet for forskningsfangst. Han mente at en med denne modellen har løst en mulig konflikt i forhold til Russland.

Han sa videre at partene var enige om å utarbeide en felles strategi for en bærekraftig utvikling av de viktigste fiskebestandene i Barentshavet. Det var således enighet om å sette ned en arbeidsgruppe bestående av forskere fra begge land som skal se på dette spørsmålet. Han mente at det var grunn til å være betinget optimistisk med henblikk på dette arbeidet, og at det uansett ville være en nyttig prosess for å kartlegge forskjellene mellom de to landene.

Gerhard Olsen viste til at deler av den russiske kvoten var avsatt til forskningsformål, og spurte om det var en misforståelse som hevdet i pressen at dette kvantum ikke skulle belastes kvoten.

Peter Gullestad svarte at det i 2001 var satt en forskningskvote på 7.500 tonn, og at denne ble hentet fra ingen steder. Nå var det imidlertid avtalefestet at Russland kan bruke inntil 20.000 tonn av sin kommersielle kvote til blant annet forskning.

Kjell-Olav Larsen spurte om det var gjort tilstrekkelig forskning på kongekrabben, slik at en nå er sikker på bestandens størrelse. Han spurte videre om det bare var Russland som kan fiske inntil 10% av loddekvoten om høsten.

Når det gjelder kongekrabben, opplyste Gullestad at det var forsket og talt både på norsk og russisk side.

Han sa videre at begge parter i henhold til avtalen kan fiske en del av loddekvoten om høsten. Det er imidlertid gode grunner for ikke å gjøre dette. For det første vil et slikt fiske innebære at en i realiteten fisker på neste års kvote. Videre vil et fiske om høsten kunne foregå i Smutthullet og Svalbardsonen, og dette ønsker en ikke å åpne for. Han viste i denne forbindelse til at det i reguleringsforslaget var lagt opp til et vinterloddefiske.

Peter Gullestad orienterte deretter om at det planlagte årsmøtet i NAFO var avlyst på grunn av terroranslagene mot USA, og at et ekstraordinært årsmøte skulle avholdes i månedsskiftet januar/februar. I mellomtiden gjelder et "roll over"-arrangement, som innebærer at de vedtak som er fattet for 2001, også skal gjelde for 2002 inntil det eventuelt foreligger nye vedtak.

Johan Williams gav så en orientering om den pågående prosessen vedrørende flerstatsforvaltningen av norsk vårgytende sild, makrell og kolmule nasjonalt og innenfor NEAFC, og kunne opplyse at de enkelte pelagiske fiskerier er nå satt inn i en sammenheng. Norge kobler for eksempel makrell og kolmule. Når det gjaldt forhandlingene om norsk vårgytende sild gikk Norge hardt ut, men vi må erkjenne at vi "sprakk på oppløpet". Av ulike årsaker ønsket ikke Norge et brudd på NVG. Valget stod da mellom brudd eller videreføring av tideligere regime. I forberedelsene var det gjort en del innledende samtaler, herunder besøk til Moskva. I Harstad endret russerne standpunkt, i det de nå ønsket å videreføre ordningen. Norge ønsket ikke å ta i mot en byttepakke fra Island, som innebar økt norsk kvote i 2002 mot økt islandsk sonetilgang i 2003. Det skal gåes nye runder, og spørsmålet kan da bli økt adgang eller kvote.

Når det gjelder makrell, viste Johan Williams til protokollen hvor det fremgår at det skal forskes mer på sonetilhørighet før en ser på fordelingsspørsmålet. Vi fikk ellers i år synliggjort den sydlige komponenten

Når det gjelder makrell i NEAFC, fikk en der et vedtak hvor Island stemte mot.

Uer er på plass etter tøffe forhandlinger med Russland. Her måtte en imidlertid binde seg til å drøfte kvotefordelingen på nytt etter at ICES hadde gitt sine råd for 2003.

Når det gjelder dypvanns-ressursene har vi ingen avtale p.t., men det må forventes at NEAFC vil komme tilbake til dette i løpet av 2 år.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Reguleringsopplegget følger i grove trekk reguleringsopplegget fra tidligere år, med unntak av at kystflåten innenfor torsk foreslås inndelt i 4 lengdegrupper. De to minste lengdegruppene innenfor gruppe I foreslås regulert med samlekvote, mens de to største lengdegruppene foreslås regulert med maksimalkvote med moderat grad av overregulering. Reguleringsopplegget for fartøy i gruppe II er tilsvarende som tidligere år for torsk. Når det gjelder hyse videreføres årets reguleringsopplegg, med unntak av at man tar høyde for samlekvoteregulering for fartøy under 15 meter som har adgang i gruppe I torsk. Fiskeridirektøren har også vurdert samlekvote for gruppe II, men har kommet til at det er vanskelig å gjennomføre dette før sei- og hysefisket er lukket.

2. GENERELT OM TORSK.

2.1. FISKET I 2000.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene ved årsslutt i 2000.

Tabell 1 Status ved årsslutt 2000:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Kjøpt russisk kvote:	Oppfisket kvantum:	Rest
Gruppe II	12.900		16.171	- 3.271
Gruppe I under 28 m	105.810		103.572	2.238
Fartøy på 28 m og over	17.440	5.320	23.138	-378
Trål	57.250	10.180	69.073	-1.643
Sum	193.400	15.500	211.954	-3.054

Bifangstavsetningen på 5.000 tonn til gruppe I og gruppe II er i tabell 1 inkludert i gruppekvoten for gruppe I.

Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen, fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgett fartøy blir avregnet gruppekvoten for gruppe II. Dette utgjorde i 2000 totalt 1.989 tonn.

Norske fartøy kjøpte i 2000 15.500 tonn russisk kvote. Fangst innenfor disse kvotene er inkludert i tabellen over.

Forskningsfangst på innleide fartøy er også inkludert i tabellen over.

2.2. FISKET I 2001.

2.2.1. Kvoter og reguleringer i 2001.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13.-17. november 2000) ble det enighet om følgende:

Totalkvoten for 2001 inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kystorsk fastsettes til 435.000 tonn. Av denne avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torsk kvotene nord for 62°N i 2001 som følger:

Tabell 2 Torsk, kvotesituasjon i 2001:

Norge:	195.550 tonn
Russland:	183.550 tonn
Tredjeland:	55.900 tonn
Sum:	435.000 tonn

Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 215 tonn avsatt til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere ble da 195.335 tonn.

Videre har en i 2001 følgende kvotefordeling på de ulike gruppene:

Tabell 3 Gruppekvoter:

Torsketrål	57.128 tonn
Seitrål	750 tonn
Sum trål	57.878 tonn
Fartøy på 28 meter og over	17.608 tonn
Gruppe I	101.729 tonn
Gruppe II	15.120 tonn
Bifangst	3.000 tonn
Sum konvensjonelle redskaper	137.457 tonn

Mer om reguleringsordningen og utviklingen av fisket i 2001 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringsordningen.

2.2.2. Utviklingen i fisket i 2001.

Pr. 28. oktober var følgende kvanta torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 4 Landet fangst fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	118.338	37.486	155.824
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	7.629	11.621	19.250
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.627	119	1.746
Sum:	127.594	49.226	176.820
Kvote:	137.457	57.878	195.335
Restkvote:	9.863	8.652	18.515

I tabellen over er trålernes fiske med konvensjonelle redskap ført under konvensjonelle. Dette kvantumet (207 tonn) skal imidlertid avregnes trål sin gruppekvote. Det er så langt i år ikke kjøpt russisk kvote.

Tabell 5 Landet fangst fordelt på grupper pr 28. oktober:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Oppfisket kvantum:	Rest
Gruppe II	15.120	15.984	-864
Gruppe I	104.729	103.098	1.631
Fartøy på 28 m og over	17.608	8.304	9.304
Trål	57.878	49.433	8.445
Sum	195.335	176.819	18.516

I tabell 5 er bifangstavsetningen for gruppe I og gruppe II inkludert i gruppekvoten til gruppe I.

Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen, fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgett fartøy blir avregnet gruppekvoten for gruppe II. Dette utgjør så langt i år 1.988 tonn.

2.3. BESTANDSSITUASJONEN.

ACFM la fram sine vurderinger av bestandssituasjonen i juni i år. Bestanden blir vurdert å være utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden har siden 1998 vært under den nåværende føre var grensen på 500.000 tonn. Den nåværende føre var grensen vil muligens bli justert en del ned; hittil har imidlertid ACFM ikke villet anbefale en reduksjon. ACFM sier det er nødvendig med en gjenoppbyggingsplan for norsk arktisk-torsk. Det anbefales en beskatningsgrad (fiskedødelighet) på godt under 0,42 som er føre-var fiskedødelighetsnivået. Ved fastsettelsen av kvoten av norsk-arktisk torsk på 395.000 tonn i 2001 tilsvarte dette en fiskedødelighet på 0,66.

2.4. KVOTESITUASJONEN I 2002 - FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5.- 10. november 2001) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 2002, inkludert 40.000 tonn «Murmanskorsk», fastsettes til 395.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av den samlede kvoten på 435.000 tonn avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvotene som følger:

Tabell 6 Kvotesituasjonen for 2002:

Norge:	195.550
Russland:	183.550
Tredjeland:	55.900
Sum:	435.000

Det vil som i år være behov for å avsette et tilleggskvantum på 215 tonn til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere blir da 195.335 tonn torsk.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130.000 tonn får konvensjonelle redskaper 72% av totalkvoten, mens trålerne får 28%.
- ved en norsk totalkvote på 130.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330.000 tonn, og fordeles med 67% til konvensjonelle redskaper og 33% til trål.
- ved en norsk kvote på 330.000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330.000 tonn, med 67% til konvensjonelle redskaper og 33% til trålerne.

Landsmøtet legger til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøyer og trål.

Siden den norske kvoten er 195.335 tonn, betyr dette at gruppenes prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2002 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer konvensjonelle redskaper får 70,37% og trål 29,63%. Dette betyr 137.457 tonn til konvensjonelle redskaper og 57.878 tonn til trål.

3. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

3.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2001.

Reguleringsopplegget i 2001 har vært tredelt: fartøy på 28 meter og over har vært regulert med fartøykvoter, fartøy i gruppe I og fartøy i gruppe II har vært regulert med maksimalkvoter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

3.1.1. Fartøy på 28 meter og over i 2001.

Alle fartøy på 28 meter største lengde og over er i 2001, som tidligere, regulert innenfor samme ordning, jfr. "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap i 2001."

Gruppen er regulert med fartøykvoter, hvor eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line har måttet avsette 30% av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen er fartøykvoten ikke periodisert.

Det er i år avsatt 17.608 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 12,81% av den konvensjonelle kvoten. Det er lagt inn en overregulering på i overkant av 3% fra årets begynnelse for å begrense behovet for refordelinger.

Det ble i fjor innført enhetskvoteordning for denne fartøygruppen. Så langt har 35 fartøy fått utvidet sitt kvotegrunnlag som følge av enhetskvoteordningen.

Pr. 28.oktober er det landet 8.304 tonn, det gjenstår således 9.304 tonn. Det er forventet at dette blir fisket opp inne utgangen av året.

3.1.2. Gruppe I i 2001

For fartøy i gruppe I er det i 2001 avsatt 101.729 tonn.

Fartøy i gruppe I er regulert med maksimalkvoter. Ved fastsettelse av maksimalkvotene ble det lagt inn en overregulering på 35% mot 32% i fjor. Gruppekvoten var periodisert ved at 25.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai.

Det ble vurdert å stoppe fisket etter påkestoppen for å sikre at det gjensto 25.000 tonn til etter 1. mai. Ved Fiskeridirektoratet var oppfatningen at man ville passere 25.000 tonn i restkvote i løpet av siste uke før 1. mai. Vi tok da kontakt med Norges Fiskarlag rett før påske og informerte om at restkvantumet ville kunne bli noe mindre enn 25.000 tonn dersom en valgte å ikke stoppe fisket. I fjor ble det i tilsvarende uker fisket henholdsvis 3.100 tonn (uke 16) og 4.200 tonn (uke 17). Med lik fangsttakt som i fjor ville man pr 1. mai hatt en restkvote på 24.600 tonn.

Man fant det da uhensiktsmessig å stoppe fisket for kun en uke, og en hadde en felles forståelse for at det å ikke stoppe ville innebære at en hadde noe mindre enn 25.000 tonn igjen av årskvoten pr. 1. mai.

Pr. 1. mai viste det seg imidlertid at det var landet totalt 85.600 tonn, dvs. at det gjenstod 16.129 tonn til et fiske etter 1. mai. Som vi ser av tabell 7 nedenfor ble det landet store kvanta i ukene etter påske. Det gode fisket fortsatte i ukene etter 1. mai og en fant det derfor nødvendig å stoppe fisket etter torsk for resten av året 13. mai. Pr. 13. mai var det totalt landet 91.440 tonn torsk av denne fartøygruppen. Det gjensto således 10.289 tonn. Dette skulle dekke garanterte kvoter og samlekvoter, samt deler av bifangsten, i det en antok at bifangstavsetningen på 3.000 tonn var for liten til å dekke bifangst ut året både i gruppe I og gruppe II.

Tabell 7 Fangstutvikling:

Uke	Ukefangst	Akkumulert	Rest
Uke 14 (02-08.04)		69.773	31.956
Uke 15 (9-15.04)	påkestopp	påkestopp	Påkestopp
Uke 16 (16-22.04)	7.152	76.925	24.804
Uke 17 (23-29.04)	7.559	84.484	17.245
1.mai		85.600	16.129
Uke 18 (30.04-06.05)	4.292	88.776	12.953
Uke 19 (07.05-13.05)	2.664	91.440	10.289
2. september		99.108	2.621
28. oktober		103.098	-1.369

Som vi ser at tabell 7 er gruppekvoten overfisket med 1.369 tonn pr 28. oktober. I tillegg til gruppekvoten kommer en avsetning på 3.000 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy i gruppe I og gruppe II.

Fartøy under 11 meter hadde i utgangspunktet 40% av sin maksimalkvote garantert. I forbindelse med at fisket ble stoppet 13. mai utvidet man ordningen med garanterte kvoter. Fartøy under 11 meter fikk utvidet sitt garanterte kvantum fra 40% til 50% av maksimalkvoten, mens fartøy over 11 meter fikk et garantert kvantum på 40% av maksimalkvoten. Dette betyr at fartøy som ikke har fisket henholdsvis 50% og 40% av maksimalkvoten kunne fortsette sitt fiske til tross for stoppen inntil de har tatt 50%/40% av maksimalkvoten. 773 fartøy hadde ved stopptidspunktet fisket mindre enn henholdsvis 50% og 40% av maksimalkvoten, mens det var 719 fartøy som hadde fisket mer enn 90% av maksimalkvoten.

Fartøy i denne fartøygruppen hadde i utgangspunktet anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter. 31. august ble tillatt bifangstprosent økt til 25%. Bifangsten regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra og med mandag til og med søndag.

3.1.3. Fartøy i gruppe II.

Fartøy i gruppe II er i 2001 regulert etter samme prinsipper som tidligere. Gruppekvoten er på 15.120 tonn, hvorav 5.000 tonn skulle avsettes til et fiske etter 1. mai. Også i gruppe II var fisket

svært godt i ukene etter påske og pr. 1. mai gjensto det 2.119 tonn av gruppeknoten. Også gruppe II ble omfattet av stoppen som ble innført 13. mai; det gjensto da 564 tonn av gruppeknoten. Pr. 28. oktober er gruppeknoten overfisket med 864 tonn.

Tabellen nedenfor viser deltakelsen i fisket i perioden januar – april i 1999, 2000 og 2001.

Tabell 8 Deltakelse:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:		
	1999	2000	2001
0-7,9 meter	999	907	1.026
8 – 9,9 meter	967	947	1.036
10 – 14,9 meter	331	331	410
15 meter og over	25	31	55
Sum	2.322	2.216	2.527

Som vi ser er deltakelsen økt i alle lengdegrupper i første tertial i år sammenlignet med første tertial i 1999 og 2000.

I forbindelse med stoppen 13. mai utvidet en ordningen med garantert kvantum for fartøy under 10 meter i Nord-Troms og Finnmark til å gjelde fartøy under 10 meter i hele landet, samt at det garanterte kvantum ble økt med 1 tonn for de to aktuelle lengdegruppene (under 8 meter og 8 – 9,9 meter).

Fartøy i denne fartøygruppen hadde i utgangspunktet anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter. 31. august ble bifangstprosenten økt til 25%. Bifangsten regnes i rund vekt pr uke.

3.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2002.

Ved å legge til grunn en norsk kvote på 195.335 tonn blir gruppeknoten til konvensjonelle fartøy 137.457 tonn etter forslaget i punkt 2.4.

3.2.1. Generelle deltakelseskriterier

Forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 og forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på eller over 28 meter største lengde i 2002 ble sendt ut på høring den 18. oktober 2001.

Forslagene innebærer i stor grad en videreføring av den adgangsreguleringen en har i år innenfor disse gruppene. Den viktigste forskjellen er at en foreslår å fjerne aktivitetskravet for fartøy i gruppe I.

Deltakelsesforskriftene vil trolig bli fastsatt før møtet i Reguleringsrådet.

3.2.2. Behovet for regulering av fisket i 2002 – forventet tilgjengelighet av torsk for kystflåten.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold. Av disse er de viktigste:

- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- flåtens størrelse og sammensetning
- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hva som skal til for at en skal få god tilgjengelighet av torsk langs kysten avhenger av en rekke forhold. Det synes klart at bestandsstørrelse og alderssammensetning, samt mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

Omsetnings- og mottakssituasjonen i 2002 forventes ikke å ha noen begrensende effekt på fisket. Når det gjelder alternative fiskerier forventes også disse å bli stramt regulert i 2002.

Ut fra erfaringene fra inneværende år foreligger det etter Fiskeridirektørens oppfatning et betydelig reguleringsbehov i torskefisket for den konvensjonelle flåten.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 3.2.1, Generelle deltakelseskriterier, foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste årene.

3.2.3. Forslag til regulering av fartøy på 28 meter og over.

Ut fra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging, er det hensiktsmessig å regulere disse fartøyene med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger vedtaket fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag 2001 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoten for fartøy på eller over 28 meter største lengde settes til 12,81% , dvs 17.608 tonn.

Det er etablert en kvotestige for denne fartøygruppen og det er hensiktsmessig å videreføre denne.

For å begrense behovet for refordelinger i løpet av året legger vi inn 3 % overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyskvotene for 2002 for fartøy på 28 m.s.l. og over beregnes etter følgende kvotestige:

Tabell 9 Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen fartøy på 28 meter og over:

Fartøyets hjemmelslengde:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Fartøyskvote:
Gruppe II	1	0,081	14,6
8 - 8,9	1	0,115	20,7
14 - 14,9	3	0,376	67,7
15 - 15,9	2	0,432	77,8
17 - 17,9	1	0,544	97,9
20 - 20,9	2	0,712	128,2
21 - 21,9	2	0,763	137,4
23 - 23,9	1	0,853	153,6
26 - 26,9	1	0,954	171,7
28 - 28,9	2	1,000	180,0
29 - 29,9	4	1,020	183,6
30 - 30,9	3	1,050	189,0
31 - 31,9	2	1,070	192,6
32 - 32,9	11	1,090	196,2
33 - 33,9	15	1,120	201,6
over 34 m.s.l.	47	1,140	205,2
Sum	98		

I år, som i tidligere år, har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30% av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line også i 2002 må avsette minst 30% av kvoten til et fiske etter 1. september.

3.2.4. Forslag til regulering av fartøy i gruppe II.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag vedtok at gruppe II skal gis 10% av den konvensjonelle kvoten. Dette er omlag samme andel som gruppen har hatt de senere år, bortsett fra i inneværende år hvor gruppe II har en andel på 11%.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger vedtaket til Norges Fiskarlag slik at gruppe II får en andel på 10% av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 13.746 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at 5.000 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai.

Fiskeridirektøren har vurdert muligheten for å innføre samlekvoteregulering i gruppe II, men ser det som vanskelig å innføre dette så lenge hyse- og seifisket ikke er lukket. Fiskeridirektøren ser imidlertid positive sider ved å bruke samlekvote som reguleringsform for små fartøy, og vil derfor komme tilbake til muligheten for samlekvoter for denne gruppen når hyse- og seifisket eventuelt er lukket.

Sett på bakgrunn av utviklingen i fisket i år og den tidlige stoppen i fisket, samt at gruppekvoten for 2002 blir noe lavere enn gruppekvoten i inneværende år vil Fiskeridirektøren anbefale et noe strammere reguleringsopplegg, men at man benytter samme kvotestige som i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II reguleres med følgende maksimalkvoter:

Tabell 10 Maksimalkvoter i gruppe II

Fartøylengde	Faktor	Maksimalkvote 2001	Maksimalkvote 2002	Herav garantert kvantum
Under 8 meter	1,0	12,1	8	4
8 – 9,9 meter	1,4	17,4	11,2	5,6
10 – 14,9 meter	1,6	19,7	12,8	
15 meter og over	1,9	22,8	15,2	

Fiskeridirektøren foreslår at det enkelte fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum selv om gruppekvoten eller periodekvoten er oppfisket.

3.2.5. Forslag til regulering av fartøy i gruppe I.

Ut fra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til denne fartøygruppen settes til 106.103 tonn.

Norges Fiskarlags Landsmøte mener det er nødvendig å dele kystflåten inn i flere undergrupper, ikke minst for å oppfylle målsettingen om å beholde en variert fiskeflåte i Norge. En slik inndeling vil kunne skape et mer rettferdig konkurransegrunnlag fartøyene i mellom, sammenlignet med dagens reguleringsopplegg hvor både store og små fiskefartøy konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag.

I følge vedtakene fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag i år er hovedbegrunnelsen for å etablere en slik inndeling at det vil bidra til å opprettholde en fortsatt variert kystflåte, med små og store båter, og videre vil en slik inndeling være et avgjørende fundament dersom det skal etableres strukturordninger i flåten.

Fiskeridirektøren foreslår at man følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å dele gruppe I inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler:

Tabell 11 Lengdegrupper og gruppekvoter:

Fartøy under 10 m.	14%
10 m – 14,99 m	37%
15 m – 20,99 m	32%
21 m – 27,99 m	17%

En slik inndeling vil være mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt så langt. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens én gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens

kan også være at et mindre fartøy oppnår en maksimalkvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av ulik grad av overregulering innad i hver reguleringsgruppe. Dette er også noe Landsmøtet i Norges Fiskarlag erkjenner.

I gruppe I er det innført skjæringsdatoer som innebærer at fartøy som er skiftet ut eller forlenget etter skjæringsdatoen ikke får kvotemessig uttelling for utskiftningen/forlengelsen. Før en etablerer en inndeling av kystflåten må en således ta stilling til hvilket lengdebegrep som skal benyttes når fartøyene skal fordeles på de fire lengdegruppene. I utgangspunktet er det 3 alternativer for hvor fartøy som er forlenget/utskiftet etter siste skjæringsdato, skal plasseres:

- 1) i den gruppen fartøyet har hjemmelsgrunnlaget
- 2) i den "nye" gruppen (flytting av skjæringsdato)
- 3) i den "nye" gruppen, men med det gamle hjemmelsgrunnlaget

Som følge av at skjæringsdato ikke er benyttet i alle de aktuelle fiskeriene og det også er forskjellige skjæringsdatoer vil et fartøy kunne være i forskjellige lengdegrupper i torsk og hyse dersom alternativ 1) velges. Dette kan være u hensiktsmessig dersom den ene gruppen har et åpent fiske på torsk, mens den andre har lukket for hyse, all den stund hyse og torsk ofte fiskes i lag. Alternativ 1) vil således gi en uoversiktlig situasjon både for fisker, salgslag og (kontroll-) myndigheter. Alternativ 2) er etter Fiskeridirektørens oppfatning uaktuell siden denne innebærer signal om at det lønner seg kvotemessig å skifte ut til større fartøy, noe som innebærer en kapasitetsoppbygging. Når man ser fiskeriene samlet (både pelagisk og bunnfisk) er det hensiktsmessig at fartøyene tilhører samme lengdegruppe i alle fiskerier. Dette tilsier at man bør velge alternativ 3). Dette er også det alternativ Norges Fiskarlags ressursfordelingsutvalg har kommet fram til.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene plasseres i lengdegrupper ut fra fartøyets faktiske lengde, men får sin kvote beregnet på grunnlag av sin hjemmelslengde.

Fiskeridirektøren foreslår at de to fartøygruppene under 15 meter reguleres med samlekvote.

Når det gjelder detaljene i en slik samlekvoteregulering vil vi vise til sak 10.

For fartøygruppene over 15 meter er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å benytte en tilnærmet fartøykvoteregulering, dvs en maksimalkvoteregulering med moderat grad av overregulering. Dette vil gi fisker anledning til å planlegge fisket og vil kunne gi en større verdiskapning samlet sett enn det kappfisket en maksimalkvoteregulering vil kunne gi. Videre vil det med en fartøykvoteregulering være et redusert behov for en egen bifangstregulering noe som vil gjøre at regelverket kan være enklere for den enkelte, samtidig som det vil ha positive kontrollmessige aspekter.

Dersom en innførte fartøykvoteregulering vil imidlertid fartøykvotene ikke være økende med økende fartøylengde. De minste fartøyene i den største lengdegruppen vil ha lavere kvoter enn de største fartøyene i den neststørste lengdegruppen. Årsaken til dette er at antall fartøy i den største lengdegruppen er betydelig økt i forhold til det antall en hadde i denne lengdegruppen i de årene som ligger til grunn for beregning av prosentandelen til gruppene. Selv om man endrer på stigen, kan man ikke få til en økende fartøykvote med økende lengde når man ser de to lengdegruppene samlet.

For å få til en løsning med økende fartøyskvote ved økende fartøylengde må enten lengdegruppene prosentandeler korrigeres eller antall fartøy i den største lengdegruppen reduseres, for eksempel gjennom en kondemneringsordning. Alternativt må gruppen 21-27,99 betydelig overreguleres, men dette ville i stor grad svekke hensikten med å innføre en mer gradert reguleringsmodell for kystflåten. Det vil også medføre lange perioder med stopp i fisket med de ulempene det medfører. Verdiskapningen vil også kunne bli vesentlig redusert. En betydelig overregulering vil i praksis si en avkortning for fartøy som deltar innenfor flere fiskerier. Et annet alternativ er å gi en flat maksimalkvote i den ene eller begge lengdegruppene, f. eks. 100 tonn og 130 tonn.

Tabellen nedenfor viser dagens kvotestige med en moderat grad av overregulering i begge lengdegrupper. Tabellen viser også antall fartøy ut fra hjemmelslengde og ut fra faktisk lengde.

Tabell 12 Kvotestige med moderat grad (15%) av overregulering:

Lengde	Antall hjemmelslengde	Antall faktisk lengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
15 – 15,99	126	123	1,0	87,3
16 – 16,99	58	57	1,12	98,1
17 – 17,99	46	47	1,25	108,8
18 – 18,99	54	52	1,37	119,6
19 – 19,99	43	44	1,48	129,3
20 – 20,99	40	36	1,58	137,9
21 – 21,99	52	54	1,0	113,9
22 – 22,99	14	15	1,04	119,0
23 – 23,99	29	29	1,09	124,0
24 – 24,99	20	19	1,13	128,2
25 – 25,99	7	7	1,16	132,5
26 – 26,99	8	9	1,20	136,7
27 – 27,99	36	46	1,24	140,9
Sum 15 – 20,99	367	359		
Sum 21 – 27,99	166	179		

I tabellen over har vi lagt til grunn 15% overregulering både i gruppen 15-20,9 meter og i gruppen 21 – 27,9 meter. Fiskeridirektøren har som målsetting at fisket bør kunne holdes åpent hele året, dvs at kvotene i realiteten er fartøyskvoter, slik vi har hatt de siste årene, med unntak fra i inneværende år hvor fisket måtte stoppes. En overreguleringsgrad på 15% vil trolig innebære at fisket vil kunne holdes åpent hele året, noe som betyr at fartøyene kan planlegge sitt fiske slik at en får en mest mulig kostnadseffektiv utnyttelse av kvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene over 15 meter reguleres med maksimalkvoter som vist i tabell 12.

Jo større grad av overregulering en har jo større vil behovet for periodisering være for å unngå at store deler av året blir uten råstoff til landindustrien.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til behovet for periodisering.

For fartøy hvor hjemmelsgrunnlaget er mindre enn fartøyets faktiske lengde vil korrekt kvotefaktor for det enkelte fartøy bli opplyst ved Fiskeridirektoratet. Kvotefaktorene vil også fremgå av registre som salgslagene vil få tilgang til.

3.2.6. Bifangst.

Som følge av forslaget over hvor fartøy under 15 meter i gruppe I foreslås regulert med samlekvoter er det kun nødvendig med bifangstregulering for fartøy på 15 meter og over i gruppe I og alle fartøy i gruppe II.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 15 meter og over i gruppe I og alle fartøy i gruppe II kan ha inntil 10% bifangst av torsk i fisket etter andre arter, samt at ordningen med ukeavregning videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av torsk i fisket etter andre arter, men at det direkte fisket i de ulike gruppene blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

3.2.7. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy.

I henhold til forslag til deltakerforskrifter kan Fiskeridirektøren ved utskiftning av fartøy gi deltakelsesadgang til erstatningsfartøy.

Som nevnt under punkt 3.2.5. ønsker Fiskeridirektøren at fartøy plasseres i lengdegrupper på grunnlag av sin faktiske lengde, men at kvoten blir beregnet på grunnlag av fartøyets hjemmelslengde.

Bestemmelser om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy i 2001 fremgår av gjeldende reguleringsforskrift §§ 8 og 11. Fartøy under 28 meter gis ikke økt kvote som følge av utskifting og forlengelse etter 21. desember 1998. Ved utskifting eller forlengelse av fartøy på 28 meter og over etter 9. desember 1994 gis det ikke økt kvote. Fartøy som foretar utskifting eller forlengelse etter ovennevnte datoer (skjæringsdatoer) vil således ikke få kvote etter fartøyets reelle lengde.

Reglene om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy er begrunnet ut i fra kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved utskifting til større fartøy eller ved å forlenge fartøy.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det uheldig å endre datoene for forlengelse og utskifting siden dette gir insentiv til kapasitetsoppbygging i et fiskeri hvor en allerede har overkapasitet. Flere fartøy med økt kvoteberegningsgrunnlag vil medføre svekket driftsgrunnlag for de øvrige fartøyene i gruppen, og vil dermed også kunne medføre dårligere lønnsomhet. For å hindre økt kapasitet bør en ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskifting og forlengelse.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy beholdes for 2002, dvs henholdsvis 9. desember 1994 for fartøy som er skiftet ut med fartøy over 28 meter og 21. desember 1998 for de øvrige fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som er skiftet ut eller forlenget til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, kan fiske en kvote beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde.

Når det gjelder skifte til mindre fartøy skal i henhold til reguleringsforskriften §8 kvoten beregnes etter erstatningsfartøyets lengde. Denne bestemmelsen, som kun gjelder for fartøy under 28 meter, stimulerer ikke til å skifte til mindre fartøy i og med en da mister noe av det opprinnelige kvotegrunnlaget. På bakgrunn av at det er ønskelig å få ned kapasiteten også i kystflåten vil det kunne være hensiktsmessig at kvoten ble beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde også når en skiftet til mindre fartøy.

Dette ble også tatt opp på Reguleringsrådets møte i desember i fjor, uten at man gjorde vedtak i saken. Ressursfordelingsutvalget i Norges Fiskarlag mener at dersom et rederi erstatter et fartøy med et mindre fartøy, må det nye fartøyet beholde kvotegrunnlaget til det uttatte fartøyet. En slik regel vil i følge Ressursfordelingsutvalget kunne bidra til å redusere kapasiteten og kapitalbindingen i fiskeflåten uten at det skjer en reduksjon i antall fiskefartøyer. Landsmøtet i Norges Fiskarlag støtter dette forslaget.

Fiskeridirektøren foreslår at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

SAMMENDRAG:

*Trål: 57.878 tonn (29,63%)
Konv.: 137.457 tonn (70,37%)*

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap:

28 meter og over: 17.608 tonn (12,81%), fartøykvoter

Gruppe I: 106.103 tonn (77,19%), fordeles i 4 lengdegrupper.

- fartøy under 15 meter reguleres med samlekvoter

- fartøy over 15 meter reguleres med moderat overregulerte maksimalkvoter

Gruppe II: 13.746 tonn (10%), maksimalkvoter

4. GENERELT OM HYSE.

4.1. FISKET I 2000.

Tabell 13 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 2000.

Tabell 13 Status ved årsslutt 2000:

	Gruppekvote	Kjøpt russisk kvote	Landet kvantum	Rest
Konv. fartøy:	23.400	1.378	26.353	-1.575
Trål:	15.000	970	15.631	339
Sum:	38.400	2.348	41.984	-1.236

Norske fartøy kjøpte 2.348 tonn kvote fra Russland, hvorav 1.378 tonn for fiske med konvensjonelle redskap. Fangst på russisk kvote er inkludert i tabellen over. Forskningsfangst på innleide fiskefartøy er også inkludert i tabellen.

4.2. FISKET I 2001.

4.2.1. Kvotesituasjonen i 2001.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13. - 17. november 2000) var det enighet om følgende: Totalkvoten for 2001 fastsettes til 85.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.400 tonn til tredjeland. Det resterende kvantum på 80.600 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 14 Kvotesituasjonen i 2001:

Norge:	46.300 tonn
Russland:	34.300 tonn
Tredjeland:	4.400 tonn
Sum:	85.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten legges et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2001 er 51.300 tonn. Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 465 tonn avsatt til tredjeland. Disponibelt kvantum for norske fiskere i 2001 er da 50.835 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 19.826 tonn (39%) til trålerne og 31.009 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten.

4.2.2. Utviklingen i fisket i 2001.

Pr. 28. oktober var følgende kvantum hyse registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 15 Landet fangst fordelt på salgslag pr. 28. oktober:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	20.730	10.517	31.247
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	2.947	5.063	8.010
Vest-Norges Fiskesalslag:	537	181	718
Sum:	24.214	15.761	39.975
Kvote:	31.009	19.826	50.835
Restkvote:	6.795	4.065	10.860

Det er så langt i år ikke kjøpt russisk kvote.

4.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Hysebestanden høstes i følge ICES utover sikre biologiske grenser. Fiskedødeligheten i 2000 var godt over føre-var grensen, og den har vært høy siden 1997. Gytebestanden i 2001 (79.000 tonn) ligger i underkant av føre-var grensen på 80.000 tonn. 1998- og 1999-årsklassene er imidlertid antatt å være over gjennomsnittet, og disse vil lede til en økning av bestanden de nærmeste årene.

For at høstingen av bestanden skal foregå innenfor sikre biologiske grenser, tilrår ICES at fiskedødeligheten blir redusert til under føre-var grensen på 0,35. Dette tilsvarer at fangstene ikke overstiger 67.000 tonn i 2002.

4.4. KVOTESITUASJONEN I 2002 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5.- 10. november 2001) ble det enighet om en videreføring av kvoten for inneværende år, dette innebærer følgende: Totalkvoten for 2002 fastsettes til 85.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.400 tonn til tredjeland. De resterende 80.600 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 16 Kvotesituasjonen for 2002:

Norge:	46.300
Russland:	34.300
Tredjeland:	4.400
Sum:	85.000

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2002 vil være 51.300 tonn.

Det vil som i år være behov for å avsette et tilleggskvantum på 465 tonn til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere blir da 50.835 tonn, det vil si det samme som i inneværende år.

Norges Fiskarlags Landsmøte vedtok i år et forslag til ressursfordeling som gir en trålandel på 38%. Landsmøtet la til grunn at kysthyse skal inngå i fordelingsgrunnlaget. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 19.317 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 31.518 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger vedtaket fra Norges Fiskerlags Landsmøte. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 19.317 tonn (38%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 31.518 tonn (62%).

5. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

5.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2001.

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er som nevnt 31.009 tonn i år, hvorav fartøy under 28 meter kan fiske inntil 25.427 tonn (82%) og fartøy over 28 meter kan fiske inntil 5.582 tonn (18%).

5.1.1. Fartøy på 28 meter og over

Gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over på 5.582 tonn var periodisert ved at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line måtte avsette 30% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fartøykvoten er på 68 tonn. Dette innebærer en overregulering på ca 20%.

Pr. 28. oktober er det landet 2.687 tonn. Det gjenstår således 2.895 tonn av gruppekvoten.

5.1.2. Fartøy under 28 meter

Gruppekvoten for fartøy under 28 meter er delt i 3 perioder:

Tabell 17 Periodekvoter

01.01 – 30.04	8.400 tonn
01.05 – 31.08	8.513 tonn
01.09 – 31.12	8.513 tonn

Fisket er også regulert med maksimalkvoter. Når fisket er stoppet eller når maksimalkvoten er oppfisket er det tillatt med inntil 25% bifangst av hyse i fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket må stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

Fisket innenfor første periodekvote ble stoppet allerede 18. februar. Fra 19. februar og fram til og med 30. april var det dermed kun anledning til å fiske hyse som bifangst. Pr. 1. mai var det fisket 11.209 tonn hyse. 1. periodekvote ble således overfisket med 2.809 tonn, noe som medførte at 2. periodekvote ble redusert til 5.704 tonn. Det direkte fisket etter hyse i 2. periode ble stoppet 27. mai. I ettertid viste det seg at det i perioden fra 27. mai til 1. september gikk mindre hyse til bifangst og garanterte kvoter enn en hadde forventet. Pr 31. august gjensto det 1.269 tonn av periodekvoten. Da 3. periode åpnet 1. september var således disponibelt kvantum 9.782 tonn (8.513 tonn + 1.269 tonn). Som følge av at mange fartøy var ferdig med sine maksimalkvoter og en ønsket å kunne avvikle hysefisket mens torskeinnblandingen fortsatt var begrenset økte

Fiskeridirektøren maksimalkvotene med 25% den 29. oktober etter å ha innhentet råd fra Norges Fiskarlag.

Pr. 28. oktober gjenstår det 3.901 tonn for fartøy under 28 meter.

5.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2002.

5.2.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 18% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy over 28 meter. Dette er det samme som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 18% av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy.

Dette utgjør 5.673 tonn.

I inneværende år er overreguleringen på 20%. Fiskeridirektøren foreslår at man legger til grunn samme overregulering i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell fartøykvote og at denne settes til 70 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av maksimalkvoten til et fiske etter 1. september.

5.2.2. Fartøy under 28 meter

Fartøy under 28 meter vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 25.845 tonn.

Norges Fiskarlags landsmøte gikk inn for at det skulle etableres 4 lengdegrupper med tilhørende gruppekvoter for alle konvensjonelle fartøy under 28 meter, men Landsmøtet understreket også at en oppdeling av kystflåten i fire lengdegrupper betinger at det etableres adgangsbegrensningene i de samme fiskeriene. Før det er etablert adgangsbegrensning i hysefisket nord for 62°N for konvensjonelle fartøy under 28 meter, vil således ikke Fiskeridirektøren foreslå at gruppen av fartøy under 28 meter deles inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppeandeler.

Fiskeridirektøren vil for 2002 derfor gå inn for at hysefisket for fartøy under 28 meter reguleres som én gruppe med maksimalkvoter og periodisering på samme måte som i fjor.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap reguleres med maksimalkvoter med moderat grad av overregulering. Maksimalkvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 18 Kvotestige med overregulering på 50%:

Lengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Under 11 meter	1,00	13,1
11 – 13,9 meter	1,25	16,3
14 – 17,9	1,50	19,6
18 – 22,99	1,75	22,9
Over 23	2,00	26,1

Overreguleringen er satt noe ned i forhold til inneværende år hvor overreguleringsgraden var 86%. Dette ut fra en målsetting om at fisket bør kunne holdes åpent mesteparten av året.

For fartøy under 11 meter har man også i inneværende år hatt en ordning med garantert kvantum, og det kan være hensiktsmessig å videreføre en slik ordning.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 11 meter største lengde kan fortsette sitt fiske innenfor et garantert kvantum på 5 tonn selv om periodekvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 15 meter med fiskeadgang i gruppe I torsk reguleres med samlekvote.

Av gruppekvoten på 25.845 tonn har Fiskeridirektøren beregnet at 12.283 tonn må trekkes ut til dekning av hysefisket til fartøy under 15 meter med fiskeadgang i gruppe I torsk som foreslås regulert med samlekvoter i 2002, jfr. sak 10/01. Dette kvantum er beregnet på grunnlag av maksimalkvotene i tabell 18 korrigert for overregulering og korrigert for differansen mellom antall fartøy under 15 meter med adgang i torskefisket i gruppe I (1.900) og de av disse som faktisk har fisket hyse (1.241). Antall fartøy som faktisk har fisket hyse er basert på antall fartøy som i 2000 har fisket mer enn 1 tonn hyse.

Gruppekvoten av hyse for fartøy som ikke er regulert med samlekvote foreslås etter dette fastsatt til 13.562 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at man for å sikre en viss leveranse over året, periodiserer fisket for fartøy som ikke reguleres med samlekvote. Fiskeridirektøren foreslår at man benytter 3 perioder som i inneværende år:

Tabell 19 Periodekvoter:

Periode	Periodekvoter 2001 (%)	Periodekvoter for 2002
01.01 – 30.04	33%	4.475 tonn
01.05 – 31.08	33%	4.475 tonn
01.09 – 31.12	34%	4.612 tonn

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25% bifangst av hyse ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%.

Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr. uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjensto skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at årets bifangstordning videreføres i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av hyse i fisket etter andre arter, men at det direkte fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

6. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

6.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 2001

6.1.1. Torsk og hyse

Trålernes gruppekvote av torsk og hyse er fullt ut fordelt, men ikke overregulert.

6.1.2. Regulering av seitrålerne

Seitrålerne ble skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Denne gruppen har i år avsetninger på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst.

Pr 28. oktober har seitrålerne landet 418 tonn torsk og 1.048 tonn hyse.

Så langt i år har seitrålerne fisket noe over avsetning av hyse og noe under avsetningen av torsk. Totalt er det pr. 28. oktober fisket 1.466 tonn. Det kan således se ut som man vil holde seg innenfor summen av avsetningene av torsk og hyse.

6.1.3. Rederikvoteordning

Fiskeridepartementet innførte en rederikvoteordning i trålfiske etter torsk, hyse og sei med virkning fra 11. september 2001.

Rederikvoteordningen innebærer at Fiskeridirektøren kan samtykke i at den kvote som er tildelt et fartøy kan fiskes av et annet fartøy som er tildelt kvote, når fartøyene tilhører samme rederi eller samarbeidende rederier og rederiet eller rederiene tidligere har tatt ut fartøy under enhetskvoteordning. Fartøyet som det overføres kvote fra, skal trekkes ut av alt fiske i områder under norsk fiskerijuridiksjon og i andre lands soner som norske fartøy har adgang til å drive fiske i. Ordningen er begrenset til kvoteåret 2001.

6.2. REGULERINGEN I 2002.

6.2.1. Gruppekvoter.

Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i oktober vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 2002 for torsk vil utgjøre 29,63% og for hyse 38%.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 57.878 tonn. Gruppekvoten av hyse vil utgjøre fra en andel på 38 % utgjøre 19.317 tonn.

Seitrålerne ble som nevnt skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvote for denne gruppen ble i 2001 satt til 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst. Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for at seitrålerne tildeles 750 tonn torsk og 750 tonn hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger forslagene fra Norges Fiskarlag om at det avsettes 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 35%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsatsen til 45% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2002 blir henholdsvis 57.128 tonn torsk og 18.567 tonn hyse.

6.2.2. Kvote faktorene

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

6.2.3. Bifangst

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvote av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

6.2.4. Høstkvote

Siden 1981 har 20% av ferskfisktrålernes kvoter vært avsatt til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen om 20% av kvoten til ferskfisktrålerne til etter 1. september. Dette gjøres gjeldende både for torsk og hyse.

7. ANDRE REGULERINGSTILTAK

7.1. PÅSKESTOPP

Det var i år innført påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei. Stoppen varte fra lørdag 7. april kl 17.00 til mandag 16. april kl 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjaldt stoppen til tirsdag 17. april kl 10.00.

For den konvensjonelle flåten har det som kjent vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt av å sikre en god rekruttering til bestanden. I den situasjon man er i nå med en gytebestand godt under "føre-var" grensen på 500.000 tonn, ser Fiskeridirektøren gode biologiske grunner for å gjennomføre påskestopp også i 2002. Dette spesielt i en situasjon hvor helligdagsfredningen er opphevet.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei fra lørdag 23. mars kl 17.00 til mandag 1. april kl 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 2. april kl 10.00. Nord for 70°20' gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene. Fiskeridirektøren foreslår videre at det under påskestoppen heller ikke er adgang til å fiske torsk, hyse og sei som bifangst i fisket etter andre arter.

8. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

En annen vesentlig forskjell fra de ordinære fritidsfiskebestemmelsene er at ordningen gir ungdom adgang til å fiske rognkjeks, noe som ellers er forbudt for ikke manntallsførte fiskere.

Ordningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og var gjeldende i perioden fra 25. juni til 10. august 2000.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrket.

I en situasjon hvor man kan ha helt eller delvis stopp i fisket som følge av reguleringsmodellen for ordinære fiskefartøy og det dermed kan være forbud om omsetning av fisk i fritidsfiskeordningen kan en ungdomsfiskeordning være ønskelig. I en situasjon med samlekvote vil imidlertid fisket neppe være helt stoppet.

Det har tidligere vært reist kritikk mot ungdomsfiskeordningen at den er lett å omgå og at det i enkelte tilfeller dreier seg om et ordinært, men skjult næringsfiske.

Fiskeridirektøren ser at ungdomsfiskeordningen har en symbolsk betydning og at den i enkelte situasjoner kan ha en praktisk betydning. I utgangspunktet vil omsetning av fangst tatt i fritidsfiske være forbudt dersom det ordinære fisket er stoppet, men med samlekvoteregulering i deler av kystflåten vil fisket i prinsippet aldri være helt stoppet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at det ikke vil bli anledning til å omsette fangst i fritidsfiske gjennom salgslagene dersom fisket i gruppe II er stoppet.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om ungdomsfiskeordningen bør videreføres i 2002.

Gullestad ga ordet til departementet for en orientering om fastsettelse av deltakerforskrifter for fisket etter torsk med konvensjonelle redskap.

Henriksen opplyste at det den 19. november ble fastsatt deltakerforskrifter for både fartøy over og under 28 meter. For fartøy på eller over 28 meter største lengde var det ingen endringer i forhold til 2001. Deltakerforskriften for fartøy under 28 meter innebærer også i det vesentlige en videreføring, bortsett fra at aktivitetskravet for fartøy i gruppe I nå var tatt yekk. Hun sa at dette var i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak. Hun viste videre til at det nå var foretatt endringer i saltvannsfiskeloven, som innebærer at det nå er hjemmel til å innføre ulike kvotemodeller også for kystflåten. Slike kvotemodeller er ikke avhengig av et aktivitetskrav. Hun sa også at bortfall av aktivitetskravet innebar en betydelig av forenkling da det var store administrative kostnader knyttet til dette vilkåret.

Hun orienterte også om at det var fastsatt deltakerforskrift for fisket etter sei med not nord for 62°N i 2002. Også denne forskriften var i hovedsak en videreføring av deltakervilkårene for 2001, med unntak av bortfall av aktivitetskravet.

Wold sa at han var klar over at Landsmøtet i Norges Fiskarlag hadde gått inn for bortfall av aktivitetskravet, men stilte spørsmål om hva som blir alternativet. Han sa at en må ha et aktivitetskrav i en eller annen form.

Gullestad sa at en nå var gått bort fra kravet om en viss prosent, men viste til at det var satt i gang en prosess med å få slettet fartøy fra merkeregisteret som ikke hadde levert fangst i løpet av de tre siste år.

Når det gjaldt bestandssituasjonen spurte Wold om hvorfor fiskerne i Lofoten nå opplever å se mer torsk enn det som var tilfellet i vinter.

Nedreaas sa at denne fisken kommer fra Barentshavet, og en forventer at 2002-sesongen blir vesentlig bedre enn 2001-sesongen, da de aktuelle årsklassene er i bedre forfatning.

Wold viste deretter til at trålerne ikke var regulert med overregulering i 2000, men at kvoten likevel var overfisket med 1.600 tonn.

Gullestad sa at forklaringen kunne være at fangststatistikken også omfattet forskningsfangst.

Remøy pekte på at kvoten for fartøy under 28 meter i gruppe II i 2000 var overfisket med 3.000 tonn.

Gullestad sa at dette skyldtes at tallet i tillegg til et lite overfiske, også inkluderte bifangst.

Han viste deretter til saksdokumentene og refererte forslaget om fordeling av norsk kvote mellom trål og konvensjonelle redskap. Han ba deretter om synspunkt på dette forslaget.

Dahl sa at han ikke var uenig i realiteten, men han var kritisk til begrunnelsen. Han viste til at det var blitt hevdet at Norges Fiskarlag har for stor innflytelse i fordelingsspørsmålet, og sa at en slik fordeling som foreslått i saksfremlegget ikke måtte begrunnes i at dette var Fiskarlagets forslag.

Gullestad sa at en her skulle treffe en beslutning om tall, og at det var tallene som var referert i saksfremlegget. Han var for øvrig enig med Dahl i at dette ikke måtte være begrunnelsen.

Arntzen var uenig i fordelingsprosenten, og mente at Norges Fiskarlag hadde for stor makt når det gjaldt fordelingsspørsmålet.

Han var for øvrig glad for at aktivitetskravet for fartøy i gruppe I nå var bortfalt. Dette hadde vært Norges Kystfiskarlags oppfatning i flere år.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap for 70,37% og trålerne 29,63% av gruppekvoten.

Når det gjelder fartøy på eller over 28 meter største lengde var det enighet i Reguleringsrådet om at gruppen reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote, og at eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag, må dekkes innenfor fartøykvoten.

Det var videre enighet om at gruppekvoten for disse fartøyene fastsettes til 12,81%, dvs. 17.608 tonn.

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg også til Fiskeridirektørens forslag til stige.

Gullestad viste så til forslaget om at fartøy som fisker med line må avsette 30% av kvoten til et fiske etter 1. september. Han ba om synspunkt på dette.

Wold foreslo at periodiseringen ble tatt vekk. Han sa at de fleste fartøyene setter av et kvantum til høsten uansett, da dette gir bedre økonomi. I tillegg er mange fartøy industrieid.

Ola Olsen var enig med Wold. Han sa periodiseringen var en unødig inngripen i fartøyeiers disposisjoner.

Larsen mente det var nødvendig med periodisering for å unngå at kvotene ble oppfisket tidlig på året. Det var dessuten dårlig verdiskapning når store mengder fisk ble landet samtidig. Han ønsket derfor større periodisering enn det som var foreslått i saksdokumentet.

Gullestad sa at en her måtte skille mellom to ulike situasjoner; periodisering av individuelle fartøykvoter og periodisering av gruppekvoter.

Dahl var tilhenger av periodisering. Han hadde imidlertid forståelse for Norges Fiskarlags argumentasjon om at dette var en inngripen i fartøyeiers disposisjoner, men sa at det også var et inngrep overfor landsiden dersom en måtte gå arbeidsledig i store deler av året. Han sa at situasjonen i 2001 hadde vært svært uheldig i så henseende.

Remøy sa at dette ikke gjaldt for ferskfisktrålerne, da disse er 90% industrieid. I tillegg er de pålagt leveringsforpliktelse. Fartøyeierne styrer derfor best selv. Han sa at problemet er et annet for kystflåten, hvor det er stor overregulering.

Gullestad sa at det som skjedde med kystflåten i 2001 skyldtes overreguleringen, og at dette var et annet problem enn det Larsen snakket om.

Wold viste til at situasjonen ville bli en annen i 2002 dersom det ble innført garanterte samlekvoter for fartøy under 15 meter. Disse fartøyene står for en vesentlig del av leveringene i kystflåten. Det er derfor ikke nødvendig med periodisering for kystflåten.

Gullestad konstaterte deretter at en ikke ble enig i dette spørsmålet og foretok avstemming.

5 representanter (Gullestad, Bær, Dahl, Larsen og Hoddevik) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

5 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jakobsen og Remøy) gikk inn for Norges Fiskarlags forslag.

Representanten fra Norsk Sjømannsforbund avholdt seg fra å stemme.

Gullestad refererte deretter forslaget i saksdokumentene om regulering av fartøy i gruppe II. Han viste til at det var foreslått en andel til gruppe II på 10% av gruppekvoten for konvensjonelle fartøy, noe som var i samsvar med landsmøtevedtaket til Norges Fiskarlag.

Wold sa at det var blitt reist innvendinger mot dette forslaget fra fartøyeiere i gruppe II. Det var pekt på at det kvantum som blir fisket av fritidsfiskere og deltakere i ungdomsfiskeordningen, også blir avregnet gruppe II-kvoten.

Gullestad sa at dette var årsaken til at gruppekvoten for 2001 ble økt fra 10 til 11%.

Wold viste da til at det ikke var foreslått en bifangstavsetning til gruppe I, og foreslo et kompromiss som gikk ut på å avsettes 2000 tonn til bifangst/bufferkvote, samtidig som gruppe II får 10% av gruppekvoten for konvensjonelle fartøy.

Gullestad fant å kunne være med på et slikt kompromiss. Han frafalt dermed sitt forslag og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Videre gikk Reguleringsråd inn for at 5.000 tonn av gruppekvoten avsettes til et fiske etter 1. mai.

Det var også enighet om at gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Gullestad refererte deretter forslagene til stige og garanti for fartøy i gruppe II. Han sa at stigen og kvotefaktorene var foreslått tilsvarende som inneværende år, men at maksimalkvotene måtte

settes lavere for 2002 på grunn av overfisket i 2001. I saksframlegget var det således foreslått maksimalkvoter på 8 tonn til de minste fartøyene og 15,2 tonn til de største. På grunn av enighet om avsetning av 2.000 tonn til bifangst/bufferkvote kunne han imidlertid gå med på en økning av maksimalkvotene til 10 tonn til de minste fartøyene og 19 tonn til de største.

Wold viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått en videreføring av årets maksimalkvoter.

Det ble deretter foretatt avstemming.

5 representanter (Gullestad, Bær, Dahl, Larsen og Hoddevik) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

5 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jakobsen, Remøy og Paulsen) gikk inn for Norges Fiskarlags forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nordland, Troms og Finnmark gis et garantert kvantum på 50% av maksimalkvotene.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å avsette en gruppekvote på 104.103 tonn til gruppe I.

Når det gjaldt gruppeinndelingen viste Gullestad til at Landsmøtet i Norges Fiskarlag hadde gått inn for den såkalte "Finnmarksmodellen", som går ut på å dele kystflåten inn i 4 grupper med egne gruppekvoter og overregulering som er tilpasset fangstkapasiteten i den enkelte gruppe. Han sa at det tidligere hadde vært de store fartøyene som hadde tjent på overreguleringen, siden de fisket mer enn de små. Dersom en nå skulle følge landsmøtevedtaket og samtidig får stigende kvoter, ville en komme i den situasjon at overreguleringsgraden er stigende med fartøyets lengde.

Det som ytterligere kompliserte bildet var intensjonen om å innføre samlekvoter parallelt med dette. Han sa at målet var å innføre samlekvote for alle, men at dette lot seg ikke gjennomføre for 2002, da sei- og hysefisket ikke var lukket. Han viste i denne forbindelse til at Norges Fiskarlag i sitt landsmøtevedtak hadde forutsatt adgangsbegrensninger i sei- og hysefisket, samt strukturordninger for de største fartøyene. Fiskeridirektoratet hadde derfor i forslagene forsøkt å følge opp landsmøtevedtaket så langt som mulig for torsk, som en oppfattet som mest bearbeidet og gjennomtenkt av ressursfordelingsutvalget. En hadde imidlertid ikke valgt tilsvarende modell for sei, hyse og NVG-sild fordi forutsetningene ikke var tilstede.

Han sa videre at en del problemer kunne løses ved at det ble vedtatt samlekvoter for fartøy under 15 meter, og en måtte derfor avgjøres om det var enighet på dette punkt.

Bær viste til positive tilbakemeldinger fra fiskere fra samiske områder som hadde deltatt i pilotprosjektet, og mente en burde prøve samlekvoter som foreslått. Han mente at samlekvoter ville gi rom for et friere og mer kostnadseffektivt fiske.

Arntzen sa at Norges Kystfiskarlag i utgangspunktet var skeptisk til samlekvoter, men ikke helt avvisende.

Gullestad viste så til at Norges Fiskarlag i utgangspunktet ønsket valgfrihet for det enkelte fartøy om de skal fiske på samlekvote eller ikke. Han sa at dette ikke lot seg gjøre, og at det her måtte bli et enten eller.

Wold sa at Norges Fiskarlag var villig til å diskutere samlekvoter. Han viste til at Landsmøtet hadde vedtatt "Finnmarksmodellen", men at en var klar over at dette ikke lot seg gjennomføre i dag. Han sa videre at 2002 måtte ses på som et prøveår, og at dette året således ikke måtte danne presedens for videre reguleringer.

Larsen mente det var en fordel med samlekvoter for fartøy under 15 meter, og støttet derfor Fiskeridirektørens forslag. Han sa at fartøy med samlekvoter kunne fiske på en annen måte, som ville være bedre for industrien.

Gerhard Olsen var positiv til samlekvoter for 2002, og sa at opplegget som var skissert i saksfremlegget var bedre enn han hadde trodd var mulig.

Gullestad foretok en oppsummering og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy under 15 meter reguleres med samlekvote.

Han kunne også konstatere at det var enighet om å dele gruppen inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppekvoten:

<u>under 10 m.s.l.:</u>	<u>13,25%</u>
<u>10 – 14,99 m.s.l.:</u>	<u>38,25%</u>
<u>15 – 20,99 m.s.l.:</u>	<u>30,00%</u>
<u>21 – 27,99 m.s.l.:</u>	<u>18,50%</u>

Det var videre enighet om at fartøyene plasseres i lengdegrupper ut fra fartøyets faktiske lengde, men får sin kvote beregnet på grunnlag av sin hjemmelslengde.

Når det gjaldt overregulering la han frem et revidert forslag som innebar at overreguleringen var satt til 40% for fartøy under 10 meter, 40% for fartøy i gruppen fra 10 – 14,99 meter og 15% for gruppen 15 – 20,99 meter. Videre var overreguleringen i det reviderte forslaget satt ned fra 20 til 25% for gruppen 21 – 27,99 meter, men at den ideelt sett burde vært 0. For å løse problemet med for høy overregulering, foreslo han derfor at gruppekvoten skulle periodiseres ved å avsette 20% til et fiske etter 1. september.

Williams sa at en overregulering på 20% ville føre til et kappfiske og dårlig kvalitet.

Larsen mente at en måtte ha periodisering for å unngå et kappfiske. Han hadde tenkt å foreslå at 60% av gruppekvoten kunne fiskes frem til 1. mai, 20% fra 1. mai til 31. august og 20% fra 1. september og ut året. Han kunne imidlertid støtte Fiskeridirektørens forslag.

Williams spurte om en var forberedt på en stopp i gruppen for fartøy over 21 meter, og sa at en må ta konsekvensene av egne valg.

Gullestad var enig med Williams i at dette reguleringsopplegget ville medføre en tidlig stopp for denne gruppen. Han var likevel villig til å gå med på dette opplegget for å oppnå enighet i Reguleringsrådet.

Williams så for seg at stoppen i 2001 ville medføre frykt for at en ikke skulle få tatt kvoten i 2002, og at det derfor ville bli et kappfiske fra 1. januar. Dette kunne igjen føre til stopp midt i Lofotfisket, og han gjentok spørsmålet om næringen var forberedt på dette.

Gullestad sa at det forslaget hadde visse svakheter, men at en med dette opplegget i hvert fall hadde halvannen fot på bakken.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet i spørsmålet om maksimalkvotenes størrelse.

Det var videre enighet om at 20% gruppekvotene for fartøy over 15 meter avsettes til et fiske etter 1. september.

Reguleringsrådet var også enig i at fartøy på eller over 15 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II kan ha inntil 10% bifangst av torsk i fisket etter andre arter, samt at ordningen med ukeavregning videreføres.

Gullestad viste deretter til forslaget om å beholde gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy, og konstaterte at det var enighet i rådet om dette.

Han refererte så forslaget om at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde. Han sa at dette var et virkemiddel mot kvotemotivert oppbygging.

Wold viste til at Landsmøtet i Norges Fiskarlag var enig i dette forslaget, og spurte hva som ville skje dersom en skiftet ut til mindre fartøy og dermed går ned i en annen gruppe. Han pekte på at det var mange fartøy i gruppene 15 – 20 meter og 10 – 15 meter, og at det kunne bli problematisk dersom antallet ble forskjøvet.

Williams sa at en her måtte løsrive seg fra lengdekonseptet og heller se på kvoten. Det reguleringstekniske var noe argument, i det dette ville la seg løse bl.a. ved hjelp av et register.

Gullestad sa at Wold hadde et poeng, men at dette problemet ville kunne løses.

Gerhard Olsen viste til at tilsvarende gjaldt for fartøy over 28 meter.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Han viste så til saksdokumentene og spørsmål om reguleringer ved fiske etter hyse. Han refererte først forslaget til fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad refererte deretter forslaget om at fartøy på eller over 28 meter reguleres innenfor en egen gruppekvote, og at gruppen skal ha 18% av gruppekvoten for konvensjonelle fartøy.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Reguleringsrådet var også enig i forslaget til fartøykvote for denne gruppen.

Når det gjelder forslaget om at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av kvoten til et fiske etter 1. september, viste han til den generelle diskusjonen tidligere i møtet og avstemningen som ble foretatt da.

Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om regulering av fartøy under 28 meter, og viste til at det her ikke var foretatt noen inndeling i delgruppekvoter. Dette var uaktuelt så lenge hysefisket ikke var lukket. Forslaget innebar således en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg, dog med litt redusert overregulering.

Wold innså at en ikke kunne bruke "Finnmarksmodellen" her, og sa at han kunne gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gerhard Olsen foreslo at en kunne bruke tilsvarende stige som i "Finnmarksmodellen", slik at det ble harmoni i forhold til de fartøy som reguleres med samlekvote.

Gullestad hadde ingen motforestillinger mot dette, og trakk sitt forslag.

Han konstaterte at det var enighet om at fartøy under 28 meter blir regulert som én gruppe med maksimalkvoter som inneværende år.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å følgende stige:

<u>Lengdegrupper:</u>	<u>Kvotefaktor:</u>
<u>under 10 m.s.l.</u>	<u>1,00</u>
<u>10,00 – 14,99 m.s.l.</u>	<u>1,25</u>
<u>15,00 – 20,99 m.s.l.</u>	<u>2,00</u>
<u>21,00 – 27,99 m.s.l.</u>	<u>2,25</u>

Han pekte på at overreguleringen ikke hadde vært for lav inneværende år, selv om det nå var åpnet for et fritt fiske. Dette hadde sammenheng med stoppen i torskefisket. Han viste til at det i år hadde vært lange perioder med stopp, og foreslo en overregulering på 50%. Han sa imidlertid at årets overregulering på 86% kunne videreføres, men da måtte en ha periodisering.

Wold foreslo en videreføring av årets opplegg med 86% overregulering og inndeling i tre perioder.

Gullestad sa da at han kunne være med på maksimalkvoter på 14 tonn til de minste fartøyene og 31,4 tonn til de største.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om garantert kvantum på 5 tonn for fartøy under 11 meter. På bakgrunn av at stigen var endret i forhold til forslaget i saksfremlegget, ble dette korrigert til fartøy under 10 meter.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at fartøy under 15 meter med adgang til å delta i fisket etter torsk i gruppe I reguleres med samlekvote.

Reguleringsrådet sluttet seg også til fremgangsmåten for avsetning av kvantum til fartøy som ikke er regulert med samlekvote. Det var således enighet om av 14.173 tonn av gruppeknoten avsettes til disse fartøyene.

Han refererte deretter forslaget om å periodisere gruppeknoten i tre perioder.

Larsen var enig i forslaget om tre perioder. Han ønsket imidlertid at siste periode skulle starte 15. august av hensyn til fløylinefisket i Øst-Finnmark.

Wold var enig i at 15. august var en bedre dato for fløylinefisket, men pekte på at fiskere i andre distrikt ønsket en senere startdato for tredje periode. Han opprettholdt derfor forslaget om 1. september.

Gerhard Olsen viste til at flesteparten av fartøyene som deltok i fløylinefisket nå ville bli regulert med samlekvoter, og at det derfor ikke var behov for å endre datoen.

Larsen sa at det også var mange fartøy over 15 meter som deltok i fløylinefisket, og han henstilte derfor representantene fra Norges Fiskarlag om å slutte seg til dette forslaget.

Wold sa at en da måtte øke avsetningen til tredje periode for ikke å ødelegge for dem som ønsket en senere start.

Gullestad sa det ville være mulig å flytte kvantum fra andre til tredje periode, og foreslo 33% i første periode, 30% i andre periode og 37% i tredje periode. Han foreslo også åpningsdato for tredje periode satt til mandag 19. august.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Gullestad viste så til forslaget om å videreføre årets bifangstopplegg.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av hyse i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst dekkes.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av trålfiske. Han sa at trålknoten allerede var fastsatt under behandling av fisket med konvensjonelle redskap.

Han refererte forslagene til bifangstregulering for seitrålerne og avsetning av et kvantum på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av disse fartøyenes bifangst.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at det for den enkelte seitråler settes et øvre tak på hvor mye bifangst av torsk og hyse det enkelte fartøy kan fiske innenfor den totale avsetningen på henholdsvis 750 tonn torsk og 750 tonn hyse. Reguleringsrådet tilrådte på denne bakgrunn at det enkelte fartøy totalt ikke kan fiske mer bifangst av torsk og hyse enn til sammen 120 tonn.

Gullestad viste deretter til forslaget om å regulere torsketrålerne ved videreføring av gjeldende kvotefaktorer og at kvotene ble fordelt fullt ut på det enkelte fartøy uten avsetning til bifangst.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Når det gjelder forslaget om å avsette 20% av kvoten til ferskfisktrålerne til etter 1. september, viste han til den generelle diskusjonen om periodiseringen tidligere i møtet og avstemmingen som ble foretatt da.

Gullestad viste til punktet om andre reguleringstiltak og spørsmål om påkestopp. Han sa at forslaget innebar en stopp fra lørdag 23. mars til mandag 1. april.

Wold fremmet forslag om en noe kortere påkestopp; fra onsdag 27. mars til mandag 1. april.

Det ble deretter foretatt avstemming.

6 representanter (Gullestad, Dahl, Larsen, Hoddevik, Paulsen og Bær) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

4 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen og Jacobsen) stemte for Wolds forslag.

Remøy var ikke til stede under avstemmingen.

Gullestad viste deretter til forslaget om videreføring av ungdomsfiskeordningen i 2001. Han sa at ordningen i stor utstrekning kun hadde en symbolfunksjon. Ordningen fikk imidlertid reell betydning i 2001, da kystfisket var stoppet. Han viste deretter til at ordningen i noen grad syntes å bli misbrukt, og han ville høre Reguleringsrådets synspunkter på ordningen.

Wold var enig med Gullestad i at det ble jukset en del. Han mente imidlertid at ordningen bør videreføres, men at det da må presiseres at den kun gjelder for ungdom mellom 15 og 25 år.

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

State of stock/fishery: The stock is outside safe biological limits. Fishing mortality in the last four years has been among the highest observed and well above F_{pa} , even above F_{lim} , and is not sustainable. SSB has been below B_{pa} since 1998. Surveys indicate below average 1998 and 2000 year classes and a very poor 1999 year class.

Management objectives: In recent years, the advice has been to reduce fishing mortality below F_{pa} ($=0.42$) and to keep the spawning stock above 500 000 t, which was considered to be the minimum value required to have a low probability of bad recruitment. This approach was incorporated into a management objective in the years 1997-1999. The latest agreement in the Russian-Norwegian Fisheries Commission sets a TAC of 435 000 t (including 40 000 t Norwegian coastal cod) for 2001, 2002, and 2003. The intention is that this TAC could be revised either if the stock situation is more serious than known at the time of the agreement, or if the stock is assessed to be within safe biological limits. ICES considers that TACs under this agreement are well above those that would correspond to the application of the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points: The biological information on historic stock and recruitment sizes has been revised. These revisions have altered some of the historic values substantially, with two consequences. Spawning biomasses associated with some historic recruitment are now estimated to have been lower, suggesting that current reference points may be slightly too high. However, the new data appears better to separate the strong environmental impact on recruitment from the biological productivity of the stock. The pattern suggests that the biological productivity of the stock at low SSB may be lower than previously thought, and this may affect the selection of the reference points. This will allow a more robust analysis of the biological dependency of recruitment on SSB, the results of which would be the basis for yet further revisions to reference points. Rather than revising the reference points this year and again next year when the analysis will further separate environmental and biological contributions to stock productivity, ICES continues to advise using the previous reference points. The advice in the short term would be very similar using either the present or the candidate revised reference points, and the medium-term consequences can be re-evaluated when the further analyses are complete.

Reference points (1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 1 12 000 t, the SSB below which no above-average yearclasses have been observed	B_{pa} is set at 500 000 t, the value below which the probability of below-average yearclasses increases
F_{lim} is 0.70	F_{pa} be set at 0.42. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim}

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pa} = examination of stock-recruit plot
F_{lim} = Median value of F_{loss}	F_{pa} = 5 th percentile of $F_{loss} = F_{lim} \times 0.6$

Advice on management: ICES recommends a considerable reduction in fishing mortality to well below F_{pa} (0.42). A rebuilding plan for this stock is required. Rebuilding the spawning stock to above the B_{pa} (500 000 t) by 2003 requires a F in 2002 of less than 0.25. This corresponds to catches in 2002 of less than 181 000 t. The rebuilding plan should also include measures ensuring that all catches are reported fully and that the exploitation pattern be improved.

Relevant factors to be considered in management: The TAC for 2001 was set considerably higher than recommended by ICES. The agreed TAC for 2002 (435 000 t, including 40 000 t of Norwegian coastal

cod) is expected to be taken with a fishing mortality well above F_{pa} . As a result of this, SSB is expected to remain below B_{pa} in 2003.

Evidence of recent under-reporting of catches during the 1990s is accumulating. Both discards and unreported landings will reduce the effect of management measures and it is important that management agencies ensure that all catches are counted against the TAC regulations.

Since fishing mortality is still far above F_{max} (0.24) the stock is growth-overfished.

The majority of the spawning stock comprises first time spawners. Evidence has shown that the eggs and larvae of

first-time spawners are less viable than those of other mature fish, but also that the overall spawning period is reduced when the spawning stock consists of fewer age groups. Both these factors can reduce the reproductive potential of the stock for the same biomass.

Comparison with previous assessment and advice: In previous assessments, fishing mortality $F(5-10)$ in the most recent years was often underestimated and stock numbers overestimated in the annual assessments of the stock. The current assessment does not present such retrospective patterns, although it is too early to infer whether this over/underestimation has ceased to be a problem for this assessment.

In the past, ICES has presented a TAC-constrained forecast for the intermediate year in prediction, rather

than assuming *status quo* fishing mortality. This year ICES presents a *status quo* forecast for the following reasons:

- It is believed that under-reporting of catches continues to be a problem for this stock, in which case a TAC constraint is inappropriate;
- For NEA cod, a TAC constraint requires a reduction in fishing mortality compared to *status quo*, whilst for NEA haddock, (mostly caught in association with cod), an increase in fishing mortality would be required for a TAC constraint. This inconsistency suggests that the TAC constraint is being used as an *ad hoc* "fix" for assessments that provide uncertain catch forecasts from year to year, rather than reflecting an actual constraint on fishing mortality;
- The practice is consistent with most other stocks in the ICES area. Experience with TACs suggest that precise and unbiased assessments, as well as compelling reasons to assume that TACs act as a constraint on catches, are needed before applying a TAC constraint on forecasts.

Catch forecast for 2002:

Basis: $F_{sq} = F(2001) = F(2000) = 0.91$; Landings (2001) = 530; SSB(2002) = 272.

F(2002)	Basis	Landings (2002)	SSB (2003)	Comment
0		0	611	
0.09	$0.10 * F_{sq}$	71	567	
0.12	$0.13 * F_{sq}$	92	553	$F_{B.1}$
0.18	$0.20 * F_{sq}$	138	526	
0.22	$0.24 * F_{sq}$	164	510	F_{max}
0.25	$0.27 * F_{sq}$	182	500	$SSB_{2003} = B_{pa}$
0.36	$0.40 * F_{sq}$	259	453	
0.42	$0.46 * F_{sq}$	292	434	F_{pa}
0.54	$0.60 * F_{sq}$	366	391	
0.60	$0.66 * F_{sq}$	395	374	Agreed TAC 2002*
0.63	$0.70 * F_{sq}$	415	363	Agreed TAC 2002**
0.68	$0.75 * F_{sq}$	435	353	Agreed TAC 2002***
0.73	$0.80 * F_{sq}$	460	338	
0.82	$0.90 * F_{sq}$	504	315	
0.91	F_{sq}	544	293	F_{2000}

*assuming 40 000 t of the total quota taken as Norwegian Coastal cod

**assuming 20 000 t of the total quota taken as Norwegian Coastal cod

***assuming 0 t of the total quota taken as Norwegian Coastal cod

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: Changes in growth, maturity and cannibalism are linked to abundance of the capelin stock, which has increased since 1997 and is expected to stay at a high level in 2001. So far, a reduction in cannibalism has been observed. Models relating cannibalism and capelin abundance have been used to predict natural mortality for 2001 onwards.

The fishery for North-East Arctic cod is conducted both by an international trawler fleet operating in offshore waters, and by vessels using gillnets, longlines, handlines, and Danish seine operating both offshore and in the coastal areas. Quotas were introduced in the trawl fishery in 1978 and for the fisheries with conventional gears in 1989. In addition to quotas the fisheries are regulated by mesh size limitations (including sorting grids), a minimum catching size, a maximum by-catch of undersized fish, maximum by-catch of non-target species, closure of areas with high densities of juveniles, and by seasonal and area restrictions. Since January 1997 sorting grids have been mandatory for the trawl fisheries in most of the Barents Sea and Svalbard area. The fisheries are controlled by inspections of the trawler fleet at sea, by a requirement

of reporting to catch control points when entering and leaving the EEZs, and by inspections for all fishing vessels when landing the fish. Keeping a detailed fishing log-book on board is mandatory for most vessels, and large parts of the fleet report to the authorities on a daily basis. There is some evidence that the present catch control and reporting systems are not sufficient to prevent under-reporting of catches.

The assessment is based on analysis of catch-at-age data, using two commercial cpue series and three survey series. Estimates of cannibalism are included in the natural mortality. Alternative assessment methods (Fleksibest) are in development.

While the area coverage of the surveys was incomplete in 1997, 1998, and the summer of 2000, the coverage was normal in 1999 and during the winter surveys in 2000 and 2001.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, May 2001 (ICES CM 2001/ACFM:19).

Catch data (Tables 3.1.2.a.1-3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC (Advice November 87) (Revised advice May 88)	530 (320-360)	590 451	459	435	
1989	Large reduction in F	335	300	348	332	
1990	F at F _{low} ; TAC	172	160	210	212	25
1991	F at F _{low} ; TAC	215	215	294	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	421	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	575	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	795	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	763	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	759	732	
1997	Well below F _{med}	< 993	850	775 ³	762	
1998	F less than F _{med}	514	654	597 ⁴	593	
1999	Reduce F to below F _{pu}	360	480		485	
2000	Increase B above B _{pa} in 2001	110	390		414	
2001	High prob. of SSB > B _{pa} in 2003	< 263	395			
2002	F well below 0.25	< 181	395			

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *status quo* F. ³Spain data not included. ⁴Germany, Ireland, Spain not included. Weights in '000 t.

3.1.2.b Norwegian Coastal cod

State of stock/exploitation: There are no reference points proposed for this stock. The SSB in 2001 is the lowest observed in the time series extending back to 1984. The stock has declined continuously since 1994, and fishing mortality has increased since 1991. Recruitment in recent years has been below average. The landings increased steadily from 1991 and up to 1997; since then they have decreased. The assessment reflects the general trends in the development of the stock, although it is not regarded as accurate.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock. Management objectives should be defined, taking the status of the stock into consideration.

Advice on management: ICES advises that catches in 2002 should be reduced by the same proportion as for North-East Arctic cod.

Rebuilding plan: Although no precautionary reference points have been established for this stock a rebuilding plan is required. The rebuilding plan for this stock should complement the provisions taken in a similar plan developed for North-East Arctic cod as a result of ICES' advice for that stock.

Relevant factors to be considered in management: The SSB is at an historical low, and the year classes recruiting to the SSB over the next 4 years seem to be well below average. Unless fishing mortality is reduced considerably, a further decrease in the total stock biomass and SSB is expected. Management measures should be implemented to ensure that catches in particular are reduced in areas where, and in seasons when the proportion of Norwegian Coastal cod is large compared to North-East Arctic cod.

Norwegian Coastal cod is managed as part of the Norwegian North-East Arctic cod fishery. An expected yield of 40 000 t from the Coastal cod has been added annually since the mid-1970s to the quota for North-East Arctic cod. If this practice is followed in 2002 and the quota is taken, both the stocks (Norwegian Coastal cod and North-East Arctic cod) will continue to be overexploited. If Norwegian Coastal cod could be managed independently of North-East Arctic cod, ACFM would advise a reduction of at least 65% of the fishing mortality in 2000 in order to halt the decline in the spawning stock.

Comparison with previous assessment and advice: In this year's assessment the fishing mortalities ($F_{4,7}$) for 1997-1999 are higher and the stock biomasses and the spawning stock biomasses are lower compared with last year's assessment.

Catch forecast for 2002:

Basis: TAC; $F(2001) = 0.96 * F(2000) = 0.48$; Landings (2001) = 34; SSB(2002) = 49.

F(2002 onwards)	Basis	Catch (2002)	Landings (2002)	SSB (2003)	
0.01	$0.02 * F_{2001}$		1.0	72	SSB 2003 = SSB 1999
0.10	$0.20 * F_{2001}$		7.4	66	SSB 2003 = SSB 2000
0.17	$0.34 * F_{2001}$		12.0	61	SSB 2003 = SSB 2001
0.20	$0.40 * F_{2001}$		14.0	59	
0.30	$0.60 * F_{2001}$		19.9	53	
0.35	$0.70 * F_{2001}$		23.0	50	SSB 2003 = SSB 2002
0.40	$0.80 * F_{2001}$		25.1	48	
0.50	F_{2001}		29.8	43	

Weights in '000 t.

Although a TAC-constrained prediction is presented, this is very close to the *status quo* forecast that would have been preferred by ACFM. Because the difference is so minor, the prediction has not been re-run.

Elaboration and special comment: The fishery for Norwegian Coastal cod is part of a directed fishery on cod in Norway using a variety of traditional gears, including trawl, and has been conducted for several decades. The catches include both North-East Arctic cod and

Norwegian Coastal cod in some areas and in some periods of the year. In Finnmark 43 likely spawning areas for Norwegian Coastal cod have been identified. Among

these 24 are closed for Danish seine fishery in the first five months of the year. Trawl fisheries for roundfish are not allowed at any time of the year within 4 nautical miles of the coast.

A method of catch separation by otolith pattern has been used in recent years to estimate landings from the Norwegian Coastal cod stock. The landings data are not considered to be estimated precisely.

The stock was assessed by XSA using commercial catch-at-age data and an acoustic survey series. The catch data used in analysis go back to 1984 and the survey series to 1995.

3.1.3

North-East Arctic haddock (Sub-areas I and II)

State of stock/exploitation: The stock is harvested outside safe biological limits. Fishing mortality in 2000 is estimated to be well above the proposed F_{pa} and has been close to, or above F_{lim} since 1997. The SSB in 2001 (79 000 t) is estimated at B_{pa} (80 000 t). The 1998 and 1999 year classes are indicated to be above average.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock. For management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Precautionary Approach reference points (Unchanged since 2000):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 50 000 t, the SSB below which only poor year classes have been observed.	B_{pa} be set at 80 000 t, which is considered to be the minimum SSB required to provide a 95% probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty in the assessments and stock dynamics.
F_{lim} is 0.49, the fishing mortality associated with potential stock collapse.	F_{pa} is set at 0.35. This value is considered to have a high probability of keeping F below F_{lim} .

Technical Basis:

B_{lim} : only poor recruitment has been observed from 4 years of SSB < 50 000 t, and all moderate or large year classes have been produced at higher SSB.	$B_{pa} = B_{lim} * 1.67$.
$F_{lim} =$ median value of F_{loss} .	$F_{pa} = F_{med}$. The stock has sustained higher fishing mortality for most of the period after 1950 without collapsing; however, low SSB has often resulted in poor year classes.

Advice on management: In order to harvest the stock within safe biological limits, ICES recommends that fishing mortality be reduced to below $F_{pa} = 0.35$, corresponding to catches of less than 67 000 t in 2002.

Relevant factors to be considered in management: A substantial portion of the Northeast Arctic haddock catch is taken as by-catch in the NEA cod fishery. A reduction in North-East Arctic cod catches as advised for 2002 may help to achieve the advised reduction in fishing mortality for haddock as well.

Fishing mortality has been above F_{lim} a number of times during the 50-year time series. The stock has been able to withstand these periods of overfishing due to the occasional recruitment of exceptionally strong year classes. A lower fishing mortality would lead to better harvesting of the occasional strong year classes and would lead to more stable catches.

Comparison with previous assessment and advice: In recent years there appears to be a tendency to underestimate fishing mortality and to overestimate SSB.

Catch forecast for 2002:

Basis: $F(2001) = F_{su} = F(97-99 \text{ scaled to } 00) = 0.46$; Landings (2001) = 61; SSB(2002) = 76.

F (2002)	Basis	Catch (2002)	Landings (2002)	SSB (2003)
0	$0.00 * F_{su}$		0	156
0.09	$0.20 * F_{su}$		19	146
0.18	$0.40 * F_{su}$		37	136
0.26	$0.56 * F_{su} (F_{0.1})$		51	129
0.28	$0.60 * F_{su}$		54	127
0.35	$0.76 * F_{su} (F_{pa})$		67	120
0.37	$0.80 * F_{su}$		70	119
0.46	F_{su}		85	111

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium-term projections not reliable

In the past, ICES has presented a TAC-constrained forecast for the intermediate year in prediction rather than assuming *status quo* fishing mortality. This year it has presented a *status quo* forecast for the following reasons:

- For NEA cod, a TAC constraint requires a reduction in fishing mortality compared to *status quo*, whilst for NEA haddock, a species caught mostly in association with cod, an increase in fishing mortality would be required for a TAC constraint. This inconsistency suggests that the TAC constraint is being used as an *ad hoc* "fix" for assessments that provide uncertain catch forecasts from year to year, rather than reflecting an actual constraint on fishing mortality;
- The practice is consistent with most other stocks in the ICES area. Experience with TACs suggests that precise and unbiased assessments, as well as compelling reasons to assume that TACs act as a constraint on catches, are needed before applying a TAC constraint on forecasts.

Elaboration and special comment: In addition to exploitation at fishing mortality above the precautionary limits, SSB has decreased as the influence of the 1990

year class has reduced together with a decrease in individual growth and maturity. In addition, high levels of predation by cod have reduced recruitment to the SSB.

The results of the forecast are also sensitive to the estimates of variable maturity and natural mortality rates. The latter will very much depend on the development of the capelin and cod stocks in the near future.

The fishery is mainly a trawl fishery, in some periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is regulated by TAC, minimum landing size, a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles, and other area and seasonal restrictions.

The analytical assessment is based on catch-at-age data, 3 surveys, and CPUE for one commercial fleet, and it includes predation by NEA cod.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, May 2001 (ICES CM 2001/ACFM:19).

Catch data (Tables 3.1.3.1-3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC	160	250	155	151
1988	No increase in F	<240	240	95	92
1989	Large reduction in F	69	83	60	55
1990	No directed fishery	-	25	27	26
1991	No directed fishery	-	28	34	34
1992	Within safe biological limits	35 ²	63	58	54
1993	No long-term gains in increasing F	56 ²	72	83	78
1994	No long-term gains in $F > F_{med}$	97 ³	120	125	121
1995	No long-term gains in $F > F_{med}$	122 ³	130	139	138
1996	No long-term gains in $F > F_{med}$	169 ³	170	177	173
1997	Well below F_{med}	<242	210	152	149
1998	Below F_{med}	120	130	100	94
1999	Reduce F below F_{pu}	74	78	82	82
2000	Reduce F below F_{pu}	37	62	68	68
2001	Reduce F below F_{pu}	<66	85		
2002	Reduce F below F_{pu}	<67			

¹Haddock in Norwegian coastal areas south of 67°N not included. ²Predicted catch at *status quo* F. ³Predicted landings at F_{med} . Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Eilling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100475/6-
532.1

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 2002

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 14. november 2002 behandlet «Regulering av fisket etter torsk og hyse i 2002» og fattet følgende vedtak:

TORSK NORD FOR 62° N I 2002.

Totalkvote.

1. Norges Fiskarlag viser til at partene i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen ble enige om å videreføre avtalen om en langsiktig uttak av norsk-arktisk torsk. Dette innebærer at det for 2002 er fastsatt en TAC på 395.000 tonn. Etter tillegg av kysttorsk og overføringer, gir dette en kvote til norske fiskere i 2002 på 195.335 tonn torsk nord for 62° N.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag behandlet under sak 7/01 «Ressursfordelingsutvalgets innstilling» og vedtok at den langsiktige fordeling av ressursene som man tidligere har fulgt, skulle videreføres i den neste 6-årsperioden. Dette innebærer at trål vil få 29.63% av totalkvoten og fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper vil få 70.37% av totalkvoten.

Dette gir 137.457 tonn torsk til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper og 57.878 tonn til trålfartøy.

Fartøy med seitrållatelse - bifangst.

2. Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om at fartøy med seitrållatelse skal tildeles 750 tonn torsk for å dekke opp innblanding av torsk ved fiske etter andre fiskeslag. Dette kvantum skal tas av gruppekvoten til trål.

Norges Fiskarlag tilrår at dette kvantumet fordeles på deltakende fartøy etter samme opplegg som for 2001, der det enkelte fartøy gis et øvre tak i en samlet kvote av torsk og hyse. Videre at det innenfor dette taket gis anledning for det enkelte fartøy å ha en forhøyet innblanding av torsk i perioden januar til og med april 2002.

Ubenyttet kvantum bør refodeles senest innen 1. september 2002 til trålgruppen.

Torsketrålere.

Adresse	E-postadresse	Telefon	Telefaks	Organisasjonsnr
Pirsenteret 7462 Trondheim	fiskarlaget@fiskarlaget.no	73 54 58 50	73 54 58 90	NO 938 500 280

3. Det resterende kvantum av trålnernes gruppekvote, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles som fartøykvoter på det enkelte fartøy etter omforent nøkkel som har vært benyttet tidligere.

Periodisering.

4. Norges Fiskarlag viser til at det har vært innført periodisering av kvoten for fartøy som fisker med line eller line i kombinasjon med andre redskaper og for fartøy som fisker med torsketrål.

Norges Fiskarlag finner denne bestemmelsen u hensiktsmessig i et fiske som søkes drevet mest mulig rasjonelt, og tilrår at bestemmelsen oppheves for 2002.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

5. Gruppekvoten på 137.457 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, tilrår Norges Fiskarlag blir fordelt med 12.81% til fartøy på eller over 28 meter og 10% til fartøy med begrensede rettigheter i fisket etter torsk (gruppe II). Det resterende kvantum fordeles på fartøy under 28 meter som fisker torsk med konvensjonelle redskaper og har fulle rettigheter i fisket etter torsk (gruppe I).

Det avsettes 2.000 tonn til dekning av bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag for fartøy under 28 meter.

Fartøy på eller over 28 meter.

6. Norges Fiskarlag tilrår at avsetning på 12.81% av den konvensjonelle kvoten til fartøy på eller over 28 meter som fisker etter torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskap, blir fordelt på det enkelte fartøy. For å unngå at det må foretas justeringer i løpet av året, tilrår Norges Fiskarlag at det foretas en overfordeling på 5% fra årets begynnelse.

Fartøy under 28 meter - bifangstavsetning.

7. Avsetningen på 2.000 tonn til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter, tilrår Norges Fiskarlag blir benyttet til dekning av innblanding av torsk når fisket er stoppet eller maksimalkvoten er tatt.

Norges Fiskarlag tilrår at praksisen med å foreta avregning pr. uke videreføres i 2002.

Fartøy under 28 meter - gruppe II

8. Fartøy som fisker med begrensede rettigheter, vil i 2002 ha tilnærmet samme gruppekvote som i 2001. Dette innebærer at det ikke vil være rom for endringer i maksimalkvotene for det enkelte fartøy.

Norges Fiskarlag tilrår at gruppekvoten fordeles som differensierte maksimalkvoter på det enkelte fartøy etter følgende stige:

Lengde	Maksimalkvote	Garantert andel
under 8 meter	12.1 tonn	6 tonn
8 - 9.99 meter	17.4 tonn	9 tonn
10 - 14.99 meter	19.7 tonn	
15 meter og over	22.8 tonn	

Det tilrås at gruppekvote for fartøy med begrensede rettigheter periodiseres med 60% til et fiske fram til og med 30. april og 40% til et fiske etter 1. mai 2002.

Fartøy under 28 meter - gruppe I.

9. For fartøy under 28 meter som fisker etter torsk med konvensjonelle redskaper nord for 62° N, er det til disposisjon en gruppekvote på 104.418 tonn torsk for 2002.

Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om langsiktig fordeling av ressursene. Dette innebærer at det opprettes fire hovedgrupper innenfor konvensjonelle fartøyer under 28 meter.

Norges Fiskarlag har ut fra innkomne uttalelser fra medlemslag og ut fra en helhetlig vurdering, funnet å foreta noen mindre justeringer i kvantumsavsetningen innenfor de fire lengdegruppene. Fordelingen blir da som følger:

Lengdegrupper	LM forslag	Justert	Overregulering
Fartøyer under 10 meter	14,0%	13,25%	20 %
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	37,0%	38,25%	20 %
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	32,0%	30,00%	15 %
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	17,0%	18,50%	25 %

Dette gir følgende kvote til det enkelte fartøy:

Lengdegrupper;	Maksimalkvote 2002
0 - 6,9	15,0
7 - 7,9	18,2
8 - 8,9	20,4
9 - 9,9	25,7
10 - 10,9	29,2
11 - 11,9	37,7
12 - 12,9	46,2
13 - 13,9	57,5
14 - 14,9	66,0
15 - 15,9	80,2
16 - 16,9	90,1
17 - 17,9	99,9
18 - 18,9	109,8
19 - 19,9	118,7
20 - 20,9	126,7
21 - 21,9	132,0
22 - 22,9	137,8
23 - 23,9	143,7
24 - 24,9	148,6

25 - 25,9	153,5
26 - 26,9	158,3
27 - 27,9	163,2

Bifangst

10. Norges Fiskarlag vil tilrå at innblandingprosenten avregnes pr uke.

Periodisering.

11. Norges Fiskarlag finner ikke grunnlag for at det skal innføres periodisering på gruppekvote for fartøy under 28 meter som fisker etter torsk med konvensjonelle redskaper i 2002.

Påkestopp.

12. Norges Fiskarlag tilrå at det blir innført stopp i fisket etter torsk nord for 62° N i 2002 i forbindelse med påsken, begrenset fra kl 1700 onsdag før skjærtorsdag til og med 2. påskedag kl 1600.

B) FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2002.

13. Partene i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen ble enig om å sette en totalkvote for norsk-arktisk hyse til 85.000 tonn for 2002. Dette er samme kvote som for 2001, og vil med tillegg av overføringer og kysthyse gi norske fiskere en totalkvote på 50.835 tonn i 2002.

Gruppekvote.

14. Med utgangspunkt i Landsmøtets behandling av «Ressursfordelingsutvalgets innstilling» i sak 7/01 vil den norske kvoten bli fordelt med 62% til konvensjonelle og 38% til trål. Av den konvensjonelle gruppekvote avsettes det 18% til fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

Dette gir en gruppekvote til trål på 19.317 tonn hyse, 31.518 tonn hyse til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper og 5.673 tonn hyse til fartøy på eller over 28 meter. For fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper, gir dette en gruppekvote på 25.845 tonn hyse nord for 62° N i 2002.

Fartøy med seitråttillatelse - bifangst.

15. Landsmøtet vedtok i sak 7/01 at det skulle avsettes 750 tonn hyse til dekning av bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag for fartøy som fisker med seitråttillatelse. Dette kvantumet tas av gruppekvote for trål.

Norges Fiskarlag tilrå at dette kvantumet fordeles slik at fartøyene gis anledning til å kunne ha en forhøyet innblanding av hyse ved fiske etter sei i perioden 1. januar til og med 30. april. Det reguleringsopplegget som ble benyttet i 2001 for denne fartøygruppen bør videreføres i 2002.

Det vises for øvrig til tilrådingen under torsk, jfr. pkt. 2 ovenfor.

Torsketralere.

16. Det resterende kvantum hyse til trål, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på deltakende fartøy etter samme kvotenøkkel som for torsk. For å sikre at kvoten blir tatt, vil Norges Fiskarlag tilrå at det legges inn en overfordeling på 10% fra årets

begynnelse.

Konvensjonelle redskaper - fartøy på eller over 28 meter.

17. Norges Fiskarlag tilrår at avsetningen til fartøy på eller over 28 meter som fisker etter hyse med konvensjonelle redskaper, fordeles som maksimalkvoter på deltakende fartøyer. Det bør legges inn en overfordeling på 5 % fra årets begynnelse for å sikre at kvoten blir tatt.

Konvensjonelle redskaper - fartøy under 28 meter.

18. Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om inndeling av fartøy under 28 meter i fire hovedgrupper. Norges Fiskarlag vil tilrå at denne inndeling blir benyttet for 2002 og at det avsettes gruppekvoter for hver av de fire gruppene etter følgende nøkkel:

Fartøyer under 10 meter	12,5%
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	38,8%
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	36,2%
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	12,5%

19. Norges Fiskarlag vil tilrå at det settes en differensiert maksimalkvote for deltakende fartøyer innenfor hver lengdegruppe etter følgende stige:

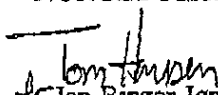
Fartøyer under 10 meter	20 tonn
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	35 tonn
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	50 tonn
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	65 tonn

20. Norges Fiskarlag vil tilrå at maksimalt kvantum bifangst pr. fartøy settes til 50% av maksimalkvoten og at innblandingsprosenten avregnes pr. uke.

Påkestopp

21. Norges Fiskarlag tilrår at det blir innført stopp i fisket etter hyse nord for 62° N i 2002 i forbindelse med påsken, begrenset fra kl 1700 onsdag før skjærtorsdag til og med 2. påskedag kl 1600.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2002

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Nord for 62°N er reguleringsopplegget for 2002 foreslått endret fra tidligere år ved at notflåten foreslås inndelt i 4 lengdegrupper og regulert med en egen maksimalkvoteregulering for hver lengdegruppe. Når det gjelder reguleringer for konvensjonelle redskap videreføres årets opplegg, med unntak av at man tar høyde for samlekvoteregulering for fartøy under 15 meter som har adgang i gruppe I torsk. Ellers er torskestrålernes seikvote i Nordsjøen foreslått delt mellom fabrikktrålere, ferskfisk-/rundfrysetrålere og småtrålere, samt at det avsettes et eget kvantum på 5.000 tonn til nordsjøtrålerne.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1. NORD FOR 62°N

For å være forenlig med en «føre var» forvaltning, bør gytebestanden av sei nord for 62°N i følge ACFM både holdes over 150.000 tonn (B_{pa}) og fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}). ACFM skriver at fiskedødeligheten har vært noe overvurdert i de siste årene. Gytebestanden er nå over det foreslåtte B_{pa} etter å ha bygget seg opp igjen utover 1990-tallet etter en lang periode med lav gytebestand. I 2001 er fiskedødeligheten foreløpig anslått til 0,26, og det siste estimatet av gytebestanden er ca 30% høyere enn estimatet i forrige år. For 2002 tilrår ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn 0,26 (F_{pa}) og at det samlede fisket bør ligge under 152.000 tonn.

For 2002 kommenterer ACFM at et bedret beskatningsmønster i de senere år har gitt redusert dødelighet på yngre fisk. ACFM peker på at minstemålet på sei ble økt i 1998, samtidig som notfiskets relative andel av fangstene har blitt mindre de siste årene.

Havforskningsinstituttet vil foreta en ny bestandsvurdering av sei nord for 62°N når data fra det siste toktet er ferdig bearbeidet i slutten av november. Totalkvoten for 2002 vil deretter bli fastsatt av Fiskeridepartementet, og det vil bli orientert om kvotens størrelse på møtet i Reguleringsrådet.

2.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder seibestanden i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og seibestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°V, har ACFM for 2002 på samme måte som i fjor gitt en samlet anbefaling for sei i ICES-områdene IIIa, IV og VI. Tidligere ga ACFM separate anbefalinger for sei vest av 4°N og sei i Nordsjøen/Skagerrak. I motsetning til anbefalingen for 2001, regner ACFM nå at seibestanden i Nordsjøen (ICES-område IVa) er over det som ACFM definerer som en nedre grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. For 2002 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 135.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Økningen i forhold til fjorårets anbefaling på 87.000 tonn, skyldes at fiskedødligheten har vært overvurdert og gytebestanden undervurdert. Beregningene er imidlertid usikre og hviler på antagelsen om gjennomsnittlig rekruttering. En TAC på 115.000 tonn gir for eksempel omtrent samme fiskedødlighet (0,29) som i fjor.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 2001

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 135.000 tonn, hvorav 10.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Norsk kvote fordelt på de ulike gruppene fra årets begynnelse og fangst pr 28. oktober fremgår av tabell 1:

Tabell 1 Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe:	Gruppekvote	Landet kvantum pr. 28.	
	pr 1. januar	oktober.	Rest
Not	30.440	27.388	3.052
Trål	44.120	34.833	9.287
Konvensjonelle	50.440	39.127	11.313
Sum	125.000	101.348	23.652

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

For å ha en rimelig sikkerhet for å holde seifisket med konvensjonelle redskaper innenfor gruppekvoten ble det som i fjor overført 6.000 tonn fra not til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i tillegg til de 4.000 tonn som tradisjonelt har vært overført fra notgruppen for å dekke notfartøy sitt fiske etter sei med konvensjonelle redskaper.

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

For å unngå økt deltakelse i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over, ble deltakelsesbegrensningen fra 1998 også videreført i 2001. Bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1996-1998 fikk dermed adgang til å delta i 2001. Gruppekvoten ble fastsatt til 4.930 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 12,2% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper – før overføringen på 10.000 tonn fra not. Det ble videre fastsatt en generell maksimumkvote på 190 tonn.

24 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei i 2001 og pr. 28. oktober er det fisket i alt 4.710 tonn hvorav 379 tonn er tatt som bifangst. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang kan ha inntil 50% sei som bifangst så lenge fisket er åpent.

3.2.2. Fartøy under 28 meter

Seifisket i 2001 for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper har som i 2000 vært regulert med maksimumkvoter med moderat overregulering differensiert etter lengde. Som i 2000 har fisket vært åpent i lengre perioder sammenlignet med årene før 2000. Med en litt

høyere kvote i 2001 enn i 2000, var det heller ikke nødvendig å regulere dette fisket fullt så stramt som i 2000.

Fartøy under 11 meter fikk en andel av maksimalkvoten som et garantert kvantum fra årets begynnelse. Tabell 2 viser maksimalkvotene slik de var ved begynnelsen og slutten av 2000 og maksimalkvotene slik de var ved årets begynnelse i 2001 og med de endringer som er blitt foretatt i løpet av inneværende år.

Tabell 2 Maksimalkvoter 2000 og 2001:

Lengde-grupper:	Maksimal-kvote 1/1 2000	Maksimal-kvote 31/12 2000	Maksimal-kvote 1/1 2001	Herav garantert	Maksimal-kvote 30/8 2001	Maksimal-kvote 23/10 2001
Under 11 m	10	25,4	13	5	22,8	28,5
11 - 13,9 m	16	40,6	20		35,0	43,8
14 - 17,9 m	24	60,8	31		54,3	67,9
18 - 22,9 m	36	91,3	46		46,8	100,6
23 - 27,9 m	49	124,3	63		63,7	137,9

De kvoteendringene som er blitt foretatt i løpet av året, vil bli nærmere omtalt i det følgende.

Som i 2000 er det tillatt med inntil 25% bifangst ved landing i fisket etter andre arter, og den totale bifangst av sei pr fartøy må ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Særlig den siste innskjerpingen av bifangsten har bidratt til å redusere bifangsten av sei i forhold til tidligere år.

Fisket var overregulert (ca. 44%), og en valgte også i 2001 å periodisere gruppekvoten. Fra årets begynnelse hadde man følgende periodisering:

- 1. januar - 30. april: 18.200 tonn
- 1. mai - 31. august: 13.655 tonn
- 1. september - 31. desember: 13.655 tonn

Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstod av en periodekvote var stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote kunne åpnes.

Til forskjell fra 2000 da fisket ble stoppet allerede 27. februar, ble fisket i år innenfor den første periodekvoten ikke stoppet før 1. april.

Ved utgangen av april var det fisket vel 18.200 tonn slik at så å si hele andre periodekvote gjenstod da fisket skulle åpnes. Det ble ikke nødvendig å stoppe fisket i 2. periode, og maksimalkvoten ble økt med 75% den 30. august.

1. september åpnet fisket på den 3. periodekvoten, og i løpet av den tredje perioden har maksimalkvotene som vist i tabell 2 blitt økt ytterligere med 25% den 23. oktober. Det garanterte fangstkvantum på 5 tonn har ikke blitt endret.

Pr 28. oktober er det landet 33.969 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap, og det gjenstår 11.541 tonn av den disponible kvoten på 45.510 tonn.

Tabell 3 viser deltakelsen i seifisket med konvensjonelle redskap i perioden 1992-2001.

Tabell 3 Antall deltagende fartøy:

Lengdegr.	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 ¹
under 10 m	4.240	3.995	3.747	3.463	3.097	3.246	3.421	3.368	3.181
10 - 14,99 m	1.607	1.659	1.699	1.569	1.600	1.631	1.633	1.655	1.605
15 - 20,99 m	452	457	462	439	406	401	407	410	387
21 - 27,99 m	129	138	146	149	149	172	183	192	187
Sum	6.428	6.249	6.054	5.620	5.252	5.450	5.644	5.625	5.360

¹ Pr 28. oktober.

Tabell 3 viser at deltakelsen pr 21. oktober i 2001 for fartøy under 28 meter er lavere enn i alle foregående år etter 1992, med unntak av i 1997. Det har i disse årene vært en nedgang i antall fartøy under 10 meter og i antall fartøy mellom 15 og 21 meter. Antall fartøy mellom 21 og 28 meter har vist en økning siden 1993 – særlig i de siste årene. Når det gjelder 2001, regner en med at deltakelsen vil være noe høyere ved utgangen av året.

3.3. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 2001 ble som i 2000 regulert ved at det ble satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. måtte minst ha fisket 10 tonn med seinot i ett av årene 1998 – 2000. Dispensasjonsordningen for fartøy som ikke fylte vilkårene ble videreført.

Gruppekvoten for not var fra årets begynnelse fastsatt til 30.440 tonn etter at det var overført i alt 10.000 tonn til konvensjonelle fartøy under 28 meter. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og med en periodisering av gruppekvoten. Utviklingen i maksimalkvotene fordelt etter fartøyets lengde fra 1997 til i år er vist i tabell 4 nedenfor:

Tabell 4 Maksimalkvoter 1997 - 2001:

Fartøylengde	Maksimalkvote 1997	Maksimalkvote 1998	Maksimalkvote 1999	Maksimalkvote 2000	Maksimalkvote 2001
under 15 m	650	330	270	151	166
15 - 20,9	800	440	360	202	220
21 - 22,9	950	550	450	252	274
23 - 25,9	1.100	660	540	302	328
over 26 m	1.250	770	630	353	382

Tabellen viser at maksimalkvotene har blitt redusert med vel 70% fra 1997 til 2000, mens de økte med ca. 9% i 2001. Overreguleringen var på hele 76% i 2001.

Fisket var periodisert ved at 40% av gruppekvoten ble avsatt til et fiske før 8. juli og 60% til et fiske etter 13. august. Det var forbudt å drive et notfiske i perioden mellom disse to datoene. Fisket i første periode ble ikke stoppet før periodens utløp, og heller ikke etter at Fiskeridepartementet forlenget 1. periode med en uke. Notfisket er fortsatt åpent.

Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1996 -2001.

Tabell 5 Deltakelse og landet kvantum:

Lengde-Grupper	1997		1998		1999		2000		2001 ¹	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	51	3.799	76	4.322	65	3.500	51	2.371	42	2.059
15-20,9	47	10.204	66	8.612	62	8.236	51	4.538	49	3.413
21-22,9	20	6.909	41	10.019	41	6.547	46	5.453	47	5.250
23-25,9	19	10.389	31	7.867	31	7.301	31	5.746	26	4.274
over 26	20	13.083	97	13.577	128	13.614	123	10.1034	117	12.342
Sum	157	44.383	311	44.397	327	39.199	302	28.242	274	27.338

¹ Tall pr 28. oktober.

Deltakelsen i seinotfisket økte kraftig i fra 1997 til 1998, og dette førte som nevnt til at det i 1999 ble innført en regulering for å hindre ytterligere ekspansjon i deltakelsen. Veksten i antall fartøy over 26 m sl. skyldes også at Norges Sildesalgslag fra 1997 begynte å registrere bifangst av sei i ringnotfisket etter sild. Hittil i år er det registrert 65 ringnotfartøy med en fangst på til sammen 355 tonn sei. Seinotfisket med fartøy over 90 fot er konsesjonsbelagt. Det er kun 6 fartøy som har slik konsesjon. I 2001 er 206 fartøy mellom 13 og 27,5 meter gitt deltakeradgang i seinotfisket.

På grunn av en svakere utvikling i fisket enn forutsatt, ble maksimalkvotene økt med 50% den 25. september, og den 4. oktober ble maksimalkvotene opphevet. Pr. 28. oktober er det fisket 27.388 tonn sei med not og det gjenstod altså på det tidspunkt 3.052 tonn av gruppekvoten.

3.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne ble tildelt en kvote på 44.120 tonn og det ble for første gang avsatt en kvote på 1.000 tonn til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild. Den resterende kvoten ble fordelt med 34.800 tonn til torsketrålerne og 8.320 tonn til seitrålerne.

Tabell 6 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse og fartøy med seitråltillatelse.

Tabell 6 Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Konsesjon	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 ¹
Torsketrålere	28,1	46,9	57,4	59,5	81,0	53,8	40,1	38,8	39,4	36,3	26,2
Seitrålere. ²	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	12,2	8,6	9,5	9,4	7,9	5,7
Bifangst											
industritrål o.a.	-	-	-	-	-	1,4	0,8	1,1	0,7	0,8	2,8
Total	37,1	59,2	69,3	75,8	100,3	67,4	49,5	49,4	49,5	45,0	34,8

¹ Fangst pr. 28. oktober

² Fram tom 1995 omfatter tallene fangst/bifangst fra trålere med industritrål-/nordsjøttillatelse.

Trålernes seifiske blitt betydelig redusert siden 1995 da de fisket vel 100.000 tonn. Nedgangen skyldes både at totalkvoten har blitt redusert samtidig som overføringene fra notfisket har opphørt.

I tillegg til det direkte trålfisket, blir det også tatt sei som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild. Tallene for 2001 viser en sterk økning i bifangsten sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Spørsmålet om bifangst av sei i industritrålfisket blir for øvrig drøftet nærmere under punkt 3.5 om reguleringer av trålfisket etter sei nord for 62°N.

3.4.1. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote ble fordelt på fartøy etter følgende modell:

Tabell 7 Seitrålernes fartøykvoter

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøykvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	225
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	482
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	546
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	642

Seitrålernes kvote ble dessuten periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 21. oktober har seitrålerne fisket 5.600 tonn av kvoten på 8.320 tonn, slik at det gjenstår 2.720 tonn.

3.4.2. Torsketrålerne

Torsketrålernes gruppekvote på 34.800 tonn ble som i 2000 fordelt som fartøykvoter på fartøy etter en modell som ga fabrikktrålerne en andel av gruppekvoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvotene til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende fartøykvoter:

Tabell 8 Kvotefordeling og fartøykvoter 2001

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvote	
Fabrikktrålere	1,32	462	tonn
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	349	"
Småtrålere	0,58	202	"

Fartøykvoten i 2001 er såpass liten at de fleste trålerne også i 2001 for en stor del har vært nødt til å bruke kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse.

Tabell 9 viser oppfisket kvantum i årene fra 1996 til 2000 og tall pr 21. oktober i 2001, samt summen av fartøykvotene i 2001 fordelt på grupper.

Tabell 9 Fangst 1996 – 2000, kvoter og fangst 2001

Trålgruppe	1996	1997	1998	1999	2000	2001	
	Fangst	Fangst	Fangst	Fangst	Fangst	Kvoter	Fangst ¹
Fabrikktrålere	25.069	20.023	7.839	8.973	10.346	9.702	6.735
Ferskfisktrålere	19.096	13.631	16.896	18.244	17.344	16.403	13.142
Småtrålere	9.647	6.495	14.052	12.151	8.589	8.686	6.275
Sum torsketrålere	53.812	40.149	38.787	39.368	36.279	34.791	26.252

¹ Tall pr 28. oktober, inklusive forskningsfangst.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2002

4.1. GENERELT

Fiskeridepartementet vil som nevnt fastsette totalkvoten for sei nord for 62°N etter at de nye vurderingene fra Havforskningsinstituttet foreligger.

ACFM har på sitt møte i juni 2001 anbefalt at TAC ikke overstiger 152.000 tonn og dette tilsvarer en fiskedødelighet på 0,26 (F_{pa}). Med en avsetning til tredjeland på 10.000 tonn, skulle dette tilsi en norsk totalkvote på 142.000 tonn. Når gruppekvoter o.a. skal tallfestes i det følgende, vil vi som et **regneeksempel** ta utgangspunkt i en norsk totalkvote på 142.000 tonn for 2002.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I tråd med vedtaket fra siste landsmøte i Norges Fiskarlag når det gjelder fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 10 Gruppekvoter 2002

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote	
Konvensjonelle redskaper	38%	53.960	tonn
Notgruppen	25%	35.500	"
Trålgruppen	37%	52.540	"

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

For å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, vil det som før være hensiktsmessig å periodisere fisket slik at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren.

I 2001 ble 40% av kvoten avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 8. juli, mens resten dvs. 60%, ble avsatt til et fiske fra og med 13. august. Tidspunktet for oppstart av andre periode var samordnet med forslag til regulering av makrellfisket. En på forhånd fastlagt stopperperiode gir næringen muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri. Det kan imidlertid synes som om stopp-perioden i år hadde en noe for lang varighet – noe som kan være en del av årsaken til at notgruppen så langt ikke har fisket opp sin gruppekvote. Fiskeridirektøren er således innstilt på en noe kortere stopp-periode, blant annet for å gi små fartøy anledning til å fiske når vær og tilgjengelighet er best.

Fiskeridirektøren foreslår at det på samme måte som i 2001 avsettes et kvantum på 14.200 tonn (40%) til et fiske fra og med 1. januar til og med 14. juli og 21.300 tonn (60%) til et fiske fra og med 12. august og ut året.

Fiskeridirektøren foreslår at det benyttes differensierte maksimalkvoter i seinotfisket.

Når det gjelder fordeling av gruppeknoten på fartøyer, har Norges Fiskarlag foreslått følgende fordeling innenfor notgruppen:

Tabell 11 Fordeling av gruppeknoten på lengdegrupper

Gruppe	%-andel	Kvote	
Fartøy under 14,99 meter	8,8%	3.124	tonn
Fartøy mellom 15,00 – 20,99 meter	19,7%	6.994	"
Fartøy mellom 21 – 27,99 meter	71,5%	22.791	"
Sum	100,0%	35.500	

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten fordeles på lengdegrupper som vist i tabell 11.

Seinotfisket har tidligere vært betydelig overregulert, og maksimalkvotene i seinot har gradvis blitt redusert de siste årene, – både for å strekke varigheten på notfisket samt å sikre en rimelig fordeling av fangstmulighetene mellom fartøyene. Maksimalkvotene ved årets begynnelse i år ga en overregulering på ca 74%, omtrent det samme som i 2000. Med utgangspunkt i fordelingsmodellen til Norges Fiskarlag, og basert på erfaringene fra årets fiske - er Fiskeridirektøren innstilt på å fastsette maksimalkvoter for 2002 som totalt sett gir omtrent samme samlede overregulering fra årets begynnelse som i år.

En fornuftig overregulering i hver lengdegruppe gir ikke nødvendigvis sammenheng mellom kvotestørrelse og fartøystørrelse. Med utgangspunkt i samme stige som ble lagt til grunn for årets maksimalkvoter, har en i tabell 12 nedenfor beregnet maksimalkvoter for hver kvote- og lengdegruppe. Hvor stor overregulering maksimalkvoten medfører, er angitt i kolonnen til høyre. Overreguleringen gjør at forskjellen mellom maksimalkvotene neste år avviker fra årets kvotestige.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten for de forskjellig lengdegruppene fordeles som maksimalkvoter med en samlet overregulering på ca. 80% for notgruppen sett under ett. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 12 Maksimalkvoter i 2002 fordelt etter lengde

Kvotegruppe	Lengdegrupper:	Kvote- stige 2001	Maksimal- kvoter 2001	Maksimal- kvoter 2002	Over- regulering 2002
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	166	167	125%
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,33	220	252	80%
21 – 27,99 meter	21 – 22,9 meter	1,65	274	340	80%
	23 – 25,9 meter	1,98	328	409	80%
	26 meter og over	2,30	382	475	80%

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppeknotene for de ulike lengdegruppene og oppheve den samlede gruppeknoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppeknoten og norsk totalkvote.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 11% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på 28 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten.

Dette utgjør 5.936 tonn sei.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn i 2002, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn for fartøy på 28 meter og over i 1998.

I 2001 har fartøy på 28 m og over fisket til sammen 4.699 tonn pr 28. oktober, slik at det gjenstår 231 tonn av gruppekvote på 4.930 tonn. I år var bifangstsetningen 750 tonn, en reduksjon fra 2000 da den var på 1.000 tonn. Pr. 28. oktober er det fisket 379 tonn sei av denne bifangstsetningen. Fartøy på 28 meter eller over som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket, kan ha inntil 50% bifangst så lenge det direkte fisket er åpent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 750 tonn av gruppekvote for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en liten overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 og over meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 220 tonn.

Dette gir en overregulering på 6% .

4.4.2. Fartøy under 28 meter

Fartøy under 28 meter vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 48.024 tonn.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gikk inn for at det skulle etableres 4 lengdegrupper av konvensjonelle fartøy under 28 meter. Men Landsmøtet understreker at en oppdeling av kystflåten i fire kvotegrupper betinger at det etableres adgangsbegrensninger. Før det er etablert adgangsbegrensninger for seifisket nord for 62°N til den konvensjonelle flåten under 28 meter, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at gruppen av fartøy under 28 meter deles inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppeandeler.

Fiskeridirektøren vil for 2002 derfor gå inn for at seifisket til den konvensjonelle flåten under 28 meter blir regulert som én gruppe med maksimalkvoter og periodisering på samme måte som i år.

På tilsvarende måte som i år, har en ved fastsettelsen av maksimalkvotene fra årets begynnelse tatt hensyn til at mange fartøy også i 2002 bare vil fiske helt begrensede kvanta. Siden overreguleringen vil bli svært stor i første periode, kan det etter Fiskeridirektørens oppfatning være fornuftig å begynne året med maksimalkvoter med liten grad av overregulering. Nivået på maksimalkvotene ved årets begynnelse kan imidlertid etter Fiskeridirektørens oppfatning økes noe i forhold til maksimalkvotene ved årets begynnelse i år, dels på grunn av erfaringene fra årets fiske med flere refordelinger og dels fordi gruppekvoten neste år er økt med 2.514 tonn.

Med utgangspunkt i årets maksimalkvoter, deltakelsen i 2000 og i en gruppekvote på 48.024 tonn, foreslår Fiskeridirektøren følgende maksimalkvoter for 2002:

Tabell 13 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Kvotestige 2001 og 2002	Maksimalkvoter 1/1 2001	Maksimalkvoter 2002
Under 11 meter sl.	1,00	13	16,0
11 - 14 meter sl	1,60	20	25,6
14 - 18 meter sl	2,40	31	38,4
18 - 23 meter sl	3,60	46	57,6
23 - 28 meter sl	4,80	63	76,8

Tabellen viser maksimalkvoter beregnet med en moderat grad av overregulering på bakgrunn av fartøy som har fisket ett tonn eller mer i 2000. Hvis disse fartøyene fullt ut utnytter sine kvoter, innebærer maksimalkvotene en teoretisk overregulering på 85 %.

For fartøy under 11 meter har en også i år en hatt en ordning med en garantert kvote på 5 tonn, og det kan være en hensiktsmessig ordning for de minste fartøyene også i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 11 meter største lengde kan som i 2001 fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 5 tonn selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår videre at alle fartøy under 15 meter som har adgang gruppe I torsk reguleres med samlekvote.

Av gruppekvoten på 48.024 tonn har Fiskeridirektøren beregnet at 16.904 tonn må trekkes ut til dekning av seifisket til fartøy under 15 meter i gruppe I torsk som foreslås regulert med samlekvoter i 2002, jf. sak 10/01. Dette kvantumet er beregnet på grunnlag av maksimalkvotene i tabell 13 korrigert for overregulering og korrigert for differansen mellom antall fartøy under 15 meter med adgang i torskefisket gruppe I (1.900) og de av disse som faktisk har fisket sei (1.605). Antall fartøy som har fisket sei er basert på antall fartøy som i 2000 har fisket mer enn 1 tonn sei.

Gruppekvoten av sei for fartøy som ikke regulert med samlekvote forslås etter dette fastsatt til 31.120 tonn.

For å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for å periodisere fisket. En ulempe ved å dele gruppekvoten opp i periodekvoter er at enkelte fartøy kan få et oppsplittet fiske som kan være uhensiktsmessig og lite økonomisk rasjonelt i forhold til en kontinuerlig drift.

Behovet for periodisering henger sammen med graden av overregulering og tilgjengelighet av sei. Overreguleringen forbundet med de maksimalkvotene som fastsettes ved årets begynnelse kan være i største laget i forhold til den første periodekvoten.

I år ble det avsatt 18.200 tonn (40%) til fisket i første periode som varte fra 1. januar til 30. april, og fisket ble ikke stoppet før 1. april. Fiskeridirektøren vil derfor fordele gruppekvoten på tre perioder på samme måte som i 2001. Når en tar hensyn til avsetningen til samlekvoteopplegget, gjenstår det 33.139 tonn til fordeling på perioder i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i 2002 fordeles på 3 perioder på følgende måte:

Tabell 14 Periodekvoter:

Periode:	2001	%	2002	%
1. januar til 30. april	18.200	40	12.448	40
1. mai til 31. august	13.655	30	9.336	30
1. september til 31. desember	13.655	30	9.336	30
Sum	45.510	100	31.120	100

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte bifangstordning videreføres i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En totalkvote på 142.000 tonn gir som nevnt en trålkvote på 52.540 tonn i 2002.

4.5.1. Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Som det fremgår av tabell 7 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 28. oktober 2001 utgjør dette ca. 2.800 tonn. Avsetningen på 1.000 tonn er således overfisket med hele 2.000 tonn. I de fire foregående årene har kvantumet i gjennomsnitt utgjort ca. 1.000 tonn. pr år. Pr. 28. oktober i år har hele 10 fartøy fisket mer enn 100 tonn, mens bare 5 fartøy fisket mer enn 100 tonn på årsbasis i 2000.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Trålere med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstavgang begrenset til 10% nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom en vektlegging av hensynet til at fartøyene kan få utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til at bifangstadgangen settes lavest mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

For å unngå en tilsvarende overskridelse av avsetningen i 2002 og samtidig begrense seifisket med småmasket trål, er det nødvendig å sette et tak på hvor mye bifangst det enkelte fartøy kan fiske i løpet av året. Både i 2000 og så langt i år har flertallet av nordsjøtrålerne hatt en samlet bifangst under 50 tonn. I forhold til årets kvote og deltakelse, ville en maksimumskvote pr fartøy på 50 tonn gi en reguleringseffekt på vel 1.700 tonn.

Fiskeridirektøren forslår at det enkelte fartøy som fisker i medhold av en nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse ikke kan fiske mer en 50 tonn sei som bifangst.

Dersom et fartøy fisker mer enn 50 tonn, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 52.540 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Fratrullet en bifangstadgang på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne, gir dette torsketrålerne en gruppekvote på 42.032 tonn, mens seitrålere får 9.508 tonn.

4.5.2. Torsketrålerne

Det forhold at torsketrålerne også i 2002 vil få lave fartøykvoter av torsk og hyse, øker betydningen av trålfisket etter sei som driftsalternativ. Trålernes fangstkapasitet er langt høyere enn det samlede kvotegrunnlaget og det er følgelig et stort reguleringsbehov i trålfisket.

For 2000 kom et forslag fra et enstemmig utvalg i Norske Trålerederiers Forening om hvordan gruppekvoten skulle fordeles mellom de ulike trålgrupper. Dette forslaget ble lagt til grunn for reguleringene i 2001. Også Landsmøtet i Norges Fiskarlag har gitt sin tilslutning til denne fordelingen.

Som for 2001, foreslår Fiskeridirektøren at 60% av trålernes seikvote fordeles til stortrålere og 20% hver til småtrålere og seitrålerne, og at stortrålernes andel fordeles med 22,3% til fabrikktrålere, og 37,7% til ferskfisk- og rundfrysetrålere – til sammen 60%.

Tabellen på neste side viser foreløpige kvotefaktorer, fartøykvoter og gruppekvoter beregnet for 2002 med basis i prosentandelen til de ulike fartøygruppene som Norske Trålerederiers Forening har foreslått.

Tabell 15 Kvotefaktorer og fartøyskvoter 2002

Trålgruppe	Fartøy		Sum utdelte kvoter
	Faktor	kvote	
Fabrikktrålere	1,32	564	11.844
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	426	20.022
Småtrålere	0,58	247	10.621
Sum			42.487

Tabellen viser at fartøyskvotene medfører en overregulering på 455 tonn (1%) av torsketrålernes gruppekvote på 42.032 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes fartøyskvoter fordeles som vist i tabell 15.

Fartøyskvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøyskvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 42.032 tonn skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår, kan det være hensiktsmessig å pålegge ferskfisktrålere å avsette noe av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfisktrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september.

4.5.3. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2002 satt til 9.508 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som i 2001 som fartøyskvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer:

Tabell 16 Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøyskvoter 2002

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøyskvote
0,35	1	257
0,75	6	551
0,85	6	624
1,00	3	735

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september.

For å hindre en uhenksommessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøyskvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 2001

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 45.240 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak. Av denne er 4.240 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er på 41.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 7.000 tonn til notfisket, 8.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 26.000 tonn til trålerne. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det også innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 2. juli til og med 12. august. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, dvs 8.400 tonn til et fiske etter 12. august.

Tabell 17 viser utviklingen i fisket i perioden fra 1998 til 28. oktober 2001.

Tabell 17 Norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst 1998	Fangst 1999	Fangst 2000	Gruppe- kvoter 2001	Fangst t.o.m. uke 43 2001	Rest- kvote 2001
Not	4.868	5.867	5.433	7.000	3.915	3.085
Garn og andre	6.294	9.232	9.140	8.000	7.479	521
Trål ²	39.094	41.052	28.634	26.000	25.453	547
Herav:						
Torsketrålere	26.386	25.984	15.075	15.640	15.622	18
Seitrålere	10.163	7.744	3.689	4.140	3.695	445
Nordsjøtrålere o.a	2.545	7.324	9.870	6.220 ¹	6.136	84
Sum ²	50.256	56.151	43.207	41.000	36.847	4.513

¹ Inntil 3000 tonn kan fiskes som bifangst.

² I tillegg kommer bifangst av sei til oppmaling..

I tillegg til gruppekvoten har seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 450 tonn, mens det som i tidligere år ikke har vært fangstbegrensninger på fartøynivå i notfisket. Tabellen viser at det gjenstår 3.085 tonn av notkvoten, mens det gjenstår bare 521 tonn av kvoten til garn og konvensjonelle redskaper. En regner med at det vil komme til å gjenstå ca. 2.500 tonn av notkvoten ved årets utløp, mens kvoten til konvensjonelle redskaper ser ut til å bli tatt i sin helhet.

I 2001 ble trålkvoten for første gang fordelt på de ulike trålgruppene med 15.640 tonn til torsketrålerne, 4.140 tonn til seitrålere og 6.220 tonn til fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse hvorav 3000 tonn var avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Utenom seitrålerne som var regulert med fartøykvoter fra årets begynnelse, var trålfisket regulert med maksimalkvoter fra årets begynnelse. Kvotene pr fartøy og de endringer som er foretatt i løpet av året, er vist i tabellen på neste side.

Tabell 18 Maksimalkvoter/fartøyskvoter og tilleggskvoter 2001

Gruppe	Maksimalkvote	Tilleggskvote
Torsketrålere	400	75
Seitrålere	260	140
Nordsjøtrålere o.a.	200	100
Konvensjonell	450	

Torsketrålernes maksimalkvote var periodisert ved at 160 tonn skulle avsettes til et fiske etter 12. august. Denne bestemmelsen ble imidlertid opphevet av Fiskeridepartementet den 19. februar. Torsketrålernes fiske ble stoppet 18. mars for å sikre at det gjensto et kvantum til fiske etter 12. august. Det var da fisket ca. 10.250 tonn, slik at det var allerede tatt 866 tonn av høstkvoten. Torsketrålerne sitt fiske ble på nytt åpnet 13. august og stoppet 26. august da gruppeknoten på 15.640 tonn var beregnet oppfisket.

En gjennomgang av tallmaterialet viste imidlertid at det gjensto et mindre kvantum av torsketrålernes gruppekvote. Sammen med at utviklingen i notfisket som viste at det ville komme til å gjenstå minst 2.000 tonn av notkvoten, førte dette til at torsketrålernes fiske ble gjenåpnet den 9. oktober. På grunn fortsatt svak utvikling i notfisket ble torsketrålernes maksimalkvote økt fra 400 til 475 tonn den 23. oktober.

Også seitrålernes fartøyskvote ble økt fra 260 tonn til 400 tonn den 9. oktober, på grunn av en noe svakere utvikling i fisket enn antatt, og at fisket i utgangspunktet ikke var overregulert.

Nordsjøtrålernes maksimalkvote, ble økt fra 200 til 300 tonn den 3. oktober. Denne maksimalkvoten skal også dekke bifangst av sei i industritrålfisket, og dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året. Sluttseddelstatistikken viser at denne trålgruppen har fisket 6.136 tonn pr. 28 oktober. I tillegg kommer en estimert fangst på 2.269 tonn sei som har blitt oppmalt sammen med øyepål og tobis. Dette er et estimert kvantum som fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene.

6. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2002

Som nevnt foran har ACFM anbefalt at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 135.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men som et **regneeksempel**, vil en her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på et noe lavere nivå - dvs. 115.000 tonn. Norges bruttokvote ut fra sonetilhørighet på 52%, skulle da bli 59.800 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 54.800 tonn.

Dersom det i forhandlingene med EU blir fastsatt en høyere TAC, vil trålkvoten med tilhørende delgruppekvoter og kvoter pr. fartøy måtte settes høyere enn i regneeksempelene nedenfor.

6.1. Notfisket

I tråd med vedtaket til Landsmøtet i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten i 2002 fastsettes til 6.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes en egen kvote på 5.500 tonn til notfisket etter sei sør for 62°N.

6.2. Fisket med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektørene at gruppekvote for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2002 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvote. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

I 2001 ble det konvensjonelle fisket regulert med en generell maksimumskvote på 450 tonn. Dette var en reduksjon i forhold til de foregående årene da maksimumskvoten i 2000 var på 500 tonn og 600 tonn i 1999. Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning det ikke behov for en ytterligere reduksjon av maksimumskvoten. Hittil i 2001 har 3 fartøy blitt begrenset av maksimumskvoten. I alt 14 fartøy har fisket mer enn 200 tonn sei.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumskvote på 450 tonn.

6.3. Trålfisket

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 41.300 tonn, tildeles trålerne.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne og at det resterende kvantum av trålkvoten fordeles som vist i tabellen nedenfor:

Tabell 19

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		41.300
Nordsjøtrålere	Avsetn.: 5.000 tonn	5.000
		36.300
Nordsjøtrålere	8%	2.904
Seitrålere	19%	6.897
Torsketrålere	73 %	26.499
<i>Herav:</i>		
Småtrålere	10%	3.630
Ferskfisktrålere	15%	5.455
Fabrikktrålere	48%	17.424

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å fordele trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

I 2001 ble trålerne i tillegg regulert med egne maksimalkvoter innenfor de respektive gruppekvoteene. For å sikre fangstmulighetene til den enkelte tråler i størst mulig grad samt redusere risikoen for et overfiske, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å fordele gruppekvoteene som fartøyskvoter eller maksimalkvoter med liten grad av overregulering. Dette gjelder særlig fartøy med torske-trål- eller seitråltillatelse, i mindre grad fartøy med nordsjøtillatelse. Når det gjelder fabrikktrålere og seitrålere kan kvoten fordeles flatt på deltakende fartøy. Men når det gjelder småtrålere og ferskfisktrålere er det mange fartøy som ikke har deltatt i seifisken i Nordsjøen. For disse to gruppene er det derfor behov for en viss overregulering i forhold til det samlede antall fartøy i de to gruppene. I år har for eksempel 15 småtrålere og 23 ferskfisk/rundfrysetrålere deltatt.

Gruppekvoteen til seitrålerne fordeles på antall fartøy i gruppen med en lik kvote på 431 tonn pr. fartøy.

Med hensyn til kvoteberegningen av torske-trålerne vil Fiskeridirektøren foreslå at en for småtrålere og ferskfisk-/rundfrysetrålere legger deltakelsen i 2001 til grunn, samt at kvoten til fabrikktrålere fordeles på antall fartøy i gruppen med en lik kvote pr. fartøy. Dette gir følgende kvoter på fartøynivå for 2002:

Tabell 20

Trålgruppe	Kvote pr. fartøy
Småtrålere	270
Ferskfisktrålere	270
Fabrikktrålere	830

Gruppekvoteen til nordsjøtrålerne på 7.904 tonn er en økning på 1.904 tonn i forhold til årets kvote. I år er nordsjøtrålerne blitt regulert med en maksimalkvote på 200 tonn som ble økt til 300 tonn den 3. oktober. Erfaringene fra årets fiske tilsier at maksimalkvotereguleringen har bidratt til å begrense deres fiske innenfor gruppekvoteen. Pr. 28. oktober er det registrert en fangst på 6.136 tonn på sluttседdel levert av nordsjøtrålerne. I tillegg kommer fangst av sei som er gått til oppmalning sammen med industriartene. Ved kvoteavregning av fartøyene i denne gruppen er det hittil ikke tatt hensyn til det kvantum som er beregnet medgått til oppmalning. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at oppmalingskvantumet tas hensyn til ved en kvoteavregning i 2002, men vil utrede dette spørsmålet nærmere med tanke på reguleringer etter 2002. Beregninger basert på prøvetaking i 2001 viser som nevnt at det til sammen er fisket 2.269 tonn hittil i år. I 2000 ble det beregnet et kvantum på hele 6.337 tonn.

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, er hovedregelen som kjent at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som driver et industrifiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan imidlertid med hjemmel i §18 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten om bord.

Bifangstbestemmelsen er en avveining mellom å ikke tillate et fiske etter torsk, hyse og sei med småmasket redskap, og på den annen side at det er nødvendig med en tillatt innblanding av disse artene for å kunne gjennomføre et industrifiske. Med den store overkapasiteten i industritrålerflåten i øyeblikket, kan det være grunn til å anta at enkelte fartøy fisker mer sei innenfor bifangstordningen enn det som er nødvendig for å gjennomføre et industritrålfiske, for på den måten å øke verdien av fangsten. Mange nordsjøtrålere har begrensede driftsalternativer til industrifisken etter øyepål, tobis og kolmule, og bifangsten av sei gir for mange av disse fartøyene et betydelig tilskudd til fangstverdien. Samlet sett vil derfor deltakelsen i denne gruppen trolig bli like stor i 2002 som i 2001 dvs. ca. 60 fartøy.

En maksimalkvote vil bidra til at det enkelte fartøy må begrense bifangst av sei i industritrålfisket, og Fiskeridirektøren vil videreføre denne ordningen i 2002. På grunn av økningen i gruppeknoten, kan maksimalkvoten fra årets begynnelse settes noe høyere enn maksimalkvoten pr 1. januar i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse reguleres innenfor en maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy.

For å sikre at de minste fartøyene skal kunne få fiske en del av kvoten, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse kan fortsette fisket innenfor en avgrenset kvote på 30 tonn på årsbasis selv om fisket er stoppet.

I tråd med næringens ønske, vil Fiskeridirektøren som i foregående år innføre en stopp trålfisket i Nordsjøen om sommeren, fordi det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden fra og med mandag 1. juli til og med søndag 11. august.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvoteene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.

Gullestad viste til at TAC for sei nord for 62° N var fastsatt til 152.000 tonn.

Han refererte deretter forslaget om fordeling av den norske kvote mellom de ulike redskapsgrupper, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Reguleringsråd gikk videre inn for å avsette 40% av kvoten til et fiske fra og med 1. januar til og med 14. juli og 60% til et fiske fra og med 12. august og ut året.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å dele seinotgruppen inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppeknoten:

under 15,00 m.s.l	8,8%
15,00 – 20,99 m.s.l.	19,7%
21 m.s.l. og over	71,50%

Reguleringsrådet var enig i at seinotfisket reguleres med differensierte maksimalkvoter, og at fartøy under 15 meter med adgang til å delta i seinotfisket, og som er regulert med samlekvote, på samme måte som i år må trekke fra samlekvoten i notkvoten.

Det var videre enighet om følgende kvotestige og maksimalkvoter:

Lengdegrupper:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote:
under 15 meter	1,00	167
15 – 20,9	1,33	252
21 – 22,9	1,65	340
23 – 25,9	1,98	409
26 meter og over	2,30	475

Dette innebærer en samlet overregulering på ca. 80%.

Reguleringsrådet sluttet seg også til forslaget om at Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppekvoten for de ulike lengdegrupper og oppheve den samlede gruppekvoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvoten og totalkvoten.

Gullestad viste til saksdokumentene og refererte forslaget om å regulere fartøy på eller over 28 meter med egen gruppekvote, og at denne settes til 11% av den konvensjonelle kvoten.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget om å avsette 750 tonn av gruppekvoten til dekning av bifangst, samt å sette bifangstprosenten til 10% ved stopp i fisket.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var også enighet om å regulere fartøyene med en generell maksimalkvote på 220 tonn.

Gullestad viste så til saksdokumentene og forslag til regulering for fartøy under 28 meter.

Når det gjaldt inndeling av stige, konstaterte han at det var enighet om å bruke tilsvarende stige som i "Finnmarksmodellen".

Det var videre enighet om at fartøy under 28 meter reguleres som én gruppe med maksimalkvoter som inneværende år.

Når det gjaldt maksimalkvotenes størrelse sa han forslaget i saksdokumentene la opp til større overregulering enn innværende år. Dette blant annet fordi kvoten ikke ble tatt i 2001. Han sa imidlertid at Fiskarlagets forslag om en overregulering på 187% var for høyt. Han kunne imidlertid være med på maksimalkvoter på 18 tonn til de minste fartøyene og 75,6 tonn til de største.

Gerhard Olsen sa at han var betenkt over spranget fra 28,8 tonn for fartøy fra 15 – 20,99 meter og 54 tonn for fartøy fra 21 – 27,99 meter.

Gullestad sa at dette var i samsvar med landsstyrevedtaket til Fiskarlaget, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om garantert kvantum på 5 tonn for fartøy under 11 meter. På bakgrunn av at stigen var endret i forhold til forslaget i saksfremlegget, ble dette korrigert til fartøy under 10 meter.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at fartøy under 15 meter med adgang til å delta i fisket etter torsk i gruppe I reguleres med samlekvote.

Reguleringsrådet sluttet seg også til fremgangsmåten for avsetning av kvantum til fartøy som ikke er regulert med samlekvote. Det var således enighet om av 19.375 tonn av gruppekvoten avsettes til disse fartøyene.

Han refererte deretter forslaget om å periodisere gruppeknoten i tre perioder.

Reguleringsrådet ble enig om at fordeling på 45% (12.892 tonn) i perioden fra 1. januar til 30. april, 30% (8.595 tonn) fra 1. mai til 31. august og 25% (7.162 tonn) fra 1. september til 31. desember.

Det var også enighet om å videreføre årets bifangstordning.

Det var videre enighet om at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst dekkes.

Wold foreslo en videreføring av ordningen med en siste dato for refordeling for torsk, hyse og sei. Bakgrunnen for forslaget var hensynet til fartøyene og behovet for å kunne planlegge avslutningen av sesongen. Han foreslo at datoen ble satt til 20. november.

Gullestad sa at det i utgangspunktet var en god ide. Konsekvensene av en slik dato ville imidlertid bli at dersom en etter 20. november finner ut at det er grunnlag for refordeling, skal det ikke refores.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette forslaget.

Når det gjaldt reguleringen av kystflåten i 2002, ønsket representantene fra Norges Fiskarlag følgende protokolltilførsel:

”Representantene fra Norges Fiskarlag viser til at det for 2002 er foreslått mange nye reformer og prinsipper i flere av kystflåtens fiskerier. Dette gjelder i hovedsak spørsmål knyttet til innføringen av ”Finnmarksmodellen”, hvor både gruppeandeler i fire kvotegrupper og lukking av en rekke fiskerier er nøye koblet til hverandre, samt forslag om innføring av samlekvote i torskfisket for fartøy under 15 meter. Ut fra at en ikke har på plass adgangsbegrensninger for flere av kystfiskeriene med tilhørende strukturområder har en valgt å avvente full innføring av ”Finnmarksmodellen” i 2002. Representantene fra Norges Fiskarlag vil ut fra forannevnte forhold understreke at 2002 må betraktes som et unntaksår (prøveår) som ikke må danne presedens for etterfølgende reguleringsår.”

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av trålfisket etter sei. Han refererte forslaget om at det avsettes 1000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Vedø mente det burde avsettes 2000 tonn til bifangstdekning.

Gullestad viste til at 1000 tonn var en del av kvotekompromisset, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 1000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Han refererte så forslaget om at det enkelte fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse ikke kan fiske mer enn 50 tonn sei som bifangst.

Hoddevik sa at 50 tonn innebar en stor nedskjæring på disse fartøyenes bifangst, og spurte om Fiskeridirektøren kunne være med på en økning.

Gullestad sa at en da risikerte full stopp i industritrålfisket, og at 50 tonn var et fornuftig nivå. Han sa at en eventuelt kunne justere dette utover sesongen, dersom det skulle vise seg å være rom for det.

Vedø spurte om det ville være mulig å periodisere, slik at 500 tonn kunne fiskes før 1. mai uten tak på 50 tonn pr. fartøy.

Gullestad sa at dette ville være å lure seg selv, og at det ville føre til stopp i industritrålfisket.

Remøy viste til at deltakelsen i industrifisket nord for 62° N hadde økt de senere årene, og sa at de som tradisjonelt hadde drevet dette fisket nå var redd for at kvoten skulle bli fisket opp for tidlig. Han støttet derfor Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at det resterende kvantum fordeles med 80% til torsketrålerne og 20% til seitrålerne.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om at torsketrålernes andel på 80% fordeles med 60% til stortrålerne og 20% til småtrålerne, og at stortrålernes andel på 60% fordeles med 22,3% til fabrikktrålerne og 37,7 % til ferskfisk- og rundfrystrålerne.

Reguleringsrådet fant videre å kunne slutte seg til Fiskeridirektørens forslag om fortsatt å regulere torsketrålerne som en gruppe, og at gruppekvoten fordeles som fartøykvoter.

Gullestad viste deretter til forslaget om regulere gruppen med fartøykvoter, samt at fartøykvoten skal dekke bifangst av sei i andre fiskerier.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Når det gjaldt forslaget om at ferskfisktrålerne må avsette 20% av kvoten til et fiske etter 1. september, viste han til den generelle diskusjonen om periodisering tidligere i møtet og avstemningen som da ble foretatt.

Gullestad refererte forslaget i saksdokumentene om regulering av fartøy med seitråltillatelse, og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i forslaget til stige og kvotefaktorer.

Han refererte deretter forslaget om at seitrålerne pålegges å avsette 20% av fartøykvoten til etter 1. september, og viste til diskusjonen og avstemningen tidligere i møtet.

Han viste så til forslaget om skjæringsdato for beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Han viste igjen til saksdokumentene og forslag til regulering av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak. Han sa at forhandlingene med EU ikke var sluttført, og at kvoten derfor ikke var klar.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om å avsette en kvote på 5.500 tonn til notfisket.

Jakobsen foreslo at 300 tonn av gruppekvoten på 5.500 tonn ble avsatt til et fisket etter 1. september.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Gullestad viste så til forslagene om å fastsette gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap til 8.000 tonn, og at fartøy i denne gruppen reguleres med en generell maksimalkvote på 450 tonn.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Det var også enighet om å stoppe fartøy over 28 meter når det gjensto 1400 tonn av gruppeknoten.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til regulering av trålfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at 5000 tonn av trålknoten i Nordsjøen og Skagerrak avsettes til nordsjøtrålerne, og at det resterende kvantum av trålknoten fordeles med 8 % på nordsjøtrålerne, 19 % på seitrålerne og 73 % på torsketrålerne.

Det var videre enighet om at gruppeknoten til seitrålerne fordeles på antall fartøy i gruppen med en lik kvote på 431 tonn pr. fartøy.

Når det gjelder torsketrålerens kvote var det enighet i Reguleringsrådet at denne fordeles med en faktor på 1,0 til ferskfisktrålerne og småtrålerne og 1,4 til fabrikktrålerne.

Det var også enighet om at nordsjøtrålerne reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn pr. fartøy, hvorav 30 tonn gis som en garantert kvote. Maksimalkvoten skal dekke både et eventuelt direkte fiske etter sei og bifangst i industritrålfisket.

Gullestad refererte deretter forslaget til sommerstopp og periodisering, og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

3.1.4

North-East Arctic saithe (Sub-areas I and II)

State of stock/exploitation: The stock is within safe biological limits. Fishing mortality in 2000 is at F_{pu} and SSB in 2001 is well above B_{pu} . After a long period of low stock size, the stock recovered during the 1990s with the recruitment of several above-average yearclasses. The exploitation pattern is better than in the past.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock. For management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain fishing mortality below F_{pu} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pu} .

Precautionary Approach reference points (Established in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 89 000 t, the lowest observed SSB in the 35-year time series	B_{pu} is set at 150 000 t, the SSB below which the probability of poor year classes increases
F_{lim} is 0.45, the fishing mortality associated with potential stock collapse	F_{pu} be set at 0.26. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim} .

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pu} = examination of stock-recruit plot
F_{lim} = Median value of F_{loss}	$F_{pu} = F_{lim} * 0.6$

Advice on management: ICES advises that fishing mortality should be below F_{pu} , corresponding to a catch in 2002 of less than 152 000 t.

estimated to correspond to F_{pu} , indicating a change from harvesting outside safe biological limits. The estimated SSB continues to remain above B_{pu} . The estimate of the SSB in most recent years is about 30% higher than in last year's assessment.

Comparison with previous assessment and advice: There has been a tendency to overestimate fishing mortality in recent years. Fishing mortality is now

Catch forecast for 2002:

Basis: $F(2001)=F_{sq} = F(98-00 \text{ scaled}) = 0.26$; Landings (2001) = 135; SSB(2002) = 304.

F(2002 onwards)	Basis	Catch (2002)	Landings (2002)	SSB (2003)
0.05	$0.20 * F_{sq}$		34	472
0.10	$0.40 * F_{sq}$		67	441
0.11	$0.42 * F_{sq}$ ($F_{u,1}$)			
0.16	$0.60 * F_{sq}$		97	413
0.21	$0.80 * F_{sq}$		125	386
0.23	$0.89 * F_{sq}$ (F_{max})			
0.26	F_{sq} (F_{pu})		152	360

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium-term projections not reliable

Elaboration and special comment: Since the early 1960s, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in coastal areas and fjords. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. Recent regulation changes led to less relative amounts taken by purse seine in 2000.

Based on the TAC set and estimates of catches for other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas may be transferred between purse seiners and trawlers based on negotiations if it becomes clear that the quota allocated to one of the fleets will not be taken.

In addition to quotas, the fisheries are managed by minimum mesh size limitations, minimum landing size, by-catch regulations, and area closures. In 1999 the

minimum landing size was increased to 45 cm, except for 40–42 cm for different areas for purse seine.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, May 2001 (ICES CM 2001/ACFM:19).

The analytical assessment is based on catch-at-age data, an acoustic survey data, and revised CPUE data from two commercial fleets.

Catch data (Tables 3.1.4.1–2):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC; protect juveniles	90	-	92	92
1988	No increase in F	< 83	-	114	114
1989	<i>Status quo</i> F; TAC	120	120	122	122
1990	$F \leq F_{med}$; TAC	93	103	96	96
1991	F at F_{low} ; TAC	90	100	107	107
1992	Within safe biological limits	115	115	128	128
1993	Within safe biological limits	132 ¹	132	154	154
1994	No increase in F	158 ¹	145	147	147
1995	No increase in F	221 ¹	165	168	168
1996	No increase in F	158 ¹	163	171	171
1997	Reduction of F to F_{med} or below	107	125	144	144
1998	Reduction of F to F_{med} or below	117	145 ³	154	154
1999	Reduce F below F_{pa}	87	144 ⁴	150	150
2000	Reduce F below F_{pa}	89	125 ⁵	135	135
2001	Reduce F below F_{pa}	<115	135		
2002	Maintain F below F_{pa}	< 152			

¹ Predicted catch at *status quo* F. ² Set by Norwegian authorities. ³ TAC first set at 125 000 t, increased in May 1998 after an inter-sessional assessment. ⁴ TAC set after an inter-sessional assessment in December 1998. ⁵ TAC set after an inter-sessional assessment in December 1999. Weights in '000 t.

3.5.5 Saithe in Sub-area IV (North Sea), Division IIIa (Skagerrak) and Sub-area VI (West of Scotland and Rockall)

State of stock/fishery: The stock is within safe biological limits. Fishing mortality has declined from 1986 to 2000, and is estimated below F_{pa} in 2000. SSB has remained near or below B_{pa} since 1984, but it has increased in the late 1990s and is estimated to be above B_{pa} in 2001.

Management objectives: In 1999 the EU and Norway have "agreed to implement a long-term management plan for the saithe stock, which is consistent with the precautionary approach and is intended to constrain harvesting within safe biological limits and designed to provide for sustainable fisheries and greater potential yield. The plan shall consist of the following elements:

1. Every effort shall be made to maintain a minimum level of SSB greater than 106 000 tonnes (B_{lim}).
2. For 2000 and subsequent years the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC consistent with a fishing mortality rate of 0.40 for appropriate age groups as defined by ICES.
3. Should the SSB fall below a reference point of 200 000 tonnes (B_{pa}), the fishing mortality referred to under paragraph 2 shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions then prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of SSB to a level in excess of 200 000 tonnes.

The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES."

ICES considers that the agreed Precautionary Approach reference points in the management plan are consistent with the precautionary approach, provided they are used as upper bounds on F and lower bounds on SSB, and not as targets.

Precautionary Approach reference points (Unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 106 000 t	B_{pa} be set at 200 000 t
F_{lim} is 0.60	F_{pa} be set at 0.40

Technical basis:

$B_{lim}=B_{loss}=106\ 000\ t.$	B_{pa} Impaired recruitment at SSB less than 200 000 t. This affords a high probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty of assessments. Below this value the probability of below average recruitment increases.
$F_{lim}=F_{loss}=0.6$, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	F_{pa} 5 th % of F_{loss} (0.45) implies that $B_{eq} < B_{pa}$. $F = 0.4$ implies that $B_{eq} > B_{pa}$ and $P(SSB_{MT} < B_{pa}) < 10\%$. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty of the assessment.

Advice on management: ICES advises that fishing mortality in 2002 should be below F_{pa} corresponding to landings in 2002 of less than 148 000t.

Relevant factors to be considered in management: The assessment is considered to be uncertain as it is very sensitive to the addition of a single year's data and there are no survey data to confirm the stock trends as calibrated by commercial CPUE. The catch forecast is mainly driven by the assumption of average recruitment with about one third of the forecast 2002 landings and 2003 SSB originating from this assumption. This means that the forecasts may not track fluctuations in the stock particularly well. Fishing at F_{pa} will at current recruitment levels make SSB fluctuate around B_{pa} and therefore the stock with in some years be slightly below B_{pa} and in other years such as in 2001 be slightly above. Therefore, the ICES assessment of the state of the stock will move in and out of safe biological limits. Medium term considerations indicate that continued fishing at F_{sq} implies low probability of falling below B_{pa} .

The following table illustrates the proportional contribution landings by area over different periods.

% landings by area over different periods		
Period	Area IIIa & IV	Area VI
1982-1998	86	14
1988-1998	87	13
1993-1998	91	9

Comparison with previous assessment and advice: The perception of the state of the stock is different from last year when the stock was considered to be outside safe biological limits. The general tendency of this assessment to overestimate F and underestimate SSB has persisted and the current assessment indicates that the stock is within safe biological limits.

Catch forecast for 2002:

Basis: $F_{sq} = F(98-00 \text{ scaled}) = 0.29$, Landings (2001) = 110, SSB(2002) = 233.

F(2001 onwards)	Basis	Total Landings	Landings IIIa & IV [*] (2002)	Landings VI [*] (2002)	SSB(2003)
0.12	0.4 F_{sq}	51	46	5	294
0.17	0.6 F_{sq}	74	67	7	272
0.23	0.8 F_{sq}	95	86	9	252
0.29	1.0 F_{sq}	115	105	10	234
0.35	1.2 F_{sq}	133	121	12	217
0.40	$F_{pa} = 1.38 F_{sq}$	148	135	13	203
0.44	1.5 F_{sq}	158	144	14	194

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

*Landings split according to average in 1993-1998

Medium- and long-term projections: Results of medium term analysis indicate that under the *status quo* fishing mortality there is a low probability of falling below Bpa in the medium term.

Elaboration and special comment: Saithe in the North Sea are mainly taken in a direct trawl fishery in deep water near the Northern Shelf edge and the Norwegian deeps. Norwegian, French and German trawlers take the majority of the catches. In the first half of the year the fishery is directed towards mature fish, while immature fish dominate in the catches the rest of the year. The main fishery developed in the beginning of 1970s. In later years, the trawlers have also exploited deep-water fish. The fishery in Subarea VI consists largely of a directed French, German and Norwegian deep-water fishery operating on the shelf edge, and a Scottish fishery operating inshore..

Analytical assessment based on catch-at-age analysis using CPUE information from commercial fisheries. Lack of recruitment indices for recent and incoming year classes makes catch predictions imprecise.

Before 1999, saithe in Sub-area VI and saithe in Sub-area IV and Division IIIa were assessed as two separate stocks. The ICES advice applies to the combined areas IV, IIIa and VI.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, June 2001, Hamburg, Germany (ICES CM 2002/ACFM: 01).

Norges Fiskerilag

Vår saksbehandler - Eilfing Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100463/8-
532.2

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2002.

Norges Fiskerilag har i landsstyremøtet 14. november 2001 drøftet «Regulering av fisket etter sei i 2002» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag viser til at kvoten av sei nord for 62° N for 2002 ennå ikke er fastsatt. Ut fra de signaler som er gitt fra Havforskningen, er bestandssituasjonen for sei nord for 62° N i en meget positiv utvikling.

Norges Fiskerilag legger til grunn at kvoten for 2002 settes slik at det stilles til disposisjon et kvantum på minst 160.000 tonn for norske fiskere.

2. Landsmøtet i Norges Fiskerilag i oktober 2001 behandlet «Ressursfordelingsutvalgets innstilling» og vedtok en langsiktig fordeling av ressursene for de neste 6 år.

Landsmøtet uttalte bl. a. om fordelingen av totalkvoten av sei nord for 62° N:

«Landsmøtet finner det rimelig at andelen til konvensjonelle redskaper gis et løft i forhold til 94-vedtaket, da dette vedtaket var basert på en stipulert avsetning til denne gruppen, noe man gikk bort fra allerede i 1996.

Landsmøtet finner ut fra en totalvurdering at utvalget har tatt for lite hensyn til de endringer som har skjedd siden 1994, og går på dette grunnlag inn for at sei nord for 62°N fordeles mellom gruppene om følger:

konvensjonelle redskaper:	38%
notgruppen:	25%
trålguppen:	37%

Landsmøtet kan også slutte seg til utvalgets forslag om at den konvensjonelle kvoten fordeles med 11 % til fartøyer på eller over 28 meter, og 89% til fartøyer under 28 meter.

Landsmøtet er videre enig med utvalget i at man viderefører en mangeårig enighet om at trålkvoten fortsatt skal fordeles med 20% til trålere med seitrållatelse og 80% til trålere med torsketrållatelse.

Adresse
Pirsørløret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskerilaget@fiskerilaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato

141101

Vår referanse

200100463/8-532.2

2 av 6

Landsmøtet kan også slutte seg til utvalgets forslag om at kvoteavsetningen på 1.000 tonn nord om 62°N for å dekke opp bifangst i industritrålfisket i dette området, i sin helhet skal belastes gruppekvoten til trålere med seitråltillatelse.

Når det gjelder den interne fordelingen i torsketrålggruppen finner Landsmøtet å kunne følge utvalgets forslag til kvotefordeling mellom de ulike kategorier torsketrålere. Landsmøtet konstaterer at dette er en videreføring av den kvotefordelingen som næringen selv har gått inn for, og som ble etablert fra og med 2000. Fordelingen av trålkvoten blir da som følger:

seitrålere:	20,0%
småtrålere:	20,0%
fabrikktrålere:	22,3%
ferskfisk-/rundfrysetrålere:	37,7%»

3. Norges Fiskarlag legger Landsmøtets vedtak om fordeling av totalkvoten mellom gruppene til grunn for regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002. Videre legges også inndelingen for fartøy under 28 meter som fisker sei med konvensjonelle redskaper som tilrådd av Landsmøtet til grunn.

Fordeling innenfor trålergruppen.

4. Fordelingen av gruppekvoten til trålergruppen følger forslaget fra Landsmøtet, slik at fartøy med seitråltillatelse gis anledning til å fiske inntil 20% av gruppekvoten. Fartøy som er småtrålere gis også 20% av gruppekvoten til trål, mens fabrikktrålerne gis en andel på 22.3% og fartøy som er ferskfisk-/rundfrysetrålere gis 37.7% av gruppekvoten til trål.
5. Gruppekvoten til fartøy med seitråltillatelse fordeles på deltakende fartøyer etter samme opplegg som for 2001. Norges Fiskarlag vil tilrå at følgende faktorer legges til grunn for fordeling av gruppekvoten:

fartøy med kvotefaktor 0.35
fartøy med kvotefaktor 0.75
fartøy med kvotefaktor 0.85
fartøy med kvotefaktor 1.00

Norges Fiskarlag legger til grunn at fartøyets størrelse som er innført i merkeregisteret 1. januar 1998 er avgjørende for hvilken lengdegruppe fartøyet skal plasseres i.

6. Fartøy med nordsjøtråltillatelse som fisker i området nord om 62° N, får til disposisjon et kvantum på 1.000 tonn som tas av avsetning til seitrål til dekning av bifangst av sei ved fiske i dette området.

Norges Fiskarlag tilrår at dette kvantumet blir fordelt med 500 tonn for perioden 1. januar til 30. mai 2002, og 500 tonn for perioden 1. juni til 31. desember 2002.

Gruppen reguleres slik at fisket foregår innenfor det avsatte kvantum.

7. Fordelingen innad i de øvrige gruppen vil Norges Fiskarlag tilrå følger samme opplegg som i 2001. Det bør vurderes om det kan legges inn en overregulering

Telefaks

Vår dato
141101Vår referanse
200100463/8-532.2

3 av 6

innenfor de enkelte gruppene som reduserer behovet for senere refordelinger.

Fordeling konvensjonelle redskaper.

8. Landsmøtet har vedtatt at det skal avsettes en gruppekvote på 38% sei nord for 62° N for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Videre at denne fordeles med 11% til fartøy over 28 meter som fisker sei med konvensjonelle redskaper nord for 62° N og 89% til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

Fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

9. Gruppekvoten for fartøy over 28 meter vil Norges Fiskarlag tilrå blir fordelt på fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper som maksimalkvoter. For å sikre at tildelt kvote blir oppfisket, vil Norges Fiskarlag tilrå at det legges inn en overfordeling på 10% på det enkelte fartøys kvote.

Det bør av gruppekvoten avsettes 500 tonn til dekning av bifangst av sei for fartøy over 28 meter ved fiske etter andre fiskeslag.

Fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

10. Gruppekvoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper vil etter Landsmøtets vedtak utgjøre 89% av avsetningen for gruppen konvensjonelle redskaper.

Av denne gruppekvoten for fartøy under 28 meter avsettes 3.000 tonn sei til dekning av bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag når maksimalkvoten er oppfisket.

Norges Fiskarlag vil tilrå at denne periodiseres med en større andel i første periode i 2002 enn i 2001, på bekostning av avsetningen i tredje periode. For å sikre en større kontinuitet i gruppens muligheter til å fiske mest mulig rasjonelt, vil Norges Fiskarlag tilrå at 45% av gruppekvoten kan fiskes i perioden 1.1. til 30.04, 30% i perioden 1.5 - 31.8 og 25% til perioden 1.9 og ut året.

Denne periodiseringen må gjelde alle gruppene under 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper nord for 62° N.

11. Landsmøtet i 2001 vedtok at fartøyene under 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper skulle deles inn i fire lengdegrupper og hver gruppe skulle gis en andel av gruppekvoten. Følgende fordeling ble vedtatt:

Fartøyer under 10 meter	24,0%
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	37,3%
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	23,1%
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	15,6%

12. Landsmøtet uttalte ikke hvordan fordelingen innad i den enkelte lengdegruppe skulle foretas. Denne fordelingen vil likevel gi fartøyene innenfor den enkelte gruppe en større mulighet for å fiske sin andel uten konkurranse fra fartøy i de større lengdegruppene.

13. Norges Fiskarlag finner ut fra en totalvurdering at det vil være riktig å sette en maksimalkvote for fartøyene innenfor hver av de fire hovedgruppene av fartøyer

TelefaksVår dato
141101Vår referanse
200100463/8-532.2

4 av 6

under 28 meter.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det settes følgende differensierte maksimumkvoter:

Fartøyer under 10 meter	25 tonn
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	40 tonn
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	75 tonn
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	95 tonn

14. Norges Fiskarlag tilrår at maksimalt kvantum bifangst pr. fartøy settes til 50% av maksimumkvoten og at innblandingsprosenten avregnes pr. uke

Fartøy som fisker sei med not.

15. Fartøy som fisker etter sei med not nord for 62° N i 2002, har etter Landsmøtets tilråding en andel på 25% av den totale norske kvoten.

Norges Fiskarlag tilrår at denne gruppekvoten fordeles på de fire lengdegruppene som Landsmøtet vedtok at flåten skulle inndeles i, og en fordeling av denne gruppekvoten i tråd med de andeler Landsmøtet anbefalte.

Fartøyer under 14,99 meter	8,8%
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	19,7%
Fartøyer mellom 21,00 på eller over	71,5%.

16. Fordeling av den enkelte gruppekvote for fartøy som fisker etter sei med not, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på det enkelte fartøy med en overfordeling på 40% i 2002. Dersom det viser seg at det blir gjenstående et større kvantum av 1. periodekvote i 2002, bør det foretas justering av maksimumkvotene forut for 2. periode.
17. Norges Fiskarlag tilrår at seinotfisket periodiseres med 40% før 12. august og 60% til et fiske etter 12. august 2002.

B) SEI SØR FOR 62° N.

18. Norges Fiskarlag viser til at det enda ikke forhandlet fram en kvote av sei sør for 62° N for 2002. Denne vil foreligge først når forhandlingene med EU er sluttført.
19. Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets behandling av «Ressursutvalgets innstilling», hvor det i forbindelse med fordelingen av sei sør for 62° N bl. a. ble uttalt:

Landsmøtet støtter utvalgets forslag om å innlemme sei sør for 62°N i det nye fordelingsvedtaket som skal være fram til 2007. Landsmøtet registrerer at utvalget foreslår en kvotefordeling tilnærmet lik den vi har hatt i de senere år, og Landsmøtet finner således å kunne slutte seg til utvalgets forslag. Dette innebærer at den norske kvoten av sei sør for 62°N (Skagerrak og Nordsjøen) fordeles på de ulike fartøygrupper som følger:

konvensjonelle redskaper: 8.000 tonn

Telefaks

Vår dato
141101Vår referanse
200100463/8-532.2

5 av 6

notgruppen: 5.500 tonn
trålgruppen: resterende kvantum

Landsmøtet viser til at utvalget også har kommet med forslag til kvotefordeling internt i trålgruppen. Landsmøtet er kjent med at det i inneværende år for første gang ble etablert en intern kvotefordeling i trålgruppen, og at det var en vanskelig sak å komme fram til den kvotefordelingen som til slutt ble fastsatt av myndighetene.

Landsmøtet er enig i at en fortsatt må legge opp til en intern oppdeling av trålkvoten.

Landsmøtet går inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne før fordeling, og at resterende kvantum av trålkvoten fordeles som følger:

nordsjøtrålerne (nordsjøtillatelse):	8%
seitrålerne (seitråttillatelse):	19%
ferskfisk-/rundfrysetrålerne:	15%
småtrålerne:	10%
fabrikktrålerne:	48%

Fordeling i den konvensjonelle gruppen.

20. Norges Fiskarlag viser til at Landsmøtet har tilrådde en avsetning på 8.000 tonn sei sør for 62° N for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag legger dette til grunn for utarbeidelse av reguleringene for denne gruppen for 2002. Avsetningen fordeles som maksimalkvoter på deltakende fartøyer med 500 tonn på hvert fartøy.

21. Fisket etter sei med not sør for 62° N, vil Norges Fiskarlag tilrå gjennomføres som et fritt fiske for deltakende fartøyer innenfor den avsetning som Landsmøtet har tilrådd.

Det bør avsettes et kvantum på 300 tonn til et fiske etter 1. september 2002.

Fisket etter sei med trål.

22. Norges Fiskarlag legger til grunn at det resterende kvantum sei sør for 62° N i 2002 fordeles på trålergruppen, slik som Landsmøtet vedtok i sak 7/01 under behandlingen av «Ressursfordelingsutvalgets innstilling».

23. Norges Fiskarlag tilrå at det internt i trålergruppen gis en differensiert maksimalkvote med følgende faktorer:

fabrikkskip	1.4
småtrål, ferskfisk- og rundfrysetrålere	1.0

24. Den enkelte kvote innenfor trålergruppen overfordeles med 100%. Kvoten til den enkelte tråler periodiseres ikke i 2002.

25. Fartøy med seitråttillatelse er i følge Landsmøtets vedtak tildelt en gruppekvote på 19% av avsetningen til trålergruppen.

Telefaks

Vår dato
141101Vår referanse
200100463/8-532.2

6 av 6

Norges Fiskarlag vil tilrå at denne fordeles med differensierte maksimumkvoter på deltagende fartøyer etter samme nøkkel som for fisket etter sei med seitrål nord for 62° N. Plassering av fartøyene i den enkelte gruppe foretas etter den størrelse fartøyet er innført i merkeregisteret 31.12.2001.

26. Norges Fiskarlag tilrå at fisket etter sei med trål periodiseres med 65% av gruppekvoten før 1. juli 2002 og 35% til et fiske etter 15. august 2002. Det tilrås at fisket etter sei med trål stoppes i perioden 1. juli til og med 14. august 2002.

27. Fisket etter sei sør for 62° N for fartøy med nordsjøtillatelse gir muligheter for fartøyene til både å drive et direkte fiske etter sei og ha tilstrekkelig kvanta for dekning av blfangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det enkelte fartøy gis en maksimumkvote inkludert en overregulering som er tilstrekkelig for å kunne drive et direkte fiske etter sei.

For de minste båtene bør det gis anledning til å kunne fiske innenfor en garantert kvote på 30 tonn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

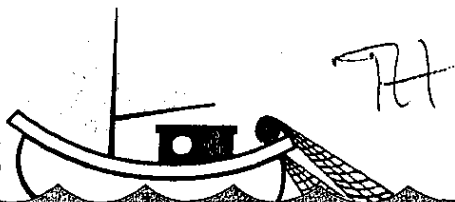

Jan Birger Jørgensen

Elling Lørentsen

Kopi til: Medlemslaga

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

4262 AVALDSNES

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Bankgiro 5340 10 00628

Postgiro 0207 650007

Kopi: Fiske de

Karmøy, den 31.10.2001

4146/01 2

sett/GK
SE
Kopi TT
MO

REGULERING AV SEIFISKET NORD FOR 62. GR. N. BR. I 2002 FOR NORDSJØTRÅLERNE

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstemmige vedtak :

Kvote

Det foreslåtte avsatte kvantum på 1.000 tonn til nordsjøtrålernes bifangst av sei i industritrålingen nord for 62. gr. n. br. dekker på langt nær behovet. Tradisjonelt har 8 nordsjøtrålere operert i dette farvannet, men p. g. a. reguleringene i Nordsjøen sør for 62. gr. n. br. har deltagelsen i 2001 økt kraftig. Den forventes å øke ytterligere i 2002. Styret i SNT vil derfor kreve at det avsettes et kvantum på min. 2.000 tonn sei for å kunne gjennomføre et industritrålfiske med uunngåelig bifangst av bl. a. sei i dette farvannet. Kvoten bør primært avregnes av den felles norske trålkvoten. Subsidiært bør det vurderes å avregne kvantumet av den norske totalkvoten av sei nord for 62. gr. n. br.

Gjennomføring av fisket

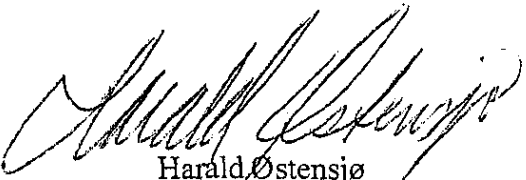
Periodisering

For å kunne drive industritråling med uunngåelig bifangst av bl. a. sei hele året i dette farvannet, vil SNT foreslå periodisering m. h. t. seiandelen av innblandingsfangstene. 50% av kvantumet bør avsettes til perioden 01.01 – 30.04 og 50% til perioden 01.05 – 31.12.

Øvrige reguleringer bør være som tidligere.

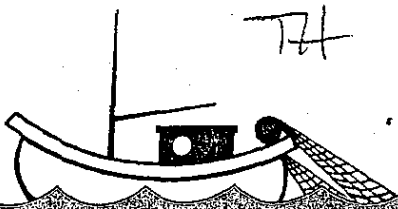
Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

Bankgiro 5340.40.06628

Postgiro 0867 3588887

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Karmøy, den 31.10.2001

REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN SØR FOR 62. GR. N. BR. I 2002 FOR NORDSJØTRÅLERNE

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstemmige vedtak :

Det er tatt høyde for uunngåelig bifangst i forbindelse med industritrålingen i maskeviddeforskriftene ved at man har tillatelse til å ta inntil 20% av torsk, hyse og sei når man anvender småmasket trål i industritrålingen. Denne regel har en like lang historie som selve industritrålfisket. År med dårlig tobisfiske har medført at svært mange nordsjøtrålere har gått i Kanten på industritråling med bl. a. sei som uunngåelig bifangst. Nesten alle nordsjøtrålerne er etter hvert blitt utstyrt til å ta vare på fisken og levere den til konsum slik at verdiskapingen har blitt mye bedre enn om den bare hadde gått til råstoff til sildemel/-olje.

I 2001 ble det så etter press fra fabrikk- og seitrålergruppen fastsatt gruppekvoter til tross for at det var kun 1 år igjen av den eksisterende ressursfordelingsperioden 1994-2001. Hele situasjonen i år i forbindelse med seifisket i Nordsjøen kan sies å være påtvunget nordsjøtrålerne av fabrikktrålerne som i sin tid fikk tildelt seikvote i Nordsjøen som en midlertidig ordning for å avhjelpe torskekrisen i nord. Den gang var seikvoten i Nordsjøen så stor at man ikke maktet å fiske den opp. Det var derfor ingen motstand her sør mot å la fabrikktrålerne få ta en del av seien. Det var imidlertid under en klar forutsetning av at dette skulle være en midlertidig ordning til torskekrisen i nord var over.

Ingen fabrikktråler er i dag hjemmehørende lengre sør enn Møre og Romsdal. Resten er hjemmehørende i Nord-Norge. De er kun i Nordsjøen for å ta sin seiandel. Fangsten behandles ferdig om bord og selges som halvfabrikata/ferdigvare, ofte ved at de går direkte til utlandet. Deres fangst føres altså ikke, slik nordsjøtrålerne blir, til lands hvor den skaper arbeidsplasser ved landanleggene. Verdiskapingen for landet er m. a. o. i beste fall minimal i forbindelse med fabrikktrålerne seifangster. Det er derfor tankevekkende at torske-/fabrikktrålerne i 2001 er tildelt ca 38% av seikvoten/ca 60% av trålkvoten i Nordsjøen fordelt på ca 20 fartøy mens det store antall nordsjøtrålere har kun ca 15%/ca 24% av trålkvoten. Dette foregår altså i Nordsjøen som er nordsjøtrålerne hjemmehøve, hvor de har bygget opp et industritrålfiske som de er helt avhengige av. Det alternative driftsgrunnlaget er som kjent alt for svakt til å kunne utgjøre noe annet enn et kjærkomment tilskudd. Ved å nekte nordsjøtrålerne å gå på industritråling p. g. a. oppfisket maks.kvote og seiinnblanding, vil situasjonen derfor kunne bli helt uholdbar.

Nordsjøtrålerne fikk for 2001 tildelt en kvote på bare 6.220 tonn. Den framkom p. g. a. følgende regnestykke :

- Totalkvoten er 41.000 tonn. Not- og konvensjonelle fartøy skal ha hhv. 7.000 og 8.000 tonn og trålerne resten, dvs. 26.000 tonn.
- Nordsjøtrålerne skal ha en fast andel på 3.000 tonn + 14% av resterende trålkvantum $(26.000 - 3.000) \times 14\%$ som blir 6.220 tonn.
- Kvoten skal dekke både bifangst og direktefiske som nordsjøtrålerne i h. t. trålforskriften har rett til.
- Kvoten ble regulert med maks.kvoter pr. fartøy på 200 tonn som skal dekke så vel bifangst som direktefiske. Maks.kvoten ble 03.10.2001 økt til 300 tonn.
- Videre ble det avsatt til et garantert minstekvantum på 30 tonn/fartøy.

Så lavt kvantum har nordsjøtrålerne aldri tatt med unntak av år med godt tobisfiske, se vedlagte tabell. Med et så lavt kvantum er direktefiske lite aktuelt for de fleste nordsjøtrålere fordi det må gå til uunngåelig innblandingsfangst. Nordsjøtrålerne er med dette i realiteten avskåret fra å kunne få en så optimal verdiskaping som mulig gjennom et direktefiske på sei til konsum. Nordsjøtrålerne har hele tiden sagt at årets seiregulering ville medføre fare for stopp på et tidlig tidspunkt i 2001 og særlig hvis tobisfisket sviktet. Dette skjedde nesten, men ved at tobisforekomstene plutselig tok seg opp i midten av juli, ble den helt store krisen avverget. Det er nå klart at en del nordsjøtrålere likevel ble stoppet i sitt industritrålfiske p. g. a. oppfisket maks.kvotet ettersom det er umulig å drive et industritrålfiske uten bifangst av bl. a. sei. Seifangster er blitt inndratt og båtene står i fare for å bli anmeldt for ulovlig fiske. Nordsjøtrålerne er m. a. o. avskåret fra å gå på sitt hovedfiskeri industritrålingen med en slik regulering. Nordsjøtrålerne har dårlig med alternativt regningssvarende fiske å gå på. Seireguleringene i 2001 har derfor ikke bare rammet nordsjøtrålerne, men i høyeste grad sildemel-/sildoljefabrikkene og ferskfiskmottakene samt leverandørene av varer og tjenester til nordsjøtrålfåten.

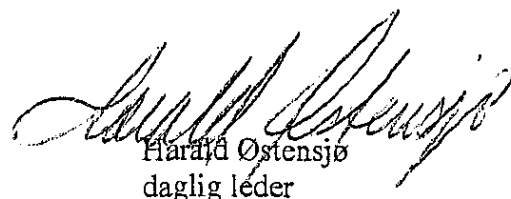
Landsmøtet i Norges Fiskarlag har tilrådd at nordsjøtrålerne får en seikvote i Nordsjøen sør for 62. gr. n. br. som beregnes slik :

- fast andel av trålkvoten på 5.000 tonn.
- 8% av resterende trålkvantum

For inneværende år vil det si en økning på bare 460 tonn (fra 6.220 til 6.680 tonn). Dette vil avskjære nordsjøtrålerne fra å få del i en eventuell økning av seikvoten som kunne dannet et grunnlag for å utvikle et direktefiske på sei til konsum. **SNT vil derfor kreve følgende som er i tråd med seireguleringen i 2001, men som tross alt gir nordsjøtrålerne del i en eventuell økning av seikvoten og som som nevnt, kan gi nordsjøtrålerne anledning til å utvikle et direktefiske på sei til konsum :**

- fast andel av trålkvoten på 3.000 tonn.
- 14% av resterende trålkvantum.
- det bør være maks.kvoter/fartøy.

Med hilsen
sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

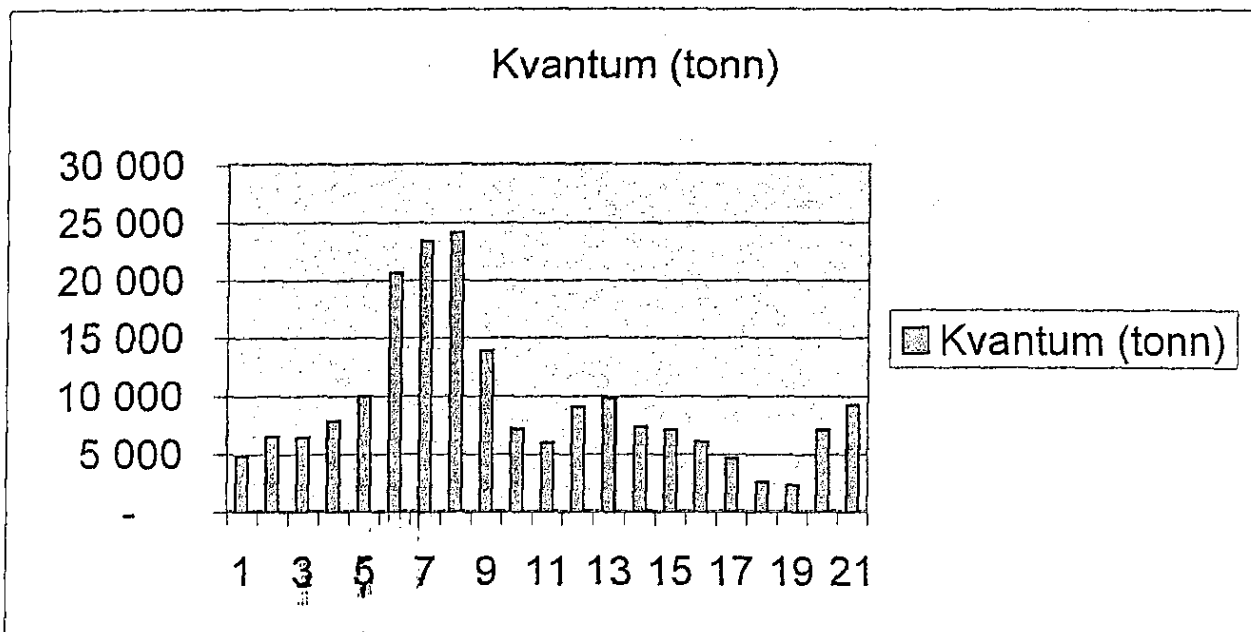

Harald Østensjø
daglig leder

SEI

År	Kvantum (tonn)
1980	4 882
1981	6 522
1982	6 455
1983	7 844
1984	9 994
1985	20 637
1986	23 415
1987	24 173
1988	13 962
1989	7 189
1990	6 012
1991	9 096
1992	9 821
1993	7 352
1994	7 136
1995	6 119
1996	4 643
1997	2 625
1998	2 359
1999	7 111
2000	9 260

2001: 6.220

Ressursfordelingsutvalget
har foreslått (2001-kvoten)
5.760 tonn.

**SAMLEKVOTE AV BUNNFISK FOR KYSTFLÅTEN – EVALUERING OG
EVENTUELL VIDEREFØRING AV SAMLEKVOTEORDNINGEN.**

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Fiskeridirektøren foreslår at man innfører samlekvote som reguleringsform for fartøy under 15 meter i gruppe I torsk. Samlekvote vil være garanterte og vil omfatte torsk, hyse og sei nord for 62°N. Omregningsfaktorene mellom artene foreslås satt slik: 1 kg sei = 0,3 torskeenheter, 1 kg hyse = 0,7 torskeenheter og 1 kg torsk = 1 torskeenheter.

2. BAKGRUNN

Reguleringsrådet var på møtet i desember 1999 enige om å nedsette en arbeidsgruppe med mandat å utarbeide forslag til et pilotprosjekt med samlekvote for kystflåten. Arbeidsgruppen, som besto av medlemmer fra Norges Fiskarlag, Sametinget og Fiskeridirektoratet, la fram en rapport som ble sendt på høring. Høringsuttalelser ble innarbeidet, og et opplegg ble kunngjort i fiskeripressen 27. oktober i fjor.

Følgende elementer inngår i pilotprosjektet:

- Samlekvote omfatter artene torsk, hyse og sei nord for 62°N.
- Størrelsen på samlekvoten er lik summen av det enkelte fartøys maksimalkvoter av torsk, hyse og sei i det ordinære reguleringsopplegget for konvensjonelle fartøy under 28 meter i gruppe I.
- Bifangst av torsk, hyse eller sei i fisket etter andre arter må holdes innenfor samlekvoten.
- Samlekvote er garantert. Fisket vil således ikke bli stoppet i løpet av året. Fartøyene som fisker innenfor en samlekvote vil ikke kunne ta del i eventuelle refordelinger i det ordinære reguleringsopplegget.
- Fisket innenfor samlekvote er ikke periodisert.
- Ved fiske på samlekvoten skal sei og hyse vektet slik at disse i kvotesammenheng teller mindre enn torsk. 1 kg sei er lik 0,4 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 torskeenheter er lik 1 kg torsk.

Det meldte seg på nærmere 850 fartøy til pilotprosjektet, og det ble foretatt loddtrekning for å finne fartøyene som skulle få delta i pilotprosjektet. Totalt 175 fartøy + 13 fartøy fra spesielle samiske områder ble trukket ut til å delta. Trekningen ble foretatt for hver enkelt lengdegruppe og for hvert enkelt fylke for å få samme prosentvise fordeling på fylke og fartøylengde som i gruppe I. I de lengdegruppene hvor vi ikke hadde påmeldte fartøy, trakk vi fra lengdegruppen over eller lengdegruppen under.

Fartøyene som er gitt anledning til å delta, fordeler seg som følger:

Tabell 1 Størrelsesmessig fordeling av deltakere i pilotprosjektet:

Lengdegrupper:	Totalt antall fartøy i gruppe I:	Deltakere i pilotprosjektet:	Antall påmeldte:	Samlekvote i pilotprosjektet
0 - 6,9	32		1	43,5
7 - 7,9	94	5	7	46,6
8 - 8,9	228	19	37	48,7
9 - 9,9	400	31	96	53,9
10 - 10,9	601	46	227	61,2
11 - 11,9	107	10	44	81
12 - 12,9	182	15	85	90,8
13 - 13,9	115	9	44	103,3
14 - 14,9	186	13	92	127,6
15 - 15,9	134	9	37	139
16 - 16,9	61	4	26	149,4
17 - 17,9	50	4	15	159,8
18 - 18,9	50	4	21	189,1
19 - 19,9	45	3	19	198,5
20 - 20,9	40	3	14	206,8
21 - 21,9	54	4	30	214
22 - 22,9	15	1	4	220,2
23 - 23,9	32	2	9	247,2
24 - 24,9	16	1	6	252,6
25 - 25,9	8	1	3	257,8
26 - 26,9	9	1	4	263
27 - 27,9	36	2	23	268,2
Totalt	2.495	187 ¹	844	

Tabell 2 Fylkesvis fordeling av deltakere i pilotprosjektet.

Fylker/Regioner:	Gruppe I i 2000:		Deltakere i pilotprosjektet:		Antall påmeldte:	
	Samlet antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
Finnmark	520	20,8%	36 + 9	20,7%	209	24,8%
Troms	498	20,0%	34 + 3	19,5%	132	15,6%
Nordland	1.036	41,5%	73 + 1	42,0%	324	38,4%
Trøndelag	150	6,0%	11	6,3%	61	7,2%
Møre og Romsdal	215	8,6%	15	8,6%	83	9,8%
Resten av landet	76	3,0%	5	2,9%	35	4,2%
Totalt	2.495	99,9%	174 ¹ + 13	100%	844	100%

¹ En samlekvote er trukket tilbake som følge av at fartøyet som var tildelt samlekvote er solgt.

3. EVALUERING AV PROSJEKTET

3.1. UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 3 viser hvordan samleknoten er fordelt på fylker og hvordan utnyttelsen er pr 28. oktober.

Tabell 3 Fangst og utnyttelse av samleknoter fordelt på fylker.

Fylke	Utdelte samlekvoter	Fangst av			Hyse omregnet	Sei omregnet	Sum fangst torskeenheter	Rest samlekvote
		Torsk	Hyse	Sei				
Finnmark	3671,1	2205	560	64	392	25,6	2622,6	1048,5
Troms	3254,2	2272	210	197	147	78,8	2497,8	756,4
Nordland	7535,6	3870	1087	781	760,9	312,4	4943,3	2592,3
Trøndelag	1011,3	360	20	218	14	87,2	461,2	550,1
Møre og R.	1460,2	506	224	224	156,8	89,6	752,4	707,8
Andre	877,1	445	42	213	29,4	85,2	559,6	317,5
Sum	17809,5	9658	2143	1697	1500,1	678,8	11836,9	5972,6

Av tabell 3 kan en lese at det pr 28. oktober gjenstår 5.972,9 torskeenheter av samleknoten, det er dermed fisket knappe 66,5% av totalt utdelt samlekvote. Samleknotene er garanterte slik at det ikke medfører noen risiko med hensyn til stopp i fisket å spare kvote til senere på året, hvor gjerne pris og kvalitet tar seg noe opp.

Fangstsammensetningen på lengdegrupper i pilotprosjektet og i gruppe I viser at lengdegruppene 9-9,9, 10-10,9 og 11-11,9 m. har noe større andel av fangstene i pilotprosjektet enn i gruppe I, men forskjellene er relativt små.

Det er stor spredning med hensyn på utnyttelse, noe som tilsier at man også ved samleknoteregulering må ha en viss grad av overregulering.

Tabell 4 viser prosentvis fordeling av fangst av torsk, hyse og sei i pilotprosjektet sammenlignet med alle fartøy i gruppe I.

Tabell 4 Fylkesvis fordeling av fangst.

Fylke	Prosentvis fordeling av fangst:			Sum
	Torsk	Hyse	Sei	
Finnmark	77,9	19,8	2,3	100,0
Troms	84,8	7,8	7,4	100,0
Nordland	67,4	18,9	13,6	100,0
Trøndelag	60,2	3,3	36,5	100,0
Møre og R.	53,0	23,5	23,5	100,0
Andre	63,6	6,0	30,4	100,0
Sum	71,6	15,9	12,6	100,0
Gruppe I:	69,7	12,6	17,7	100,0

Som vi ser av tabell 4 har fartøy i pilotprosjektet fisket noe mer torsk og hyse enn fartøy i gruppe I, forskjellene må imidlertid kunne betraktes som relativt små. Videre har fartøy i

pilotprosjektet fisket noe mindre sei enn fartøy i gruppe I. Dette henger trolig sammen med at prisutviklingen på sei ikke fullt ut har fulgt prisutviklingen på torsk og hyse.

Av tabell 4 ser vi også at de nordligste fylkene, som ventet, har noe større andel av torsk og hyse enn fylker lenger sør som har et større innslag av sei.

Til møtet i Reguleringsrådet vil man ha oppdaterte statistikker med hensyn til fordeling på art og utnyttelse av samlekvotene.

3.2. EVALUERING

Det ble den 27. september i år sendt ut et grunnlagsnotat samt et oversendelsesbrev til en rekke høringsinstanser hvor man ba om innspill til evalueringen av samlekvoteprojektet. I tillegg ble brev og grunnlagsnotat lagt ut på Fiskeridirektoratets nettsider. Vi har fått mange innspill og alle bortsett fra Kystfiskarlaget, uttrykker ønske om en videreføring/videreutvikling av samlekvote som en mulig reguleringsform.

Landsiden representert ved Fiskerinæringens Landsforening, (FNL), og Norske Sjømatbedrifters Landsforening, (NSL), ønsker at samlekvote som reguleringsform skal videreføres. FNL ønsker samlekvote innført i fullskala fra og med 2002 for alle fartøy opp til 28 meter. NSL trekker fram en mer stabil hjemmeflåte og større kontinuitet i leveransene som positive sider ved en slik form for regulering. NSL mener det er viktig å fordele samlekvote til reelle deltakere.

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag sier at samlekvote bidrar til bedre utøvelse av kvotekontrollen og er positiv til å videreutvikle ordningen.

Norges Fiskarlag trekker fram flere positive sider ved ordningen, men ønsker et utvidet prosjekt hvor fartøy kan velge om de vil delta i samlekvoteregulering eller i et ordinært reguleringsopplegg. Norges Fiskarlag mener man på denne måten kan få gjennomført et noe større prosjekt og foretrekker dette framfor å etablere samlekvote som eneste reguleringsprinsipp. Et slikt utvidet prosjekt bør i følge Norges Fiskarlag omfatte fartøy under 15 meter i gruppe I, men de ber om at det vurderes om ikke ordningen også kan omfatte gruppe II. Norges Fiskarlag foreslår at det settes et tak på hvor stor andel av samlekvoten den enkelte art kan utgjøre. Norges Fiskarlag tilrår at taket settes til 70%.

Norges Kystfiskarlag uttrykker at samlekvote er et skritt i riktig retning, men ønsker at man gir kystflåten et tilnærmet fritt fiske.

Nordmøre Fiskarlag trekker fram at samlekvote gir mulighet til å drive kostnadseffektivt gjennom en bedre planlegging av fisket. Nordmøre Fiskarlag ser fram til en videreføring av ordningen og antyder at øvre grense for samlekvote bør gå et sted mellom 13 og 15 meter.

Nordland Fylkesfiskarlag mener at man har høstet for liten erfaring med årets pilotprosjekt og ønsker at pilotprosjektet videreføres og eventuelt utvides noe i 2002. Nordland Fylkesfiskarlag presiserer at fartøy som var med i pilotprosjektet i år må utelukkes fra å delta i en videreføring av pilotprosjektet i 2002.

Fra Fiskeridirektoratets regionkontor rapporteres det at samlekvote gir en kontrollmessig forenkling, noe som er positivt spesielt i forhold til kontroll av bifangst. Det advares fra regionkontorene mot å inkludere større og mobile fartøy, og en øvre grense på 15 meter er trukket fram. Region Troms fremhever at samlekvote gir reguleringene legitimitet overfor fiskeribefolkningen.

Fiskeridirektøren har forståelse for at Norges Fiskarlag ønsker å kunne innhente mer erfaring med samlekvote gjennom et utvidet pilotprosjekt før en eventuelt innfører samlekvote som eneste reguleringsform for en gruppe. Fiskeridirektøren stiller seg imidlertid tvilende til om en situasjon med to reguleringsopplegg; et ordinært opplegg med overregulering og et frivillig samlekvoteopplegg vil gi vesentlig ny informasjon all den stund årets pilotprosjekt må kunne sies å være relativt representativt i forhold til fartøystørrelse og fartøyenes geografiske tilhørighet. Et opplegg hvor fiskerne selv velger reguleringsmodell vil ikke nødvendigvis gi et representativt utvalg, og dermed vil det være vanskelig å overføre erfaringer som kan benyttes ved en eventuell overgang til en ordning med samlekvote for alle. I tillegg vil et system hvor fiskerne selv velger reguleringsmodell kunne gi et nokså uoversiktlig reguleringsystem, noe som vil kunne ha uheldige kontrollmessige og administrative sider for myndighetene og ikke minst for salgslagene. Det vil heller ikke kunne sies å gi et enklere regelverk. Fiskeridirektøren er derfor av den mening at samlekvote, dersom det skal benyttes som reguleringsmodell, må være til erstatning for dagens reguleringsopplegg for vedkommende fartøy/lengdegruppe.

4. EVENTUELL VIDEREFØRING

På grunnlag av resultatene fra pilotprosjektet og innspillene til den foreløpige evalueringen, er Fiskeridirektøren innstilt på å ta i bruk samlekvote som reguleringsprinsipp. Samlekvote må imidlertid, etter Fiskeridirektørens mening, være til erstatning for dagens reguleringsopplegg.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for å dele kystflåten inn i 4 grupper: 0 - 9,9 meter, 10 - 14,99 meter, 15 - 20,99 meter og 21 - 27,99 meter. Landsmøtet sier også i sitt vedtak at samlekvote bør videreføres i en eller annen form. Det kan etter Fiskeridirektørens oppfatning være hensiktsmessig å prøve ut samlekvoteregulering for små og eventuelt mellomstore kystfartøy først. I flere av innspillene Fiskeridirektøren har fått advares det mot å benytte samlekvote som reguleringsform for store og mobile fartøy. Flere tar til orde for en øvre grense på 15 meter. Fiskeridirektøren vil derfor anbefale, blant annet på bakgrunn av de innspill vi har fått, at en i første omgang innfører samlekvote som reguleringsprinsipp for de to minste lengdegruppene, dvs fartøy under 15 meter.

Samlekvote kan bidra til at fisket kan gjennomføres på en hensiktsmessig måte for disse to gruppene i form av et enklere reguleringsopplegg og mindre behov for kontroll. Spesielt vil det være gunstig at en unngår styrtfiske og stopp i fisket i lengre perioder. Muligheten til en mer kostnadseffektiv drift er også et argument for samlekvote. Fra et kontrollsynspunkt vil det videre være hensiktsmessig at en unngår kompliserte bifangstreguleringer for store deler av kystflåten. Samlekvote som reguleringsprinsipp vil i tillegg ha en positiv miljøprofil i det fartøyene i mindre grad trenger å gå lange avstander for å delta i fisket, men kan vente til fisken blir tilgjengelig i hjemlige farvann. Det at små og mellomstore fartøy er mindre mobile og mer værutsatt enn større fartøy, gjør at samlekvote kan være en gunstig reguleringsform for disse lengdegruppene.

Et viktig element i en samlekvoteregulering er omregningen til torskeenheter. For å sikre et balansert uttak av de tre artene er det hensiktsmessig å vekte artene slik at de store prisforskjellene mellom artene ikke skal presse opp fangstene på den arten som er mest økonomisk gunstig. Dette gjøres ved å regne om kvote og fangst i torskeenheter. En slik faktor bør av hensyn til fiskernes behov for planlegging ikke endres for ofte, men bør heller ikke bli stående uendret i lang tid dersom den er sterkt i utakt med markedsprisene.

Omregningsfaktorene i årets pilotprosjekt ble fastsatt på grunnlag av gjennomsnittlig førstehåndsverdi av torsk, hyse og sei pr oktober 2000, samt at man så på utviklingen i gjennomsnittlig førstehåndsverdi tidligere år. Utviklingen så langt i 2001 i oppnådd gjennomsnittlig førstehåndsverdi for torsk, hyse og sei viser at forholdet hyse/torsk og sei/torsk har endret seg noe. Legger man fangst og oppnådd gjennomsnittlig førstehåndsverdi for fartøy under 28 meter til grunn var forholdet i gjennomsnitt for hele 2000 0,74 for hyse/torsk og 0,35 for sei/torsk. Så langt i år er forholdet 0,79 for hyse/torsk og 0,33 for sei/torsk. Dersom man ser på gjennomsnittlig førstehåndsverdi så langt i år for fartøy under 15 m i gruppe I er forholdet hyse/torsk 0,67 og sei/torsk 0,28. For fartøy som deltar i samlekvoteprosjektet er forholdet mellom gjennomsnittlig førstehåndsverdi så langt 0,87 for hyse/torsk og 0,35 for sei/torsk. Deltakerne i samlekvoteprosjektet har med andre ord fått relativt godt betalt for hyse i forhold til torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at man beholder samme omregningsfaktor på hyse som man har hatt i pilotprosjektet, dvs 0,7. For sei ser det ut til at en omregningsfaktor på 0,4 som man ha hatt i pilotprosjektet er noe høyt, og det kan være hensiktsmessig å sette denne til 0,3. Også som følge av at seibestanden er en ren norsk bestand og at denne bestanden er i god forfatning kan det være fornuftig at omregningsfaktoren er noe mer fordelaktig for sei enn for torsk og hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at omregningsfaktorene til torskeenheter settes til 0,7 for hyse og 0,3 for sei.

Som nevnt under sak 8 ønsker Fiskeridirektøren at en i første omgang kun innfører samlekvote i gruppe I for fartøy under 15 meter.

I gruppen fartøy under 10 meter er det 728 fartøy i gruppe I. De aller fleste av disse fartøyene har også deltatt i hyse og seifisket. I fartøygruppen mellom 10 meter og 14,99 meter er det i alt 1171 fartøy i gruppe I, hvor de aller fleste også har fangst av sei og hyse i fjor. Dersom samlekvote innføres for fartøy under 15 meter, omfatter dette altså 1.899 fartøy, dvs 78% av fartøymassen i gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår at lengdegruppen under 10 meter og lengdegruppen fra 10 meter til 14,99 meter gis gruppekvote av torsk de prosenter som ble vedtatt på landsmøte i Norges Fiskarlag.

Utfordringen ved å utforme en samlekvoteregulering ligger i å fastsette korrekte omregningsfaktorer og å fastsette riktig overregulering i forhold til at samlekvotene skal være garanterte, samtidig som en må prøve å unngå at det blir behov for refordeling i for stor grad.

I tabellen nedenfor har vi gitt en oversikt over de to lengdegruppene fangst og kvote av torsk i fjor og fangst så langt i år med tanke på hvilken overregulering som skal legges til grunn ved en samlekvoteregulering.

Tabell 5 Fangst og kvote for torsk

	Torsk	
	Under 10 m	10-14,99m
Fangst 2000 ¹	9.040	39.642
Utdelt kvote 2000 ²	17.070	53.208
Utnyttelse av kvoten i 2000	53,0%	74,5%
Overregulering 2000 ²	21%	43%
Fangst hittil i 2001	8.361	39.155
Gruppekvote 2002	14.925	39.444
Forslag overregulering	40%	40%

¹ Fangst av gruppe I fartøy

² I forhold til andelen som er vedtatt i Norges Fiskarlags Landsmøte

Torskekvote til de to lengdegruppene fremgår av kvotestigen nedenfor, hvor en har lagt til grunn en overregulering på 40% i begge grupper. En har valgt å benytte dagens kvotestige på torsk, men har regnet om faktorene slik at de starter på 1,0 i hver lengdegruppe.

Tabell 6 Torsk, kvotestige:

Fartøylengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Torskekvote
0 – 6,9 m	30	1,0	18,8
7 - 7,9 m	86	1,21	22,9
8 – 8,9 m	214	1,36	25,6
9 – 9,9 m	398	1,71	32,3
10 – 10,9 m	599	1,0	33,6
11 – 11,9 m	101	1,29	43,4
12 – 12,9 m	184	1,58	53,1
13 – 13,9 m	107	1,97	66,2
14 – 14,9 m	181	2,26	75,9

I en samlekvoteregulering hvor kvotene skal være garanterte kan overreguleringen som vist i tabellen over virke høy. Dette er imidlertid fartøygrupper som erfaringsvis har relativt lav kvoteutnyttelse og hvor man ikke kan forvente at alle fisker opp sine tildelte kvoter. I tillegg må andelene som foreslått av Norges Fiskarlag kunne sies å være relativt romslige. En må også ta i betraktning at mange fartøy som tidligere var i disse lengdegruppene nå er blitt forlenget eller skiftet ut til et større fartøy. Det er således flere fartøy som har bidratt til den historiske fangststatistikken som ligger bak andelen enn det er i gruppene i dag, spesielt blant fartøy under 10 meter. Også erfaringen fra pilotprosjektet tilsier at man må legge til grunn en viss overregulering, siden det er en god del fartøy i pilotprosjektet som har liten kvoteutnyttelse.

Hysekvotene for fartøy som foreslås regulert med samlekvote fremgår av sak 8/01 i det alle konvensjonelle fartøy under 28 meter reguleres innenfor samme gruppe. Fartøyene som foreslås regulert med samlekvote har således samme maksimalkvoter som de andre fartøyene, men de har ikke adgang til å fiske hyse som bifangst utover samlekvoten eller ta del i refordelinger i hysefisket. I tillegg vil hysekvoten til fartøy som blir regulert med samlekvote bli omregnet til torskefaktorer.

Seikvotene for fartøy som foreslås regulert med samlekvote fremgår av sak 9/01 i det alle fartøy også i seifisket reguleres innenfor samme gruppe, og like store fartøy vil derfor i utgangspunktet ha like store kvoter av sei. Seikvotene for fartøy som reguleres med samlekvote regnes imidlertid om til torskeneheter.

I tabell 7 nedenfor har vi regnet om de individuelle kvotene av torsk, hyse og sei til samlekvoter ved å bruke omregningsfaktor på 0,7 for hyse og 0,3 for sei.

Tabell 7 Samlekvoter 2002

Fartøylengde	Torskekvote	Hysekvote	Seikvote	Samlekvote
0 – 6,9 m	18,8	13,1	16,0	32,8
7 - 7,9 m	22,9	13,1	16,0	36,8
8 – 8,9 m	25,6	13,1	16,0	39,6
9 – 9,9 m	32,3	13,1	16,0	46,3
10 – 10,9 m	33,6	13,1	16,0	47,6
11 – 11,9 m	43,4	16,3	25,6	62,5
12 – 12,9 m	53,1	16,3	25,6	72,2
13 – 13,9 m	66,2	16,3	25,6	85,3
14 – 14,9 m	75,9	19,6	38,4	101,1

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i gruppe I reguleres med samlekvoter som vist i tabellen over.

Norges Fiskarlag har foreslått at det ikke skal kunne fiskes mer av en art enn 70% av samlekvoten. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det ut fra samlekvotens oppbygging og tilhørende statistikkavregning ikke være hensiktsmessig å ha en begrensning på hyse og sei. Derimot vil det kunne være aktuelt å innføre en begrensning på hvor mye torsk et fartøy kan fiske. Dersom man betrakter tabell 7 vil en slik begrensning innebære at fartøy over 11 meter ikke gis anledning til å fiske opp hele sin torskekvote, noe som vil kunne være en urimelig begrensning. For at alle skal kunne fiske opp sin torskekvote bør ikke begrensningen på art være større enn at et fartøy iallfall tillates å kunne fiske 80% av samlekvoten som torsk. Fiskeridirektøren vil se nærmere på oppdatert statistikk fra pilotprosjektet og vil komme tilbake til på møtet i Reguleringsrådet om hvorvidt en slik begrensning i forhold til en enkelt art er hensiktsmessig, og eventuelt hvilken prosent en vil foreslå.

Dersom det blir behov for refordeling for å sikre at lengdegruppens gruppekvoter blir oppfisket, kan dette gjøres ved å øke samlekvotene.

Gullestad refererte forslaget vedrørende omregningsfaktorer til torskeneheter.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at lengdegruppen under 10 meter og lengdegruppen fra 10 – 14,99 meter gis gruppekvoter av torsk de presenter som ble vedtatt på landsmøtet i Norges Fiskarlag.

Gullestad viste deretter til forslaget til maksimalkvotenes størrelse.

Gerhard Olsen sa at han hadde trodd at en kom litt høyere ut når det gjaldt størrelsene på maksimalkvotene, spesielt når det gjaldt fartøy i gruppen fra 10 – 14,99 meter, hvor det var valgt en meget forsiktig overregulering.

Williams var bekymret for utslaget mellom gruppe I og gruppe II når det gjaldt sei og hyse. Han sa at en måtte ha like maksimalkvoter for disse gruppene, siden sei- og hysefisket ikke var lukket. Han mente det kunne være et alternativ å redusere "bifangstknoten" fra 50% til noe lavere for å avhjelpe dette problemet. Han sa at det var en politisk bekymring for å favorisere gruppe II-fartøy, da dette kunne føre til uro rundt reguleringen

Gullestad sa at det var logikk i dette. Samtidig hadde de ulike gruppene fått sitt gjennom gruppeknoten. Det å redusere "bifangstknoten" var således en god ide. Dette også på grunn av en på sikt ønsker å fjerne bifangstordningen. Han foreslo derfor å redusere taket på hvor mye det enkelte fartøy kan ta ut i bifangst fra 50% til 40% av maksimalkvoten.

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til dette.

Han viste deretter til at Norges Fiskarlag hadde foreslått at det ikke skulle kunne fiskes mer av en art enn 70% av samlekvoten. Han sa at han var enig i at det burde være en begrensning i en av artene. I realiteten ville dette innebære torsk. 70% var imidlertid for lite, da torskeknoten for noen av lengdegruppene utgjorde mer enn 70% av samlekvoten. Han foreslo derfor at det enkelte fartøy ikke kan fiske mer enn 90% av samlekvoten som torsk.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

SAK 11/2001

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62°N I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2002.

Reguleringene av blåkveitefisket foreslås i all hovedsak videreført. For å begrense det direkte blåkveitefisket til et tradisjonelt nivå foreslår Fiskeridirektøren en nedjustering av fartøyenes maksimalkvoter i forhold til inneværende år.

2. GENERELT OM BLÅKVEITE

2.1. FISKET I 2000.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvanta av blåkveite fordelt på redskap ved årsslutt 2000.

Tabell 1 Landet kvantum 2000:

Grupper	Landet kvantum
Konv.	5.918
Trål	3.166
Sum	9.084

Tabellen inkluderer forskningsfangst på innleide fartøy. Dette utgjorde 726 tonn, hvorav 167 tonn med konvensjonelle redskap.

2.2. FISKET I 2001.

2.2.1. Reguleringen i 2001.

Reguleringen av det direkte fiske i 2001 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 11. juni og etter 8. juli
- forbud mot et direkte fiske nord for 71°30'N
- differensierte maksimalkvoter regulert etter fartøylengde. Disse var som følger:

Tabell 2 Maksimalkvoter 2001

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 - 19,9 m	12 tonn
20 - 27,9 m	14 tonn

Etter ønsket fra blant andre Norges Fiskarlag ble det i år krevd at fartøy som skulle delta i det direkte kystfisket skulle være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag innen 1. juni. Begrunnelsen som Norges Fiskarlag ga for å foreslå å innføre en påmelding og offentliggjøring av listen over påmeldte fartøy var at en på den måten ville unngå fiktive fartøy.

Tilbakemeldingen fra Norges Råfisklag er at påmeldingsordningen trolig gjorde fiskerne mer bevisst på regelverket, blant annet regelen om at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Til Norges Råfisklag meldte det seg 689 fartøy, hvorav 491 fartøy deltok i fisket. Det var med andre ord mange (198 fartøy) som meldte seg på uten å delta i fisket. Med så stor forskjell mellom påmeldte og faktisk deltakende fartøy kan man stille spørsmål ved verdien av en slik påmeldingsordning. En påmeldingsordning vil jo innebære noe arbeid for salgslagene, og skal det være hensiktsmessig å videreføre en påmeldingsordning må den ha en viss nytteverdi med hensyn på reguleringene. Tall fra Norges Råfisklag viser at det i år deltok flere fartøy i det direkte fisket etter blåkveite enn i fjor, (491 fartøy i år og 433 fartøy i fjor). Det er også landet et større kvantum blåkveite i det direkte fisket i år enn i fjor. Påmeldingsordningen har således ikke hatt noen begrensende effekt på det direkte blåkveitefisket.

Tillatt bifangst for fartøy uten adgang i det direkte fisket og samtlige fartøy når det direkte fisket ikke er åpent, er 12% i den enkelte fangst og 7% om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, regnes bifangsten pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag til og med søndag.

Blåkveite som ble tatt som bifangst før det direkte fisket åpnet 11. juni, går som fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

2.2.2. Utviklingen i fisket i 2001.

Tabell 3 gir en oversikt over oppfisket kvanta av blåkveite fordelt på redskap så langt i år.

Tabell 3 Landet kvantum pr 21. oktober:

Grupper	Landet kvantum
Konvensjonelle fartøy under 28 m	5.154 tonn
Konvensjonelle fartøy på 28 meter og over	1.436 tonn
Trål	2.860 tonn
Sum	9.450 tonn

Tabellen inkluderer forskningsfangst på innleide fartøy. Dette utgjør i år 850 tonn.

Tabell 4 viser en oversikt over oppfisket kvantum av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 4 Landet kvantum av konvensjonelle fartøy under 28 meter

Bifangst før 11. juni	138 tonn
Direktefiske	4.819 tonn
Bifangst etter 8. juli	197 tonn
Sum	5.154 tonn

I tabell 5 viser vi deltakelse og fangst av konvensjonelle fartøy i år sammenlignet med i fjor. Antall fartøy og landet fangst tar utgangspunkt i hele året dvs både direkte fiske og bifangst.

Tabell 5 Deltakelse og fangst i 2000 og 2001:

Lengdegrupper	Antall		Fangst	
	2000	2001	2000	2001
0 – 10 m	48	25	205	78
10 – 11,9 m	105	109	603	719
12 – 13,9 m	93	102	645	782
14 – 19,9 m.	228	258	2.216	2.723
19,9 – 27,9 m.	59	71	700	792
uoppgitt	-	-	46	60
Sum	533	565	4.415	5.154

Som vi ser av tabellen over er antall fartøy under 10 meter redusert noe i år sammenlignet med i fjor, mens totalt antall fartøy så langt i år er høyere enn antall fartøy i hele fjor. Dette samsvarer med at det som nevnt har deltatt flere fartøy i det direkte fisket i år enn i fjor.

3. BESTANDSSITUASJONEN

Situasjonen for blåkveitebestanden er usikker, men den er etter alt å dømme utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden i 2001 er den laveste som er registrert. Bestandsnivået tåler trolig ikke dagens beskatningsnivå. ICES anbefaler en kvote på under 11.000 tonn i 2002 for å bygge opp igjen bestanden.

4. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2002.

I punkt 8.1 i protokollen fra Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen sitt møte i november 2001 heter det:

”Partene var enige om å opprettholde forbudet om direkte fiske etter blåkveite i 2002. Den norske part opplyste at det vil bli gjennomført et begrenset kystfiske i tradisjonelt omfang med konvensjonelle redskaper i områder under norsk fiskerijurisdiksjon.”

Avtalen gir, som i de siste årene, adgang til et begrenset norsk kystfiske. Fortsatt vil altså alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. Videre ble det bestemt at det ved fiske etter andre fiskeslag skal være tillatt å ha inntil 12% blåkveite i vekt av de enkelte fangster og inntil 7% om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst.

5. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 2002.

Basert på erfaringene fra de siste årene vil Fiskeridirektøren foreslå at en viderefører hovedtrekkene i reguleringsopplegget fra inneværende år.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag uttaler at de er enig i at dagens regulering av fisket etter blåkveite videreføres så lenge kvoteanbefalingen ikke gir Norge er kvote utover 10.000 tonn.

Det innebærer i følge Norges Fiskarlag at det fortsatt skal avsettes et begrenset kvantum for et periodisert direktefiske for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper, mens det øvrige fiske skal reguleres gjennom bifangstordninger.

I Reguleringsrådets møte i fjor foreslo Norges Fiskarlags representanter at fisket skulle deles i to perioder. Av kontrollmessige hensyn og fordi det trolig vil føre til en ekspansjon i fisket vil Fiskeridirektøren ikke foreslå en slik løsning.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt over og foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til en direkte fiske etter blåkveite i perioden fra og med 10. juni til og med 7. juli.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 28 meter reguleres med maksimalkvoter etter følgende stige:

Tabell 6, Maksimalkvoter 2002

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	8 tonn
14 - 19,9 m	10 tonn
20 - 27,9 m	12 tonn

For å begrense det direkte fisket til et tradisjonelt nivå er kvotene satt noe ned sammenlignet med i inneværende år.

Ut fra målsettingen om å forenkle regelverket innen fiskerisektoren vil en påmeldingsordning ikke være ønskelig med mindre den har stor nytteverdi. Fordelen med å unngå fiktive fartøy må således vurderes opp mot det kompliserende element en påmeldingsordning utgjør i reguleringene og det arbeidet en slik ordning medfører for salgslagene.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt tidligere om påmeldingsordningen og vil be Reguleringsrådet vurdere om en skal videreføre ordningen med påmelding til salgslagene.

All den stund det direkte fisket etter blåkveite skal være et begrenset kystfiske ønsker Fiskeridirektøren videreføre forbudet om direkte fiske nord for 71°30' N.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30'N.

6. BIFANGST

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten settes i samsvar med kvoteavtalen med Russland. Tillatt bifangst av blåkveite for fartøy uten adgang i direktefisket og for alle fartøy når det direkte fisket ikke er åpent er 12% i de enkelte fangster og 7% om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres i 2001.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

7. ANDRE REGULERINGSTILTAK

Fiskeridirektøren foreslår som i 2001 at fartøy som skal delta i det direkte fisket må være innført i merkeregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter blåkveite med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere inntil en maksimalkvote i reguleringsåret.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot bruk av leiefartøy i det direkte fisket etter blåkveite videreføres.

Gullestad viste til avtalen med Russland ga rom for et direkte kystfiske etter blåkveite i tradisjonelt omfang, noe som innebærer ca. 2500 tonn. Han foreslo på denne bakgrunn en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle fartøy gis adgang til et direktefiske etter blåkveite i perioden fra og med 10. juni til og med 7. juli.

Gullestad viste deretter til at målet var å holde det direkte fisket under 2.500 tonn, og at maksimalkvotene derfor måtte reduseres i forhold til inneværende år.

Wold sa at han var overrasket over at en hadde gått inn for lavere maksimalkvoter, mens bifangstprosenten var foreslått opprettholdt. Han foreslo derfor en videreføring av årets maksimalkvoter.

Gullestad sa at dette var et overbestemt system. For det første var blåkveite en truet bestand. Dernest var det forholdet til Russland som hadde forårsaket at bifangstprosenten ble økt til 7%. I og med at en i avtalen med Russland hadde forpliktet seg til å holde det direkte fisket innenfor 2.500 tonn, var en forpliktet til å redusere maksimalkvotene. Han opprettholdt derfor sitt forslag.

Det ble deretter foretatt avstemming.

9 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Paulsen, Dahl, Larsen og Hoddevik) gikk inn for Wolds forslag.

2 representant (Gullestad og Remøy) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Remøy mente at bifangstprosenten ble brukt som en brekkstang for å opprettholde kvotenivået i direktefisket. Han sa at det var urimelig at maksimalkvotene ikke skulle reduseres når deltakelsen og fangsten i det direkte fisket var økt.

Williams sa at økt deltakelse og fangst var en konsekvens av Fiskarlagets egne ønsker, og at en ikke kunne legge skylden på Fiskeridirektoratet.

Gullestad sa at bifangstprosenten var omforent med Russland, og at en ikke kan ha lavere bifangstprosent enn EU, Russland og andre utlendinger.

Gullestad viste deretter til at en inneværende år hadde hatt en påmeldingsordning, og spurte om ordningen hadde hatt noen nytteverdi. Han sa at han var motstander av byråkratiske ordninger som ikke tjente noen hensikt.

Rasmussen sa at det var 200 påmeldte fartøy som ikke deltok i fisket. Ordningen var for øvrig ikke tung å administrere for salgslagene.

Wold mente at ordningen med påmelding hadde hatt en positiv virkning, og viste til at flere fartøy som tidligere hadde deltatt i fisket, ikke deltok i 2001.

Gullestad konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre påmeldingsordningen i 2002.

Han viste så til forslaget om å videreføre forbudet mot å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30'N.

Wold sa at Fiskarlaget foreslo å flytte den nordlige grensen til 72°35'N.

Gullestad viste til at det i kvoteavtalen mellom Norge og Russland var åpnet for et begrenset norsk kystfiske. Et fiske nord for 71°30'N kunne ikke defineres som et kystfiske. Han opprettholdt derfor sitt forslag, og det ble foretatt avstemming.

5 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen og Remøy) gikk inn for Wolds forslag.

6 representanter (Gullestad, Storaas, Dahl, Larsen, Hoddevik og Bær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad refererte deretter til forslaget om å videreføre gjeldende bifangstordning.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet når det gjaldt forslaget om krav til merkeregistrering og manntallsføring, samt en kvote pr. eier og forbud mot å benytte leiefartøy.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100474/3
532.3

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	Deres referanse
14. NOV. 2001	
SAKS NR. 4267/01	DOK. NR. 1
U.D. 9	

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 2002

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøtet 13. november 2001 «Regulering av fisket etter blåkveite i 2002» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at partene i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen fortsatt ønsker å begrense fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2002. Videre tas det til etterretning at det fortsatt blir gitt anledning til å drive et begrenset direkte fiske etter blåkveite nord for 62° N for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.
2. Norges Fiskarlag viser til den usikkerhet som framkommer i det forskningsmaterialet som norske og russiske forskere har for utviklingen i bestanden av blåkveite nord for 62° N. Spesielt gjelder dette forholdene omkring rekruttering til bestanden og utbredelsen.

Norges Fiskarlag ber myndighetene intensivere forskningen omkring utbredelse og rekruttering til blåkveitebestanden, slik at sikrere data kan legges til grunn for forvaltning av bestanden i kommende år.
3. Det begrensede direkte fisket etter blåkveite nord for 62° N for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper, vil Norges Fiskarlag tilrå blir gjennomført etter samme opplegg som i 2001.
4. Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i oktober 2001, hvor det ble krevd at den nordlige grensen for det konvensjonelle fisket ble satt til 72° 35' N. Det forutsettes at dette blir gjennomført fra og med sesongen 2002.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
for Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

Adresse Pirsenteret 7462 Trondheim	E-postadresse fiskarlaget@fiskarlaget.no	Telefon 73 54 58 50	Telefaks 73 54 58 90	Organisasjonsnr NO 938 500 280
--	---	------------------------	-------------------------	-----------------------------------

SAK 12/01

REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER I 2002

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre årets regulering med unntak av at det ene av de to områdene som er stengt for fiske med torsketral for å unngå fangst av uer, utvides i samsvar med Reguleringsrådets anbefaling gitt i desember 2000.

2. BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet gir følgende sammendrag fra ACFM : "Bestanden av snabeluer blir vurdert til å være utenfor sikre biologiske grenser. Selv om bestandsberegningen bare er en indikasjon på de relative trendene i bestandsstørrelsen, viser den at gytebestanden er nært et historisk lavmål. Årsklassene fra 1991-2000 er de laveste som er målt. Bestanden vil derfor bli kraftig redusert til nivåer langt under det man tidligere har hatt hvis ikke strakstiltak settes inn. De gode årsklassene (1987-1990) som etterfølges av 10 svake årsklasser utgjør derfor en siste mulighet i overskuelig fremtid til å gjenoppbygge gytebestanden. Denne muligheten går tapt dersom fiskedødeligheten på disse årsklassene ikke kraftig reduseres. Basert på de opplysninger man har om gytebestand og årsklassene på 1990- tallet vil snabeluer bestanden ikke kunne opprettholde et direkte fiskeri på mange år.

ICES tilrår at det ikke blir fisket på snabeluer før toktresultat kan vise til en markert økning i gytebestand og rekruttering. Det blir også tilrådd at bifangst av snabeluer i andre fiskerier blir redusert til lavest mulig nivå."

3. REGULERINGSTILTAK I PERIODEN 1997-2001

Som kjent ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'

- C) N 73°30' E 18°00'
D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet har det vært adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster.

Videre ble det med virkning fra 1. mars 2000 for å ytterligere redusere fangsten av snabeluer, i tillegg iverksatt stengning av to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med torske trål. De to områdene som siden 1. mars 2000 har vært stengt for fiske med torske trål er avgrenset slik:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' E 06° 59'
2. N 66° 21' E 06° 44'
3. N 65° 43' E 06° 00'
4. N 65° 20' E 06° 00'
5. N 65° 20' E 05° 30'
6. N 66° 00' E 05° 30'
7. N 66° 30' E 06° 34,27' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner

1. N 62° 36' E 03° 00'
2. N 62° 10' E 01° 15' (ved NØS ytre grense)
3. N 62° 40' E 00° 52' (ved NØS ytre grense)
4. N 63° 00' E 03° 00' herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

Overnevnte reguleringstiltak har imidlertid ikke ført til en nedgang i fangstuttaket.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62° N i perioden 1993-2001. Fangsttallene omfatter både snabeluer (sebastes mentella) og vanlig uer (sebastes marinus)

År	Alle redskaper	herav trål
1993	18.319	10.645
1994	21.466	13.934
1995	16.161	8.479
1996	21.674	13.832
1997	18.842	11.982
1998	26.274	18.227
1999	24.634	15.195
2000	19.057	10.200
2001*	21.204	15.441

* Sluttseddelført pr. 28. oktober.

Det foreligger ikke historisk fangststatistikk fordelt på de to uerartene, men

Havforskningsinstituttet har foretatt en oppsplitting på grunnlag av observasjoner og prøvetaking

ved ilandføringsstedene. I henhold til disse opplysningene, har det norske fisket av snabeluer siden 1993 variert mellom 3.000 og 9.000 tonn. Foreløpige tall for 2000 viser en norsk fangst på ca. 4.000 tonn, mens fangstene for 2001 ser ut til å bli betydelig større.

Reguleringsrådet gikk på møte i desember 2000 under sak 11/00 enstemmig inn for å utvide Område 1 for slik å gi snabelueren et styrket vern. Reguleringsrådets forslag om utviding av Område 1 og Reguleringsrådets forslag til posisjonsangivelse for det nye området var i samsvar med anbefaling gjort av Fiskeridirektoratet på grunnlag av drøftelser med Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag. Fiskeridepartementet har imidlertid ennå ikke fulgt opp anbefalingen om å utvide Område 1. Havforskningsinstituttet har ved brev av 13. november på ny sterkt understreket nødvendigheten av å utvide Området 1, se vedlegg.

4. FORSLAG TIL REGULERING I 2002

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer nord for N 70°00' slik som fastsatt i 1997 videreføres i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det ved fiske etter andre fiskeslag i dette området skal bifangsten av uer ikke overstige 25% i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår videre stenging av følgende to områder i Norges økonomiske sone for fiske med torsketral slik som også foreslått av Reguleringsrådet i desember 2000:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' E 06° 59'
2. N 66° 21' E 06° 44'
3. N 65° 43' E 06° 00'
4. N 65° 20' E 06° 00'
5. N 65° 20' E 05° 30'
6. N 66° 00' E 05° 30'
7. N 66° 30' E 06° 34,27'
8. N 67° 10' E 08° 00'
9. N 67° 10' E 08° 35'
10. N 67° 00' E 08° 18'
11. N 66° 50' E 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 62° 36' E 03° 00'
2. N 62° 10' E 01° 15' (ved NØS ytre grense)
3. N 62° 40' E 00° 52' (ved NØS ytre grense)
4. N 63°00' E 03° 00' herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

Gullestad viste til forslagene om å videreføre forbudet mot direktefiske etter uer nord for 70° N og til forslaget om å sette tillatt bifangst av uer i fisket etter andre fiskeslag til 25%.

Det var enighet i Reguleringsrådet på disse punktene.

Han viste deretter til forslaget om å stenge to områder i Norges økonomiske sone for fiske med torsketrål. Dette innebærer en utvidelse av det ene området som ble stengt i 2000. Han sa at det var enighet i fjor om en slik utvidelse, men at dette ikke ble fulgt opp av Fiskeridepartementet.

Williams sa at det ikke ble diskutert å utvide området i på møtet i Reguleringsrådet i 2000. Forslaget var derfor blitt sendt på høring til Reguleringsrådets medlemmer, som ikke hadde gått inn for dette forslaget.

Remøy sa at han ikke kunne huske enighet om en utvidelse i fjor. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde fattet vedtak med krav om at det ikke skulle foretas en stenging. Han viste til at norske fartøy tar ca. 20.000 tonn uer i året, og at dette utgjør en kjærkommen biinntekt. Han mente videre at uerbestanden tålte en slik beskatning, og at en ytterligere begrensning var en umulighet. Han foreslo derfor en videreføring av årets regulering.

Når det gjaldt grensene pekte Nedreaas på at diskusjonen hadde startet allerede for to år siden. Han viste til et møte som ble avholdt med næringen hvor det var enighet om å stenge området nord til 67° N. Videre var det enighet om at en skulle vente litt med å stenge resten av området. Han oppfattet det som en glipp at dette ikke ble gjennomført i fjor. Når det gjaldt bestandssituasjonen var det ingen brukbar årsklasse siden 1990. Han sa at ueren vokser sent, og ikke blir kjønnsmoden før som 12-åring. Frem til 1990 hadde det vært store yngelmengder i havet. I dag er det nesten ingenting. Han sa at de foreslåtte stengte områdene var en mild form for regulering, i det en ikke hindrer annet fiske. Han viste i denne forbindelse til at det fortsatt er fritt fiske fra 67° til 70° N.

Remøy sa at når det gjaldt å bytte bort tilsvarende kvantum til Russland var det ingen betenkeligheter. Han viste deretter til at torsken konsumerte 500.000 ueryngel.

Nedreaas sa at tallet for torskens konsum var riktig tidligere, men i dag var konsumet av yngel svært lite yngel, da det nesten ikke fantes ueryngel i havet.

Gullestad sa at det var Fiskeridirektørens klare oppfatning at disse områdene bør stenges.

Remøy viste til at områdene ikke var stengt for vassildtrålerne.

Gullestad sa da at dersom det ikke var et uforholdsmessig inngrep overfor vassildtrålerne, kunne en vurdere en eventuell stenging også for disse fartøyene.

Nedreaas sa at når Havforskningsinstituttet hadde satt grensene, hadde en tatt hensyn til vassildtrålerne. En stenging av området også for vassild ville derfor ikke ramme disse fartøyene.

Det ble deretter foretatt avstemming.

7 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Paulsen og Larsen) gikk inn for Remøys forslag.

4 representanter (Gullestad, Bær, Dahl og Hoddevik) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH
P.B. 1870 NORDNES, N-5817 BERGEN, NORWAY

Fiskeridirektoratet

HER

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.:
Our ref.: 2001/761/kn-324 Bergen, 13.11.2001

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (SEBASTES MENTELLA) I 2002

Viser til Forskrift om regulering av fisket etter uer i NØS (J-227-2000). Storleiken på dei stengte områda har tidlegare blitt drøfta med Fiskeridirektoratet og fiskerinæringa, og saka har dei siste par åra vore oppe i Reguleringsrådet. Havforskningsinstituttet oppfatta tidlegare vedtak dithen at området som skulle stengast langs Trænaegga skulle strekkje seg frå N65°20' til N67°10'. Dette er også i tråd med rådet frå HI dersom ei stenging skal ha noko effekt, og samtidig ikkje vere til for stort hinder for utøvinga av anna fiske. Iflg. forskrift J-227-2000 strekkjer ikkje det stengte området seg lenger nord enn til N66°30'. Forvaltninga av den svært svake snabeluer-bestanden byggjer i dag på avgrensa bifangst i alt trålfiske inkl. reketrål og stenging av område. Alternative reguleringsformer, eks. TAC, har blitt vurdert for vanskelege å gjennomføre og kontrollere i praksis. HI vil igjen på det sterkaste understreke nødvendigheten av å verne dei siste gode årsklassane av snabeluer (som vart fødte for 10-12 år sidan) slik at dei rekk å bli kjønnsmodne og kan bidra til yngel i Barentshavet og gjenoppbygging av bestanden. Etter tidlegare samtalar og dei vedtak som tidlegare har vore gjort stiller vi oss noko uforståeleg til at det nærmast reine snabeluer-området langs Trænaegga ikkje har blitt permanent stengt for all botntråling nord til N67°10'. HI vil rå til at dette blir iverksatt så snart som mogeleg.

Asmund Bjordal
forskningsdirektør

Kjell Nedreaas
seksjonsleiar

Kopi: Fiskeridepartementet

Hovedkontor/Main Office
Nordnesgaten 50
P.b. 1870, Nordnes
N-5817 Bergen
Norway

Tel (+ 47) 55 23 85 00
Fax (+ 47) 55 23 85 31
Telex: 42397 ocean n

Postgiro nr./Postal Account
0801 5052857
Bankgiro nr./Bank account:
6501.05.77858
Fribetsregisternr.
971349077

Senter/Dept.
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tel.:
Faks:
E-mail:

VENNLIGST ADRESSER DERES BREV TIL INSTITUTTET/PLEASE ADDRESS YOUR CORRESPONDENCE TO THE INSTITUTE

3.1.5

Redfish in Sub-areas I and II

Table 3.1.5.1 REDFISH in Sub-areas I and II. Nominal catch (t) by countries in Sub-area I, Divisions IIa and IIb combined as officially reported to ICES.

Year	Canada	Denmark	Faroe Islands	France	Germany ⁴	Greenland	Ice land	Ireland	Netherlands	Norway	Poland	Portugal	Russia ⁵	Spain	UK (E&W)	UK (Scot.)	Total
1984	-	-	-	2,970	7,457	-	-	-	-	18,650	-	1,806	69,689	25	716	-	101,313
1985	-	-	-	3,326	6,566	-	-	-	-	20,456	-	2,056	59,943	38	167	-	92,552
1986	-	-	29	2,719	4,884	-	-	-	-	23,255	-	1,591	20,694	-	129	14	53,315
1987	-	+	450 ³	1,611	5,829	-	-	-	-	18,051	-	1,175	7,215	25	230	9	34,595
1988	-	-	973	3,349	2,355	-	-	-	-	24,662	-	500	9,139	26	468	2	41,494
1989	-	-	338	1,849 ¹	4,245	-	-	-	-	25,295	-	340	14,344	5 ²	271	1	46,688
1990	-	37 ³	386	1,821 ¹	6,741	-	-	-	-	34,090	-	830	18,918	-	333	-	63,156
1991	-	23	639	791 ¹	981	-	-	-	-	49,463	-	166	15,354	1	336	13	67,754
1992	-	9	58	1,301	530	614	-	-	-	23,451	-	977	4,335	16	479	3	31,773
1993	8 ³	4	152	92	685	15	-	-	-	18,319	-	1,040	7,573	65	734	1	29,517
1994	-	28	26	77	1026	6	4	3	-	21,466	-	985	6,220	34	259	13	30,841
1995	-	-	30	748	692	7	1	5	1	16,162	-	936	6,985	67	252	13	25,899
1996	-	-	42 ³	746	618	37	-	2	-	21,675	-	523	1,641	408	305	121	26,118
1997	-	-	28 ³	1,011	538	39 ²	-	11	-	18,808 ²	1	535	4,556	308	235	29	26,099
1998	-	-	98	567	231	47 ³	-	28	-	26,249 ²	13	131	5,278	228	211	94	33,175
1999	-	-	108	61 ³	430	97	14	10	-	24,624 ²	6	68	4,422	36	247	62	30,185
2000 ¹	-	-	67 ³	25 ³	205	51 ³	62	1 ³	-	18,897 ²	2	131	4,631	108 ²		204 ⁶	24,384

¹Provisional figures.

²Working Group figure.

³As reported to Norwegian authorities.

⁴Includes former GDR prior to 1991.

⁵USSR prior to 1991.

⁶UK(E&W)+UK(Scot.)

3.1.5.a

Sebastes mentella in Sub-areas I and II

State of stock/exploitation: The stock is considered to be outside safe biological limits. Although the current assessments are only indicative of the relative trends in stock size, they show that the spawning stock is close to its historical low. The 1991–2000 year classes are indicated to be well below those of the 1980s.

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock. Consistent with the precautionary approach a management plan, including monitoring of the development of the stock and of the fishery, with corresponding regulations, should be developed and implemented.

Reference points: No precautionary reference points have been proposed for this stock.

Advice on management: ICES recommends that there be no directed fishery on this stock until a significant increase in spawning stock biomass has been detected in surveys with a following increase in the number of juveniles. In addition, the by-catch of redfish in other fisheries should be reduced to the lowest possible level.

Relevant factors to be considered in management: Recruitment failure has been observed in surveys since 1991, and this indicates that the stock will decrease unless immediate action is taken. In this connection it is of vital

importance that the juvenile age classes be given the strongest protection from being caught as by-catch in any fishery, i.e., the shrimp fisheries in the Barents Sea and Svalbard area. This will ensure that the recruiting year classes can contribute as much as possible to the stock rebuilding.

The 1987–1990 year classes (approx. 27–34 cm) are currently about to recruit to the spawning stock. These year classes will be followed by at least 10 poor ones and consequently offer the last opportunity of increasing the spawning stock for a number of years to come. This opportunity will be lost unless the year classes are exploited with significantly reduced fishing mortality.

Based on estimates of current SSB and the size of year classes in the 1990s, this stock will not be able to support a directed fishery for at least several more years. Rather, it will be necessary to prevent the stock from declining further, to maintain measures to protect this stock from by-catch in other fisheries in the medium term to SSBs much below any previously observed.

Elaboration and special comment: The only directed fishery for *S. mentella* is a trawl fishery. In addition, by-catches are taken in cod and shrimp-trawl fisheries. After the introduction of sorting grids in 1993, discarding in the shrimp fishery was reduced. Small

redfish less than 18-20 cm are, however, not sorted out by the grid, and criteria for the maximum number of redfish per kilogram shrimp are enforced (10 juvenile redfish per 10 kg shrimp). Additional protection for adult *S. mentella* comprise area closures.

Traditionally, the directed fishery was conducted by Russia and other East-European countries on grounds from south of Bear Island towards Spitsbergen. From the mid-1970s to the mid-1980s large catches were taken annually. From the mid-1980s Norwegian trawlers started fishing along the continental slope

(around 500 m depth) further south, on grounds never harvested before, and inhabited primarily by mature fish. After a sharp decrease in the landings from the traditional area until 1987, this fishery on new grounds resulted in a temporary increase in the landings until 1991, after which the landings declined. Since 1991 the fishery has been dominated by Norway and Russia.

Because of the slow growth of this species, the surveys should detect improvements to incoming year classes for several years before they contribute to the fisheries or the spawning population.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, May 2001 (ICES CM 2001/ACFM:19).

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100472/2-
532.3

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2002.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 14. november 2001 behandlet «Regulering av fisket etter uer i 2002» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser at Russland og Norge i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen fortsatt ønsker begrensning i fisket av uer, og at Russland er gitt en kvote på 2.000 tonn snabeluer og 1.500 tonn uer for 2002.
2. Det har i flere år vært iverksatt strenge reguleringstiltak for fisket etter uer, uten at dette har medført noen forbedringer i bestandssituasjonen. Fra forskerhold har det lenge vært etterlyst en langsiktig forvaltningsplan for uer, uten at dette har blitt fulgt opp fra myndighetene.

En forvaltningsplan må ta flere hensyn enn bare konsekvensene av et fiske på uerbestanden. For å få etablert en skikkelig forvaltningsplan må dagens kunnskapsgrunnlag om uer kraftig forbedres, bl. a. med hensyn til beskatning fra andre arter, bedre kunnskap om de tidligste stadiene hos ueren og hvilke faktorer er det som bidrar til påvirkning av bestanden ut over fisket.
3. Norges Fiskarlag viser til at det i flere år har vært iverksatt tiltak for å beskytte de tidligere stadiene hos uer gjennom forbedret seleksjon i rekestrål og torskestrål. På samme tid har det også blitt foretatt stenging av områder for et direkte fiske etter uer. Til tross for disse tiltakene, viser forskningen at bestanden blir stadig mere utsatt.
4. Norges Fiskarlag krever at myndighetene i samarbeid med forskerne og fiskerne snarest setter igang et arbeid for å få den nødvendige kunnskapen om bestandene av vanlig uer og snabeluer, slik at tiltak kan iverksettes der dette er virkelig nødvendig for å kunne bygge opp bestandene igjen.

TelefaksVår dato
141101Vår referanse
200100472/2-532.3

2 av 2

5. Norges Fiskarlag krever at de reguleringer som har vært gjennomført i 2001, blir videreført i 2002. Det vil ikke aksepteres at flere områder blir stengt eller at tillatt innblanding av uer ved fiske etter andre fiskeslag blir redusert.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

for Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Havforskningsinstituttet

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre årets reguleringsordning med unntak av maksimalkvoten for bomtrål som reduseres fra 45 tonn til et nivå som vil bli fastsatt etter at Skagerrakforhandlingene med EU er ferdige.

2. FISKET I SKAGERRAK I 2001

Etter Skagerrak-avtalen har Norge i 2001 en kvote av rødspette i Skagerrak på 190 tonn. Som det fremgår av tabell 1 er kvoten litt lavere enn i årene 1996 - 2000.

Tabell 1 Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1992-2001.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Kvote	224	224	224	224	220	220	220	220	220	190
Tradisjonell fangst¹	87	61	43	55	57	93	65	65	60	50
Bomtrålernes fangst²				-	ca. 220	60	6	118	8	140
Rest	137	163	181	169	-57	67	149	37	152	0

1. Kilde: Sluttseddelsystemet, foreløpige tall

2. Kilde: Kvotekontrollen, fangsttall pr. 13.11.01.

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Det ble da stoppet på grunnlag av at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket av fartøy med bomtråltillatelse. På bakgrunn av erfaringene fra 1996 har Fiskeridirektøren gått inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i årene 1997 til 2001.

I 2001 har man avsatt 90 tonn av rødspettekvoten på 190 tonn til bomtrålerne. De resterende 100 tonn ble avsatt til konvensjonelle redskaper. Bomtrålerne ble i utgangspunktet regulert med individuelle maksimalkvoter på 45 tonn. En la her til grunn at to, høyst tre bomtrålere ville delta i fisket i løpet av 2001. Tre fartøy har bomtrålkonsesjon i 2001, og alle har deltatt i dette fiskeriet i Nordsjøen og Skagerrak i år. Til sammen har de fisket 140 tonn i Skagerrak. Dette fisket ble stoppet 11. juli i år.

Fiskeridirektøren innførte rapporteringsplikt for norske bomtrålere gjeldende fra 1.1.1998. Denne rapporteringsplikten gjelder for alle tre aktuelle områder; NØS, EU-sonen og Skagerrak-området.

2.1. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2002.

Norsk kvote vil bli fastlagt i forhandlinger med EU. Kvoteavtalen om fisket i Skagerrak-området for 2002 er foreløpig ikke inngått. Dersom vi følger anbefalingene fra ACFM om en TAC for Skagerrak og Kattegat på til sammen 8.500 tonn, vil dette medføre en TAC for Skagerrak på 6.800 tonn. Norges kvote i Skagerrak blir dermed 136 tonn.

En målsetting er å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og å hindre at dette må stoppes i løpet av 2002. I det konvensjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 tonn i 1994 og 93 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det blitt fisket 63 tonn årlig de ti siste år.

Det konvensjonelle fisket etter rødspette er et fiskeri som har variert mye i oppfisket kvantum (se tabell 1). For å være rimelig sikker på at det konvensjonelle fisket ikke skulle måtte stoppes, ble det avsatt 100 tonn til dette fisket i 2001. Om man avsetter 100 tonn til denne gruppen i 2002 skulle man høyst sannsynlig være sikret at kvoten ikke blir overfisket. Den resterende kvoten tilfaller så bomtrålerne.

I 2001 ble bomtrålerne regulert med maksimalkvoter på 45 tonn. Til sammen 3 fartøy deltok og de fisket til sammen 140 tonn. For 2002 må det også påregnes at tre fartøy vil delta og at de faktisk fisker sin tildelte maksimalkvote. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten fastsettes når forhandlingene med EU er ferdige.

Fiskeridirektøren foreslår at det i likhet med 2001 avsettes 100 tonn til det konvensjonelle fisket og at den resterende kvoten tilfaller bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak. Bomtrålerne reguleres med maksimalkvoter som vil bli fastsatt etter at forhandlingene med EU er ferdige. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen og utviklingen i fisket.

3. ORIENTERING OM FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN.

Den årlige bilaterale kvoteavtalen mellom Norge og EU regulerer fisket av rødspette i Nordsjøen. Utover norsk totalkvote har en ikke innført ytterligere reguleringsbestemmelser for fisket etter rødspette i Nordsjøen. Sett på bakgrunn av historisk fiske har de norske totalkvotene vært tilstrekkelig store i tidligere år. Imidlertid ser vi av tabell 2 under at det har vært en økning i

rødspettefangstene fra og med 1994, og en reduksjon etter 1997. I 2001 økte imidlertid fangstene igjen. En forventer at kvotenivået for 2002 i hvert fall ikke blir mindre enn i 2001, sannsynligvis blir det en liten økning. Kvotestørrelsene i Tabell 2 er norske nettokvoter, dvs. kvoter etter til dels betydelige overføringer til EU.

Tabell 2 Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1992 til 2001.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Kvote	6.200	6.200	11.600	8.050	2.460	3.870	3.090	3.375	2.790	1.460
Fangst	836	784	446	674	1.242	1.620	1.004	913	882	1.261 ¹
Rest	5.364	5.416	11.154	7.376	1.218	2.250	2.086	2.462	1.908	199

1. Fangst pr. 13.11.01. Foreløpige tall.

På bakgrunn av ovennevnte ser ikke Fiskeridirektøren at det er grunn til å innføre reguleringer innenfor den norske kvoten i fisket etter rødspette i Nordsjøen i 2002.

Gullestad refererte forslaget i saksdokumentene om å fastsette en kvote på 100 tonn til det konvensjonelle fisket og at den resterende kvoten tilfaller bomtrålerne som fisker rødspette i Skagerrak. Bomtrålerne reguleres med maksimumkvoter som vil bli fastsatt etter at forhandlingene med EU er slutført.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om ikke å innføre reguleringer innenfor den norske kvoten i fisket etter rødspette i Nordsjøen i 2002.

3.4.4

Plaice in Division IIIa (Kattegat and Skagerrak)

State of stock/exploitation: The stock is harvested outside safe biological limits. The estimated SSB in 2001 is above B_{pa} .

Management objectives: No explicit management objectives are set for this stock. However, for any management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Precautionary Approach reference points: (unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} cannot be accurately defined	$B_{pa} = 24\ 000\ t$
F_{lim} cannot be accurately defined	$F_{pa} = 0.73$

Technical basis:

$B_{pa} = \text{smoothed } B_{loss}$ (no sign of impairment)
$F_{pa} = F_{med}$

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be less than the proposed F_{pa} (0.73), corresponding to landings in 2002 of less than 8 500 tons.

Comparison with previous assessment and advice: The perception of the state of this stock with regard to safe biological limits can change from year to year due to the uncertainty and variability in the estimates of fishing mortality in the most recent year. Successive assessments are consistent in estimating SSB to be above the proposed B_{pa} .

Catch forecast for 2002:

Basis: $F_{90} = F(98-00)$ scaled to $F(00)=0.82$; Landings (2001) = 8.6; SSB(2002)= 33.2

F (2002)	Basis	Landings (2002)	SSB (2003)	Medium term (10 years) effect of fishing at given level : P(SSB< B_{pa})
0	0	0	44.3	<5%
0.16	$0.2 * F_{90}$	2.3	41.7	<5%
0.33	$0.4 * F_{90}$	4.3	39.5	<5%
0.49	$0.6 * F_{90}$	6.2	37.6	<5%
0.73	$0.89 * F_{90} = F_{pa}$	8.5	35.1	<5%
0.82	F_{90}	9.2	34.3	<5%
0.99	$1.2 * F_{90}$	10.6	32.9	<10%

Weights in '000t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium- and long-term projections: Status quo projections show a low probability of SSB falling below the proposed B_{pa} in the medium term.

Elaboration and special comment: The estimates of fishing mortality and proposed F_{pa} for plaice in division IIIa are substantially higher than the corresponding estimates for plaice in the North Sea (subarea IV). The difference may be caused by a difference in the exploitation pattern, with the fishing mortality of young ages (2-3) being much higher in the North Sea. It may also be caused by older, mature plaice emigrating from the Skagerrak to the North Sea for spawning, or by higher natural mortality due to possible parasitic infection. Reference points based on the estimated F will still be appropriate for use with this stock, but the values are not comparable to reference points for other plaice stocks.

The major plaice catches are taken in fisheries using Danish seine, trawl and gillnets, targeting mixed species for human consumption. The fishery is more directed at older fish than for most other plaice fisheries. As noted above, the proportion of plaice younger than 3 years in the catches is lower than in the North Sea, which might partly explain the relative robustness of the stock to high fishing mortality levels.

The short term predictions, and in particular those dealing with SSB, should be interpreted cautiously, as a result of the high contribution of recruitment in 2001 and 2002, which have been extrapolated using the geometric mean average.

The analytical assessment uses information from Danish commercial fleets and one survey series and is considered to be uncertain.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, June 2001, Hamburg, Germany (ICES CM 2002/ACFM: 01).

Catch data (Tables 3.4.4.1-2):

Year	ICES Advice	Predicted landings corresp. to advice ¹		Agreed TAC:		ACFM Landings
		Kattegat	Skagerrak	Kattegat	Skagerrak	
1987	Precautionary TAC	-	-	4.75	14.5	15.7
1988	No increase in F^3 ; precautionary TAC ⁴	3.7	-	4.75	15.0	12.9
1989	No increase in F^3 ; precautionary TAC ⁴	2.9	-	4.0	15.0	7.7
1990	80% of $F(88)^3$; TAC ³ ; TAC ⁴	1.3	10.0	2.0	11.0	12.1
1991	TAC	1.1 ²	10.0 ²	1.3	10.0	8.7
1992	TAC		14.0	2.8	11.2	11.9
1993	Precautionary TAC		-	2.8	11.2	11.3
1994	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	11.3
1995	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	10.8
1996	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	10.5
1997	No advice		-	2.8	11.2	10.1
1998	No increase in F from the present level		11.9	2.8	11.2	8.4
1999	No increase in F from the present level		11.0	2.8	11.2	8.5
2000	$F < F_{pa}$		<11.8	2.8	11.2	8.8
2001	$F < F_{pa}$		<9.4	2.35	9.4	

¹From 1992 onwards predicted landings are for Kattegat and Skagerrak combined. ²In May 1991 ACFM revised its advice to 12.0 for both areas combined. ³Kattegat. ⁴Skagerrak. Weights in '000 t.

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland blir tildelt kvoter av kveite og blåkveite ved Grønland i 2002 tilsvarende kvotene i 2001, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET I 2001.

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter fremforhandlet gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. Fisket på kvoten i grønlandske farvann utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

Norge ble etter kvoteforhandlingene med Grønland og EU tildelt kvoter på 1520 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 715 tonn skolest/iskalt ved Vest-Grønland. Videre ble Norge tildelt 1355 tonn blåkveite, 593 tonn kveite, 285 tonn skolest/iskalt og 1200 tonn uer ved Øst-Grønland, samt 700 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Tabell 1 viser de norske kvotene tildelt av Grønland og EU ved Øst- og Vest-Grønland samt kvoteutnyttelse pr. 5. november 2001.

Utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, ble bestemt gjennom en påmeldingsordning og deretter loddtrekning. Resultatet fra kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte i desember 2000. Fiskeridirektøren fikk derfor fullmakt til å utforme forslag til reguleringsopplegg i samråd med Norges Fiskarlag når forhandlingsresultatet forelå.

Fiskeridirektoratet mottok i alt 49 søknader om deltakelse i linefisket og 45 søknader om deltakelse i trålfisket.

Inntil 1996 ble fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland bare drevet med trål. Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et generelt forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandske farvann. Det ble gjort unntak fra forbudet for et norsk trålfiske på inntil 85% av kvoten. Grønland opphevet trålforbudet fra 2001. Ved fastsettelse av årets reguleringsforskrift valgte en likevel å opprettholde fordelingen på 85% til trålerne og 15% til de konvensjonelle fartøyene ved Vest-Grønland. Av den samlede norske kvoten på 1520 tonn blåkveite fikk trålerne således 1320 tonn, mens de resterende 200 tonn ble forbeholdt linefartøyene.

I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta i fisket samtidig ved Vest-Grønland og Øst-Grønland. Grønlandske myndigheter satte ikke begrensning på antall linefartøy. Norske

myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag, og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltakelsen til 4 trålere og 11 linefartøy. Ett linefartøy ble trukket ut til Vest-Grønland og 10 til Øst-Grønland, hvorav 4 fartøy ble trukket ut til et fiske rettet inn mot kveite.

Tabell 1. Oversikt over norsk kvote fordelt på Øst- og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy pr. 5. november 2001 hadde innmeldt av fangst:

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	700	-	700	35	665
Kveite	Øst-Grønland	393	200	593	376	217
	Vest-Grønland	-	200	200	21	179
Blåkveite	Øst-Grønland	300	1.055	1.355	1.360	-5
	Vest-Grønland	600	920	1.520	1.340	180
Uer	Øst-Grønland	200	1.000	1.200	1.170	30
Isgalt	Øst-Grønland	-	285	285	13	272
	Vest-Grønland	-	715	715	-	715

Tabell 2. Oversikt over kvote og fangst av blåkveite fordelt på redskap:

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Blåkveite	Vest-Grønland	Trål	1.320	1.188	132
	Vest-Grønland	Line	200	152	48
	Sum		1.520	1.340	180
Blåkveite	Øst-Grønland	Trål	452	444	8
	Øst-Grønland	Line	903	891	12
	Sum		1.355	1.335	20

3. UTVIKLINGEN I FISKET.

3.1. KVEITE

Kveitefisket ved Øst-Grønland er reservert linefartøy, og har i 2001 vært regulert med fartøykvoter. Som nevnt ble 4 fartøy trukket ut til å drive et fiske innrettet mot kveite og ble gitt fartøykvoter på 100 tonn hver. De 6 andre linefartøyene fikk en fartøykvote på 32 tonn hver. Den 2. august ble fartøykvotene for fartøy som fisket etter kveite økt fra 100 til 130 tonn. For fartøy som fisket etter blåkveite ble kvoten økt fra 32 til 42 tonn. Videre ble det den 28. august åpnet for et fritt linefiske etter kveite innenfor den gjenværende delen av totalkvoten. Av en kvote på 593 tonn kveite ved Øst-Grønland er det pr. 5. november fisket 376 tonn.

Ett linefartøy har tatt utseiling til Vest-Grønland, men pr. 5. november er det kun fisket 21 tonn av en kvote på 200 tonn.

3.2. BLÅKVEITE

3.2.2. Øst-Grønland

Den norske kvoten på 1355 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 2001 fordelt med 903 tonn til linefartøy og 452 tonn til trålere. Trålernes gruppekvote på 452 tonn ble fordelt på de 4 uttrukne fartøyene med 113 tonn på hver. Av de 10 linefartøyene som ble trukket ut til å delta på Øst-Grønland fikk 6 fartøy en fartøykvote på 130,5 tonn blåkveite (pluss 32 tonn kveite), mens de øvrige 4 fartøyene fikk en fartøykvote på 30 tonn blåkveite (pluss 100 tonn kveite).

Fartøykvotene for linefartøyene ble den 2. august økt med 30%. Utviklingen i fisket ble betydelig bedre enn forventet, og linefisket etter blåkveite for de 6 fartøyene som deltok i et fiske innrettet mot blåkveite, ble stoppet med virkning fra 22. august. Fartøy som hadde fisket mindre enn 75 tonn, kunne imidlertid fortsette fisket inntil 75 tonn var oppfisket. Garantien ble innført for å sikre et kvantum til det fartøyet som sist hadde startet fisket.

Etter stoppen kunne fartøy som hadde fisket mer enn 75 tonn blåkveite ha inntil 25% bifangst av blåkveite i fisket etter kveite.

Den 28. august ble alt linefiske etter blåkveite stoppet. Fartøy som hadde fisket mindre enn 90 tonn, kunne imidlertid fortsette inntil 90 tonn var fisket. Linefartøy som hadde fisket mer enn 90 tonn, kunne ha inntil 15% bifangst i fisket etter kveite.

Pr. 15. oktober gjenstod 26 tonn av linekvoten på 903 tonn blåkveite ved Øst-Grønland. For å sikre at kvoten ble utnyttet, fikk de to gjenværende fartøyene en tilleggskvote på 13 tonn hver. Linefartøyene har pr. 5. november fisket 891 tonn blåkveite.

Trålfisket etter blåkveite ved Øst-Grønland ble stoppet med virkning fra 19. september 2001.

3.2.3. Vest-Grønland

Blåkveitekvoten ved Vest-Grønland på 1520 tonn ble fordelt med 200 tonn til linefartøyene og 1320 tonn til trålerne. Linefartøyet som ble trukket ut til å delta på Vest-Grønland, ble gitt en fartøykvote på 200 tonn. Fartøyet ble videre gitt adgang til et fritt fiske etter kveite innenfor gruppekvoten på 200 tonn. Gruppekvoten til trålerne ble fordelt med en fartøykvote på 330 tonn på de 4 uttrukne fartøyene. Pr. 5. november har trålerne fisket 1188 tonn ved Vest-Grønland, mens linefartøyene så langt har fisket 152 tonn av kvoten på 200 tonn.

4. REGULERING AV FISKET I 2002.

Kvoteforhandlingene med Grønland skal avholdes 8. og 9. januar 2002. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter norske fartøy vil få til disposisjon ved Grønland neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de reglene de grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av trålfisket få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet til å utnytte i 2002.

En legger imidlertid til grunn at grønlandske myndigheter vil kreve de samme redskapsbegrensninger og de samme begrensninger i antall fartøy som for inneværende år. Videre må en kunne påregne at Norge i henhold til fiskeriavtalen mellom Norge og EU også i 2002 vil få kvoter av kveite og blåkveite.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket ved Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy, og at det som i 2001 åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen skulle tilsi dette. Fiskeridirektøren vil foreslå at blåkveitekvoten ved Vest-Grønland først og fremst forbeholdes trålerne.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlingene med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Så snart kvoteavtalen med Grønland foreligger, fastsettes det frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn det kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme det nærmere reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 2002.

Gullestad viste til forslaget om at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å utforme nærmere reguleringer etter at kvoteavtale med Grønland er inngått.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler, Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
14.11.01

Vår referanse
200100412/2-
523.4

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2002

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 14. november 2001 behandlet «Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2002» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at det ikke er forhandlet om en kvoteavtale mellom Grønland og Norge om bunnfisk for 2002.

Det har de senere år vært adgang for norske fiskere å fiske etter bunnfisk i grønlandsk fiskerijurisdiksjonsområde med trål og line etter bunnfisk. Tiltråding om det detaljerte reguleringsopplegget har blitt utarbeidet etter at kvotene har vært kjent.

Norges Fiskarlag forventer at kvotene etter bunnfisk ved Grønland i 2002 blir på omtrent samme nivå som for 2001.

2. Landsmøtet i Norges Fiskarlag uttalte i sak 7/01 i forbindelse med behandlingen av «Ressursdelingsutvalgets innstilling» at:

Landsmøtet slutter seg til utvalgets forslag om den norske blåkveitekvoten ved Vest-Grønland i sin helhet tildeles trålgruppen, mens den norske blåkveitekvoten ved Øst-Grønland fordeles med 50% til trålgruppen og 50% til konvensjonelle redskaper, og at øvrige kvotefordellinger opprettholdes som i dag ved Grønland.

3. Norges Fiskarlag legger Landsmøtets tilråding til grunn for fordeling at trålgruppen i sin helhet skal kunne fiske blåkveitekvoten ved Vest-Grønland og at det foretas en 50/50 fordeling av blåkveitekvoten mellom konvensjonelle redskaper og trål ved Øst-Grønland. Det tilrås også at trålkvoten fordeles med fartøyskvoter på deltakende fartøyer og at den etablerte rulleringsordningen for trålfartøy videreføres i 2002.
4. Norges Fiskarlag vil be Fiskeridirektøren ved eventuell dispensasjon fra siste utseilingsdato, være oppmerksom på at dette kan få konsekvenser for vurdering av eventuelle tilleggskvanta ved refordeling av gjenstående kvote. Slik dispensasjon bør sikre at deltakende fartøyer har vært i fisket etter bunnfisk ved Grønland en tid, før det blir foretatt refordeling. Dette for å sikre at tildelte kvoter både blir oppfisket mest mulig rasjonelt, og at deltakende fartøyer blir gitt tilnærmet samme mulighet for å fiske sine kvoter.

TelefaksVår dato
141101Vår referanse
200100412/2-523.4

2 av 2

-
5. Norges Fiskarlag vil komme tilbake på et senere tidspunkt med ytterligere detaljer i reguleringsopplegget når det foreligger en kvoteavtale med Grønland.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Fiskeridepartementet

SAK 15/2001

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

1.1. GRØNLAND

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Øst-Grønland i 2002, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

1.2. NORDSJØEN/SKAGERRAK

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringsopplegg.

1.3. NAFO

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene for 2001 i det vesentlige videreføres i 2002.

Når det gjelder deltakelse i 3M foreslår Fiskeridirektøren imidlertid at en i 2002 går bort fra ordningen med loddtrekning. Fiskeridirektøren foreslår i stedet at fartøy som ønsker å delta i fisket i 3M sender en skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet notifiserer fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil det er notifisert 32 fartøy.

2. REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2002.

2.1. FISKET I 2001.

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 2001.

Det var 18 fartøy som fylte vilkårene for å delta i 2001. Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som maksimalkvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel. Overreguleringen ble fra årets begynnelse satt til 20%.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a. innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner samtidig. Grønland har vedtatt å bygge ut et inspeksjonssystem som har som målsetting at det ombord på alle fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Ordningen har ikke vært fullstendig gjennomført, men fra og med 1993 har noen fartøy til enhver tid hatt inspektører om bord under fiske.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten. Siste startdato ble satt til 15. september.

Pr. 1. november hadde 14 trålere deltatt i fisket, og det gjenstod 65 av kvoten. For å sikre at totalkvoten ble oppfisket, ble maksimalkvotene opphevet, og fartøy som hadde deltatt i rekefisket ved Øst-Grønland ble gitt adgang til et fritt fiske innenfor den gjenstående del av kvoten. Fartøyene ble fra samme dato pålagt å rapportere fangst til Fiskeridirektoratet en gang i døgnet.

2.3. REGULERING AV FISKET I 2002.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært i de senere år.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EU tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 2002, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 2001, herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn. Siste frist for utseiling (startdato) foreslås satt til 15. september.

3. REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2002.

3.1. FISKET I 2001

3.1.1. KVOTER OG REGULERINGER I 2001.

Norske fartøy kunne i 2001 fiske inntil 3.310 tonn reker i Nordsjøen og 4.743 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvote på 8.040 tonn i 2001 ble fra årets begynnelse regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1 Periodekvoter og maksimalkvoter 2001

Periode -2001	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar - 30. april	3.220 tonn (40%)	35 tonn
1. mai - 31. august	2.410 tonn (30%)	30 tonn
1. sept - 31. desember	2.410 tonn (30%)	30 tonn

Fartøy under 20 meter ble gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn i hver av de to første periodene selv om periodekvotene var oppfisket.

Det enkelte fartøys fiske var begrenset til 4 tonn reke pr. tur. Det var ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

3.1.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2001.

I 1998 ble det for første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62° N for merkeregistrerte fiskefartøy over 11 meter. Adgangsbegrensningen ble videreført i 2001, slik at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1998, 1999 eller i 2000, for å kunne delta i 2001. Totalt 226 fartøy over 11 meter tilfredsstilte kriteriene for deltakelse i 2001. Pr. 13. november har til sammen 309 fartøy deltatt i rekefisket i 2001, hvorav 195 fartøy er over 11 meter. Tabell 1 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2 Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Finnmark			1	1		
Troms	1		1		1	
Nordland	2	3				
Sør-Trøndelag	1					
Møre og Romsdal	2	3		2	6	4
Sogn og Fjordane	3	3	3	3	4	3
Hordaland	21	19	20	25	17	15
Rogaland	95	92	92	89	84	77
Vest-Agder	97	95	77	72	80	65
Aust-Agder	53	52	50	40	44	31
Telemark	36	30	29	31	25	28
Vestfold	32	41	39	35	31	25
Buskerud	3	3	3	3	1	2
Oslo	2	2	0		1	1
Akershus	7	8	8	9	10	8
Østfold	60	61	57	59	62	50
Sum	415	412	380	369	383	309
Herav under 11 m	144	144	129	129	133	114

3.1.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2001.

Tabell 2 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2001 sammenlignet med årene 1995-2000. Pr. 1. november var det til sammen fisket 6.284 tonn reker av en totalkvote på 8.040 tonn.

Tabell 3 Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvote- utnyttelse
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	765	659	606	857	690	808	525	20	8.562	8.160	104,9 %
1998	1.111	1.030	1.241	880	742	598	688	867	866	420	738	427	9.607	10.505	91,5 %
1999	567	696	557	591	419	385	450	713	783	544	517	519	6.740	10.505	64,2 %
2000	535	537	718	600	474	268	559	751	472	370	488	343	6.116	7.110	86,0 %
2001	576	680	823	624	750	647	649	584	682	267	4		6.284	8.040	78,2 %

For 2001 ble det som nevnt fastsatt maksimalkvoter for de tre periodene med 35 tonn i første periode og 30 tonn i hver av de to siste periodene. På bakgrunn av utviklingen i fisket ble den fastsatte maksimalkvote på 35 tonn for 1. periode (1. januar til 1. mai) opphevet 16. mars. Den fastsatte maksimalkvote på 30 tonn for 2. periode (1. mai til 1. september) ble opphevet 15. juni.

3.2. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2002.

Siden man for første gang i 1992 ble enige om en TAC for Nordsjøen og Skagerrak samlet, har rekebestanden etter ACFM sin vurdering vært innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC i årene 1992 -2001 har variert fra 13.000 tonn til 18.800 tonn. Den avtalte TAC for 2001 er på 14.500 tonn. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak. For 2002 anbefaler ACFM en TAC på 12.600 tonn.

Kvoteforhandlingene med EU for 2002 er ikke avsluttet. Av denne grunn er rekekvotene for 2002 i Nordsjøen og Skagerrak ikke fastsatt. Ut fra ACFM sin anbefaling har vi lagt til grunn at de norske kvotene vil ligge på nivå tilnærmet som for inneværende år.

3.3. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2002.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fiskeriet er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil føre til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket fra og med 1998 i de to områdene vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

3.3.1. DELTAKELSESREGULERING.

Fiskeridirektøren går inn for at ordningen med adgangsbegrensning for fartøy over 11 meter videreføres i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1999, 2000 eller 2001 i henhold til oppgaver fra salgslagene for å kunne delta i 2002.

3.3.2. PERIODEKVOTER.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998-2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40%, 30% og 30%. Erfaringene tilsier at det foreslås samme periodefordeling i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår som for 2001 å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar-april) og 30 % i hver av de to siste periodene.

3.3.3. MAKSIMALKVOTER.

I 2001 ble fisket regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 35 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene.

Etter Fiskeridirektørens vurdering bør totalkvotens størrelse gjenspeiles i størrelsene på maksimalkvotene. Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2002 på samme nivå som inneværende år (8.040 tonn), bør også maksimalkvoten kunne legges på samme nivå som i år. Selv om maksimalkvotene i rekefisket for 1. og 2. periode ble opphevet både i 2000 og i 2001, vil en foreslå at maksimalkvotene ikke settes for høyt allerede i utgangspunktet, før en får vurdert utviklingen i fisket.

Med samme kvotestørrelse som i 2001, vil Fiskeridirektøren foreslår å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 35 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene. Dersom totalkvoten endres foreslår en at maksimalkvoten endres tilsvarende.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

3.3.4. GARANTERT KVOTE PR. FARTØY.

For å hindre at det blir for store distriktsvise forskjeller på grunn av for eksempel vær-, vind- og isforhold bør man ha et reguleringssystem som sikrer at alle faktisk får delta. Fiskeridirektøren vil derfor i tråd med etablert praksis foreslå en garantert kvote på 7 tonn i de to første periodene for fartøy under 20 meter. Disse 7 tonnene kan fartøyene som tilfredsstillter de nevnte krav fiske selv om periodekvoten er oppfisket. I tredje periode vil man ikke ha en slik adgang til å fiske utover periodekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det i de to første periodene fastsettes en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn for fartøy under 20 meter.

3.3.5. HELGEDAGSFREDNING OG TURKVOTE.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å videreføre ordningen fra årets regulering med helgedagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

4. REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2002.

4.1. INNLEDNING.

Sammen med rekeførere fra Færøene og Grønland begynte norske rekeførere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et driftsalternativ for enkelte norske rekeførere. Deltakelsen var høy i de første årene, men fra 1997 til 1999 deltok bare 2 rekeførere. I fjor økte deltakelsen til 5 fartøy, og hittil i år har 15 fartøy deltatt.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i de enkelte år.

Tabell 1. Oppfisket kvantum og antall deltakende fartøy, 1993 - 2001.

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996	6.191	15
1997	1.738	2
1998	1.315	2
1999	2.727	2
2000	2.825	5
2001 (pr. 5.november)	12.469	15

Opprinnelig var det 32 norske rekeførere som hadde opparbeidet rett til deltakelse i rekefisket ved Flemish Cap. De 32 opprinnelige fartøyene omfatter alle de 18 trålerne som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekeførere deltatt, hvorav 8 fartøy har torsketråltillatelse i tillegg til rekeførertillatelse, mens de 6 andre kun har rekeførertillatelse.

4.2. REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 1996 – 2001.

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn en påmeldingsordning, tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn- og utgang av NAFO-området som sendes via norske myndigheter til NAFO-sekretariatet. Dessuten har norske fartøy vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap fra 1996. Deltakelsen er begrenset slik at ikke flere fartøy enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995, får adgang til å delta. Totalt hadde 32 norske fartøy deltatt i referanseperioden.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt på årsmøtet i 1995 og med virkning fra 1996, at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993, 1994 eller 1. januar til 31. august

1995. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn- og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 var det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Alle medlemsland ble fra 1997 pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall døgn. Reduksjonen innebar at norske fiskefartøy totalt hadde 1.985 dager til disposisjon både i 1998, 1999 og 2000.

På det ekstraordinære møtet i NAFO, som ble avholdt i perioden 28. – 30. mars 2001, ble det vedtatt å redusere antall fiskedøgn til 75% av det opprinnelige nivå, noe som for Norge innebærer en reduksjon til 1.655 fiskedøgn. Denne endringen trådte i kraft med virkning for inneværende år.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. For 1996 ble det vedtatt i NAFO at observatørdekningen på fartøy som fisker i området skulle økes fra 10% til 100%. Fiskeridirektoratet har engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøy. Kostnadene med observatørordningen belastets det enkelte fartøy, og kostet i 2001 i underkant av kr. 2.000.- pr. døgn pr. fartøy.

Norske myndigheter har argumentert med at observatørordningen ikke har gitt målbar nedgang i regelbrudd når det gjelder rekefiske. På årsmøte i NAFO i september 2000 ble det imidlertid bestemt å videreføre observatørordningen.

Fra og med 1996 har de norske fartøyene, som ledd i et pilotprosjekt, også vært underlagt obligatorisk satellittsporing ved fiske i NAFO-området. I løpet av 1998 ble prosjektet grundig evaluert, og det var enighet i NAFO om at alle fartøy som fisker i området, skulle være utstyrt med satellittovervåkningsutstyr senest fra 1. januar 2001.

Som nevnt er det 32 fartøy som deltatt i fisket etter reker i NAFO-området referanseperioden, og som dermed har opparbeidet adgang til å delta i dette fisket. Til og med 1999 var det i utgangspunktet kun disse fartøyene ble gitt adgang til å delta i rekefisket på Flemish Cap. Hvert fartøy ble tildelt en basiskvote på 25 døgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyets deltakelse i referanseperioden 1993-1995.

På bakgrunn av at det i årene 1997, 1998 og 1999 kun var to av disse fartøyene som benyttet seg av denne adgangen, fant Fiskeridirektøren det nødvendig å endre reguleringsopplegget fra 2000.

Fartøy som ønsket å delta i fisket måtte sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet innen 31. januar 2000. Også fartøy som ikke hadde deltatt i referanseperioden kunne melde seg på. Videre ble fisket regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Tilsvarende reguleringsopplegg ble fastsatt for 2001. Fiskeridirektoratet mottok i alt 39 søknader fra fartøy med rekefiske som ønsket å delta i dette fisket i 2001. Deltakelsen ble ved loddtrekning begrenset til 32 fartøy.

Totalt har de 15 norske fartøyene brukt 1.434 fiskedøgn hittil (pr. 5. november) i 2001. På årsmøtet i NAFO i 1999 ble det besluttet å åpne for et rekefiske i underområde 3L fra 2000. Norge ble tildelt en kvote på 67 tonn reker i dette området.

Fisket etter reker i 3L kan kun utøves av ett fartøy om gangen. Fisket er videre begrenset til periodene 1. januar - 31. mars, 1. juli til 14. september og 1. desember til 31. desember. Det ble bestemt at ett fartøy skulle gis adgang til å delta i dette fisket. Videre skulle utvelgelse foretas ved loddtrekning blant de fartøy som var registrert aktiv i NAFO-området den 1. mai 2000. Kun ett fartøy var registrert aktiv pr. 1. mai, og dette fartøyet fikk tildelt og fisket kvoten på 67 tonn.

4.3. REGULERING AV FISKET I 2002.

Årsmøtet i NAFO, som skulle vært avholdt i september 2001, ble avlyst. På nåværende tidspunkt foreligger det således ikke vedtak for 2002. Et ekstraordinært årsmøte i NAFO skal avholdes fra 28. januar til 1. februar 2002, hvor blant annet spørsmålet om regulering av rekefisket, herunder en overgang fra innsatsregulering til kvoteregulering, skal behandles. I mellomtiden gjelder et "roll over"-arrangement, som innebærer at de vedtak som er fattet for 2001, også skal gjelde for 2002 til det eventuelt foreligger nye vedtak. En må således ha på plass en regulering fra årets begynnelse.

Antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset oppad til 32. Ordningen med observatører og satellittsporing videreføres i 2002.

På bakgrunn av vedtak fattet i det ekstraordinære møtet i NAFO i mars i år, vil norske fartøy i 2002 totalt ha 1.655 fiskedøgn til disposisjon i 3M. Videre har Norge en kvote på 67 tonn reker i 3L.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget for 2002 bør derfor være mest mulig fleksibelt for å medvirke til at norsk totalkvote i størst mulig grad kan utnyttes.

Erfaringene fra 2001 viser at det ble påmeldt og trukket ut fartøy som ikke hadde til hensikt å delta i fisket. I tillegg var det flere fartøy på reservelisten som ønsket å fiske i NAFO-området. For at disse skulle kunne gis adgang til å delta, var forutsetningen at noen av fartøyene som var tildelt deltakeradgang i årets fiske, bekreftet skriftlig overfor Fiskeridirektoratet at de ikke ønsket å benytte seg av adgangen. Denne prosessen ble vanskeliggjort ved at flere fartøyeiere ikke ville frasi seg adgangen, selv om de ikke hadde planlagt å delta i fisket.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i 3M, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet notifiserer fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil det er notifisert 32 fartøy. Fiskeridirektøren foreslår at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 1.655 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren forslår at ett fartøy gis adgang til å delta i fisket etter reker i 3L, og at det fartøy som først melder seg aktiv i 3L, gis en fartøykvote på 67 tonn.

Gullestad refererte forslaget til videreføring av regulering av rekefisket ved Øst-Grønland og sa at dette innebar samme opplegg som inneværende år.

Reguleringsrådet sluttet seg til dette forslaget.

Han refererte deretter forslaget til videreføring av deltakerreguleringen i Nordsjøen og Skagerrak, og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste så til forslaget om periodisering i tre perioder.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var videre enighet om at de enkelte fartøy tildeles maksimalkvoter på 35 tonn i første periode og 30 tonn i hver av de to etterfølgende periodene, og at Fiskeridirektoratet kan endre eller oppheve maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

Gullestad viste deretter til forslaget om at fartøy under 20 meter kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum på 7 tonn i hver av de to første periodene, selv om periodekvotene er oppfisket. Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte så forslaget til helligdagsfredning og turkvote og konstaterte at det også var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om regulering av rekefisket i NAFO i underområde 3M.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Når det gjelder fisket etter reker i 3L var det enighet i Reguleringsrådet om at det fartøy som først melder seg aktiv i 3L, gis en fartøykvote på 67 tonn.

3.4.6 *Pandalus borealis* in Division IIIa and Division IVa East (Skagerrak and Norwegian Deeps)

State of stock/exploitation: The state of the stock is unknown but the stock in 2001 is around the long-term (1984-2000) average as indicated by survey and commercial CPUE series. Fishing effort has remained relatively stable in recent years. Information on year classes relevant to the stock and exploitation in 2002 will become available from research vessel surveys in November 2001.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock.

Precautionary Approach Reference points (revised in 2001)

ICES considers that:	ICES proposes that:
No biological basis for defining B_{lim}	No biological basis for defining B_{pa}
No biological basis for defining F_{lim}	No biological basis for defining F_{pa}

Advice on management: ICES recommends a TAC of 12 600 t in 2002, based on the 1985-2000 average landings. If the CPUE of the October 2001 survey indicates a substantial deviation from the average ICES will provide a revision of the advice.

Relevant factors to be considered in management: In the past, survey CPUE's between 7.5 and 15 kg/nm have been associated with around long term average landings. Survey results outside this interval could justify a change in the recommended TAC.

The perception the state of the stock in 2001 is based on the October survey in 2000. Catch opportunities in 2002 are dependent to a large extent on 1- and 2 year old shrimps. Over the period 1985-2000 these age groups comprised about 75% of the landings. The estimates of the abundance of these age groups are imprecise or not known yet. Information on the stock size and age composition in 2002 will become available after the October survey in 2001.

Sorting grids or other means facilitating the escape of fish should be implemented in this fishery.

Comparison with previous assessment and advice: The previous analytical assessment for this stock is no longer considered reliable. In previous years, analytical assessments (XSA) have been applied in assessing this stock and to provide catch forecasts. However, since the natural mortality of this species most likely is several times higher than the fishing mortality, the methodology of cohort analyses is not well suited for this species. The few age groups in the stock further add to uncertainty of the XSA estimates.

The WG has been aware of these special facts and has in recent years been investigating assessment models, which include predator components (natural mortality). However, exploratory runs with such models indicate a dramatic shift (increases) in estimated total biomass, and ICES prefers further exploratory assessments by this model, before using its results as a basis for management advice.

Catch forecast: Not available.

Elaboration and special comments: *Pandalus borealis* is fished by bottom trawls at 150–400 m depth throughout the year by Danish, Norwegian, and Swedish fleets.

Strong fluctuations in the *Pandalus* stocks are frequently observed. Predator pressure as well as the low number of age groups in the stock contributes significantly to such fluctuations. The natural mortality for *Pandalus* is likely to be substantially higher than the fishing mortality and is likely to fluctuate considerable according to the abundance of predators.

Because of the potentially large impact of predation on stock dynamics, the biological consequences of any specific fishing mortality rate can be highly variable. At low predator abundance, even a low fishing mortality (F) may be a high proportion of total mortality (Z), whereas at high predator abundance, a higher F may still be a small part of Z. It is not yet possible to identify appropriate precautionary fishing mortality reference points (F_{lim} , F_{pa}) for such circumstances, and reference points based on total mortality may be more sound biologically.

ICES withdraws the previously proposed B_{pa} of 12 000 t for this stock. This PA reference point was based on a XSA type assessment, which are now considered to be unreliable. Alternative production models suggest that population levels may be about 3 times higher than estimated XSA. These alternative estimates have to be confirmed by further analyses.

Exploratory assessments were based on commercial catches, survey indices of available biomass, recruitment and amount of predators but were not considered sufficiently reliable to base advice on.

Source of information: Report of the *Pandalus* Assessment Working Group, Charlottenlund, Denmark, August 2001 (ICES CM 2002/ACFM:04).

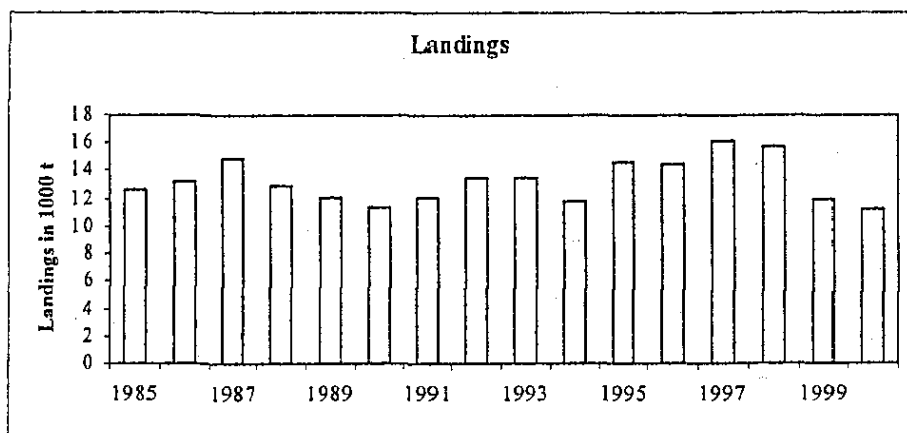
Catch data (Tables 3.4.6.1–3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp.	Agreed TAC Skagerrak	Agreed TAC IIIa	Dis. cards	ACFM landings	ACFM catch

		to advice		IV		
1987	Not assessed				0.7	14.2
1988	Catches significantly below 1985-1986 ³				0.8	12.2
1989	No advice		3.1 ¹		1.1	11.0
1990	F as F(pre-85) ³ ; TAC ³ ; No increase in F ⁴ ; TAC ⁴	10.0	2.75 ¹		1.2	10.2
1991	No increase in F; TAC	12.0	8.55		0.5	11.6
1992	Within safe biological limits	15 ²	10.50	15.0	0.5	13.0
1993	Within safe biological limits	13 ²	10.50	15.0	0.9	12.6
1994	Within safe biological limits	19 ²	12.60	18.0	0.2	11.5
1995	Within safe biological limits	13 ²	11.20	16.0	0.3	14.2
1996	No advice	11 ²	10.50	15.0	0.3	14.2
1997	No advice	13 ²	10.50	15.0	1.0	15.1
1998	No increase in F; TAC	19 ²	13.16	18.8	0.4	15.4
1999	Maintain F	19 ²	13.16	18.8	0.6	11.2
2000	Maintain F	<11.5 ²	9.10	16.2	0.7	10.8
2001	Maintain F	13.4	10.15	16.65 ⁴		
2002	long term average landings	12.6				

¹EU zone only. ²Catch at *status quo* F. ³IIIa. ⁴Norwegian Deep. Weights in '000 t.

Pandalus Divisions IIIa & IVa East (Skagerrak & Norwegian Deeps)

Norges Fiskerilag

Vår faksbehandler, Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100473/3-
533,3

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2002

Norges Fiskerilag behandlet i landsstyremøtet 13. november 2001 «Regulering av fisket etter reker i 2002» og fattet følgende vedtak:

A. GRØNLAND

1. Norges Fiskerilag viser til at norske fiskere har hatt en kvote på 2.500 tonn reker i grønlandske farvann. Denne kvoten er en del av avtalen mellom EU og Norge. Det forutsettes at det også i 2002 blir anledning for norske fiskere å fiske et tilsvarende kvantum reker i grønlandske farvann.
2. Hovedprinsippene i regulering av fisket etter reker ved Grønland har de senere år fulgt samme opplegg.

Norges Fiskerilag tilrår at det for 2002 blir videreført det reguleringsopplegg som har vært i de siste årene i fisket etter reker. Dette innebærer også at det legges inn en rimelig grad av overregulering på den enkelte kvote som tildeles fartøyene, slik at man i størst mulig grad sikrer at totalkvoten blir tatt.

3. Norges Fiskerilag vil tilrå at siste oppmøtedato settes til 15. september 2002 og 1. november 2002 settes som refordellingsdato i fisket etter reker ved Grønland.

B. NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

4. Norges Fiskerilag viser til at avtalen om en totalkvote for reker sør for 62° N for 2002 enda ikke er på plass. Det forventes imidlertid at det kan bli en totalkvote på omtrent samme nivå som for 2001 til norske fiskere.
5. Fisket etter reker sør for 62° N i 2001 har vært regulert med adgangsbegrensning, periodekvoter og maksimalkvoter. Disse tiltak har sammen med den fleksible praktisering av reguleringsopplegg som Fiskeridirektoratet har utvist, fungert bra.

Det har imidlertid både i 2000 og 2001 vært behov for endringer i reguleringsopplegget, spesielt for 1. periode, hvor maksimalkvotene ble opphevd slik at periodekvoten kunne bli tatt.

6. Norges Fiskerilag forutsetter at øvrige regulerings tiltak i fisket etter reker videreføres i 2002. Dette gjelder bestemmelsen om adgangen til å fiske etter reker sør for 62° N, helligdagsfredningen og turkvote.»

Adresse
Prestertret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskerilaget@fiskerilaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato
141101Vår referanse
200100473/3-533.3

2 av 2

C. BARENTSHAVET.

7. «Norges Fiskarlag viser til at det i fisket etter reker i Barentshavet er regler for stenging og åpning av felt med for høy innblanding av fiskeyngel. Denne ordningen fører også til at uttaket av reker kan bli påvirket.

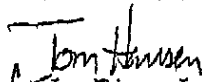
Det er ikke utarbeidet et forvaltningsmål for reker i Barentshavet, og derfor ikke fastsatt nivå for totaluttak.

8. Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter reker i Barentshavet forvaltes på samme måte som i 2001.»

D. NAFO

9. Fisket etter reker i NAFO-området er innsatsregulert ved at hver nasjon tildeles et nærmere gitt antall fiskedøgn. Disse fordeles på fartøy som har deltatt tidligere i en definert referanseperiode.
10. Norges Fiskarlag tilrår at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter reker i NAFO-området videreføres i 2002, og at Fiskeridirektøren i et nært samarbeid med næringen regulerer fisket på en mest mulig hensiktsmessig måte, slik at fangstdøgnkvoten blir best mulig utnyttet.
11. Norges Fiskarlag viser til at kostnadene med gjeldende observatørordning i NAFO-området er svært kostbar. Norges Fiskarlag krever at norske myndigheter må finne fram til rimeligere alternativer for flåten uten at dette går på bekostning av de oppgaver inspektørene skal utføre.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

for Jan Birger Jørgensen

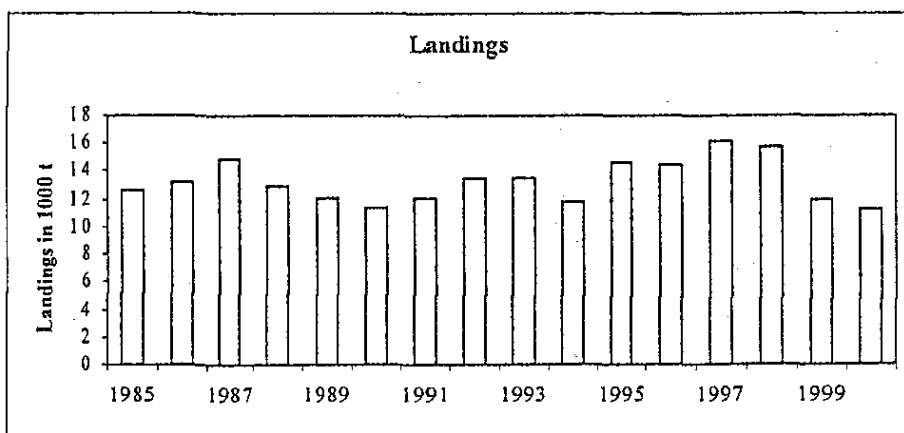

Eilene Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

		to advice	IV			
1987	Not assessed			0.7	14.2	14.9
1988	Catches significantly below 1985-1986 ³			0.8	12.2	12.9
1989	No advice	3.1 ¹		1.1	11.0	12.1
1990	F as F(pre-85) ³ ; TAC ³ ; No increase in F ⁴ ; TAC ⁴	10.0	2.75 ¹	1.2	10.2	11.4
1991	No increase in F; TAC	12.0	8.55	0.5	11.6	12.1
1992	Within safe biological limits	15 ²	10.50	15.0	0.5	13.0
1993	Within safe biological limits	13 ²	10.50	15.0	0.9	12.6
1994	Within safe biological limits	19 ²	12.60	18.0	0.2	11.5
1995	Within safe biological limits	13 ²	11.20	16.0	0.3	14.2
1996	No advice	11 ²	10.50	15.0	0.3	14.2
1997	No advice	13 ²	10.50	15.0	1.0	15.1
1998	No increase in F; TAC	19 ²	13.16	18.8	0.4	15.4
1999	Maintain F	19 ²	13.16	18.8	0.6	11.2
2000	Maintain F	<11.5 ²	9.10	16.2	0.7	10.8
2001	Maintain F	13.4	10.15	16.654		
2002	long term average landings	12.6				

¹EU zone only. ²Catch at *status quo* F. ³ IIIa. ⁴Norwegian Deep. Weights in '000 t.

Pandalus Divisions IIIa & IVa East (Skagerrak & Norwegian Deeps)

Norges Fiskerilag

Vår saksbehandler, Eilung Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100473/3-
533,3

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2002

Norges Fiskerilag behandlet i landsstyremøtet 13. november 2001 «Regulering av fisket etter reker i 2002» og fattet følgende vedtak:

A. GRØNLAND

1. Norges Fiskerilag viser til at norske fiskere har hatt en kvote på 2.500 tonn reker i grønlandske farvann. Denne kvoten er en del av avtalen mellom EU og Norge. Det forutsettes at det også i 2002 blir anledning for norske fiskere å fiske et tilsvarende kvantum reker i grønlandske farvann.
2. Hovedprinsippene i regulering av fisket etter reker ved Grønland har de senere år fulgt samme opplegg.

Norges Fiskerilag tilrår at det for 2002 blir videreført det reguleringsopplegg som har vært i de siste årene i fisket etter reker. Dette innebærer også at det legges inn en rimelig grad av overregulering på den enkelte kvote som tildeles fartøyene, slik at man i størst mulig grad sikrer at totalkvoten blir tatt.

3. Norges Fiskerilag vil tilrå at siste oppmøtedato settes til 15. september 2002 og 1. november 2002 settes som refordelingsdato i fisket etter reker ved Grønland.

B. NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

4. Norges Fiskerilag viser til at avtalen om en totalkvote for reker sør for 62° N for 2002 enda ikke er på plass. Det forventes imidlertid at det kan bli en totalkvote på omtrent samme nivå som for 2001 til norske fiskere.
5. Fisket etter reker sør for 62° N i 2001 har vært regulert med adgangsbegrensning, periodekvoter og maksimalkvoter. Disse tiltak har sammen med den fleksible praktisering av reguleringsopplegg som Fiskeridirektoratet har utvist, fungert bra.

Det har imidlertid både i 2000 og 2001 vært behov for endringer i reguleringsopplegget, spesielt for 1. periode, hvor maksimalkvotene ble opphevd slik at periodekvoten kunne bli tatt.

6. Norges Fiskerilag forutsetter at øvrige regulerings tiltak i fisket etter reker videreføres i 2002. Dette gjelder bestemmelsen om adgangen til å fiske etter reker sør for 62° N, helligdagsfredningen og turkvote.»

Adresse
Pilsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskerilaget@fiskerilaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 936 500 290

TelefaksVår dato
141101Vår referanse
200100473/3-533.3

2 av 2

C. BARENTSHAVET.

7. «Norges Fiskarlag viser til at det i fisket etter reker i Barentshavet er regler for stenging og åpning av felt med for høy innblanding av fiskeyngel. Denne ordningen fører også til at uttaket av reker kan bli påvirket.

Det er ikke utarbeidet et forvaltningsmål for reker i Barentshavet, og derfor ikke fastsatt nivå for totaluttak.

8. Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter reker i Barentshavet forvaltes på samme måte som i 2001.»

D. NAFO

9. Fisket etter reker i NAFO-området er innsatsregulert ved at hver nasjon tildeles et nærmere gitt antall fiskedøgn. Disse fordeles på fartøy som har deltatt tidligere i en definert referanseperiode.
10. Norges Fiskarlag tilrår at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter reker i NAFO-området videreføres i 2002, og at Fiskeridirektøren i et nært samarbeid med næringen regulerer fisket på en mest mulig hensiktsmessig måte, slik at fangstdøgnkvoten blir best mulig utnyttet.
11. Norges Fiskarlag viser til at kostnadene med gjeldende observatørordning i NAFO-området er svært kostbar. Norges Fiskarlag krever at norske myndigheter må finne fram til rimeligere alternativer for flåten uten at dette går på bekostning av de oppgaver inspektørene skal utføre.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Tom Hansen
for Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

SAK 16/01

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2002

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Reguleringene for 2002 følger i all hovedsak reguleringene for 2001.

Fiskeridirektøren foreslår imidlertid at det for reguleringsåret 2002 presiseres i en egen bestemmelse at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter rognkjeks med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår videre at maksimalkvoten for 2002 settes ned fra 2000 til 1500 liter rognkjeksrogn.

På bakgrunn av det store uttaket i 2001 foreslår Fiskeridirektøren også at Reguleringsrådet diskuterer hensiktsmessige måter å regulere fisket etter rognkjeks på.

2. FISKET I 2001

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2001 regulert med maksimalkvoter på inntil 2000 liter rognkjeksrogn. Dette var samme maksimalkvote som i årene 1997 til 2000.

Vilkårene for deltakelse i fisket var at fartøyet som skulle nyttes måtte være innført i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For eier av fartøy over 13 meter største lengde ble det fra og med 1998 i tillegg satt vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene. Denne ordningen ble videreført i 2001, og det var 26 fartøy som oppfylte kriteriet om å ha deltatt i 1998, 1999 eller 2000.

Tabell 1 Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1992 til 2001.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Tonn rundvekt ¹	3.786	4.611	5.620	4.005	4.328	5.550	1.347	2.042	2.353	5.174
Tonn saltmoden rogn	565,0	688,2	838,6	597,0	646,7	829,3	201,0	304,7	351,2	772,2
Fersk rogn i tusen liter ²	699,5	852	1.038,3	739,1	800,7	1.026,8	248,8	377,2	434,8	956
Antall fartøy	445	536	671	571	606	758	224	237	297	505

¹ Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra saltmoden rogn til rundvekt er 6,7.

² Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 1 tonne (105 kg saltmoden) rogn. Omregningsfaktor = 0,8077.

Med virkning fra 1. januar 1999 vedtok Fiskeridepartementet en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks. Det er ellers ingen tekniske reguleringer i fisket.

Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt varierte mellom 3.786 og 5.620 tonn i perioden 1992-97, for så å reduseres til 1.347 i 1998. Maksimalkvoten ble redusert fra 5.500 liter i 1995 til 3.000 liter i 1996 og til 2.000 liter som har vært kvoten i årene fra 1997 til 2001. Antall deltagende fartøy gikk ned fra 758 i 1997 til 224 fartøy i 1998. I 1999 og 2000 har antall deltagende fartøy og fangstkvantum steget svakt for så å øke kraftig i 2001. Årsaken til den betydelige reduksjonen i deltagelsen en fikk i 1998 synes å ha sammenheng med et ganske kraftig prisfall for rogn. Etterspørselen var høy og prisene meget gode på slutten av 1996 sesongen, og tønner med selvprodusert rogn gikk for opp mot 7000 kroner. Ved sesongstart i 1997 låg minsteprisen på 36 kroner literen og 5500 kroner for tønner, noe som resulterte i høy fangst og overproduksjon i 1997. Rundt 500 tønner fikk en ikke omsetning for i 1997 og av disse ble 300 levert i 1998 mens resten måtte kastes. Etterspørsel og priser falt med opp mot 35 %, og dette er nok mye av årsaken til den lave fangsten i perioden 1998 til 2000. En gradvis bedring i markedssituasjonen førte til økning både i deltagelse og fangstkvantum fra 1998 til 2000. I 2000 ble rognen omsatt for minstepriser på 25,5 kroner literen og 4150 kroner for tønner. I 2001 steg prisene noe til 27,0 kroner literen og 4300 kroner for tønner. Denne prisøkningen alene kan nok ikke forklare økningen i fangst inneværende år, men må også ses i sammenheng med at rognkjeks-fisket i andre områder, deriblant New Foundland, har vært relativt svakt i 2001, noe som har bidratt til økt etterspørsel på det norske markedet. Fisket gjennomføres imidlertid noenlunde samtidig, så prisene har ikke i tilsvarende grad økt. Det forventes imidlertid at etterspørselen og prisene også neste år vil være bra.

Tabell 2 Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i 1997, 1998, 1999, 2000 og 2001.

	1997		1998		1999		2000		2001	
	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt
Under 7 meter	302	1.920	84	484	107	894	115	863	186	1747
7 - 9,9 meter	226	1.712	63	330	65	556	91	701	141	1450
10 - 12,9 meter	168	1.517	64	454	37	233	72	632	159	1722
13 - 19,9 meter	52	374	11	73	25	243	19	141	19	219
Over 20 meter	4	10	0	0	0	0	0	0	0	0
Ikke oppgitt lengde	6	17	2	6	3	15	0	16	0	36
Sum	758	5.550	224	1.347	237	2.042	297	2.353	505	5174

Som en ser av tabell 2 var det en kraftig økning i deltagelsen for fartøy under 13 meter i 2001 sammenlignet med årene 1998 til 2000. Av de 26 fartøyene som oppfylt deltakervilkårene for fartøy over 13 meter var det 19 fartøy som deltok. En har nådd målet med å få ned tallet på fartøy over 13 meter. Det er imidlertid tydelig at fangstkapasiteten ikke har blitt tilsvarende redusert.

Ett særlig forhold er bestandsstrukturen og fiskets innvirkning på dette. Fiskeridirektøren har reist spørsmål om erfaringene med ny minste tillatte maskevidde, som i 1999 ble økt fra 252 mm til 267 mm. Fiskeriforskning uttalte i sin rapport av 16. november 1999 at en forventet effekt av endring av maskevidden var redusert andel av små rognkjeks i fangstene. I sin rapport av 7. november 2001 konkluderer Fiskeriforskning med at effekten av reguleringen er tydelig. Prøver som viser lengdefordeling ved fangster i Varanger de siste seks årene viser at både de minste kjeksene og de største kallene nå utgjør en mindre del av fangstene.

3. BESTANDSUTVIKLING

Fiskeriforskning har ansvar for norsk forvaltningsrettet forskning på rognkjeks. Rapporten er inntatt som vedlegg (./.) til saksdokumentet. For å beskrive utviklingen i rognkjeksbestanden er det brukt en midlet indeks for fangstmengde pr. enhet innsats (CPUE), som antas å være proporsjonal med gytebestandens størrelse.

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks benyttes en dynamisk biomassemodell (SHOT) som er tilpasset landingsstatistikken og fangst og innsats- dataene. Modellen gir predikasjoner for fangst og bestandsstørrelse et par år frem i tid ved ulike valg for fiskedødelighet. Det er antatt at rekruttering av ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som var opphav til årsklassen.

Fangstene av rognkjeks lå i perioden 1970 til 1986 rundt 3-400 tonn og dette nivået antas å være bærekraftig. Fra og med 1987 og frem til og med 1997 har fangstene de fleste år vært mye større. I denne perioden har fangstene vist en nedadgående trend samtidig som CPUE indeksen har vært jevnt nedadgående. De siste årene har indeksen ligget på 30-35% av nivået på 1980-tallet, men har vist klare tegn til en svak oppgang siden midten av 1990-tallet. Det forventes imidlertid en betydelig nedgang i gytebestanden til neste år grunnet det store uttaket i 2001.

Minste tillatte maskevidde økte som tidligere nevnt i 1999 fra 252 mm til 267 mm. Lengdefordelingen etter endringen viste klart den forventede effekten med redusert andel små rognkjeks i fangstene. Lengdefordelingen viste imidlertid også at de største rognkjeksene utgjør en mindre andel nå enn tidligere år, noe som også kan være et varsel om at bestanden er overbeskattet.

Fiskeriforskning uttalte i 2000 at dersom det ble fisket tilnærmelesvis så mye i 2001 som i årene før 1998, måtte en forvente en ytterligere dramatisk reduksjon av bestanden. Med bakgrunn i fjorårets bestandsstørrelse ble foreslått at selv en moderat beskatning ($F=0.3$) burde unngås dersom en ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Uttaket i 2001 ble på 772,2 tonn saltmoden rogn, noe som tilsvarer et stort uttak ($F=0.5$). I følge SHOT- modellen kan det da regnes med en endring av rognkjeksbestanden på -29% . I sin rapport av 7. november 2001 uttaler Fiskeriforskning at det som følge av det store uttaket i 2001 forventes en betydelig reduksjon i den allerede beskjedne rognkjeksbestanden.

For 2002 anbefaler Fiskeriforskning på bakgrunn av SHOT- modellen et totalt uttak på 183 tonn saltmodnet rogn. Dette tilsvarer et moderat til lite uttak ($F=0,2$) og vil i følge prognosen gi en endring av rognkjeksbestanden på $+26\%$.

4. REGULERINGSTILTAK I 2002.

Fiskeriforskning uttaler at tidligere reguleringstiltak basert på fartøykvoter har vist seg å være lite effektive i å begrense totaluttaket. Fiskeriforskning anbefaler derfor at forvaltningsmyndighetene i samarbeid med fiskerne og forskningsmiljøene å utarbeide mer effektive reguleringstiltak.

Fiskeridirektøren mener at det store uttaket i 2001 viser at det trengs et reguleringsregime for dette fisket utover det man har i dag. Det er ikke tilfredsstillende at det totale årlige fangstkvantum av en bestand som viser klare tegn på å være for sterkt beskattet, reguleres i så stor grad gjennom markedets etterspørsel, eller mangel på etterspørsel. Fiskeridirektøren mener at det bør diskuteres hensiktsmessige måter å regulere dette fisket på. Innføring av en totalkvote i dette fiskeriet er omtalt nedenfor. En slik modell kan virke vanskelig å gjennomføre, men andre hensiktsmessige tiltak bør vurderes, herunder en adgangsbegrensning med aktivitetskrav også for fartøy på eller under 13 meter største lengde.

Fiskeridirektøren foreslår at Reguleringsrådet diskuterer hensiktsmessige måter å regulere fisket etter rognkjeks på.

4.1. TOTALKVOTE MV.

Tidligere år har Fiskeriforskning tilrådd å innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks. Fiskeridirektøren viser imidlertid til drøftelser i Reguleringsrådet i årene 1996 til 2000, hvor det blant annet er anført at kontrollen med en totalkvote vil være svært vanskelig i dette fisket. Det foregår her hovedsakelig sjølproduksjon, og for å ha kontroll må en fastsette omfattende kontrollordninger, egenmelding osv. I tillegg vil en måtte ha oppdeling i del-kvoter i de ulike fylker, fordi fisket starter på forskjellige tidspunkt i de ulike regionene. Dertil kommer at de administrative kostnadene ikke vil stå i forhold til det en vil oppnå i forhold til kvalitativt bedret kontroll. Fiskeridirektøren vil i stedet tilrå en videreføring av ordningen med deltakerbegrensning og stramme maksimalkvoter samt innføre en bestemmelse om at eier kun kan delta med ett fartøy.

Sett på bakgrunn av det som er nevnt ovenfor, finner Fiskeridirektøren heller ikke for 2002 å kunne foreslå en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

4.2. DELTAKELSESKRITERIER

I møte i Reguleringsrådet i desember 1997 ble det besluttet å innføre vilkår for å begrense en økning i deltakelsen i fisket etter rognkjeks. Bakgrunnen for dette var opplysninger fra Fiskeriforskning om forventet reduksjon i bestanden av rognkjeks. Det ble vist til at den høye fangsten i 1997 ville redusere bestanden betydelig og at det derfor var behov for begrensninger i fisket for å redusere fangsten i 1998.

I tillegg til vilkårene om at fiskeren måtte være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret, ble det fra og med 1998 satt vilkår om tidligere deltakelse i fisket for fartøy over 13 meter største lengde. For å få delta i fisket etter rognkjeks måtte fartøy av denne størrelsen ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de

tre siste årene. I 1997 deltok 56 fartøy over 13 meter største lengde. I 2001 deltok som nevnt 19 fartøy, av de totalt 26 som oppfylte aktivitetskravet. Det har således lyktes å få ned antallet deltakende fartøy i denne lengdegruppen.

For fartøy under 13 meter største lengde har det ikke vært satt krav utover det å ha vært innført i manntall og merkeregister, og som det fremgår av tabell 2 er det fortrinnsvis de mindre fartøyene i berørte fylker som deltar. I 2001 utgjorde den totale fangsten til gruppen over 13 meter største lengde 219 tonn av total fangst på 5174 tonn. Fangstkapasiteten i flåten som deltar i dette fisket er altså fortsatt for høy, og det må vurderes om ytterligere tiltak skal gjennomføres for å redusere kapasiteten i dette fisket. Fiskeridirektøren mener imidlertid at det foreløpig ikke synes hensiktsmessig å innføre aktivitetskrav også for fartøy på eller under 13 meter. Dette er imidlertid et tiltak som bør vurderes, og det vises i så måte til forslaget ovenfor om å diskutere hensiktsmessige måter å regulere fisket på.

For å sikre at ressursene fordeles er det imidlertid hensiktsmessig å stille krav om at eier kun kan delta med ett fartøy i fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker å delta i 2002 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001, samt at forbudet mot å overføre deltakeradgangen ved salg eller utskifting videreføres.

Videre foreslås å videreføre de alminnelige vilkår om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. På samme måte som for 2001 foreslår Fiskeridirektøren at bare eier av fartøyet kan delta i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

4.3. MAKSIMALKVOTE

I årene 1997 til 2001 ble det satt maksimalkvote på 2000 liter rognkjeksrogn.

For 2001 tilrådte Fiskeriforskning at fisket etter rognkjeks ikke skulle overtige 200 tonn saltmoden rogn. Det ble fangstet 772,2 tonn. For 2002 foreslår Fiskeriforskning at det totale uttaket reduseres til 183 tonn saltmoden rogn. Da prisene har økt og etterspørselen er god er det rimelig å anta at det blir samme deltakelse i fisket i 2002 som det har vært inneværende år, noen reduksjon i innsatsen er det ikke tegn til. Fiskeridirektøren foreslo en maksimalkvote på 1500 tonn for 2001, men forslaget ble ikke fulgt. Det ble i Reguleringsrådet hevdet at en maksimalkvote på 1500 tonn ikke vil være forsvarlig med tanke på lønnsom drift. Nå er imidlertid prisene økt, og en kan ikke se at dette argumentet har like tung vekt. Det vises til at maksimalkvotene ble redusert fra 5500 tonn i 1995 til 2000 tonn i 1997, hvor maksimalkvoten har ligget siste årene. Reduksjonen i fangstkvantum i årene 1998 – 2000 virker imidlertid å være like mye forårsaket av fallet i pris og etterspørsel, og sesongene 1997 og 2001 kan tyde på at maksimalkvote på 2000 tonn ikke er tilstrekkelig til å holde fangstkvantumet nede. En reduksjon i maksimalkvotene til 1500 tonn vil kunne medføre at det vil være mindre

interessant å delta i dette fisket neste år, noe det er behov for ut fra fangsttallene for 2001. I følge Fiskeriforskning har det de siste årene vært en økende andel av de deltagende fartøyene som leverer mer enn 1500 liter rogn. I 2001 utgjorde disse fartøyene 66 % av det totale antallet. Fiskeridirektøren mener derfor at en maksimalkvote på 1500 liter rogn vil gi den ønskede effekt, og holde det totale uttaket av rognkjeksrogn i 2002 nede på et mer forsvarlig nivå enn en maksimalkvote på 2000 liter rogn.

På bakgrunn av ovennevnte foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten fastsettes til 1.500 liter rogn i år 2002.

5. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeoven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks. Slik som bestandssituasjonen er, bør det etter Fiskeridirektørens oppfatning heller ikke være adgang for fritidsfiskere å fiske rognkjeks i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at det i likhet med 2001 ikke blir adgang til å drive fritidsfiske etter rognkjeks i 2002.

6. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Når det gjelder ungdomsfiskeordningen er denne drøftet under sak 8. Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført forutsettes det at den også inkludere rognkjeks.

Peter Gullestad hadde innledningsvis invitert Reguleringsrådet til en diskusjon om hensiktsmessige måter å regulere fisket etter rognkjeks på. Det ble ingen slik generell diskusjon, så Peter Gullestad gikk rett på de konkrete forslagene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om ikke å foreslå totalkvote i fisket i 2002. Videre var det enighet om at en eier bare kan delta med ett fartøy.

Det var ellers enighet om at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker å delta i 2002 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001, samt at forbudet mot å overføre deltakeradgangen ved salg eller utskifting videreføres.

Reguleringsrådet var videre enig om at å videreføre de alminnelige vilkår om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. Videre var det enighet om at bare eier av fartøyet kan delta i 2002, og at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

Peter Gullestad refererte til sitt forslag om en maksimalkvote på 1.500 tonn liter rogn i 2002, og viste til at forskerne la til grunn at bestanden var i en dårlig forfatning. Han viste videre til at vi i år med gode priser ofte fikk en tilstrømning til fiske, og at en etter gode sesonger kunne

få mye rogn på lager. Han viste videre til at det i 2001 har vært gode priser og stor deltakelse, og at det av den grunn kan være grunn til å stramme inn på maksimalkvotene.

Willy Godtlibsen viste til kollapsen i rognomsetningen i 1997 og minnet om at også Island og Grønland var på dette markedet. Han viste videre til at markedet tok unna ca. 30.000-35.000 tonn rogn, og at det i 1997 ble produsert 42 .000 tonn. Årets produksjon var solgt.

Peter Gullestad foreslo en maksimalkvote på 1500 liter.

Thor Wold foreslo en maksimalkvote på 3.000 liter.

Per Bær viste til at dette var et fiske med deltakelse i stor gard av fartøy under 13 meter, og et utstrakt hjemmefiske. Foreslo videre en maksimalkvote på 2.000 liter.

Peter Gullestad viste til at deltakelsen for fartøy over 13 meter var strengt regulert, og at det var vanskelig å stenge disse ytterligere ute. Gullestad registrerte ellers at det var enighet om en maksimalkvote på 2.000 liter, og bemerket at det blir spennende å se om markedet i år får en regulerende effekt.

Det var ellers enighet om at det i likhet med reguleringen ikke bør være adgang til å drive fritidsfiske etter rognkjeks i 2002.

Fiskeriforskning

Norsk institutt for fiskeri og havbruksforskning AS

9291 Tromsø

Telefon 77 62 90 00, Telefax 77 62 91 00

E-post: fiskforsk@norut.no

Havbruksstasjonen i Tromsø

Telefon 77 66 74 00, Telefax 77 66 74 10

RAPPORT

Tilgjengelighet:

Åpen

Rapportnr:

14/2001

ISBN-nr:

82-7251-479-6

Tittel: Taksering av bestand og rådgiving for fiske av rognkjeks nord for 62°N i 2002	Dato: 7. november 2001
Forfatter(e): Ole Thomas Albert	Antall sider og bilag: 13
Senter: Senter for marine ressurser	Sign. forskningssjef:
Oppdragsgiver: Fiskeridepartementet	Prosjektnr.: 0025
Oppdragsgivers ref.:	
3 stikkord: Rognkjeks – Bestand – Regulering	
Sammendrag: <p>Bestanden av rognkjeks (<i>Cyclopterus lumpus</i>) er kartlagt ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere. Ved hjelp av en enkel biomassemodell (SHOT) basert på CPUE data innsamlet fra fiskerne er det gjort beregninger av mulig utvikling av rognkjeksbestanden. Det er gitt anbefaling for fangstuttak i 2002 basert på dette.</p> <p>Det anbefales å begrense det totale uttaket av rognkjeks i 2002 til 183 tonn rogn for å redusere faren for ytterligere reduksjon i bestanden. Dette representerer et moderat-lite uttak som på sikt vil bidra til å gjenoppbygge bestanden.</p> <p>Tidligere reguleringstiltak basert på fartøykvoter, har vist seg å være lite effektive i å begrense totaluttaket. Fiskeriforskning anbefaler forvaltningsmyndighetene i samarbeid med fiskerne og forskningsmiljøene, å utarbeide mer effektive reguleringstiltak.</p>	

INNHOOLD

1	INNLEDNING.....	1
1.1	HISTORISK OVERSIKT OVER FISKET.....	1
1.2	FANGST, VERDI OG DELTAGELSE.....	1
2	MATERIALE OG METODE.....	2
2.1	INNSAMLING AV DATA FOR BESTANDSANALYSE.....	2
2.2	ETABLERING AV MIDLET CPUE INDEKS.....	3
2.3	MODELLTILPASNING.....	4
3	RESULTATER.....	4
3.1	LENGDESAMMENSETNING.....	4
3.3	PROGNOSER MED OPSJONER FOR FORVALTNINGEN.....	7
4	ANBEFALING.....	8
4.1	ANBEFALING.....	8
4.2	KOMMENTAR.....	8
5	REFERANSER.....	9

1 INNLEDNING

1.1 Historisk oversikt over fisket

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeks kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogn som tas vare på. Den saltes og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 5-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært vær-avhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendiggjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket ble i de tidligste årene hovedsakelig drevet av fiskere som ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover har også en del større fartøy deltatt i fisket. Fisket etter rognkjeks bidrar for mange med en viktig del av den årlige inntekten fra fisket.

1.2 Fangst, verdi og deltagelse

Tabell 1 viser fangstmengde, verdi og deltagelse i rognkjeksfisket de siste årene. Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket. Etter 1990 har deltagelsen variert fra under 300 til over 800 fartøy. I 1997 var deltagelsen særlig stor, mens den i 1998-2000 var liten. I 2001 gikk deltakelsen kraftig opp og lå igjen på samme nivå som i første halvdel av 90-åra. I de siste årene har en økende andel av alle deltakende fartøyene levert mer enn 1500 kg rogn. I 2001 var gjennomsnittlig fangst pr fartøy større enn i noe annet år i tidsserien.

Noen fartøy tilvirker rogn selv og i enkelte år kan det være avvik mellom det som leveres og det som fiskes. Dette var særlig et problem i 1997. I tillegg til det som ble levert dette året ble det fisket ca 500 tønner (ca 52,5 tonn) ekstra. Av dette ble ca 300 tønner levert i 1998, mens 200 tønner ble kastet. I Tabell 1 er det tatt hensyn til dette slik at fangstmengden for et gitt år representerer det som ble fanget det året. Verdien av fangsten representerer derimot det som ble omsatt det året.

Fangstkvantumet forsøkes regulert ved bruk av fartøykvoter. Fra midten av åttitallet var denne kvoten 6500 liter rogn. I 1995, 1996 og 1997 ble den gradvis redusert til henholdsvis 5500, 3000 og 2000 l. I de etterfølgende årene har den vært den samme som i 1997. Både deltakelse og fangstkvantum avhenger imidlertid i stor grad av den internasjonale markedssituasjonen for rognkjeksrogn. Således økte totalfangstene med 50% fra 1995 til 1997 på tross av at kvoten ble redusert med 64%. Nedgangen i fangstkvantum etter 1997 skyldes at markedet var mettet, med relativt store lager allerede før fangsts sesongen startet. En gradvis bedring i markedssituasjonen førte til økning både i deltakelse og fangstkvantum fra 1998 til 2000. Den sterke økningen i 2001 reflekterer både god tilgjengelighet og markedssituasjon. Siden fisket i andre områder rapporteres å ha vært relativt svakt i 2001, er det grunn til å anta at det internasjonale markedet vil være godt også til neste år.

Tabell 1. Oversikt over levert kvantum saltmoden rogn fra rognkjeks; førstehandsverdi, antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt, samt andel av de deltagende fartøy som har levert mer enn 1500 kg rogn (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet)

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer	Andel >1500 kg (%)
1986	476	5.7		
1987	1055	19.8		
1988	1035	15.8		
1989	960	12.1	700	
1990	359	4.9	300	
1991	799	11.2	534	34
1992	564	10.3	449	28
1993	686	19.9	534	24
1994	839	31.2	662	28
1995	588	23.8	568	5
1996	641	31.4	597	29
1997	880	38.0	827	35
1998	163	7.1	226	18
1999	305	9.6	238	51
2000	351	9.6	299	43
2001	772	22.3	508	66

2 MATERIALE OG METODE

2.1 Innsamling av data for bestandsanalyse

Tabell 1, som viser utviklingen av fangstmengde, gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Til dette trengs det også mål på den innsatsen man har benyttet for å få denne fangsten. Under visse forutsetninger kan fangstmengden av en fiskeart per enhet innsats (catch per unit effort, CPUE) antas å være proporsjonal med bestandsstørrelsen. Slike data inngår ikke i fiskeristatistikkene og må derfor samles inn separat. Det har ikke vært aktuelt å gjennomføre egne forskningstokt på denne bestanden, så innsamlingen av disse dataene må derfor gjøres av fiskerne selv.

Siden 1995 er dette blitt gjort i regi av Fiskeriforskning og i samarbeid med tretten lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. Innsamlingen var inntil 1999 finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (OFV). Innsatsen ble målt som antall garndøgn, dvs antall garn multiplisert med antall døgn i sjøen. Fangstmengden ble registrert som antall rognkjeks og rognkall separat. Registreringene ble gjort for hvert sjøvær eller for hver setting dersom ståtiden varierte mellom settingene. En av fiskerne fra hvert område ble dessuten bedt om å registrere lengdefordelinger for hvert av kjønnene. En detaljert

beskrivelse av dataene som samles inn er gitt i rapporter til OFV (Sundet, 1995, Rasmussen og Sunnanå, 1996, Sunnanå og Rasmussen, 1997 og Rasmussen og Albert, 1998).

Figur 1 gir en oversikt over datatilfanget fra de enkelte fiskere. Tre av fiskerne har gitt Fiskeriforskning tilgang på sammenlignbare data fra før 1995. To av disse fiskerne er fremdeles med i prøvetakingen. Av de øvrige er det fire som har bidratt med data i minst fire av de siste seks årene. Verdien av dataene fra en enkelt fisker øker sterkt med antall år han har bidratt. Det var derfor uheldig at to av de som har bidratt i flere år av ulike grunner falt ut i år.

2.2 Etablering av midlet CPUE indeks

I våre beregninger antas rognkjeksen i Nord-Norge å tilhøre samme bestand. Data fra alle områdene ble derfor benyttet til beregning av en felles CPUE indeks for hele bestanden. Før 1999 benyttet vi kun de lange tidsseriene fra Senja, Nordkapp og Varanger ved utregning av CPUE indeksen. Nå har vi etterhvert fått en rekke fiskere som bidrar med data fra flere år (Figur 1). Selv om de fleste av disse nye seriene fremdeles er svært korte, har vi likevel valgt å inkludere dem i årets beregninger.

	Lofoten	Senja	Loppa	Nordkapp	Varanger
1983					
1984					
1985					
1986					
1987					
1988					
1989					
1990					
1991					
1992					
1993					
1994					
1995					
1996					
1997					
1998					
1999					
2000					
2001					
Fisker:	1 2	3 4 5 6 7	8 9	1 1	1 1
			0	1 1 2 3	

Figur 1. Datainnsamling fra totalt 13 fiskere i fem områder.

Siden fangst per enhet innsats må forventes å variere fra fisker til fisker, ble de årlige verdiene fra hver fisker standardisert ved å dividere på gjennomsnittet over år for fiskeren. Den resulterende CPUE-indeksen for en fisker i et gitt år vil da f.eks. være 2 når hans gjennomsnittlig fangst per garndøgn det året var dobbelt så stor som gjennomsnittet for alle årene som inngår i beregningen av gjennomsnittet. Siden vår interesse er endringer i (relativ) bestandsstørrelse har vi bare benyttet data fra fiskere som har bidratt med data i minst to år.

Noen av fiskerne har bidratt med data fra en periode da bestandsstørrelsen var mye større enn i dag. Gjennomsnittlig fangst per innsats gjennom hele tidsserien, vil for disse fiskerne være høyere enn for fiskere som bare har bidratt mens bestanden var liten. Endringer i CPUE fra ett år til et annet vil da utgjøre en mindre andel av gjennomsnittet for disse fiskerne. For å kompensere for denne effekten ble gjennomsnittet for hver fisker beregnet for de siste fem årene de bidro med data. Siden ikke alle har bidratt hvert av de siste fem årene vil fremdeles den nevnte effekten kunne være til stede i noen grad.

Standardiserte CPUE-indeks for hvert område ble så beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte indeksene for enkeltfiskere. Til slutt ble bestandsindeksen beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte CPUE-indeksene for hvert område. Her burde man ideelt sett ha benyttet et vektet gjennomsnitt, der hvert område ble vektet mot antall rognkjeks i området. Datagrunnlaget ble ikke vurdert som godt nok til å gjennomføre en slik vektning.

2.3 Modelltilpasning

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 2001 har vi anvendt den samme generelle metoden som i tidligere år. En dynamisk biomassemodell (SHOT-modellen) er tilpasset til landingsstatistikken og til fangst og innsats-dataene. Modellen gir prediksjoner for fangst og bestandsstørrelse et par år fram i tid ved ulike valg for fiskedødelighet. Bestandsstørrelse uttrykkes som rognmengde i bestanden. Fiskedødelighet uttrykkes som prosentvis uttak, dvs fangst delt på bestandsstørrelse i begynnelsen av året. Selve tilpasningen er beskrevet og diskutert i en egen rapport (Albert, 1998) og metoden er beskrevet i et vitenskapelig tidsskrift (Shepherd, 1991).

Det er liten kunnskap om hvor gammel rognkjeks er når den gyter første gang. Basert på relativt dårlig dokumenterte data fra Island har vi tidligere antatt at fisken er ca. seks år ved kjønnsmodning. Nye foreløpige aldersdata fra norske farvann indikerer at denne alderen kan være nærmere fire år (Albert et al., 2001). Det er denne alderen som er benyttet i årets analyse.

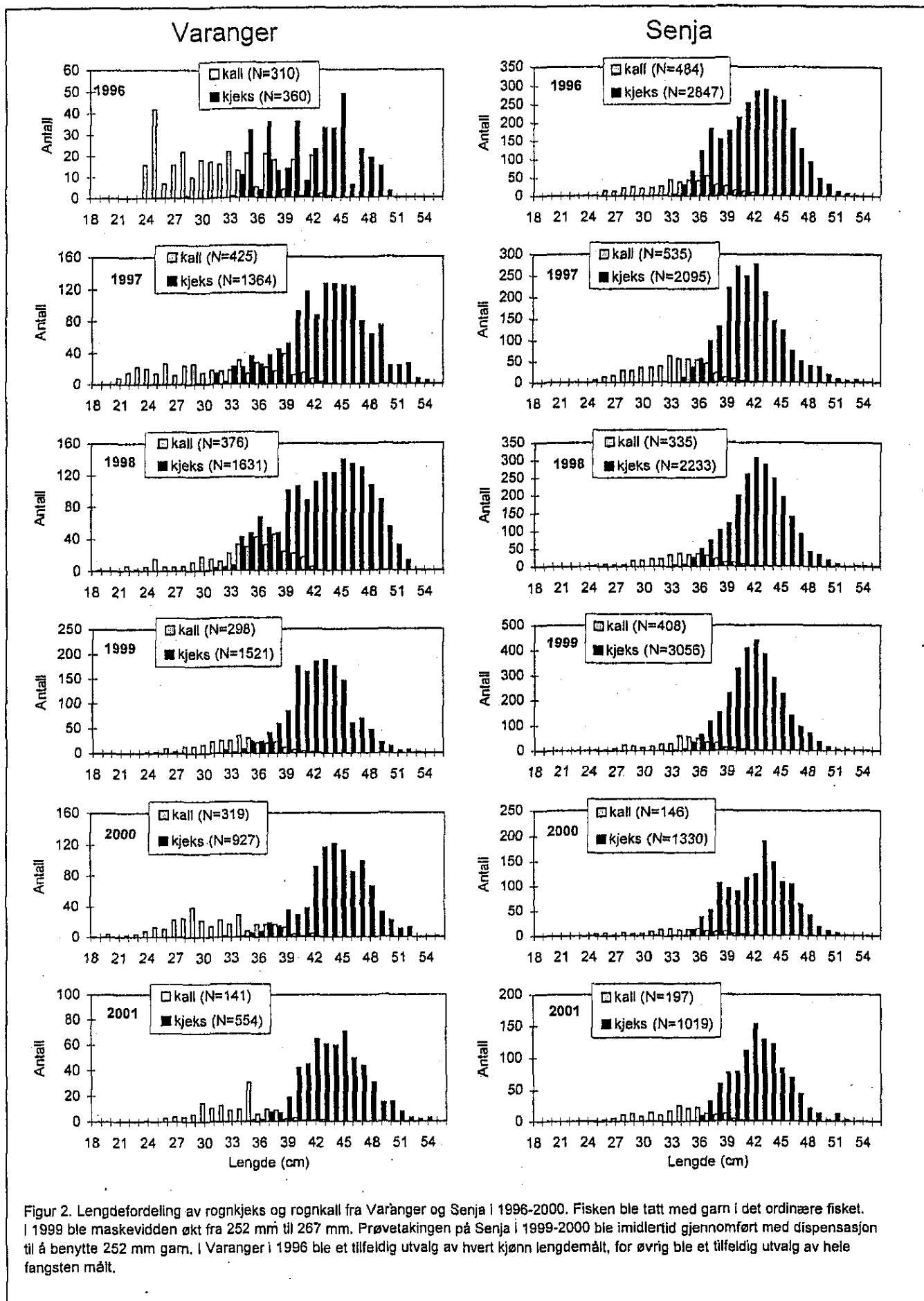
Det antas i modellen at rekruttering av en ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som ga opphav til årsklassen. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det arbeides med å etablere empiriske rekrutteringsindekser, men dette arbeidet har ennå ikke gitt resultater som kan anvendes i bestandsanalysen.

3 RESULTATER

3.1 Lengdesammensetning

Figur 2 viser lengdefordelingene fra Varanger og Senja de siste seks årene. Minste tillatte maskevidde økte i 1999 fra 252 mm til 267 mm. Fiskeren på Senja har imidlertid hatt dispensasjon til å fortsette fiske med 252 mm maskevidde. Etter tre år med ny maskevidde er effekten av reguleringen tydelig: Både på de minste kjeksene og de største kallene utgjør nå en mindre andel av fangstene. Dette er positivt både mht å beskytte førstegangsgytende hunnfisk og med tanke på hannenes yngelpleie.

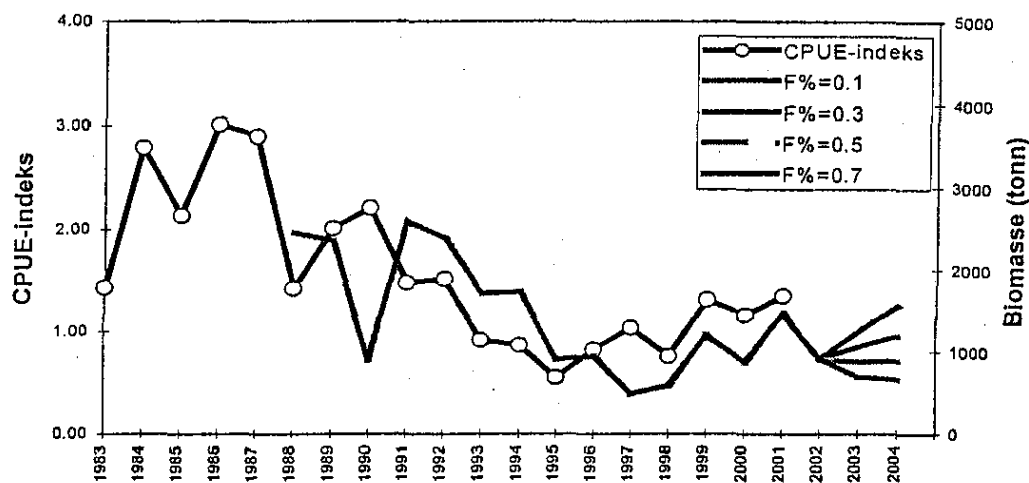
Det er fremdeles uklart hvor mange aldersgrupper som inngår i gytebestanden. Foreløpige analyser av otolitter og av modalgrupper i lengdefordelingene antyder at tyngdepunktet utgjøres av 2-4 årsklasser. I fordelingen fra Varanger i 1998 ser vi en topp rundt 36 cm. Foreløpige analyser indikerer at denne toppen representerer tre eller fireåringer, d.v.s. 1994

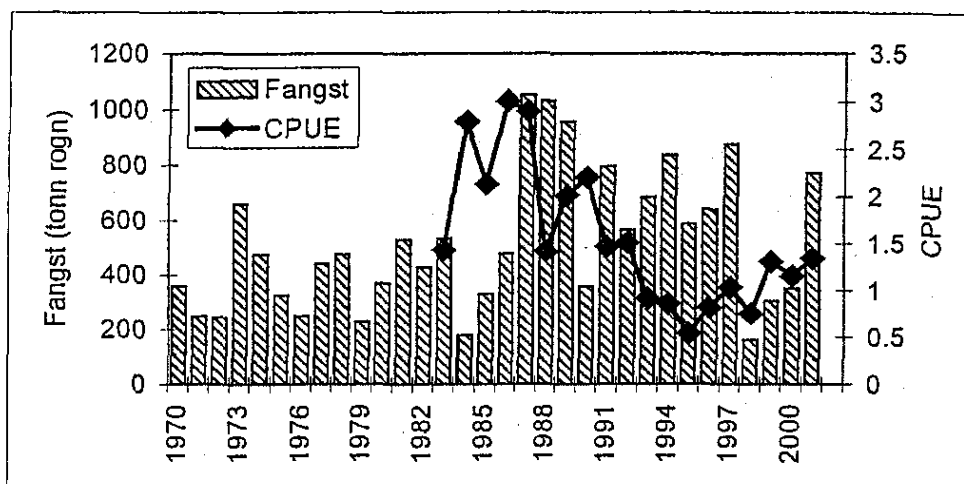
Figur 2. Lengdefordeling av rognkjeks og rognkall fra Varanger og Senja i 1996-2000. Fisken ble tatt med garn i det ordinære fisket. I 1999 ble maskevidden økt fra 252 mm til 267 mm. Prøvetakingen på Senja i 1999-2000 ble imidlertid gjennomført med dispensasjon til å benytte 252 mm garn. I Varanger i 1996 ble et tilfeldig utvalg av hvert kjønn lengdemålt, for øvrig ble et tilfeldig utvalg av hele fangsten målt.

eller 1995 årsklassen. Denne årsklassen synes det mulig å spore med topp rundt 40 cm i 1999 og 44 cm i 2000. Neste aldersgruppe (6 eller 7 åringer) synes å ligge rundt 47 cm og i 2001 synes denne årsklassen å være på vei ut av fangstene.

Ved Senja var det tilsvarende signaler på relativt sterke rekrutterende årsklasser i 1996 og i 2000. Begge disse årsklassene synes å kunne spores først med topp rundt 37-38 cm og deretter rundt 42 cm. For større fisk avtar registreringene kontinuerlig uten antydning til flere aldersgrupper.

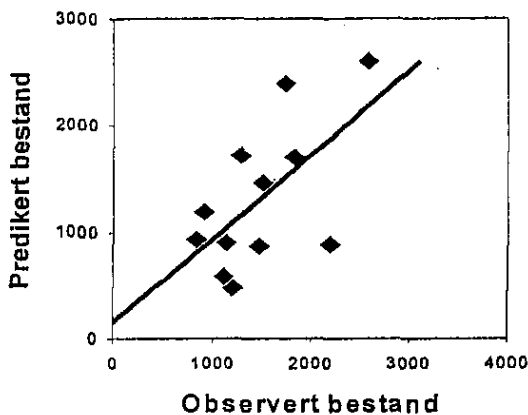
Figur 3. Midlet fangst per enhet innsats (CPUE) fra tre dataserier og beregnet biomasse fra modell. I framskrivningen er det benyttet fire forskjellige verdier for fiskedødelighet (F%) tilsvarende opsjonene i Tabell 2.

Figur 4. Totale årlige landinger av rognkjeksrogn i Nord-Norge, plottet sammen med den midlede CPUE-indeksen.

3.2 Bestandsstørrelse og beskatningstrykk

I Figur 3 er vist den midlede CPUE-serien sammen med biomasseindeksen fra modellen. Begge seriene viser en nedadgående tendens fram til siste halvdel av 90-tallet. De siste årene har indeksene ligget på rundt 30-35% av nivået på 1980-tallet. Det er klare tegn på en svak oppgang siden midten på 90-tallet. Som følge av det relativt store uttaket i 2001 predikerer imidlertid modellen en betydelig nedgang i gytebestand til neste år.

Figur 5. Bestandsindekser beregnet av modellen på bakgrunn av den midlede CPUE-indeksen. Predikert indeks er beregnet utfra data fra alle år bortsett fra det siste. Figuren viser modellens evne til å predikere biomassen (eller CPUE-indeksen) ett år fram i tid.

Figur 4 viser årlige totalfangster sammen med den midlede CPUE serien. Figuren viser at nedgangen i bestanden (målt som CPUE) skjedde i en periode med vedvarende svært store årlige landinger. Det er rimelig å anta at dette store uttaket har medvirket til nedgangen i bestanden. Reduksjon i egnede gytelokaliteter som følge av nedbeiting av tareskogen er en annen mulige årsak til nedgangen.

Selv om årsaken til reduksjonen er uklar synes modellen å beskrive bestandsutviklingen på en konsistent måte (Figur 5). De siste årene har det da også vært meget nært samsvar mellom modellens prediksjon for bestandsutviklingen ett år frem og den observerte CPUE-indeksen året etter.

3.3 Prognoser med opsjoner for forvaltningen

Som allerede nevnt forventer vi en betydelig reduksjon i den allerede beskjedne rognkjeksbestanden som følge av det store uttaket i 2001. Tabell 2 viser modellens framskrivning av bestanden fram til år 2003 under forskjellige opsjoner for fiskedødelighet (%F). Tabellen viser at dersom det fiskes tilnærmelesvis så mye i 2002 som i 2001 (Tabell 1) så må en forvente en ytterligere dramatisk reduksjon i bestanden. Med dagens bestandsstørrelse bør beskatningen være liten til moderat dersom man ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Dersom uttaket holdes mellom 300 og 400 tonn, slik som i 1999-2000, forventer vi ingen vesentlig endring i bestandsstørrelsen fra 2002 til 2003. Hvis uttaket blir under 200 tonn forventer vi at bestanden i løpet av et par år vil ta seg opp på samme nivå som før fisket startet i 2001.

Det må understrekes at disse prognosene er en følge av at vi antar relativt svak rekruttering i årene fremover pga. antagelsen om proporsjonalitet mellom størrelsen på gytebestanden og den resulterende rekruttering. Erfaringene fra de siste års bestandsanalyser tilsier at dette er den vesentligste usikkerheten i prognosen.

Tabell 2. Ett års framskriving av rognkjeksbestanden (rognmengde) ved ulike høstmingsalternativer. Benevnelsen på de ulike opsjonene er fra Shepherd (1991) og refererer ikke til den aktuelle bestandssituasjonen.

Opsjon	Bestand 1/1 2002	Fangst i 2002		Bestand 1/1 2003	
	tonn rogn	F%	tonn rogn	tonn rogn	Endring
Lite uttak	915	0.1	92	1244	+36 %
Moderat-lite uttak	915	0.2	183	1153	+26%
Moderat uttak	915	0.3	275	1061	+16%
Stort uttak	915	0.5	458	878	-4 %
Meget stort uttak	915	0.7	641	695	-24 %

4 ANBEFALING

4.1 Anbefaling

Det anbefales å begrense det totale uttaket av rognkjeks i 2002 til 183 tonn rogn for å redusere faren for ytterligere reduksjon i bestanden. Dette representerer et moderat-lite uttak som på sikt vil bidra til å gjenoppbygge bestanden.

Det understrekes at rekrutteringen til gytebestanden av rognkjeks for det meste er ukjent. Den kan være både større og mindre enn det som antas i modellen. Selv om bestandsanslaget har økt de senere årene, er det fremdeles betydelig under nivået på midten av 1980-tallet. I tråd med føre-var-prinsippene bør en derfor utvise forsiktighet i forvaltningen av denne bestanden.

Tidligere reguleringstiltak basert på fartøykvoter, har vist seg å være lite effektive i å begrense totaluttaket. Deltakelsen i fisket og de totale landingene har først og fremst vært avhengig av marked og mottakssituasjonen. Markedet for rognkjeksrogn antas å være stigende i kommende år. Fiskeriforskning vil derfor anbefale forvaltningsmyndighetene i samarbeid med fiskerne og forskningsmiljøene, å utarbeide mer effektive reguleringstiltak.

4.2 Kommentar

Vurderingen av bestandssituasjonen baserer seg på data om fangst og innsats som fiskere har registrert på oppdrag fra Fiskeriforskning. I år var det bare fire fiskere som gjennomførte denne registreringen. Selv om hver fisker registrerte data for hvert sjøvær over en periode på opp til seks uker, så er likevel datatilfanget mindre enn ønskelig. Siden dataene støtter opp om en trend som vi har sett over flere år, finner vi det likevel forsvarlig å gi forvaltningsråd basert på disse dataene. Vi vil imidlertid be om at behovet for data til forskning og rådgiving blir tatt hensyn til ved en eventuell fremtidig endring i forvaltningen av denne bestanden.

5 REFERANSER

- Albert, O.T., 1998. The application of a simple biomass model for lumpsucker in Norwegian waters. *Fiskeriforskning, rapport /1998, 9 pp.*
- Albert, O.T., 1998. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Fiskeriforskning, rapport, 17/1998, 5s.*
- Albert, O.T., E. Torstensen, B. Bertelsen, S.T. Jonsson, I.H. Pettersen and J.C. Holst, 2001. Age-reading of lumpsucker (*Cyclopterus lumpus*) otoliths: dissection, interpretation and comparison with length frequencies. *Fisheries Research, in print.*
- Rasmussen, T. og O.T. Albert, 1998: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann i 1998. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 20 /1998, 10s.*
- Rasmussen, T og K.Sunnanå, 1996: Kartlegging av bestandsgrunnlaget for regulering av fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 18/1996, 15 s.*
- Shepherd, J. 1991. Simple methods for short-term forecasting of catch and biomass. *ICES: J.Mar.Sci. 48: 67-78*
- Sundet, J., 1995: Bestandsgrunnlag for rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 27/1995, 26s.*
- Sunnanå, K., 1996. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Fiskeriforskning, rapport, 20 nov. 1996, 6s.*
- Sunnanå, K., 1997. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62 °N. *Vedlegg til: Fiskeriforskning, rapport, 23/1997, 7s.*
- Sunnanå, K. og T.Rasmussen, 1997: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 23/1997, 16s.*

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Eiling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200100476/2-
532.3

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2002

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 13. november 2001 behandlet «Regulering av fisket etter rognkjeks i 2002» og fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag viser til at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark de siste årene har vært regulert gjennom adgangsbegrensning for deltakelse i fisket og i form av maksimumkvoter på det enkelte fartøy.
2. Fisket etter rognkjeks har størst betydning for den mindre delen av flåten. Dette fisket er et viktig driftsalternativ og har for den enkelte deltaker stor betydning. Ressursen har vært beskattet i varierende grad tidligere, der markedshensyn og pris har vært en vesentlig regulator.
3. Kunnskap om rognkjeks i norske farvann er begrenset, og mye av grunnlaget som benyttes for forvaltning er hentet fra andre land. Den eneste reguleringsform som har vært gjennomført i dette fisket, er antall liter rogn det enkelte fartøy har kunnet fiske og levert.

Norges Fiskarlag har tidligere påpekt nødvendigheten av at det settes inn en større innsats i forskningen, slik at man får bedret det vitenskapelige grunnlaget for forvaltningen av rognkjeks. Norges Fiskarlag beklager at myndighetene så langt ikke har fulgt dette opp..

4. Norges Fiskarlag finner ikke grunnlag for å foreslå større endringer i reguleringene av fisket etter rognkjeks for Nordland, Troms og Finnmark.

Det er tidligere vist til at det totale uttaket av rognkjeksrogn har en nær sammenheng med markedsomsetning og pris. Norges Fiskarlag krever at det for 2002 blir gitt anledning for deltakende fartøy å fiske inntil 3.000 liter rognkjeksrogn.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Eiling Lorentsen
Eiling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Fiskeridirektoratet

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 2002

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1.1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår at norsk totalkvote av nordsjøsild fordeles mellom fartøygruppene i samsvar med vedtak på Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01.

Når det gjelder kystfartøygruppen foreslår Fiskeridirektøren at fisket periodiseres slik at 5.000 tonn kan fiskes frem til 15. august 2002 og at 2.000 tonn kan fiskes etter nevnte dato. Overfordelingen ved fastsettelse av maksimalkvotene reduseres, for å sikre en større spredning av fisket.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvotene deles i 4 grupper i samsvar med Norges Fiskarlags gruppeinndeling. Overreguleringen foreslås større for de mindre fartøyene enn for de større fartøyene i gruppen, slik at maksimalkvotene blir hhv 30, 100, 200 og 250 tonn innfor de fire lengdegruppene.

For trålerne foreslås det at det fastsettes maksimalkvoter med grunnlag i basiskvotemodellen for fiske etter norsk vårgytende sild og lodde. Skjæringsdato for bruttotonnasje på målebrev settes til 31. desember 2001.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren at fisket reguleres som foregående år.

2. FISKET I 2001**2.1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM**

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 2001 (alle kvanta er i tonn):

Tabell 1 Kvoter og fordeling:

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	64.820	5.980	4.000	74.800
Skagerrak	7.670	-	3.000	10.670
Vest av 4gr	-	-	-	-
Totalt	72.490	5.980	7.000	85.470

1. Gruppekvoten på 7.000 tonn kan fiskes innenfor hele området.

Oppfisket kvantum pr. 13. november 2001 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn).

Tabell 2 Oppfisket kvantum:

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	64.543	1.400 ¹	6.846	72.789
Skagerrak	7.783	-	1.685	9.468
Vest av 4° Vest	-	-	-	-
Totalt	72.326	1.400 ¹	8.531	82.257

Kilde: Norges Sildesalgslag og Skagerrakfisk.

1. Kvantumet viser innblanding av sild i industritrålfisket fra 1. januar til september 2001. Fiskeridirektoratet åpnet for et direktefiske 5. november 2001. 5 fartøy har pr. 13. november meldt inn 265 tonn nordsjøisild.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU hadde Norge en bruttokvote på 76.850 tonn i Nordsjøen, det vil si at norske fartøy har en disponibel kvote på 74.800 tonn etter kvotetildelinger til tredjeland. Norske fartøy kan fiske inntil 50.000 tonn i EU-sonen. Pr. 13. november 2001 hadde norske fartøy fisket 14.400 tonn nordsjøisild i EU-sonen.

- Ringnotgruppen.

Ringnotfisket var regulert med fartøykvoter i 2001.

Kvotefaktoren i ringnotfisket i 2001 ble fastsatt til 1,4 i Nordsjøen og 0,2 i Skagerrak. Fisket i Skagerrak ble stoppet 9. juli 2001 og fisket i Nordsjøen ble stoppet den 22. august 2001.

- Trålgruppen.

Gruppekvoten til trålerne var i 2001 på 5.980 tonn.

Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av sild i industritrålfisket.

Dersom det gjensto et ledig kvantum i henhold til prøvetaking og estimert innblanding av sild i industritrålfisket totalt for hele året, kunne det åpnes for et direkte fiske den 5. november 2001. Pr. september 2001 var det - med grunnlag i prøvetaking - beregnet oppfisket 1.400 tonn sild. På bakgrunn av størrelsen på restkvantumet ble det åpnet for et direkte fiske etter sild den 5. november 2001.

Frist for påmelding var 12. oktober 2001. Fisket startet den 5. november 2001. 66 fartøy var påmeldt - mange for partråling - og maksimalkvoten ble satt til 90 tonn. Pr. 13. november var det innmeldt 265 tonn nordsjøisild fra trålgruppen.

- Kystfartøygruppen.

Kystfartøygruppens sildekvote på 7.000 tonn i 2001 kunne fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak. Maksimalkvoten var fastsatt til 400 tonn.

Kystfartøygruppens fiske etter nordsjøisild ble stoppet 6. juli 2001 i det kystfartøygruppens kvote var beregnet oppfisket. Stoppen omfattet ikke fisket med garn.

Med bakgrunn i at mange av de tradisjonelle kystfiskerne ikke hadde fått delta i dette fisket før stoppen kom, åpnet Fiskeridepartementet den 22. august 2001 for et garantert minstekvantum på 50 tonn, medregnet nordsjøsilde fisket før stoppen. Det ble satt vilkår om låssetting. Til sammen 54 fartøy har levert 1.032,8 tonn etter stoppen, et snitt på 19 tonn pr. fartøy.

Av kystfartøygruppens kvote er ca. 20 tonn levert til mel og olje pr 1. november 2001.

Tabell 3 nedenfor viser kystfartøygruppens fangst i årene 1994 til 2001.

Tabell 3 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy.

		1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
Nordsjøen	Fangst	3.800	3.740	2.599	3.377	3.135	2.376	2.207	6.846
	Ant. Fartøy	100	113	86	76	95	57	54	88
Skagerrak	Fangst	3.095	2.912	2.179	2.742	2.460	3.106	1.992	1.685
	Ant. Fartøy	86	90	66	52	67	56	65	39
Totalt	Fangst	6.895	6.652	4.778	6.118	5.595	5.482	4.199	8.531
	Ant. Fartøy	176	194	144	128	156	113	119	127
Gj.s.fangst	I tonn	39	34	33	48	36	48	35	67

* Foreløpige tall pr. 13. november 2001.

3. REGULERING AV FISKET I 2002

3.1. KVOTESITUASJONEN I 2002

3.1.1. ICES/ACFM's tilrådning

Sildebestanden er utenfor sikre biologiske grenser. Silde i ICES statistikkområde IV ble i årene 1997-2000 beskattet høyere enn ICES anbefalte mål om en fiskedødelighet på $F=0.2$ for voksen silde. For voksen silde variete fiskedødeligheten rundt 0.45 og var i 2000 på 0.42. For ungsilde har fiskedødeligheten vært under 0.1 siden 1996. I følge ACFM har det vært en tendens til å overestimere gytebestanden. Dette har bidratt til TAC-vedtak som i sin tur har forsinket oppbyggingen av bestanden. Gytebestanden var i 2000 på 772 000 tonn, som er under en B_{lim} på 800 000 tonn. Gytebestanden i 2001 er beregnet til 1 145 000 tonn.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU (sildeavtalen først trådt i kraft i 1998) skal alt gjøres («every effort shall be made») for å holde gytebestanden over B_{lim} - laveste forsvarlige gytebestand - på 800.000 tonn. Dersom gytebestanden faller under den ønskede referansestørrelse på 1,3 millioner tonn, kan det iverksettes spesielle tiltak for å sikre gjenoppbygging av bestanden.

For å sikre fortsatt oppbygging av gytebestanden til 1,3 millioner tonn eller over foreslår ICES for 2002 at fiskedødeligheten holdes innenfor målsettingen i avtalen mellom Norge og EU, dvs $F=0.2$ for voksen silde og $F \leq 0.1$ for gruppe 0-1 inntil gytebestanden når nevnte nivå. Når gytebestanden er større enn 1,3 mill. tonn, tilrår ICES en dødelighet på $F=0.25$ for voksen silde og $F=0.12$ for ungsilde.

3.1.2. Avtalesituasjonen

Pr. 13. november foreligger det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2002.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak. En slik foreløpig kvote må ta hensyn til at det norske fisket skal kunne starte like etter årsskiftet og at antatt nivå på norsk endelig kvote ikke må overskrides.

3.1.3. Gruppekvoter

Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 har lagt til grunn følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av sild sør for 62° N de kommende syv år:

Kystfartøygruppen:	8 % av den norske totalkvoten, men ikke lavere enn 7.000 tonn
Trålgruppen:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende kvantum etter at kystfartøygruppen og trålgruppen er trukket fra
SUK-gruppen:	6 % av ringnotgruppens kvote

I perioden 1995-2001 var det Norges Fiskarlags landsmøtevedtak nr 11/94 som ble lagt til grunn. Etter revisjon av sildeavtalen mellom EU og Norge i juni 1996 ble kystfartøygruppens avsetning på 7.000 tonn til kyst omgjort til en gruppekvote. Tabell 3 viser at 7.000 tonn ikke var et tilstrekkelig kvantum for 2001, men at kvoten i tidligere år har vært stor nok til å dekke kystgruppens fiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 2002 fordeles i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01:

- kystfartøygruppen får 8% av norsk totalkvote, men minst 7000 tonn,
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

4. FISKET I KYSTFARTØYGRUPPEN

4.1. KYSTFARTØYGRUPPENS FANGSTER FORDELT PÅ OMRÅDER I PERIODEN 1994 - 2001

Tabell 3 viser at antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen har vært fallende fra 194 fartøy i 1995 til 113 fartøy i 1999. I 2000 tok det seg litt opp igjen og hittil i 2001 har 127 kystfartøy deltatt.

En registrerer at gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt fra 33 tonn (4.778 tonn / 144 fartøy) i 1996 til 67 tonn så langt i 2001.

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har mellom 1996 og 2001 vært behandlet som et samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2002.

4.2. MAKSIMALKVOTER

Maksimalkvoten i 2001 var 400 tonn. Som nevnt ovenfor ble fisket for første gang på flere år stoppet 9. juli 2001 fordi kystfartøygruppens kvantum var beregnet oppfisket.

I Tabell 4 er det gitt en oppstilling over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i perioden 1995 – 2001.

Tabell 4 *Oversikt over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000 og pr. 5. november 2001.*

Fangst/år	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Mindre enn 10 tonn	157	109	78	101	75	83	70
10 – 99 tonn	20	22	29	35	19	21	35
100 - 199 tonn	7	1	9	13	8	7	5
200 - 299 tonn	2	7	4	4	7	4	4
300 - 399 tonn	2	4	8	1	2	3	5
400 - 449 tonn	1	-	-	-	-	1	8
450 - 500 tonn	-	1	-	2	-	-	-
Over 500 tonn	5	-	-	-	-	-	-
Totalt	194	144	128	156	111	119	127

En registrerer av Tabell 4 at det i snitt har vært 17 fartøy i kystfartøygruppen som årlig har fisket 100 tonn eller mer i perioden 1995 - 2000. Mens det var 8 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1995 er det hele 13 fartøy som har fisket 300 tonn eller mer til nå i 2001. Disse har til sammen fisket 4.985 tonn.

Frem til i år har i praksis maksimalkvotene ikke hatt noen fangstbegrensende effekt. Ved at man i kystfartøygruppen regulerer fisket ved bruk av maksimalkvoter, har en imidlertid et reguleringsverktøy som kan bidra til at de totale fangstmulighetene fordeles på en tilfredsstillende måte mellom de deltagende notfartøyene. I 2001 var det imidlertid 13 fartøy som fisket over 70% av kystgruppens totale kvote.

I Norges Fiskarlags vedtak av 14.oktober 2001 landsmøtesak 7/01, fremgår det at det snarest mulig bør fastsettes adgangsbegrensning i fisket etter sild sør for 62° N for notfartøy mellom 0-27,50 meter største lengde.

Fiskeridirektøren tar landsmøtevedtaket til etterretning, og er i prinsippet enig i at deltakelse i kystfartøygruppen bør begrenses. En har imidlertid ikke kapasitet til å utrede og innføre en årlig adgangsbegrensning allerede for 2002.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak tilrår at kystfartøygruppen deles opp i 4 lengdegrupper. For sild sør for 62° N foreligger slik oppstilling:

Tabell 5 Fordeling av kystflåtegruppens kvote

Kvotegrupper	Lengde	Andel
Gruppe 1	fartøy under 10 meter	7,4% av gruppekvote
Gruppe 2	fartøy mellom 10,00 og 14,99 meter	33,0% ”
Gruppe 3	fartøy mellom 15,00 og 20,99 meter	22,9% ”
Gruppe 4	fartøy mellom 21,00 og 27,99 meter	36,0% ”

I følge vedtaket er formålet med lengdeinndelingen bl.a. å opprette ”skott”. Med grunnlag i Landsmøtets fordelingsvedtak mellom fartøy- og redskapsgrupper, legger Fiskeridirektoratet til grunn at Gruppe 4) ovenfor omfatter fartøyene mellom 21,00 og 21,35 meter største lengde. Fartøyene mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde (SUK) deltar i fisket på ringnotgruppens gruppekvote og har hatt adgangsbegrensning siden midt på 1980-tallet. SUK-fartøyene vil fiske innenfor ringnotgruppens gruppekvote, se ovenfor.

Landsmøtet understreker at en oppdeling av kystflåten i fire kvotegrupper betinger at det etableres adgangsbegrensning i gjeldende fiskeri. Som nevnt ovenfor lar det seg ikke gjøre å innføre årlig deltakerbegrensning for denne gruppen i 2002.

Dersom det blir innført årlig deltakerbegrensning for denne gruppen fra 2003, vil Fiskeridirektøren foreslå for Fiskeridepartementet at deltakelse i kystfartøygruppen i 2002 ikke alene skal kunne danne grunnlag for deltakelse i 2003.

Som følge av at det ikke blir fastsatt særskilt adgangsbegrensning for fiske i kystfartøygruppen i 2002, er det spørsmål om kystfartøygruppen bør inndeles i 4 grupper i 2002.

Med bakgrunn i den tidlige stoppen i kystfartøygruppens fiske i 2001 har Fiskeridepartementet i tillegg anmodet Fiskeridirektøren om å vurdere hvorvidt det bør innføres en egen gruppekvote for de minste fartøyene i kystfartøygruppen. Fiskeridepartementets vedtak i august 2001 om garantert minstekvantum for kystnotfartøy var begrunnet i ønsket om å gi de mindre notfartøyene et driftsgrunnlag i annen halvdel av reguleringsåret.

En del av gruppekvantumet fiskes i Skagerakfisk S/L område. Det er grunn til å anta at det er et begrenset antall fartøy som tradisjonelt fisker sild i Oslofjordområdet, men fartøyene er ikke av de minste.

Følgende reguleringstiltak kan være aktuelle hver for seg eller i kombinasjon;

- konsumkrav
- gruppekvote for de mindre fartøyene
- avsetning av det kvantumet som kan fiskes øst for Lindesnes
- periodisering av fisket

- garantert minstekvantum
- låssettingspåbud

- Samlet vurdering.

Med bakgrunn i erfaringen for 2001 og de momenter som er anført ovenfor, foreslår Fiskeridirektøren at det foretas en periodisering av kvantumet i 2002. Den høye maksimalkvoten medførte et styrtfiske i 2001. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en reduserer og differensierer maksimalkvotene i 2002. I utgangspunktet bør maksimalkvotene gjelde for begge perioder. Fiskeridirektøren bør kunne øke maksimalkvotene for å sikre en hensiktsmessig avvikling av fisket mv.

Årsaken til at en bør periodisere fisket er at det er nødvendig med et tilstrekkelig kvantum utøver høsten både til det tradisjonelle sensommerfisket på fjordene og til et fiske øst for Lindesnes senere på året. Fisket på fjordene tar til ultimo august/primio september. I 2001 ble fisket stoppet 6. juli. En må således balansere kvantaene i 1. og 2. periode med periodiseringsdatoen. Fiskeridirektøren antar at 2.000 tonn av gruppekvoten bør gjenstå dersom startdato for annen periode settes til 15. august.

Et særskilt spørsmål er om fisket i 2. periode bør være et låssettingsfiske. Fiskeridirektøren antar at når 2.000 tonn av gruppekvoten må fiskes etter f. eks. 15. august, vil en del fiskere ønske å levere direkte. Låssettingspåbud vil da være et hinder.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå:

Under forutsetning av at gruppekvoten settes til 7.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøygruppens kvantum periodiseres slik at kystfartøygruppen kan fiske inntil 5.000 tonn i 1. periode og 2.000 tonn i 2. periode. Videre foreslår Fiskeridirektøren at skjæringsdatoen mellom 1. og 2. periode settes til 15. august.

Selv om fisket ikke reguleres med kvotegrupper i 2002, foreslår Fiskeridirektøren at fisket blir regulert med forskjellige maksimalkvoter i henhold til Norges Fiskarlags gruppeinndeling av kystfartøygruppen.

Tabell 6 Maksimalkvoter i kystgruppen 2002

	Ant. Fartøy 2001	Gj. Sn- fangst 2001	Maks. kvote 2002	Overregulering 2002
Under 10 m	42	5 t	30	143,2 %
10-14,99	49	28 t	100	112,1 %
15-20,99	16	151 t	200	99,6 %
21-21,34	20	204 t	250	94,6 %
SUM	127	67 t		

Overreguleringen for 2002 er basert på deltakelsen i 2001.

De foreslåtte maksimalkvotene for 2002 betydelig lavere enn de var i 2001. Ved den foreslåtte innføring av maksimalkvoter for hver av kvotegruppene i kystflåten, vil det være betydelig usikkerhet mht. deltakelsen og utviklingen i fisket for 2002. Fiskeridirektøren ønsker derfor Reguleringsrådets syn på overreguleringen i de forskjellige lengdegruppene i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår differensierte maksimalkvoter i kystfartøygruppen. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvotene settes lavere i 2002 enn i 2001. Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene fordeles i de lengdegrupper som er beskrevet i tabell 6. Videre foreslår Fiskeridirektøren de maksimalkvotene som fremgår av tabell 6.

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket med garn kan fortsette selv om fisket i kystgruppen er stoppet.

4.3. KONSUMKRAV

Tidligere år har Norges Sildesalgslag hatt fullmakt til å gi dispensasjon for enkeltfangster inntil f.eks 1.500 tonn, uten at laget har gitt dispensasjoner i noe særlig omfang. Spørsmålet er om konsumpåbudet bør innskjerpes, eventuelt at silda slippes såfremt det ikke er bud på den, se saltvannsfiskeovens § 11.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om fiske til konsum i kystfisket, som tidligere år. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet i særlige tilfeller.

4.4. VILKÅR FOR DELTAKELSE I KYSTNOTFISKET

Som anført under pkt 3.2 vil arbeidet med adgangsbegrensning omfatte makrell og norsk vårgytende sild for 2002, og det tilrådes derfor at det blir samme adgang til å delta i fisket etter sild sør for 62° N i 2002 som i 2001.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, er det i de senere år blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 21,35 meter største lengde eller mer, eller med en lastekapasitet over 1.500 hl kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret, egnet samt utstyrt for notfiske.
- Hovedsmannen for fartøyet må stå på blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til eierforhold.
- Vilkåret om største lastekapasitet ble innført i 1998. Eventuelle fartøy med lastekapasitet på over 1.500 hl. som før regelens ikrafttreden hadde deltatt i fiske etter nordsjøsild fikk likevel delta i 1999, 2000 og 2001.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfor nevnte vilkår for deltakelse i 2001 blir opprettholdt i 2002.

For 2002 kan det være spørsmål om det bør være forbud mot å delta i kystfartøygruppen med mer enn 1 – ett - fartøy i 2002. I fisket etter norsk vårgytende sild har en i en del år hatt en slik særskilt bestemmelse.

Fiskeridirektøren registrerer en generell utvikling i retning av å tilrettelegge for sikrere kvoter og påfølgende enhetsvoteordninger. Enhetsvoteordningen slik en kjenner den i dag, forutsetter at reder eier flere fartøy eller samarbeider på annen forskriftsmessig måte. Et forbud mot deltakelse med flere fartøy vil således motvirke mulighet for denne type strukturtiltak. Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 (s. 16) konkluderer med at en enhetsvoteordning vanskelig lar seg gjennomføre for kystfartøygruppen, bortsett fra for fartøy i fartøygruppen "mellom 21-28 meter". Fiskerimyndighetene bør imidlertid ikke være bundet av 21,35 meter som minste lengde for en fremtidig enhetsvoteordning eller tilsvarende kapasitetsreducerende tiltak. En regel der eier bare kan benytte ett fartøy vil kunne forsinke ønsket om strukturendring blant de litt større fartøyene i kystfartøygruppen. En slik regel vil også være forkjellig fra adgangen til å eie fartøy i torskefiskeriene. Dertil vil en vise til at Fiskeridepartementet i forslag til deltakelsesregulering av fisket etter norsk vårgytende sild og makrell i 2002 foreslår å oppheve et forbud som vil motvirke interessen for sammenslåing. For disse arter foreslås det imidlertid adgangsbegrensning.

Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå særskilte bestemmelser om begrensninger i adgangen til å delta i kystfartøygruppen i 2002.

4.5. VILKÅR FOR DELTAKELSE MED GARN

Fiskeridirektøren vil, som for foregående år, foreslå at det for deltakelse med garn i 2002 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

4.6. AGNFISKE MED NOT

Enkelte manntallsførte fiskere vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

5. FISKET I TRÅLGRUPPEN

5.1. BIFANGST OG DIREKTE FISKE AV SILD

Nordsjøtrålerne gruppekvote skal primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Bifangsten av sild i industritrålfisket var i årene frem til 1998 lav. I 1999 og 2000 var bifangstene av sild i industritrålfisket av et omfang som medførte at det ikke ble åpnet for et direktefiske for konsumanvendelse om høsten. I 2001 var situasjonen annerledes, se pkt 1 ovenfor.

Tabell 7 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste åtte årene, og fisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 7 *Industritrålerne fiske av sild sør for 62° N i perioden 1994-2001 (i tonn).*

År	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Kvoté	10.600	10.522	4.310	4.200	5.990	6.150	5.980	5.980
Fangst	12.664	11.681	3.815	4.831	11.416	6.150	5.996	1.665
Herav								
bifangst	1.153	613	630	2.000	3.856	6.150	5.996	1.400 ¹
- konsum	441	526	2.921	563	333	-	-	265
- mel/olje	11.070	10.542	264	2.189	7.497	6.150	5.996	1.400

1. Estimert bifangst pr. 1.september 2001.

Dersom det i 2002 gjenstår et kvantum sild etter at innblanding av bifangst i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direkte fiske etter sild i 2002 kan åpnes av Fiskeridirektøren etter samråd med næringen. Fiskeridirektøren foreslår derfor at startdato for et eventuelt direkte fiske i 2002 settes til mandag 4. november 2002, med frist for å ha meldt seg på fisket innen mandag 28. oktober 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan Fiskeridirektøren etter 4. november 2002 og i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som vil delta i et eventuelt direkte fiske må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 28. oktober 2002.

Sør-Norges Trålerlag har ved brev om strukturering av nordsjøtrålggruppen foreslått at fangst av fiskeslag som også ringnotfartøy har kvote av, skal avregnes fartøyets ringnotkvote, uansett hvilket redskap som er nyttet i fartøyets fiske. Fiskeridepartementet har anmodet om at forslaget vurderes i saksframlegget til Reguleringsrådet.

I praksis dreier det seg om bifangst i industritrålfisket for de ringnotfartøyene som også har nordsjøtråltillatelse og har levert industrifangster. Fiskerimyndighetenes overvåking av bifangstinnblanding skjer som kjent ved sampling og beregning (estimering) av totaluttaket for gruppen som helhet. Det er i dag påbudt å føre sild i merknadsrubrikken. Det er igangsatt et arbeid med pliktig føring av bifangst av også andre fiskeslag i merknadsrubrikken. Dagens føring av bifangst på sluttседdelen er ikke av en slik kvalitet at det kan foretas eksakt avregning og overføring, verken på fartøy- eller gruppekvotenivå. Vi viser videre til at bifangst av sild i industritrålfisket har en helt annen førstehåndsverdi enn sild fisket med ringnot for konsum. Insitamentet til tilstrekkelig presis angivelse er pr. i dag ikke til stede. Fiskeridirektøren finner derfor at det ikke er et tilstrekkelig sikkert beslutningsgrunnlag for å foreta den ønskede avregning.

En annen mulighet er overføring på gruppenivå, men på samme måte som ved individuell avregning har en heller ikke her summeringstall som er anvendbare. Det er derfor inntil videre bare et estimat – et beregnet kvantum – som eventuelt kan overføres (f. eks andelen av fartøyenes fangst av industritrålfangst sammenholdt med de samlede kvanta industritrålfangst).

Fiskeridirektøren kan ikke se at problemstillingen fremgår av Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01, og spørsmål om overføring bør undergis vanlig organisatorisk behandling før en går nærmere inn i spørsmålet, som gir et komplisert regelverk.

- Differensierte fartøykvoter

Sør-Norges Trålerlag har videre i brevet om strukturering av nordsjøtrålergruppen reist spørsmål om reguleringsmodellen for nordsjøsilde kan endres slik at et eventuelt fiske blir regulert etter basiskvotemodellen, på samme måte som i fisket etter norsk vårgytende silde og lodde i Barentshavet.

Det vil da bli etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Fartøykvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere gis differensierte fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes fartøykvote.

5.2. PARTRÅLING

Reglene for partråling ble innskjerpet i 1999 og vil bli håndhevet ved et eventuelt direktefiske.

Reglene om partråling er samordnet for de ulike pelagiske fiskerier. Fiskeridirektøren foreslår en presisering av begrepet partråling;

Det legges til grunn at tråling med tråldører ikke anses som partåling i hht reguleringsforskriften, og at de to fartøyene for å partråle hver for seg skal en wire/trålvarp.

For øvrig tilrådes at de alminnelige regler om partråling videreføres:

Ett fartøy kan ikke partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår. Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, videre innmelde som ett partrållag ved innmelding til salgslaget og registrere fangsten som ett lag ved levering. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan påmeldte fartøy fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

5.3. FISKET I SKAGERRAK

Fiskeridirektøren foreslår at trålforbudet i Skagerrak videreføres:

For å unngå fiske av sild under minstemål vil Fiskeridirektøren foreslå at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys.

6. FISKET I RINGNOTGRUPPEN

6.1. REGULERINGSFORM

Ringnotfisket har siden 1990 vært regulert med separate fartøyskvoter for de forskjellige områdene, unntatt i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i 2002 blir regulert med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen og Skagerrak.

6.2. FARTØYSKVOTER

6.2.1. Ringnotfartøy (fartøy med konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyskvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

6.2.2. SUK-fartøy (notfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyskvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

6.3. VILKÅR FOR DELTAKELSE

I 2001 var det 20 fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon som i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene hadde adgang til å delta i det fartøyskvoteregulerte ringnotfisket. Med de samme deltakerkriterier i 2002 som i 2001, vil gruppen være den samme som i 2001.

Fiskeridirektøren foreslår at i tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy, kan fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøyskvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt ved at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og ditto fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992, kan delta dersom fartøyet har deltatt i i samsvar med de forskriftsmessige vilkår i ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Når det gjelder SUK-gruppen tilrår Fiskeridirektøren at fartøy med faktisk lastekapasitet på 1500 hl eller mer ikke kan delta. Videre foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som hadde lastekapasitet over 1500 og som deltok med slik faktisk lastekapasitet før 13. februar 1998, likevel kan delta.

6.4. KONSUMKRAV

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen.

7. OMRÅDEBEGRENSNING

For å unngå feilrapportering og unngå uriktig beskatning er det forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N, samt forbud mot å fiske sild innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N. Mellom 61 og 62°N gjelder særlige bestemmelser frem til og med 30 april, tilsvarende som i 2001.

Disse spørsmål er behandlet under "Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002", sak 19/2001, Den særlige grensen for regulering av fisket.

8. ÅPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 1. januar 2002.

Peter Gullestad viste til at det ble foretatt en biologisk gjennomgang på vårmøte, men ville likevel åpne opp for spørsmål. Han konstaterte at det ikke var spørsmål, og viste til at en p.t. ikke hadde ferdigforhandlet kvoten for 2002. De tallene som står i saksdokumentet er således illustrative.

Det var ellers enighet om å foreslå at norsk andel av nordsjøisild i 2002 fordeles i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01;

- kystfartøygruppen får 8% av norsk totalkvote, men minst 7000 tonn,
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

Videre var det enighet om å foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2002.

Peter Gullestad viste til at kystfartøygruppens kvote ble oppfisket så raskt i 2001, at det kunne være behov for en periodisering av kvoten. Han foreslo derfor en at kystfartøygruppens kvantum periodiseres slik at kystfartøygruppen kan fiske inntil 5.000 tonn i 1. periode og 2.000 tonn i 2. periode. Videre at skjæringsdatoen mellom 1. og 2. periode settes til 15. august. Dette under forutsetning av at gruppeknoten ble satt til 7.000 tonn.

Jacob Jakobsen ville gjerne ha en prosentvis fordeling av periodiseringen, slik at 2/3 av gruppeknoten kunne tas i første periode og 1/3 i siste periode.

Peter Gullestad la til grunn at dersom næringen ønsket dette, kunne han gå med på det, slik at 4.667 tonn av kystfartøygruppens kvote på 7.000 tonn ble avsatt til første periode, og at skjæringsdatoen ble satt til 19. august 2002.

Peter Gullestad viste til sitt forslag der han foreslår differensierte maksimalkvoter i kystfartøygruppen. Videre at maksimalkvotene settes lavere i 2002 enn i 2001. Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene fordeles i de lengdegrupper og med de maksimalkvotene som er beskrevet i tabell 6.

Jacob Jacobsen viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for "Finnmarks modellen", men at de i en slik modell gikk inn for en flat maksimalkvote på 200 tonn. Han ville likevel gå inn for Fiskeridirektørens forslag, men løfte opp den minste gruppen.

Peter Gullestad foreslo så å løfte den minste gruppen opp til 60 tonn. Han mente ellers at dette var en tilnærmet Finnmarks modell, men uten lengdegruppekvoter.

Jacob Jacobsen spurte så hvilken planer en hadde når det gjaldt deltakerregulering for denne gruppen i 2003.

Kirsti Henriksen kunne da opplyse at en ønsket å innføre deltakerregulering for denne gruppen gjeldende fra 1. januar 2003.

Peter Gullestad bemerket da at det var viktig at Fiskeridepartementet sendte ut klare signaler slik at en kunne unngå uheldig posisjonering i 2002.

Kirsti Henriksen kunne bekrefte at det ville bli gjort.

Peter Gullestad kunne registrere at det var enighet om maksimalkvotene som nevnt i tabell 6, med oppjustering av minste gruppe til 60 tonn.

Gullestad kunne ellers registrere at det var enighet om at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket tilsier dette og at fisket med garn bør kunne fortsette selv om fisket i kystgruppen er stoppet. Det ble i denne sammenheng presisert at en ville ta høyde for et mindre kvantum til et fortsatt garnfiske når stoppen ble fastsatt.

Det var videre enighet om at det som tidligere år bør setter krav om at fisken skal gå til konsum, men at Fiskeridirektoratet kan dispensere fra dette påbudet i særlige tilfeller.

Det var videre enighet om å videreføre vilkårene fra 2001 for at fartøy som skal delta i kystnotfisket.

Når det gjelder vilkår om at eier bare kan delta med ett fartøy i kystfartøygruppen, viste Peter Gullestad til at en nå går mot en deltakerregulering for denne gruppen. En slik bestemmelse vil således kunne begrense eventuelle senere strukturtiltak for gruppen. Det var således enighet om ikke å begrense eiers deltakelsen i gruppen til ett fartøy.

Det var ellers enighet om at det som foregående år, foreslås at det for deltakelse med garn i 2002 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Videre var det enighet om at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

Roald Oen bemerket at det var fiskere som satte sild i lås, for eget forbruk av agn til line.

Peter Gullestad viste til forslaget om at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangst prosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig. Han presiserte at trålgruppens kvote i første rekke skal dekke bifangsten i industritrålfisket.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektørens forslag. Videre var det enighet om at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppeknoten, kan Fiskeridirektøren etter 4. november 2002 og i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket. Videre var det enighet om å foreslå at fartøy som vil delta i et eventuelt direkte fiske må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 28. oktober 2002.

Peter Gullestad viste til at han hadde fått et innspill fra styret i Sør-Norges Trålerlag, hvor en ønsket å gå over fra en flat maksimalkvote til en kvotestige. Han viste til at en har en slik fordelingsstige i trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild, og at det eneste problemet en ser med dette kan være skjæringsdatoen. Dersom en skal gå over til en kvotestige basert på det enkelte fartøys bruttotonnasje, må det skje både på sild og makrell, og en må legge til grunn fartøyenes bruttotonnasje i dag. En slik regel kan imidlertid ikke gis tilbakevirkende kraft, slik at den eventuelt kunne harmoniseres med fartøyets bruttotonnasje gjeldende for norsk vårgytende sild.

Jacob Jacobsen bemerket at Norges Fiskarlag støttet SNT sitt forslag.

Aleksander Vedø kunne opplyse at stigen ikke ville utgjøre noen store forskjeller i kvotene, men at SNT ønsket dette.

Peter Gullestad konstaterte at det var enighet på dette punktet, og ville ha næringen med på at det ikke skulle øves press i ettertid på å få endret skjæringsdatoen. Det var således enighet om å foreslå at trålere gis differensierte fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet i saksdokumentene, og tilsvarende som i fisket etter norsk vårgytende sild.

Videre var det enighet om at trålernes basiskvote må være forankret i bruttotonnasje i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling,

ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato. Det var videre enighet om at Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes fartøykvote.

Peter Gullestad viste til en del problemer knyttet til partråling, og ønsket derfor å få en presisering inn i regelverket. For øvrig var det enighet om at de alminnelige reglene for partråling videreføres, slik at ett fartøy kan ikke partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår. Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, videre innmelde som ett partrållag ved innmelding til salgslaget og registrere fangsten som ett lag ved levering. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan påmeldte fartøy fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

Dette medfører at det skal være et fartøy i hver trålvinge.

Aleksander Vedø bemerket at det var viktig å presisere at det kunne brukes mer enn en wire fra hvert fartøy.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektøren øvrige forslag til regulering som nevnt i saksdokumentene på side 13 og 14 i saksdokumentet.

3.5.8

Herring in Sub-area IV, Division VIIId and Division IIIa (autumn-spawners)

State of stock/exploitation: The stock is outside safe biological limits. SSB in 2000 was 772 000 t, which is below the B_{lim} of 800 000 t. SSB decreased slightly after the gradual increase since 1993. In 1996 the fishing mortality for the adult part of the stock was reduced to 0.45. It has fluctuated at that level in the subsequent years, being 0.42 in 2000. For juveniles the fishing mortality remained below 0.1 since 1996. The 1996 year class appears to be smaller than previously assumed, but is still above average. The 1997 year class is below average. The 1998 yearclass appears to be strong in all surveys and is already showing up in the catches. Early indications of the 1999 year class show that it may also be well above average.

Management objectives: According to the EU-Norway agreement (December 1997):

1. Every effort shall be made to maintain a level of Spawning Stock Biomass (SSB) greater than the Minimum Biological Acceptable level (MBAL) of 800.000 tonnes.
2. A medium-term management strategy, by which annual quotas shall be set for the directed fishery and for by-catches in other fisheries as defined by ICES, reflecting a fishing mortality rate of 0.25 for 2-ringers and older and 0.12 for 0-1-ringers, shall be implemented.
3. Should the SSB fall below a reference point of 1.3 million tonnes, the fishing mortality rates referred to under paragraph 2, will be adapted in the light of scientific estimates of precise conditions then prevailing, to ensure rapid recovery of SSB to levels in excess of 1.3 million tonnes.

The recovery plan referred to above may, inter alia, include additional limitations on effort in the form of special licensing of vessels, restrictions on fishing days, closing of areas and/or seasons, special reporting requirements or appropriate control measures.

4. By-catches of herring may only be landed in ports where adequate sampling schemes to effectively monitor the landings have been set up. All catches landed shall be deducted from the respective quotas set, and the fisheries shall be stopped immediately in the event that the quotas are exhausted.
5. The allocation of the TAC for the directed fishery for herring shall be 29% to Norway and 71% to the Community. The by-catch quota for herring shall be allocated to the Community.
6. The Parties shall, if appropriate, consult and adjust management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES including that from the assessment of the abundance of the most recent yearclass.
7. A review of this agreement shall take place no later than 31 December 2001.
8. This agreement shall enter into force on 1 January 1998.

ICES considers the agreement to be consistent with the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points (Unchanged since 1999)

ICES considers that:	ICES proposed that:
B_{lim} is 800 000 t	B_{pa} be set at 1.3 mill t
F_{lim} is not defined	F_{pa} be set at $F_{ages\ 0-1} = 0.12$; at $F_{ages\ 2-6} = 0.25$

Technical basis:

B_{lim} : below this value poor recruitment has been experienced	B_{pa} : part of a harvest control rule based on simulations
F_{lim} : Not defined	F_{pa} : part of a harvest control rule based on simulations

Advice on management: ICES advises that catches in 2002 should be within the constraints on fishing mortality agreed by EC and Norway, i.e. $F_{2-6} < 0.2$ and $F_{0-1} < 0.1$. Several such options are presented in the Management Option table. Fishing mortality in recent years is well in excess of the specified targets and ICES advises that additional measures to control the catches and ensure accurate reporting will be required to restrict catches.

Rebuilding plan: Management has in recent years intended to reduce the F_{2-6} to 0.2 and an F_{0-1} to < 0.1 . These targets serve as a rebuilding plan.

Relevant factors to be considered in management: Overly optimistic assessments have contributed significantly to TACs that in retrospect have delayed stock rebuilding. There is no assurance that the revised assessment presented this year does not suffer also from

being overly optimistic. Catches on adult herring have in recent years consistently exceeded the agreed TAC, partly due to misreporting from other ICES areas into and out of the North Sea; this gives rise to overshooting of the TAC.

Short-term forecasts indicate that a low fishing mortality (0.2) is necessary for the objective of attaining a high probability of SSB being above B_{lim} .

The 1998 year class is strong and will comprise almost all the increase in SSB expected in 2002. In the past large yearclasses have tended to have a lower maturation rate than the long-term average. Different plausible assumptions about the maturation rate of the 1998 yearclass can produce forecasts of SSB in 2002 from slightly above B_{lim} to above B_{pu} at the advised fishing mortalities.

Continued fishing at *status quo* fishing mortality (Scenario I below) leads to a smaller increase in SSB in 2002 compared to other scenarios where adult mortality is reduced.

The ICES advice is based on the projected SSB in 2001 being below 1.3 million t. SSB in 2002 depends on the

fisheries in 2001 and that part in 2002 that takes place before spawning. About 2/3 of the total mortality is expected to be realised before spawning each year.

The increase in SSB expected in 2002 depends strongly on the incoming 1998 year class. Observations from different surveys indicate that this year class is strong. However, historically the assessments have tended to overestimate the current stock abundance. The rebuilding regime should therefore be maintained until the SSB is clearly above 1.3 million t.

Comparison with previous assessment and advice: Assessments show a tendency to overestimate stock size and underestimate fishing mortality. Similarly, advice has the tendency to be too optimistic concerning stock status.

Catch Forecast for 2002: Catch options are given for 2002, for limits on the fishing mortality rate which reflect both the ICES recommendation and the EU-Norway agreement. Catch forecasts for 2002 assume *F status quo* (=F2000).

There are many possible permutations of catches by the four fleets that could result in the desired values of F_0 , F_{1-6} and F_{2-6} . Hence, there is some liberty within the framework set by the fishing mortalities for managers to decide the ratio of the total catch to be allocated to each of the fleets. This method is the same as that used last year, but other combinations are possible and can be evaluated using the spreadsheet prediction program.

Based on <i>F status quo</i> = F2000										
Predictions for 2001, based on F values from 2000										(in '000t)
	<i>F</i> _{juv}	<i>F</i> _{ad}	Fleet <i>F</i> 's		Fleet Yields in '000t				TOTAL	SSB
	(0-1 ring)	(2-6 ring)	FB-D	FA	A	B	C	D	Yield	2001
	0.047	0.415	0.046	0.396	463	20	41	13	537	1145
Prediction summary: Yields for 2002										(in '000t)
Scenario	<i>F</i> _{juv}	<i>F</i> _{ad}	Fleet <i>F</i> 's		Fleet Yields in '000t				TOTAL	SSB
	(0-1 ring)	(2-6 ring)	FB-E	FA	A	B	C	D	Yield	2002
I	0.047	0.415	0.044	0.392	589	16	52	11	668	1453
II	0.050	0.200	0.049	0.184	303	23	29	15	370	1675
III	0.100	0.200	0.099	0.177	291	50	27	34	402	1653
IV	0.063	0.179	0.067	0.160	265	36	33	15	349	1676
V	0.120	0.250	0.119	0.222	357	59	34	40	490	1607
Assumptions for 2002										
I	F status quo: <i>F</i> _{juv} and <i>F</i> _{ad} as in 2000				Maintain catch ratios for fleets A:C and B:D					
II	<i>F</i> _{juv} =0.05, <i>F</i> _{ad} =0.20				Maintain catch ratios for fleets A:C and B:D					
III	<i>F</i> _{juv} =0.10, <i>F</i> _{ad} =0.20				Maintain catch ratios for fleets A:C and B:D					
IV					Maintain catches as agreed TACs for 2001					
V	<i>F</i> _{juv} =0.12, <i>F</i> _{ad} =0.25				Maintain catch ratios for fleets A:C and B:D					

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Fleet definitions:

A: Directed herring fisheries with *pu* seiners and trawlers in the North Sea;

- B: All other vessels, which take herring as by-catch in the North Sea;
- C: Directed fisheries with purse seiners and trawlers in Division IIIa;
- D: Vessels fishing in Division IIIa for herring and sprat and other vessels participating in fisheries where herring is taken as by-catch in Division IIIa.

The following bullet points apply for all options (I-V) presented above:

- Catches of 3-ringers and older autumn-spawners in Division IIIa are assumed to be of North Sea origin and are included in projections;
- $F_{A,2-6}$ is the F for fleet A, averaged over 2-6-ringers;
- $F_{B-D,0-1}$ is the average F for 0-1-ringers, fleets B,C,D.
- The 1997 agreement between EU and Norway operates with a single TAC for small mesh fisheries in Division IIIa. Prior to 1999 this was termed Fleets D & E, but is now termed Fleet D.

Medium- and long-term projections: The projections are heavily dependent on the stock-recruitment relationship. The currently estimated parameters for the Beverton and Holt stock-recruitment tend to give very optimistic trends in SSB. However, when geometric mean recruitment is used the projections indicate that the stock is expected to remain approximately stable around B_{lim} at current fishing mortality.

Elaboration and special comment: The harvest control law, which forms the basis for advice, separates the mortality for adults and juveniles. Fleet A catches adults, fleets B and D catch juveniles, and fleet C catches both. Therefore, the harvest control law does not determine the catches uniquely, but offers some flexibility to the share of the catch between the fleets.

To obtain catch forecasts, projections by fleet are performed separately by area for juveniles. Such projections are complicated by year-to-year changes in the proportions of North Sea 0- and 1-ringers that occur in Division IIIa. These fluctuations depend on the relative year class strength of North Sea and Western Baltic spring-spawning herring.

The stock is exploited by two groups of fleets: one harvesting mainly the adult part of the stock in a human consumption fishery (fleets A and C) and the other exploiting the juvenile part of the stock as by-catch in the small mesh industrial fishery (fleets B and D). The by-catch of herring in the small mesh fishery has been low since 1998.

Stock depletion in the 1970s resulted in a four-year closure of the directed fishery. The stock recovered during the 1980s. Following the re-opening of the fishery, the fishing mortality rate steadily increased. By the 1990s this rate was no longer sustainable and the SSB fell below the MBAL of 800 000 t. Emergency

regulations were introduced to reduce TACs which reduced the fishing mortality rate substantially.

The total catch of North Sea autumn-spawners, taken in all areas in 2000, comprises around 50% immature fish (in numbers), which is more than in recent years, but significantly lower than the 80% in 1995 and earlier years.

The directed fisheries (fleet A in the North Sea and fleet C in the Skagerrak/Kattegat area) have been managed by TACs since the re-opening of the North Sea herring fisheries in 1981. Fleet D, landing herring as by-catch, has also previously been managed by TAC. It has been managed by a by-catch ceiling since 1996. The catch of fleet A has been higher than the agreed TAC and in 2000 was about 1.2 times the agreed TAC of 265 000 t.

This stock complex also includes Downs herring (herring in Divisions IVc and VIId) which has shown independent trends in exploitation rate and recruitment, but cannot be assessed separately. Abundance indices from larvae and trawl surveys indicate that since 1995 the SSB has increased. The Downs fishery is concentrated on the spawning aggregations in a restricted area, which makes this stock component particularly vulnerable to excessive fishing pressure. EU splits its share of the total TAC (Subarea IV and Division VIId) into TACs for Divisions IVa+IVb and for Divisions IVc+VIId. In response to ICES advice in May 1996 the IVc+VIId TAC was reduced by 50% in line with reductions for the whole North Sea. The TAC for Downs herring was reduced from 50 000 t to 25 000 t and has remained there since. TACs for this component have been significantly exceeded in all years. At current stock sizes there is no biological basis for not adjusting the TAC for Downs herring in harmony with overall adjustments of the total stock TAC.

Catches for recent years from Divisions IVc and VIIId are found in Table 3.5.8.5.

Age-based assessment is based on landings and surveys. Incomplete discard data are available.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March 2001 (ICES CM 2001/ACFM:12).

Catch data (Tables 3.5.8.1-7):

Catch data for Sub-area IV and Division VIIId:

Year	ICES Advice	Predicted catch/Corresp to advice	Agreed TAC	By-catch ceiling Fleet B	ACFM Lndgs. ⁶	ACFM Catch ⁶
1987	TAC	610	600		625	625
1988	TAC	515	530		710	710
1989	TAC	514	514		713	717
1990	TAC	403	415		570	578
1991	TAC	423	420		583	588
1992	TAC	406	430		567	572
1993	No increase in yield at $F > 0.3$	340 ¹	430		545	548
1994	No increase in yield at $F > 0.3$	346 ¹	440		495	498
1995	Long-term gains expected at lower F	429 ¹	440		566	566
1996	50% reduction of agreed TAC ²	156 ¹	156 ³	44	263	265
1997	$F = 0.2$	159 ¹	159	24	228 ⁵	234 ⁵
1998	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	254 ¹	254	22	325	329
1999	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	265 ¹	265	30	331	336
2000	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	265 ¹	265	36	323	329
2001	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	See scenarios	265	36		
2002	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	See scenarios				

¹Catch in directed fishery in IV and VIIId. ²Revision of advice given in 1995. ³Revised in June 1996, down from 263. ⁴TAC overshoot not calculated for years prior to 1993. Revised in 2000 ⁵Based on revised estimates of misreporting by the WG. ⁶Values revised to reflect catches and landings from area IV and Division VIIId only. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
151101

Vår referanse
200100464/3-
582.4

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
Deres dato	Deres referanse
15. NOV. 2001	
SAKS NR.	BOK. NR.
4293/01	1
U.O. §	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2002.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 14. november 2001 og fattet slikt vedtak:

«Totalkvote og gruppefordeling

- Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2002. Etter det organisasjonen kjenner til ligger det imidlertid an til at sildekvoten sør 62°N for neste år vil ligge omkring samme nivå som årets kvote.
- Norges Fiskarlag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 2002 som er i samsvar med landsmøtevedtak 7/01. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende kvotefordeling for 2002:

kystgruppen (alle fartøy under 21,35 meter):

8% av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 7.000 tonn.

trålgruppen (alle trålere):

7%

ringnotgruppen (konsesjonsbelagte ringnotfartøy):

resterende kvantum etter at kyst og trål er trukket fra

SUK-gruppen:

6% av ringnotgruppens kvote

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene fordeler den norske kvoten som angitt ovenfor.

- Norges Fiskarlag vil igjen vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak som oppholder seg innenfor grunnlinjene, noe som for øvrig ikke benektes av norske havforskere. Norges Fiskarlag vil derfor på nytt be om at norske havforskere arbeider for at dette forhold kan bekreftes gjennom ICES, slik at man kan legge fram vitenskapelig dokumentasjon om dette i kvoteforhandlingene med EU.

Adresse
Fiskeridepartementet
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskerilaget@fiskerilaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
151101Vår referanse
200100464/3-532.4

2 av 3

Kystgruppen - deltakervilkår

4. Norges Fiskarlag viser til at punktet som omhandler *forslag til nye adgangsbegrensninger i kystflåten* i landsmøtevedtak 7/01 forutsetter lukking av notfisket etter sild sør for 62°N for kystfartøy mellom 0-27,5 meter (21,35 meter). Norges Fiskarlag krever derfor at det fastsettes deltakervilkår i notfisket etter sild sør for 62°N i 2002 som innebærer at fartøy må ha deltatt og levert fangst av sild sør for 62°N i ett av årene 1998, 1999 eller 2000.

Når det gjelder fiske med garn må gjeldende deltakervilkår videreføres.

Fordeling internt kystgruppen

5. Som følge av landsmøtevedtak 7/01 deles kystgruppens fiske etter sild sør for 62° N opp i fire kvotegrupper, slik Landsmøtet har vedtatt. Landsstyret i Norges Fiskarlag har etter en totalvurdering funnet å anbefale den kvotefordeling som er anvist i landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer følgende fordeling for 2002:

	Kvoteandel
Fartøyer under 10 meter	7,4%
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	33,0%
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	22,9%
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	36,7%

For å opprettholde størst mulig fleksibilitet i kystgruppens fiske går Norges Fiskarlag inn for å videreføre prinsippet om at kystgruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Maksimalkvote i kystgruppen

6. Når det gjelder spørsmålet om kvotestige i kystgruppen har Norges Fiskarlag vurdert ulike modeller, men kommet til at en for 2002 ønsker å videreføre prinsippet om en lik (felles) maksimalkvote for samtlige fartøy i kystgruppen. Fiskarlaget går inn for maksimalkvoten settes til 200 tonn ved årets start. Landsstyret vil på bakgrunn av erfaringer i 2002 vurdere behovet for en annen kvotestige i 2003.

Konsumregulering i kystgruppen

7. Fiskarlaget mener videre at det bør settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i tilfeller det ikke er marked for konsumsild. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

Periodisering i kystgruppen

8. Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens kvote periodiseres i hver kvotegruppe, slik at 2/3 av kvoten avsettes til et fiske fram til 19 august 2002, og resterende kvantum til perioden etter denne dato. Fiskarlaget går i tillegg inn for at det forbeholdes 200 tonn sild til et garnfiske i siste kvartal, fordelt med 100 tonn i hver av de to minste lengdegruppene.

Ringnotgruppen

9. Kongsjonspliktige ringnotfartøy bør reguleres med individuelle separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen og Skagerrak, beregnet etter universalnøkkelen. Som følge av landsmøtevedtak 7/01 går Norges Fiskarlag inn for at SUK-fartøyene (fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse) reguleres som en separat gruppe med basis i 6% av ringnotgruppens kvote, og det etableres videre en egen faktor for gruppen på grunnlag av samlet basiskvotemengde i gruppen.

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100464/3-532.4

3 av 3

10. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.

Trålgruppen

11. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen fortsatt gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. Dersom det er kvantunsmessig dekning innenfor trålerens gruppekvote må det gis åpning for et direkte trålfiske etter sild som tidligst åpnes 1. august. Åpningstidspunkt for trålerens fiske etter sild bør imidlertid falle sammen med åpningsdatoen for gruppens makrellfiske.

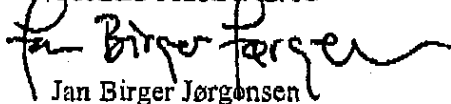
Norges Fiskarlag er kjent med at det fortsatt foreligger uenighet mellom trålgruppen og Fiskeridirektoratet om målemetoden (samplingen) som benyttes for å estimere trålerens kvantum av sild som inngår i industrifangstene. Norges Fiskarlag forventer at dette spørsmålet får en snarlig avklaring.

Fiske i området sør for 61°56'N

12. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 24 i landsstyrevedtak 120/01 om «Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

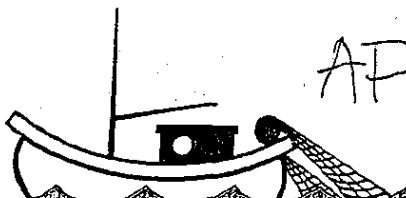

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Fiskerinæringens Landsforening
Sør-Norges Trålerlag

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

Bankgiro 5340.10.06622
Postgiro 0807.3566987

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Karmøy, den 31.10.2001

REGULERING AV NORDSJØSILDFISKET FOR NORDSJØTRÅLERNE I 2002

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstennige vedtak :

Kvote

SNT mener nordsjøtrålerne bør få fiske 7% av den norske totalkvoten slik Landsmøtet i Norges Fiskarlag tilrådte.

Gjennomføring av fisket

SNT vil be Fiskeridirektoratet også for fisket i 2002 å revurdere sin beregningsmetode (sampling) m. h. t. innblanding av nordsjøsild i industritrålfisket slik at verdiskapingen for nordsjøtrålerne kan bli så optimal som mulig gjennom et direktefiske, fortrinnsvis til konsum. Nordsjøtrålerne på sin side vil så godt de kan prøve å unngå innblanding av nordsjøsild i industritrålfisket.

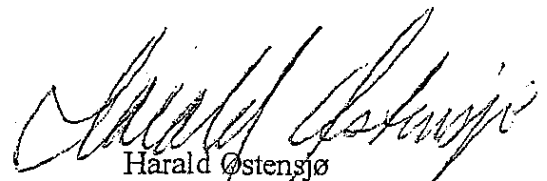
Videre vil SNT be Fiskeridirektoratet vurdere holdbarheten i reglene m. h. t. at såkalte kombifartøy, registrert og tildelt kvoter som ringnotfartøy, i kraft av trålkonsesjonen kan fiske nordsjøsild som bifangst som trekkes av nordsjøtrålernes gruppekvote i tillegg til at de kan fiske nordsjøsild direkte på sin ringnotfartøykvote.

Det må innføres differensierte fartøykvoter p. g. a. basiskvoter.

Øvrige reguleringer bør være som tidligere.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

SAK 18/01

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Når det gjelder ringnot- og trålgruppens fiske etter makrell er det små endringer i forslaget i forhold til årets regulering.

I kystfartøygruppens fiske er det foreslått en ytterligere deltakerbegrensning for fartøy under 13 meter største lengde.

I samsvar med Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak er det videre foreslått innført delgruppekvoter og åtte lengdegruppekvoter i kystfartøygruppen. Som en konsekvens av dette er det også foreslått innført en ordning med hjemmelslengde for fartøy under 13 meter, tilsvarende som for fartøy over 13 meter. Skjæringsdatoen (9. juli 1998) for fartøy over 13 meter foreslås videreført, og for fartøy under 13 meter foreslås skjæringsdatoen fastsatt til 31. desember 2001.

For fartøy under 13 meter største lengde som faller utenfor en fremtidig deltakerbegrensning, foreslås det et garantert kvantum på 3 tonn.

Når det gjelder spørsmål om partråling, er det foreslått en presisering uten at dette medfører noen realitetsendring.

2. GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2001.

I 2001 hadde Norge en disponibel kvote på 176.370 tonn makrell. 10.000 av kvoten fastsatt nord for 62°N kunne fiskes i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 13.800 tonn i EU-sonen vest av 4°V fiskes i Nordsjøen. Norge hadde en kvote på 4.100 i Færøysonen.

Den disponible norske kvoten på 176.370 tonn var etter norske reguleringer fordelt med 16.440 tonn nord for 62°N, herav 4.100 tonn i Færøysonen og 159.930 tonn i Nordsjøen og 13.800 tonn i EU-sonen vest av 4°V.

Den norske kvoten på 176.370 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 30.000 tonn til kystgruppen, 3.880 tonn til trålgruppen og 142.490 tonn til fartøy i ringnotgruppen.

Av et foreløpig innmeldt og sluttseddelført kvantum pr. 13 november 2001 på 175.010 tonn gikk 150 tonn til oppmaling.

Tabell 1 Fangstoversikt pr. 13 november 2001 i de forskjellige grupper av fartøy. Kvantum angitt i tonn.

	Innmeldt og sluttseiddelført (tonn)
Ringnot	141.235
Trål	2.100
Not (13-21,35 meter)	15.425
Not under 13 meter samt snøre/garnfartøy under 21,35 meter	16.250

Kilde: Norges Sildesalgslag

2.1. KYSTFARTØYGRUPPEN.

Til og med 1994 var fiske i kystfartøygruppen regulert med en avsetning. Et betydelig fangstkvantum utover gruppeavsetningen i 1994, gjorde at kystfartøygruppens kvantum fra og med 1995 ble fastsatt som en gruppekvote.

I tillegg til at det fra og med 1995 ble fastsatt en gruppekvote for kystfartøyene, ble det i 1997 også innført begrensninger i adgangen til å delta i fisket.

For å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2001 for fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde, var det et vilkår at fartøyet hadde fisket og levert makrell i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000. Videre var det et vilkår at eier og høvedsmann stod på blad B i fiskermanntallet, samt at fartøyet var registrert i merkeregisteret. For deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not, var det et tilleggsvilkår om at fartøyet måtte være egnet, bemannet og utstyrt for notfiske.

I 2001 hadde 91 fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn eller snøre adgang til å delta, mens 97 notfartøy mellom 13 og 21,35 meter hadde adgang til å delta. Av disse 97 notfartøyene, deltok to fartøy over 21,35 meter med dispensasjon fra lengdegrensen.

Gruppekvoten på 30.000 tonn ble for 2001 delt med 15.000 tonn til notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 15.000 tonn til notfartøy under 13 meter, samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde kunne i perioden 1. januar til og med 12. august 2001 fiske innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. Fra 13. august og ut året fikk de fiske på maksimalkvoter fastsatt til 290 tonn for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 175 tonn for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 125 tonn for fartøy mellom 13 og 14,9 meter.

Fartøy under 13 meter kunne fiske 40 tonn i perioden 1. mai t.o.m. 12. august 2001. Fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre kunne starte sitt fiske 1. januar 2001, men i første halvår innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. Fra årets begynnelse var maksimalkvoten fastsatt til 60 tonn på årsbasis, men ved forskriftsendring av 13. juli 2001 ble det fastsatt en maksimalkvote på 85 tonn. Det enkelte fartøys samlede fangst i 2001 kunne imidlertid ikke overstige den høyeste maksimalkvote fartøyet fikk tildelt.

Kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2001 ble stoppet etappevis for de forskjellige fartøygruppene:

Fisket etter makrell for notfartøy fra og med 13 meter og 21,35 meter største lengde ble stoppet 24. august, mens fiske etter makrell for notfartøy under 13 meter, samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisket med garn eller snøre ble stoppet 26. august.

For alle fartøy under 13 meter største lengde i kystfartøygruppens fiske etter makrell var det et unntak fra fiskestoppen av 26. august i medhold av reguleringsforskriftens § 18, annet ledd, på 20 tonn, innenfor et fartøys maksimalkvote på 85 tonn. Denne kvoten var imidlertid ikke et minste garantert kvantum, og dette fisket ble stoppet 27. august.

Fiskeridepartementet gjenåpnet den 29. august fisket etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde som fisker med snøre innenfor et kvantum av 300 tonn, med kvoter på 20 tonn til hvert enkelt fartøy, innenfor et fartøys maksimalkvote på 85 tonn. Dette fisket ble stoppet 5. september 2001.

Det er pr. 13. november 2001 innmeldt og sluttseddelført totalt 31.675 tonn makrell i kystfartøygruppen.

2.2. TRÅLGRUPPEN.

Trålnes gruppekvote på 3.880 tonn i 2001 måtte også i år fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles, ble det som tidligere stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske, samt godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Trålfisket ble åpnet den 5. november 2001.

Totalt var det påmeldt 66 fartøy for deltakelse i trålfisket etter makrell i 2001, og på denne bakgrunn ble maksimalkvoten fastsatt til 70 tonn.

Det er pr. 13. november 2001 innmeldt og sluttseddelført 2.100 tonn makrell.

2.3. RINGNOTGRUPPEN

Ringnotgruppen hadde i 2001 en gruppekvote på 142.490 tonn makrell. Det ble ikke, som tidligere år, avsatt kvantum til dekning av makrell i hestmakrellfisket. Områdeforpliktelsen som tidligere har vært tatt inn som reguleringsbestemmelse for ringnotgruppen, ble i 2001, som i 2000, gjort uavhengig av fartøygruppen.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy kunne i perioden 2. januar til og med 13. august 2001 fiske innenfor en maksimalkvote på 550 tonn. Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,35 meter største lengde med adgang til deltakelse i ringnotgruppen kunne fiske maksimalt 400 tonn. Fra 14. august 2001 ble maksimalkvotene avløst av en alminnelig fartøykvoteordning.

Fisket i ringnotgruppen var fartøykvoteregulert med en faktor på 2,9.

Deltakelsen i ringnotgruppen for fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i makrellfisket i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000. I 2001 var det 20 fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde som kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell.

Pr. 13. november 2001 har ringnotgruppen fisket 141.235 tonn makrell.

2.4. G-6 ORDNINGEN

I forbindelse med at fisker- og kjøpersiden sommeren 2000 avtalte et nytt system for avregning av størrelsessortering, ble det som en prøveordning for 2000 vedtatt å ikke ha en G6-regulering. Erfaringene fra høsten 2000 skulle så inngå i grunnlaget for vurderingen av hvorvidt G-6 ordningen skulle gjeninnføres eller ikke i 2001.

Spørsmålet om en eventuell gjeninnføring av G6-reguleringen ble vurdert i Fiskeridirektoratet sommeren 2001, i samråd med aktører i næring og forvaltning. Konklusjonen i dette arbeidet var at G6-reguleringen ikke skulle gjeninnføres i 2001-sesongen.

Den store prisforskjellen som tidligere år var mellom liten og stor makrell har ikke vært i 2001. I henhold til de forespurte kontrollorganer er det heller ingen signaler på økt dumpingsproblematikk som følge av avskaffelsen av G-6 ordningen i 2001.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at det heller ikke i reguleringsforskriften for 2002 gis en regel om en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram. Imidlertid foreslås ikke en permanent fjerning av ordningen, men at Fiskeridirektøren gis myndighet til å gjeninnføre en slik kvoteavregning dersom hensynet til et biologisk rasjonelt fiskeri gjør det nødvendig.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2002.

3.1. BESTANDSSITUASJONEN.

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell, - den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne derfor foretatt en samlet vurdering av bestandssituasjonen i hele utbredelsesområdet (North East Atlantic Mackerel).

ACFM anslår at den nordøstatlantiske makrellbestanden er høstet utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er over B_{pa} på 2,3 millioner tonn, og fiskedødeligheten er like over F_{pa} på 0,17. Fiskedødeligheten i 1998-2000 ble i 2001 beregnet til $F = 0,185$. Fordi den reelle fiskedødeligheten er litt høyere enn $F_{pa} = 0,17$, anses dette som høyere enn det som er tilrådelig ut fra "føre-var" prinsippet.

For 2002 anbefaler ACFM en fiskedødelighet på $F_{pa} = 0,17$ eller lavere som svarer til en landing på 694.000 tonn i 2002. Dette gir en forventet gytebestand på 4.057.000 tonn.

3.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2002.

De internasjonale rammer for hvor mye makrell som skal fiskes, og hvordan den totale makrellkvoten skal fordeles mellom ulike parter, drøftes i flere fora. EU, Norge og Færøyene har blitt enige om en flerårig forvaltningsstrategi for makrellbestanden. Partene er blitt enige om å begrense fisket i henhold til denne strategien, hvor målsettingen bl.a. er å holde gytebestanden (SSB) over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995. I avtalen forutsettes en fiskedødelighet på mellom 0,15 og 0,20 for relevante aldersgrupper slik disse er definert av ICES, med mindre forskerne legger frem andre tilrådninger.

Kyststatene EU, Færøyene og Norge har avtalt en kvote for sine soner på 586.500 tonn for 2002. Den Nordøstatlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) har avtalt en kvote på 66.400 tonn for det internasjonale området av NEAFC. Videre opplyser EU om sin intensjon om å fastsette en kvote på 41.100 tonn for det sørlige området (ICES VIIIc og IXa). Til sammen gir dette et totalt kvotegrunnlag på 694.000 tonn i 2002; tilsvarende nivå på totalkvoten i 2001 var 680.000 tonn.

Av de 586.500 tonn til kyststatenes soner skal Færøyene ha en kvote på 20.200 tonn. Til fordeling mellom Norge og EU gjenstår da 566.300 tonn. Som kjent er Norge og EU ikke enige om fordelingen av makrellkvoten, og dette vil bli forhandlet om også for 2002. En disponibel norsk kvote i 2002 vil ikke være kjent før etter at forhandlingene med EU, inkludert Sverige-avtalen, og Færøyene er slutført. I dette dokumentet blir derfor kvotene for 2001 anvendt som foreløpige tall. Det gjøres oppmerksom på at den norske kvoten kan ventes å bli litt høyere enn de anvendte tall, dvs. kvotene for 2001.

4. REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2002.

4.1. RINGNOTGRUPPEN.

Fiskeridirektøren foreslår at det legges til grunn følgende deltakerkriterier for å kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i 2002:

1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62°N i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøild eller makrell i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Pr. 13. november 2001 er det 96 fartøy med ringnottillatelse og 20 fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i henhold til ovennevnte punkt 2 og 3.

4.2. TRÅLGRUPPEN

Fisket i trålgruppen har utviklet seg fra et fiske med relativt få fartøy til et fiske hvor det i 2001 er påmeldt 66 fartøy fra et potensial på ca. 110 fartøy. I de siste årene har gruppekvoten for trålerne vært omtrent den samme (2,2 % av norsk totalkvote).

Sør-Norges Trålerlag har reist spørsmål om det bør innføres begrensning i adgangen til å delta i dette fisket. Som kjent pågår det et arbeid som skal se på struktureringen i industri-/nordsjøtrålfisket. I forbindelse med dette arbeidet vil også mulighetene for å skille ut trålere som vil få adgang til å delta i konsumfisket etter makrell bli vurdert.

Uavhengig av dette arbeidet, vil det som tidligere år være et minimumsvilkår for å kunne delta i trålfiske etter makrell, at fartøyet har industri-/nordsjøtråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med industri-/nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket.

4.3. KYSTFARTØYGRUPPEN.

I 2001 ble gruppekvoten på 30.000 tonn fordelt med 15.000 som delgruppekvote til notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde, og 15.000 tonn som delgruppekvote til fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre, samt notfartøy under 13 meter.

I 2001 hadde man i deltakerreguleringen tre grupper av kystfartøy som kunne delta i fisket:

- 1) Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med not.
- 2) Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre.
- 3) Fartøy under 13 meter som fisker med not eller garn og snøre.

Kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde har tidligere ikke vært deltakerregulert. Imidlertid har Fiskeridepartementet utarbeidet et høringsnotat datert 24. september 2001 vedrørende deltakelsesbegrensning for denne gruppen. I henhold til Fiskeridepartementets pressemelding av 31. januar 2001, er det forventet at det blir innført deltakerbegrensning for denne gruppen fra 2002.

For de øvrige fartøyene i kystfartøygruppen er det også for 2002 lagt opp til deltakelsesregulering. Den foreslåtte forskriften er i det vesentlige en videreføring av de regler som gjaldt for deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2001. Et forslag til en generell endring er å ikke videreføre forbudet mot at eier deltar med mer enn ett fartøy i kystfartøygruppens fiske.

5. SÆRBESTEMMELSER FOR REGULERINGSOPPLEGGET FØR 12. AUGUST 2002.

Tidligere år har rådet fra ICES vært at det ikke bør fiskes makrell i område IVa første halvår. I 1999 uttalte ICES at det som virkemiddel for å unngå feilrapportering likevel kunne åpnes for fiske i område IVa i januar.

Da det tradisjonelt bare har vært fisket små kvanta første halvår, har Fiskeridirektøren de siste år gått inn for å åpne fisket for gruppene ringnot og kystfartøy allerede fra årsskiftet. I 2001 ble fisket til og med 12. august regulert med lavere fartøykvoter enn for resten av året for å ivareta det biologiske hensynet.

Tabell 2 Deltakelse og oppfisket kvantum for fartøy som fisket til og med 12. august 2001.

Tekst \ Gruppe	Ringnot-Fartøy	Kystfartøy under 13m	Kystnot 13-21,35m	Kyst garn/snøre 13-21,35m	Sum
Antall fartøy	22	226	10	12	270
Fangst (tonn)	262	571	26	65	924

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsettstatistikk pr. 13. november 2001.

Med grunnlag i det begrensede kvantum som fisket tradisjonelt har utgjort, jf. tabell 2, vil Fiskeridirektøren gå inn for at gruppene ringnot og kystfartøy (inkl. fartøy under 13 meter) gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår av 2002. Forutsetningen bør være at fiskerimyndighetene eventuelt kan fastsette totalkvote og gruppekvote for hver gruppe for fisket i første halvår. Som i 2001 vil det bli fastsatt foreløpige maksimalkvoter som vil være en del av de kvoter pr. fartøy som vil bli fastsatt i andre halvår.

I 2001 ble datoen for overgang til fulle kvoter satt til mandag 13. august. Fiskeridirektøren legger til grunn at det også i 2002 bør velges en dato som faller på en mandag, og foreslår mandag 12. august 2002.

Inntil avtalene med EU og Færøyene er klare, vil det norske fisket måtte avgrenses til Norges økonomiske sone. I tillegg kommer at fisket sør for 62°N begrenses til ICES statistikkområde IVa.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et begrenset fiske for gruppene ringnot og kystfartøy fra 1. januar 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at han ved behov kan gi bestemmelser om totalkvote og gruppekvote for perioden frem til og med 11. august 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen maksimalt kan fiske 30 tonn makrell til konsum i Norges økonomiske sone til og med 11. august 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde maksimalt kan fiske 400 tonn makrell til og med 11. august 2002 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy maksimalt kan fiske 550 tonn makrell til og med 11. august 2002 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst til og med 11. august 2002 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2002.

6. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2002.

6.1. INNLEDNING

Landsmøtet i Norges Fiskarlag i 2001 anbefaler at totalkvoten for makrell i 2002 fordeles mellom gruppene som følger:

- Kystfartøygruppen: 18,5 % av den norske totalkvoten, men slik at gruppekvoten ikke settes lavere enn 25.000 tonn.
- Trålgruppen: 3,2 % av den norske totalkvoten.
- Ringnotgruppen: Resten av den norske totalkvoten, hvorav 8,2 % av dette kvantum går til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK).

Landsmøtet har videre bedt om at det avsettes et særskilt makrellkvantum innenfor kystgruppens kvote for de fartøy under 13 meter som eventuelt faller utenfor en fremtidig adgangsregulering i makrellfisket. Da gruppekvoteene er avhengige av størrelsen på avsetningen foreslås det at Reguleringsrådet tar stilling til dette før man behandler reguleringene for de enkelte fartøygruppene.

Videre nevnes at Fiskeridepartementet i høringsnotatet av 24. september 2001 vedrørende deltakelsesbegrensning for kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter, har foreslått et garantert kvantum på inntil 5 tonn til de fartøy som faller utenfor deltakerbegrensningene i makrellfisket. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at dette kvantum er satt noe høyt, og at 3 tonn vil ivareta formålet med ordningen. Man vil anta at 150-200 fartøy vil benytte seg av denne avsetningen. Vi legger derfor til grunn at en avsetning på 500 tonn makrell vil være tilstrekkelig.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 500 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne deles i delgruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis et garantert kvantum på inntil 3 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at et slikt fiske begrenses til garn og/eller snøre.

Siden norsk totalkvote for 2002 ennå ikke er bestemt, er norsk totalkvote for 2001 på 176.370 tonn lagt til grunn i det videre arbeidet. Tabell 3 viser effekten av de nye prosentsetningene som er foreslått av Norges Fiskarlags landsmøte.

Tabell 3 Fordeling av totalkvote i tråd med Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak 7/01

	Prosentvis fordeling	Kvote (tonn)
Avsetning		500
Kystfartøy under 21,35 meter	18,5 % av totalkvote	32.130
Trålfartøy	3,2 % av totalkvote	5.645
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	Resten av totalkvoten	126.770
SUK (ringnotfartøy uten konsesjon)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	11.325
Totalt		176.370

6.2. KYSTFARTØYGRUPPEN

6.2.1. Gruppekvoten.

Tabell 4 Avsetning/kvote og oppfisket kvantum (inkl. skolekvoter) for kystfartøygruppen, 1995-2001.

År	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Avsetning/Kvote *	20.000	20.000	20.000	30.000	30.000	30.000	30.000
Fangst (tonn)	18.607	21.947	20.932	30.289	30.918	30.483	31.962

*Avsetning frem til og med 1995.

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsetdelstatistikk pr. 13. november 2001.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 anbefaler at kystgruppen (dvs. fartøy under 21,35 meter største lengde) skal ha 18,5 % av den norske totalkvoten, men at gruppekvoten likevel ikke skal settes lavere enn 25.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 18,5 % av den norske totalkvoten, dvs. 32.130 tonn, etter avsetning på 500 tonn til fartøy uten deltakeradgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62°N.

6.2.2. Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre.

I 2001 ble gruppekvoten på 30.000 tonn fordelt med 15.000 tonn som en delgruppekvote til fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde som fisker med not og 15.000 tonn på fartøy under 13 meter som fisker med not, samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har i sitt landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at kystgruppens gruppekvote skal fordeles med 65 % til fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med notredskap og 35 % av gruppekvoten til fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre.

Fiskeridirektøren foreslår at kystgruppens gruppekvote på 32.130 tonn deles slik at fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med notredskaper får en delgruppekvote på 65 %.

dvs. 20.880 tonn. Fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre får en delgruppekvote på 35 %, dvs. 11.250 tonn.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har videre i sitt landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at kystgruppen deles ytterligere inn i følgende åtte kvotegrupper med følgende kvoteforhold.

Tabell 5 Kvotefordeling (%) mellom de ulike lengdegruppene som fisker makrell.

	Fartøy som fisker med notredskaper	Fartøy som fisker med garn og snøre
Fartøy under 10,00 m.	7,4 %	15,3 %
Fartøy mellom 10,00-14,99 m.	17,8 %	63,5 %
Fartøy mellom 15,00 og 20,99 m.	32,2 %	20,2 %
Fartøy mellom 21,00 og 21,35 m.	42,6 %	1,1 %

En slik prosentvis fordeling vil gi følgende lengdegruppekvoter:

Tabell 6 Fordeling av kvoter for kystfartøy som fisker med not.

Fartøy som fisker med not	Prosent	Tonn
Fartøy under 10,00	7,4 %	1.545
Fartøy mellom 10,00 og 14,99	17,8 %	3.720
Fartøy mellom 15,00 og 20,99	32,2 %	6.720
Fartøy mellom 21,00 og 21,35	42,6 %	8.895

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak 07/01 vedrørende kvotefordeling mellom de ulike lengdegruppene til kystfartøy som fisker med not som vist i tabell 6 ovenfor.

Tabell 7 Fordeling av kvoter for kystfartøy som fisker med garn og snøre.

Fartøy som fisker med Garn og snøre	Prosent	Tonn
Fartøy under 10,00	15,3 %	1.720
Fartøy mellom 10,00 og 14,99	63,5 %	7.140
Fartøy mellom 15,00 og 20,99	20,2 %	2.270
Fartøy mellom 21,00 og 21,35	1,1 %	120

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak 07/01 vedrørende kvotefordeling mellom de ulike lengdegruppene til kystfartøy som fisker med garn og snøre som vist i tabell 7 ovenfor.

6.2.3. Maksimalkvoter for fartøy i kystfartøygruppen.

6.2.3.1. Fartøy under 21,35 meter som fisker med not.

I 2001 var notfartøy mellom 13 og 21,35 meter regulert med maksimalkvoter fastsatt til 290 tonn (kvotefaktor 1,0) for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 175 tonn (kvotefaktor 0,6) for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 125 tonn (kvotefaktor 0,43) for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Med en gruppekvote på 15.000 tonn representerte dette en overregulering på 29%. I 2000 var det en overregulering på 55%, det samme som i 1999.

Fartøy under 13 meter hadde en maksimalkvote på 85 tonn i 2001.

I kapittel 6.2.2. er det anbefalt en delgruppekvote for kystnotgruppen på 20.880 tonn. Det er også for denne gruppen kommet forslag til regulering fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag. Selv om forslagene ble vedtatt i Landsmøtet, har det kommet signaler fra Norges Fiskarlag om at det kan være aktuelt å justere prosentene pga. uklarheter vedrørende grunnlagsmaterialet som ble brukt ved fastsettelse av fordelingen mellom lengdegruppene for denne gruppen. Fiskeridirektøren har p.t. ikke mottatt nye signaler fra Norges Fiskarlag, og finner således å forholde seg til eksisterende vedtak 07/01 fra Landsmøtet.

Tabellen nedenfor viser fangststatistikk for denne gruppen for årene 1999-2001.

Tabell 8 Fangststatistikk for fartøy under 21,35 meter som fisker med not inndelt i lengdegrupper for årene 1999-2001.

Lengdegrupper	1999		2000		2001	
	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)
0,00 – 9,99 m	117	2.266	117	1.480	155	2.214
10,00 – 14,99 m	107	3.544	106	3.121	125	4.986
15,00 – 20,99 m	41	6.406	31	5.957	36	5.490
21,99 – 21,35 m	30	8.240	33	9.527	40	10.091
Totalt	295	20.456	287	20.085	356	22.781

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttstatistikk pr. 08.11.01

Tabellen viser at antall fartøy i alle lengdegrupper har økt i 2001. Økningen har vært spesielt stor for fartøy under 10 meter, samt fartøy under 15 meter. Som nevnt foreligger det et høringsforslag fra Fiskeridepartementet av 24. september 2001 om deltakerregulering for fartøy under 13 meter største lengde som fisker makrell. Det er foreslått som et vilkår for deltakelse at eier av fartøy må ha deltatt i fisket etter makrell i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000, og ha fisket og levert minst 5 tonn i ett av disse årene. Vi må anta at totalt 476 fartøy under 13 meter største lengde oppfyller dette vilkår for deltakelse. Til tross for at Fiskeridepartementet i januar 2001 kunngjorde at det ble arbeidet med en deltakerbegrensning for denne fartøygruppen, og at deltakelse i 2001 ikke skulle være meritterende, har det vært en økt tilstrømming av fartøy som har fisket i 2001 som ikke har deltatt tidligere.

Tabell 9 Statistikk pr. 8. november 2001 for fartøy under 21,35 meter som fisker med not og forslag til maksimalkvoter i hver lengdegruppe i 2002.

Lengdegrupper	Fangst (tonn) 2001	Antall fartøy 2001	Snitt fangst (tonn)	Lengde-gruppe kvote 2002	Flat maksimal-kvote (tonn)	Maksimal-kvote (tonn)	Over-regulering (%) 2001	Over-regulering (%) 2002
0 - 9,99 m	2.214	155	14,28	1.545	9,97	30		201,0
10,00 – 14,99 m	4.986	125	39,89	3.720	29,76	40		34,4
15,00 – 20,99 m	5.490	36	152,5	6.720	186,67	200		7,1
21,00 – 21,35 m	10.091	40	252,28	8.895	222,38	230		3,4
Total	22.781	356	63,99	20.880			100	24,8

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsetdelstatistikk pr. 08.11.01

- Lengdegruppe mellom 0,00 og 9,99 m:

6 av 155 fartøy i denne gruppen fisket maksimalkvoten sin på 85 tonn. Flat maksimalkvote basert på deltakelse i 2001 vil være 10 tonn. Fiskeridirektøren vil foreslå å sette en maksimalkvote på 30 tonn, selv om dette medfører en overregulering på 201 %.

- Lengdegruppe mellom 10,00 og 14,99 m:

I denne gruppen hadde fartøyene mellom 10,00 meter og 12,99 meter en maksimalkvote på 85 tonn. 16 av 112 fartøy i denne lengdegruppen greide å fiske maksimalkvoten sin. Fartøy mellom 13,00 og 14,99 meter hadde en maksimalkvote på 125 tonn. 5 av 16 fartøy fisket kvoten sin i 2001. Flat maksimalkvote basert på deltakelse i 2001 vil være 30 tonn. Fiskeridirektøren vil anbefale en maksimalkvote på 40 tonn, litt høyere enn for fartøy under 10,00 meter største lengde. Dette innebærer en overregulering på 34,4 %.

- Lengdegruppe mellom 15,00 og 20,99 m:

Fartøy mellom 15,00 og 17,99 meter hadde en maksimalkvote på 175 tonn. 3 av 10 fartøy fisket denne i 2001. Fartøy mellom 18,00 og 20,99 meter hadde en maksimalkvote på 290 tonn, 8 av 26 fartøy fisket denne i 2001. Flat maksimalkvote basert på deltakelse i 2001 vil være 187 tonn. Fiskeridirektøren vil foreslå å sette en maksimalkvote på 200 tonn, som innebærer en overregulering på 7,1 %.

- Lengdegruppe mellom 21,00 og 21,35 m:

Fartøy mellom 21,00 og 21,35 meter hadde en maksimalkvote på 290 tonn der 20 av 40 fartøy fisket denne i 2001. Flat maksimalkvote basert på deltakelse i 2001 vil være 222 tonn. Fiskeridirektøren vil foreslå å sette maksimalkvoten på 230 tonn, som innebærer en overregulering på 3,4 %. Det foreslåtte nivå på 230 tonn er 60 tonn mindre enn det denne flåtegruppen ble tildelt i 2001.

For å fastsette maksimalkvoter for denne gruppen, er det brukt faktisk deltakelse i 2001. Kystgruppens makrellfiske har de siste årene vært et kappfiske som har vært over på svært kort tid. Dette har vært svært uheldig. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå en lavere samlet overreguleringsgrad for å trekke fiske ut i tid og bidra til et mer økonomisk og forsvarlig fiske. I 2001 var det en overregulering på 29 % for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Dette var basert på en deltakelse på 80 fartøy. I 2001 deltok til sammenligning

92 fartøy i den samme gruppen. Maksimalkvotene som er foreslått overfor innebærer en samlet overregulering på 24,8 % for notfartøy under 21,35 meter største lengde, mot en teoretisk samlet overregulering på 100 % i 2001.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10,00 meter tildeles en maksimalkvote på 30 tonn, dvs. en overregulering på 201 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 10,00 meter og 14,99 meter tildeles en maksimalkvote på 40 tonn, dvs. en overregulering på 34,4 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 15,00 meter og 20,99 meter tildeles en maksimalkvote på 200 tonn, dvs. en overregulering på 7,1 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 21,00 meter og 21,35 meter tildeles en maksimalkvote på 230 tonn, dvs. en overregulering på 3,4 %.

6.2.3.2. Fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Interessen for makrellfisket er stor, og både fangsteffektivitet og innsats i fisket har økt, særlig sammenlignet med årene før 1996. Ved fastsettelse av maksimalkvote for fartøy i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren ta utgangspunkt i at størrelsen på maksimalkvotene må fastsettes slik at dette medvirker til en mest mulig hensiktsmessig avvikling av fisket.

I 2001 var gruppekvoten på 15.000 tonn, men notfartøy under 13 meter største lengde var inkludert i gruppen. Maksimalkvoten ble 13. juli økt fra 60 til 85 tonn, uten differensiering på fartøylengde. Fisket ble som nevnt stoppet 26. august 2001.

Tabell 10 Fangststatistikk pr. 31. oktober 2001 for fartøy under 21,35 meter som fisker med krok- og garnredskaper inndelt i lengdegrupper for årene 1999-2001.

Lengdegrupper	1999		2000		2001	
	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)
0,00 – 9,99 m	202	1.190	230	1.250	223	1.432
10,00 – 14,99 m	186	7.059	198	7.452	210	6.155
15,00 – 20,99 m	36	2.056	38	1.932	39	1.449
21,00 – 21,35 m	2	150	2	111	2	93
Totalt	426	10.455	468	10.745	474	9.129

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsettelsesstatistikk pr. 31.10.01

Tabellen viser at antall fartøy i lengdegruppen 10,00-14,99 meter har økt noe i 2001. Deltakelse med fartøy under 10 meter ble redusert i 2001 i forhold til 2000. De andre lengdegruppene har ligget på samme nivå de siste tre årene.

Tabell 11 Statistikk pr. 31. oktober 2001 for fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre og forslag til maksimalkvoter i hver lengdegruppe i 2002.

Lengdegrupper	Fangst (tonn) 2001	Antall fartøy 2001	Snitt fangst (tonn)	Lengdegruppekvote 2002	Flat maksimalkvote (tonn)	Maksimalkvote (tonn)	Overregulering (%) 2001	Overregulering (%) 2002
0 - 9,99 m	1.432	223	6,42	1.720	7,71	30		289,0
10,00 – 14,99 m	6.155	210	29,31	7.140	34,00	40		17,6
15,00 – 20,99 m	1.449	39	37,15	2.270	58,21	60		3,1
21,00 – 21,35 m	93	2	46,5	120	60,00	60		0
Total	9.129	474	19,25	11.250			341	54,9

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelstatistikk pr. 31.10.01

Tabellen viser at en maksimalkvote på 85 tonn gav en gjennomsnittlig fangst på 19,25 tonn for deltakende fartøy i 2001. Fisket i 2001 var imidlertid preget av god tilgjengelighet som igjen førte til at gruppekvoten ble oppfisket, og fisket stoppet tidlig.

For å fastsette maksimalkvoter for denne gruppen, er det brukt faktisk deltakelse i 2001. I gruppen under 10,00 meter var det kun 125 fartøy som fisket mer enn ett tonn i 2001. Disse fartøyene fisket totalt 1.398 tonn makrell i 2001, hvorav 2 fartøy fisket 43 tonn, 11 fartøy fisket mellom 30 og 40 tonn og 13 fartøy fisket mellom 20 og 30 tonn. De øvrige fartøyene fisket under 20 tonn makrell i 2001. På denne bakgrunn finner Fiskeridirektøren det tilrådelig å overregulere gruppen av fartøy under 10,00 meter med 289 %.

Maksimalkvotene som er foreslått overfor innebærer en total overregulering på 54,9 %, mot en teoretisk samlet overregulering på 341 % i 2001. Det mye mer detaljerte forslaget for 2002, sammenlignet med reguleringen for 2001, gjør det mulig å finne en mer hensiktsmessig overreguleringsgrad innen hver lengdegruppe. Dette medfører lavere total overregulering, noe som må kunne bidra til mer hensiktsmessig avvikling av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10,00 meter tildeles en maksimalkvote på 30 tonn dvs. en overregulering på 289 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 10,00 og 14,99 meter tildeles en maksimalkvote på 40 tonn, dvs. en overregulering på 17,6 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 15,00 og 20,99 meter tildeles en maksimalkvote på 60 tonn, dvs. en overregulering på 3,1 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 21,00 og 21,35 meter tildeles en maksimalkvote på 60 tonn, dvs. en overregulering på 0 %.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag anbefaler at dersom enkelte fartøygrupper i enkelte år ikke er i stand til å fiske opp sine tildelte gruppekvoter må det foretas refordelinger, både innenfor og på tvers av grupper, slik at man sikrer at de årlige norske kvotene oppfiskes.

En foreslår således at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten innen de ulike lengdegruppene dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

En vil foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at de ulike lengdegrupper innen denne fartøygruppen overfisker sin lengdegruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket delgruppekvoten på 11.250 tonn.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin delgruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 32.130 tonn.

6.2.3.4. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Landsmøtet sitt vedtak om prosentvis fordeling av kystfartøygruppens kvote i delkvoter synes å være basert på en fastsatt gruppevis fordeling av fartøyene. Det blir da et spørsmål hvordan eventuelle endringer i denne gruppevis fordelingen gjennom erstatningsfartøy eller forlengelser skal innvirke på delgruppekvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en "hjemmelslengde" - modell for fartøy under 13 meter tilsvarende den som i dag eksisterer i fisket etter makrell for fartøy over 13 meter, hvor det ved utskiftning eller forlengelse skal beregnes kvote etter utskiftningsfartøyet lengde før en fastsatt dato (skjæringsdato). En slik ordning vil kunne begrense motivasjonen for en kapasitetsutvidelse i fisket, gi god forutberegnlighet og samtidig være fleksibelt nok i forhold til fiskerens behov for å fornye sitt driftsmiddel. Økte kapital-/driftskostnader kan således ikke påregnes dekket med økte kvoter i en slik modell.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av regelen om at fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde som blir forlenget eller utskiftet etter 9. juli 1998 plasseres i den nye lengdegruppen, men med det gamle hjemmelsgrunnlaget.

Fiskeridirektøren viser til overnevnte og finner at det vil være mest hensiktsmessig å innføre en "hjemmelslengde" - ordning også i fisket etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også innføres en "hjemmelslengde" - ordning for gruppen under 13 meter største lengde, og at skjæringsdatoen settes til 31. desember 2001. Fartøyet kvote skal således beregnes etter godkjente målebrev datert senest 31. desember 2001.

6.2.4. Særskilt kvotebegrensning.

Fiskeridirektøren foreslår at intet fartøy kan fiske og/eller levere mer enn en kvote. Fiskeridirektøren foreslår også at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

6.2.5. Særskilt deltakelsesbegrensning.

Det har i 2001 ikke vært tillatt for eiere med deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy over 13 meter, å delta i fisket med mer enn ett fartøy. Etter endringen i Saltvannsfiskeovens § 5a, er det gitt hjemmel til å iverksette ordninger som gir eiere adgang til å slå seg sammen ved ulike kvoteordninger. Et forbud mot at eiere av flere fartøy kan delta

med disse i samme gruppe, vil motvirke interessene for sammenslåing. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå en videreføring av denne bestemmelsen for kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 21,35 meter største lengde i 2002.

Mens det nå er åpent for å delta med flere fartøy innen samme fartøygruppe, gjør ikke de samme hensyn seg gjeldende ved deltakelse på tvers av fartøygruppene. Fiskeridirektoratet har imidlertid mottatt flere negative henvendelser fra næringen om at ringnot- og trålredere deltar i fisket etter makrell med fartøy under 13 meter. Tillater man dette, vil man forrykke den balansen som i dag eksisterer mellom hav- og kystflåten. Derimot ser Fiskeridirektoratet det ikke betenkelig å fjerne regelen om at kystfartøy under 21,35 meter ikke kan delta med fartøy under 13 meter største lengde. Dette vil tvert imot være i tråd med de retningslinjer som Saltvannsfiskeovens § 5a nå åpner for.

Fiskeridirektøren foreslår således at eiere som deltar i ringnotgruppen (herunder SUK) eller trålgruppen ikke kan delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell med fartøy under 13 meter største lengde.

Med eier menes eier eller eiersammensetning med eierandeler på mer enn 50 %.

6.3. TRÅLGRUPPEN

I 2001 hadde trålerne en gruppekvote på 3.860 tonn eller 2,2% av totalkvoten. Trålerne har hatt samme andel av gruppekvoten de siste fire årene.

Fiskeridirektøren foreslår 4. november 2002 som åpningsdato for trålgruppen, og at åpningsdatoen må ses i sammenheng med åpningen av et eventuelt direkte fiske etter nordsjøsild.

Norges Fiskarlag landsstyrevedtak 7/01 anbefaler at trålgruppen skal ha 3,2% av den norske totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 3,2% av totalkvoten, dvs. 5.645 tonn.

I 2001 ble trålerne i tråd med tidligere år regulert ved maksimalkvoter. Sør-Norges Trålerlag ønsker differensierte kvoter og foreslår at denne gruppen blir regulert på samme måte som i fisket etter norsk vårgytende sild og lodde i Barentshavet.

Det vil da bli etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Fartøykvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere gis fartøyskvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Fiskeridirektøren foreslår at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes fartøysvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor for 2002.

Fiskeridirektøren foreslår 4. november som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 2002.

Påmeldingsfristen foreslås satt til 11. oktober 2002. Påmelding skal sendes skriftlig til Fiskeridirektoratet og inneholde melding om eventuelle partrållag.

6.3.1. Partråling.

For å unngå at partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket ble det i 1999 vedtatt regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Det legges til grunn at tråling med tråldører ikke anses som partråling i henhold til reguleringsforskriftens bestemmelser og at fartøyene for å partråle skal dra hver for seg en wire/trålvarp.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene for 1999 om partråling og kontroll med partråling videreføres også i 2002, men at det presiseres at tråling med tråldører ikke anses som partråling i henhold til reguleringsforskriftens bestemmelser, og at fartøyene for å partråle skal dra hver for seg en wire/trålvarp.

Partrållag skal meldes samtidig med påmelding. Fiskeridirektøren foreslår at det for 2002 også fastsettes at fartøy som er påmeldt som partrållag ved melding før partrålingen har startet, kan oppløse partrållaget.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Fiskeridirektøren vil foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 2001, og foreslår at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Melding om at fangsten er fisket av et partrållag skal gis ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering, og skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.

Et fartøy kan bare dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

Fartøy påmeldt som partrållag kan ved melding til Fiskeridirektoratet oppløse partrållaget. Slik oppløsning kan ikke finne sted etter at partrållaget har startet fisket.

?

6.4. RINGNOTGRUPPEN

Norges Fiskarlag landsmøtevedtak 7/01 anbefaler at ringnotgruppen skal ha resterende kvantum etter at kyst- og trålgruppens kvantum er trukket fra.

Med utgangspunkt i kvoteforslagene som nevnt ovenfor vil ringnotgruppen samlet ha en gruppekvote på 138.095 til disposisjon i 2002.

Norges Fiskarlag landsstyrevedtak 7/01 anbefaler at SUK-gruppen skal 8,2% av ringnotgruppens kvote.

6.4.1. Ringnotfartøy (fartøy med konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at de konsesjonspliktige ringnotfartøyene tildeles en gruppekvote på 126.770 tonn.

Fartøyskvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

6.4.2. SUK-fartøy (notfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at SUK-fartøyene tildeles en gruppekvote på 11.325 tonn.

Fartøyskvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

7. REGULERINGSMODELL.

Norske fartøy kunne totalt fiske 176.370 tonn makrell i 2001. I henhold til gjeldende kvoteavtale for 2001 med EU og Færøyene vedrørende norsk makrellfiske, måtte minimum 16.440 tonn fiskes nord for 62°N. Inntil 159.930 tonn kunne fiskes i Nordsjøen sør for 62°N.

En har tidligere år funnet det nødvendig å pålegge ringnotflåten en plikt til å fiske en bestemt del av kvoten nord for 62°N. Dette for å sikre at en tilstrekkelig del av totalkvoten er blitt fisket i dette området.

Det bundne kvantum nord for 62°N i 2000 og 2001 var imidlertid så begrenset sammenlignet med tidligere år, at man la til grunn at et slikt kvantum uansett ville bli fisket i dette området. På denne bakgrunn anså en det ikke som nødvendig å pålegge å pålegge ringnotgruppen å fiske et minimumskvantum nord for 62°N i 2000 og 2001.

Forpliktelsen til å fiske et bestemt kvantum i området nord for 62°N ventes å bli som tidligere år. Størrelsen på det bundne kvantum har imidlertid variert med størrelsen på kvoter og fleksibilitetsordninger nedfelt i avtalene.

Fiskeridirektøren foreslår at av totalkvoten kan 13.600 tonn fiskes i Norges økonomiske sone nord for 62°N og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum kan inntil 4.000 tonn fiskes i Færøysonen.

Fiskeridirektøren foreslår at av totalkvoten kan 158.460 tonn fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan inntil 13.460 tonn fiskes i EU-sonen vest av 4°V i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30'N, og i ICES statistikkområder VIIId, VIIe, VIIf og VIIh.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøyskvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 9. desember 2002.

8. ÅPNINGSTIDSPUNKT.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i 2002 åpnes 4. november for trålgruppen. For de øvrige gruppene åpnes fisket 1. januar 2002.

Peter Gullestad kunne opplyse at heller ikke under denne saken var norsk TAC klar.

Olav Rune Godø fra Havforskningsinstituttet kunne opplyse at TAC siste år lå noe høyt. Han viste til at resultatene fra egg-surveyet ble klart neste år, og at det forhåpentligvis kunne avklare en del usikkerhet rundt bestanden. Årets assesment er i så måte det mest usikre innenfor en 3-årig forskningssyklus på bestanden.

Peter Gullestad konstaterte at det ellers ikke var spørsmål i tilknytning til biologien. Videre at det var enighet om å foreslå at følgende fartøy kan delta i ringnotgruppens fiske fisket etter makrell i 2002:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62°N i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Når det gjelder trålgruppen var det enighet om å foreslå at bare fartøy med industri-/nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket.

Aleksander Vedø viste til den pågående strukturdebatten i trålgruppen, og mente at dersom det ikke var mulig å utelukke 2002 som kvalifiseringsår i en eventuell lukking av gruppen, var det opplagt at mange ville posisjonere seg.

Johan Williams viste til at Fiskeridepartementet hadde fått utarbeidet et høringsnotat som skulle ut på høring kort etter Reguleringsrådsmøte. Det notatet ville berøre en rekke elementer. Lukking av gruppen høsten 2002 ville være en mulig opsjon.

Peter Gullestad påpekte at vår-fiske normalt ikke har vært et stort fiske, men at dette kunne endre seg. Særlig i kystfartøygruppen mente han det var behov for et særlig opplegg for våren. Dette var det enighet om i Reguleringsrådet.

Det var således enighet om at det bare åpnes for et begrenset fiske for gruppene ringnot og kystfartøy fra 1. januar 2002. Videre var det enighet om å foreslår at Fiskeridirektøren ved behov kan gi bestemmelser om totalkvote og gruppekvote for perioden frem til og med 11. august 2002.

Han viste videre til sitt forslag om at fartøy i kystfartøygruppen maksimalt kan fiske 30 tonn makrell til konsum i Norges økonomiske sone til og med 11. august 2002, og viste til at dette forslaget var i samsvar med forslaget til minste maksimalkvote for 2002.

Jacob Jacobsen viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått 40 tonn.

Peter Gullestad poengterte at med et slikt kvantum var minste maksimalkvote låst til minimum 40 tonn, noe som ville være en unødvendig hindring i handlefriheten. En burde heller gå for 30 tonn, for så å øke dersom det var rom for det.

Jacob Jacobsen måtte erkjenne at dette var et god poeng.

Peter Gullestad kunne konstatere at det var enighet om en maksimalkvote på 30 tonn første halvår for fartøy i kystfartøygruppen.

Det var ellers enighet om å foreslå at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde maksimalt kan fiske 400 tonn makrell til og med 11. august 2002 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone. Videre at konsesjonspliktige ringnotfartøy maksimalt kan fiske 550 tonn makrell til og med 11. august 2002 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone, og at det enkelte fartøys fangst til og med 11. august 2002 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2002.

Peter Gullestad viste ellers til at Norges Fiskarlag sitt Landsstyre hadde foreslått å utsette spørsmålene knyttet til regulering av kystfartøygruppen til senere (vårens Reguleringsrådsmøte).

Jacob Jacobsen begrunnet dette med at Norges Fiskarlag ønsket bedre tid til å diskutere virkningene av å bruke "Finnmark-modellen" i fisket etter makrell. Han la til at en slik

modell kunne få store konsekvenser for enkelte fartøy, og at tabellene derfor måtte vurderes nøye.

Peter Gullestad viste til at han i Reguleringsrådets dokumentet hadde prøvd å illustrere virkningene av Landsmøte vedtaket, men var enig i at disse spørsmålene kunne utsettes.

Det var således enighet i å utsette spørsmålene illustrert i dokumentet under punkt 6.2 til og med 6.2.3.3 til vårens Reguleringsrådsmøte.

Når det gjelder forslagene under 6.1 viste Peter Gullestad til at spørsmålet om det særskilte kvantumet til eventuelle Gruppe II- båter også kunne utsettes til våren, men at hele kystfartøygruppen forutsettes å måtte betale for dette i første omgang. Det må imidlertid kunne åpnes for en omkamp om dette til våren.

Peter Gullestad spurte så om det var enighet om å foreslå en foreløpig maksimumkvote til Gruppe II båtene på 3 tonn.

Johan Williams mente at en måtte sette kvantumet kant i kant med grensen for å kunne delta i fisket – foreslått 5 tonn.

Peter Gullestad var ikke enig i dette, og viste til at alle de andre får en maksimumkvote lavere enn det de faktisk kan fiske. Han mente at det ikke måtte være slik at ikke også Gruppe II båtene skulle måtte tåle en reduksjon.

Jacob Jacobsen viste til at det ennå ikke var klart hvilke kriterier som ble lagt til grunn for deltakelse. Norges Fiskarlag støttet derfor 3 tonn, og viste til at dette måtte sees i sammenheng med hvilken kvoteavsetning som ble gitt til gruppen.

Jan Birger Jørgensen viste til at Norges Fiskarlag hadde lagt til grunn at dette måtte være en maksimumkvote, og ikke et garantert kvantum. Han mente videre at garantier kunne skape problemer.

Peter Gullestad hadde en visjon om at Gruppe II skulle kunne få et kvantum, for så å kunne holde på med sitt fiske i ro, uten konkurranse og stopp i fiske etc. Det måtte derfor være bedre å sette garantier lavt, enn å sette høye maksimumkvoter som det skulle konkurreres om. Han konstaterte at det var enighet om tre tonn, under forutsetning av at en tok vekk garantien. Det var ellers enighet om at et slik fiske begrenses til garn og/ellers snøre.

Jacob Jacobsen etterlyste bruk av landnot i dette fisket.

Peter Gullestad var betenkt å tillate bruk av snurpenot, slik at det eventuelt måtte begrenses til landnot. Han konstaterte at det var enighet om dette i Reguleringsrådet.

Han viste så til tabell 3 (side 9) i saksdokumentet, og konstaterte at det var enighet om fordelingen av totalkvoten.

Peter Gullestad viste til sitt forslag under kapittel 6.2.3.4, og konstaterte at det var enighet om å foreslå en videreføring av regelen om at fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde som blir forlenget eller utskiftet etter 9. juli 1998 plasseres i den nye lengdegruppen, men med det gamle hjemmelsgrunnlaget.

Det var videre enighet om å foreslå at det også innføres en "hjemmelslengde" – ordning for gruppen under 13 meter største lengde, og at skjæringsdatoen settes til 31. desember 2001. Fartøyets kvote skal således beregnes etter godkjente målebrev datert senest 31. desember 2001.

Johan Williams uttrykte skepsis med hensyn til å tillatte et fiske første halvår i 2002, og viste til at dette hadde vært forbudt i tidligere år.

Jacob Jacobsen så ikke for seg et kappfiske i denne perioden, og viste til at det var små fangster som ble tatt. Han mente videre at forbudet som var tidligere var i påvente av at fiske skulle lukkes. Han mente videre at det ville være vanskelig å ta 30 tonn i april/mai. Et forbud ville ellers ramme fiskerne på sørlandskysten.

Peter Gullestad sa at han ikke oppfattet dette som et reelt problem, og viste til at dette eventuelt ville bli regulert som et begrenset fiske. Han ville foreslå at det ble åpnet for et begrenset fiske første halvår.

Det var enighet om å foreslår at intet fartøy kan fiske og/eller levere mer enn en kvote. Det var videre enighet om å foreslår at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at eiere som deltar i ringnotgruppen (herunder SUK) eller trålgruppen ikke kan delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell med fartøy under 13 meter største lengde.

Johan Williams mente at det ville være vanskelig å holde på en slik særregel når deltakelsen nå ble lukket. Han viste til at en nå hadde fjernet alle slike bestemmelser med unntak av torsk gruppe I og II.

Arne Fjellstad viste til at denne bestemmelsen første gang ble fastsatt i dette fisket i forbindelse med lukking av makrellgruppen over 13 meter i 1997. Norges Fiskarlag var redd for at ringnotkapitalen skulle kjøpe opp fartøyene i kystfartøygruppen, og en innførte da en ordning som skulle motvirke slikt oppkjøp. Når dette forslaget er foreslått videreført i 2002, er det ut fra det samme hensyn, og dette vil kunne bli forsterket ved at det planlegges en lukking av hele gruppen, også fartøy under 13 meter.

Johan Williams viste til at vi nå har tillatt storkapitalen å eie større andeler i torskefiske.

Peter Gullestad viste til at det ennå var slike begrensninger i gruppe sei-not. Dersom en deltar i fisket med fartøy over 13 meter, er det ikke tillatt å delta i gruppen under 13 meter. Spørsmålet kan være om en ønsker å holde liv i kystfartøygruppen.

Jacob Jacobsen ba om en pause i møte for å konsultere sine kolleger i Norges Fiskarlag .

Peter Gullestad kunne etter pausen konkludere med at det verken hos Fiskeridepartementet eller Norges Fiskarlag var vilje til å gå inn i problemstillingen. Fiskeridirektøren valgte derfor å trekke forslaget.

Peter Gullestad viste til forslagene til regulering av trålgruppen og ringnotgruppen, og det var full enighet om Fiskeridirektøren forslag.

Det ble presisert at del-gruppekvotene nå var separate i ringnotgruppen, og at en derfor kunne risikere at fartøy i SUK gruppen kunne få høyere fartøykvote enn de minste fartøyene i ringnotgruppen. Dersom SUK gruppen ikke tar sin del-gruppekvote var det enighet om at en eventuell rest skal overføres til ringnotgruppen.

Det var ellers enighet om at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember 2002 og ikke 9. desember som opprinnelig foreslått.

3.12.3 Mackerel

3.12.3.a Mackerel (combined Southern, Western and North Sea spawning components)

State of stock/exploitation: The combined stock is harvested outside safe biological limits. The spawning stock biomass in 2001 is estimated to be well above B_{pa} , and the fishing mortality in 2000 is just above F_{pa} . The North Sea component remains severely depleted.

Management objectives: The agreed record of negotiations between Norway, Faeroe Islands and EU in 1999, states:

"For 2000 and subsequent years, the parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC consistent with a fishing mortality in the range of 0.15 - 0.20 for appropriate age groups as defined by ICES, unless future scientific advice requires modification of the fishing mortality rate."

"Should the SSB fall below a reference point of 2 300 000 tonnes (B_{pa}), the fishing mortality rate, referred to under paragraph 1, shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of the SSB to a level in excess of 2 300 000 tonnes."

"The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES."

Agreements for international waters have to be included here as well, but were not available at the meeting.

The rationale for ICES proposing $F_{pa} = 0.17$ is to have a high probability of avoiding exploiting the stock above F_{lim} . In addition, projections indicate that $F = 0.17$ will optimise long-term yield and at the same time result in a low risk for the stock to decrease below B_{pa} . If F on average is kept below 0.17, ICES regards the management plan to meet precautionary criteria.

Precautionary Approach reference points: (established in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
There is no biological basis for defining B_{lim}	B_{pa} be set at 2.3 million t
F_{lim} is 0.26, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	F_{pa} be set at 0.17. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty in the assessments.

Technical basis:

	$B_{pa} = B_{loss}$ in Western stock raised by 15%: = 2.3 million t.
$F_{lim} = F_{loss} = 0.26$	$F_{pa} = F_{lim} \times 0.65$. $F_{0.1} = 0.17$

Advice on management: ICES advises a fishing mortality in 2002 of no more than F_{pa} (0.17), corresponding to landings in 2002 of less than 694 000 t. ICES advises that the proposed TAC of 694 000 t covers all

areas where North-East Atlantic mackerel are fished. Preliminary information from an egg survey in 2001 suggests that this projection is too optimistic.

The North Sea spawning component still needs the maximum possible protection.

- There should be no fishing for mackerel in Divisions IIIa and IVb,c at any time of the year.
- There should be no fishing for mackerel in Division IVa during the period 1 February-31 July.
- The 30 cm minimum landing size at present in force in Sub-area IV should be maintained.

Rebuilding plan:

Comparison with previous assessment and advice: The assessment method was unchanged from last year, and the results are well in accordance with last year's assessment.

Relevant factors to be considered in management: Egg surveys were carried out in the western and southern spawning areas during February-July 2001. Preliminary egg production estimates show a decline in both the Western and the Southern area. The results of the fecundity studies are not yet available and until these results are included in the assessment, it is difficult to be confident about the accuracy of the assessment. Tag recapture data indicate an increasing trend in total mortality since 1995-1996. These two factors indicate that the projection could be too optimistic.

Little is known about discards in the mackerel fishery, however sampling for discards has improved. ICES recommends that observers should be placed on vessels in order to estimate discards in those fisheries where discarding of mackerel is perceived to be a problem.

The closure of the mackerel fishery in Divisions IVb,c and IIIa throughout the whole year is designed to protect the North Sea component in this area and also the juvenile Western mackerel which are numerous, particularly in Division IVb,c during the second half of the year. This closure has unfortunately resulted in increased discards of mackerel in the non-directed fisheries (especially horse mackerel fisheries) in these areas as vessels at present are permitted to take only 10% of their catch as mackerel by-catch. No data on the actual size of mackerel by-catch are available, but the reported landings of mackerel in Divisions IIIa and IVb,c for 1997 might seriously under-estimate catches due to discarded by-catch.

Closure of Division IVa for fishing during the first half of the year was recommended for several years. This was based on the perception that the western mackerel entered the North Sea in July/August, and stayed there until December before migrating back to their spawning areas. Updated observations taken in the late 1990s suggested that this return migration actually started in mid to late February. This was believed to result in large-scale misreporting from the Northern part of the North Sea (Division IVa) to Division VIa. It was recommended that the closure date for IVa be extended to the 1st February. This was adopted for the 1999/2000 fishing season. There is some indication that this has

achieved its objective. However, it should be noted that in the first quarter of 2000, the timing of migration from the North Sea was much earlier than in previous years, probably starting in December 1999. Detailed information from the fishery are still not ready for November 2000-March 2001, but a first impression is that the mackerel might have left the North Sea a little later than last year. This indicates that the migration pattern of mackerel is not fixed and can show rapid and substantial changes.

Catch forecast for 2002: Basis: $F(2001) = F(98-00, \text{unscaled}) = F_{pa} = 0.1835$, $SSB(2001) = 4043$.

F (2002)	Basis	SSB (2002)	Landings (2002)	Landings (2002) N	Landings (2002) S	Landings (2002) Total	SSB (2003)
0.15	Lowest level agreements	4111	617	580	37	625	4145
0.17	F_{pa}	4083	694	652	42	703	4057
0.1835	$F_{sa} = F_{pa}$	4064	745	700	45	754	3999
0.20	highest level agreements	4042	806	757	49	816	3930

Weights in '000 t.

N: Northern area comprising the Western areas, North Sea, Skagerrak and Norwegian Sea (I, IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa,b,d); catches in the international zone in IIa are included.

S: Southern area (VIIIc, IXa).

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

The catches are allocated to areas according to the proportion of catch-at-age by area in recent years (1998-2000). This forecast is based on the assumption of no change in the spatial distribution of the population and stable fishing mortality levels.

The midyear prediction for 2001 is based on F_{sq} . The TAC for 2001 is for the first time covering also the international waters, but it is uncertain if this TAC will fully effective.

Medium- and long-term projections: No medium- and long-term projections were carried out.

Elaboration and special comment: This year's assessment indicates that the stock is slightly lower than predicted in the previous years. According to this estimate, the stock is now well above B_{pa} , and the largest in the time series. The spawning stock is well above B_{pa} and is harvested just above F_{pa} . The upward trend in the present stock estimate is uncertain and the perception of a substantial increase in stock size depends on a limited number of observations of SSB. In particular, there is little information to support the abundance estimates of the youngest year classes, and the predictions are sensitive to these. For the first time, small catches were reported from the Barents Sea.

Stock components: ICES currently uses the term "North East Atlantic Mackerel" to define the mackerel present in the area extending from ICES Division IXa in the south to Division IIa in the north, including mackerel in the North Sea and Division IIIa. The spawning areas of mackerel are widely spread, and only the area in the North Sea is sufficiently discrete to be clearly identified as a separate spawning component. Tagging experiments have demonstrated that after spawning, fish from Southern and Western areas migrate to feed in the Norwegian Sea and the North Sea during the second half of the year. In the North Sea they mix with the North Sea component. Since it is at present impossible to allocate catches to the stocks previously considered by ICES, they are at present, for practical reasons, considered as one stock: the North East Atlantic Mackerel Stock. Catches cannot be allocated specifically to spawning area components on biological grounds, but convention the catches from the Southern and Western components are separated according to the area where they are taken.

In order to be able to keep track of the development of the spawning biomasses in the different spawning areas, the North East Atlantic mackerel stock is divided into three area components termed the Western Spawning Component, the North Sea Spawning Component, and the Southern Spawning Component:

North-East Atlantic Mackerel			
Distributed and fished in ICES Sub-areas and Divisions IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa			
Spawning component	Western	Southern	North Sea
Spawning Areas	VI, VII, VIIIa,b,d,e.	VIIIc, IXa.	IV, IIIa.

The Western Component is defined as mackerel spawning in the western area (ICES Divisions and Sub-Areas VI, VII, VIII a,b,d,e). This component comprises 71-86% of the entire North East Atlantic Stock. Similarly, the Southern Component is defined as mackerel spawning in the southern area (ICES Divisions VIIIc and IXa). Although the North Sea component has been at an extremely low level since the early 1970s, ACFM regards the North Sea component as still existing. This component is spawning in the North Sea and Skagerrak (ICES Sub-Area IV and Division IIIa). Current knowledge of the state of the spawning components is summarised below:

Western Component: The catches of this component were low in the 1960s, but increased to more than 800 000 t in 1993. The main catches are taken in directed fisheries by purse seiners and mid-water trawlers. Large catches of the western component are taken in the northern North Sea and in the Norwegian Sea. The 1996 catch showed a large reduction of about 200 000 t, compared with 1995, because of the reduced TACs. The 1999 catch decreased by nearly 60 000 t compared to that of 1998. The SSB of the Western component declined in the 1970s from above 3.0 million t to 2.2 million t in 1994, but was estimated to have increased to 2.7 million t in 1999 and decreased to 2,6 million t in 2000. A separate assessment for this stock component is made in order to maintain a longer time series of stock-recruitment data.

North Sea Component: Very large catches were taken in the 1960s in the purse seine fishery, reaching a maximum of about 1 million t in 1967. The component subsequently collapsed and catches declined to less than 100 000 t in the late 1970s. Catches during the last five years have been assumed to be about 10 000 t. The size of the North Sea component was last estimated at 68 000 t by egg surveys in 1999. This component is considered to be severely depleted and outside safe biological limits. An exceptionally large number of juvenile mackerel (1996 year class) was observed throughout the North Sea and adjacent areas during 1997, but did not appear in the IBTS survey in 1998, and did not produce an increase the spawning population in 1999. These fish are therefore likely to have been of Western origin.

Southern Component: Mackerel is a target species for the hand line fleet during the spawning season in Division VIIIc, during which about one third of the total catches are taken. It is taken as a by-catch in other fleets. The highest catches (87%) from the Southern component are taken in the first half of the year - mainly from Division VIIIc and consist of adult fish. In the second half of the year catches consist of juveniles and are mainly taken in Division IXa. Catches from the southern component increased from about 20,000 t in 1993 to 44 000 t in 1999 and decreased to 36,000 t in 2000. Egg surveys indicate that the size of the southern component increased from 1995 to 1998 and may have been in the order of 25% of the total stock in 1998, while it was considered to have been about 15% in previous years.

Combined Assessment: Analytic assessment based on catch numbers at age for the period 1984 - 2000 and egg survey estimates of SSB from 1992, 1995 and 1998.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
151101

Vår referanse
200100461/7-
532.5

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	Deres referanse
15. NOV. 2001	
SAK.NR. 4295/01	BOK.NR. 1
U.O. S	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2002

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 14. november 2001 og fattet slikt vedtak:

« Generelt om makrellforvaltningen

1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2002, slik at det endelige delingsforholdet mellom Norge og EU ikke er avklart, selv om det foreligger en trepartsavtale om makrell for 2002.
2. Norges Fiskarlag mener den innrømmelse EU har gjort i trepartsavtalen mellom Norge, EU og Færøyene for 2002, med hensyn til den særlige makrellkomponenten, er et skritt i riktig retning sammenholdt med norsk posisjon på dette punkt begrunnet ut fra biologiske fakta fremsatt av ICES.

Norges Fiskarlag anser fortsatt denne trepartsavtalen som et viktig skritt i forhold til næringens strategi for å oppnå en økt norsk makrellandel. Norges Fiskarlag vil poengtere behovet for at en nå øker innsatsen på forskningshold for å dokumentere utbredelsen og vandringsmønsteret for makrell for å underbygge den norske posisjonen om økt norsk makrellandel.

3. Norges Fiskarlag legger til grunn at norske myndigheter fortsatt følger opp spørsmål om forvaltningsområder, kontroll- og håndhevelse, tekniske reguleringstiltak (bl.a vanntrekk), fordeling av bestanden på partene, adgang til hverandres soner, økonomiske faktorer og andre relevante spørsmål for å få til et helhetlig forvaltningssystem for denne bestanden. Norges Fiskarlag krever også at man fra norske side umiddelbart «rydder opp» i de forhold som ser ut til å være gjeldende med hensyn til svært mangelfull satellittsporing på EU-fartøy.

Norges Fiskarlag ber om at arbeidet med å forenkle regelverket knyttet til ulike rapporteringsplikter må intensiveres og videreføres i nært samarbeid med i næringen.

4. Norges Fiskarlag konstaterer videre at NEAFC fattet et makrellvedtak på sitt årsmøte sist uke som innebærer at det også i år foreligger en totalregulering av makrellfisket, som omfatter både de økonomiske sonene og internasjonalt farvann.

Fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper

5. Norges Fiskarlag viser til landsmøtevedtak 7/01 som angir at den norske totalkvoten av makrell skal fordeles som følger:

Adresse
Fiskeiteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100461/7-532.5

2 av 3

Kystgruppen:	18,5% av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 25.000 tonn.
Trålgruppen:	3,2%
Ringnotgruppen:	resterende kvantum etter at kyst og trål er trukket fra
SUK-gruppen:	8,2% av ringnotgruppens kvote

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene følger denne fordelingsnøkkelen.

Kystgruppen

6. Når det gjelder deltakervilkår for kystgruppens fiske i 2002 vises det til behandling av dette i egen sak.
7. Gjennom behandlingen av spørsmålet om vilkår for å delta i kystgruppens fiske etter makrell er det lagt til grunn at man skal ha en gruppe II som fortsatt vil være åpen for deltakelse såfremt en har et merkeregistrert fartøy og er ført opp i fiskermanntallet. I landsmøtevedtak 7/01 er det forutsatt at det innenfor kystgruppens kvote skal avsettes et særskilt makrellkvantum til fartøy som faller utenfor en framtidig adgangsregulering (gruppe II fartøy). På denne bakgrunn går Norges Fiskarlag inn for at det av kystgruppens makrellkvote trekkes ut 300 tonn makrell til gruppe II fartøy.

Resterende kvantum av kystgruppens kvote skal deretter deles mellom garn- og krokredskaper og not med tilhørighet i gruppe I.

8. I og med at det foreløpig ikke er avklart hvilke adgangsvilkår som vil bli gjeldende for 2002 i kystgruppen har en ikke nøyaktig kunnskap om antall fartøy som får anledning til å delta i neste års makrellfiske innenfor kystgruppens ulike lengdegrupperinger. Dette gjelder spesielt for fartøygruppen under 13 meter. Videre vises det til at det har vært en diskusjon om hvorvidt en skal implementere «Finnmarksmodellen» fullt ut i makrellfisket, eller om en i første omgang skal videreføre eksisterende inndelingsregime i kystgruppens makrellfiske. Eiter en nøye vurdering er Landsstyret i Norges Fiskarlag kommet til at en derfor bør fastsette et midlertidig reguleringsopplegg fra årets start. Organisasjonen vil gjøre et endelig valg av reguleringsmodell i løpet av første halvår 2002.

Norges Fiskarlag går på dette grunnlag inn for at de fartøy som oppfyller vilkårene for å delta i kystgruppens makrellfiske (gruppe I) gis en maksimalkvote på 40 tonn fra årets start, uavhengig av redskap og lengdegruppe. Fisket kvantum av makrell under et midlertidig reguleringsopplegg må komme til fratregg på det enkelte fartøys kvote når det endelige reguleringsopplegget er fastsatt.

Fartøy som defineres inn under gruppe II innenfor kystflåten gis en maksimalkvote på 5 tonn.

9. Ordinær åpning for makrellfisket i gruppe I i kystgruppen settes til 12. august 2002. Makrell som er fisket fram til denne dato må komme til fratregg på den ordinære maksimalkvote som gjelder for det enkelte fartøy, jfr. pkt. 8.

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100461/7-532.5

3 av 3

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

10.Norges Fiskarlag går inn for at konsesjonsbelagte ringnotfartøy reguleres i henhold til universalnøkkelen .

Norges Fiskarlag går videre inn for at SUK-fartøy, (fartøyer med tillatelse til å fiske makrell i 70-90 fots gruppen) gis 8,2% av ringnotgruppens kvote og reguleres som en selvstendig gruppe med egen faktor fastsatt med grunnlag i samlet basiskvotemengde i gruppen, jfr. landsmøtevedtak 7/01.

Norges Fiskarlag går i utgangspunktet inn for at makrellfisket for fartøy som reguleres innenfor ringnotgruppen og SUK-gruppen åpnes fra 2. januar 2002. Dersom myndighetene fortsatt ikke vil tillate en generell åpning av ringnotgruppens makrellfiske fra årets start, må de siste års modell med en begrenset åpning videreføres.

11.Norges Fiskarlag mener at avsetningen til potensiell innblanding av makrell i hestmakrellfisket nå bør fjernes. Innblandingen av makrell i hestmakrellfisket er svært beskjeden, samtidig som fangsten av hestmakrell er kraftig redusert. Avsetningen er en særnorsk bestemmelse, praktisert over for en av tre norske deltakende fartøygrupper og ikke praktisert overfor utenlandske fartøyer som driver makrellfiske i norske farvann. Fiskarlaget mener videre at erfaringen med det nye veiesystemet som ble innført høsten 2000, inklusive tilsidesettelsen av sortementsreguleringen av makrell var så god at den må fortsette.

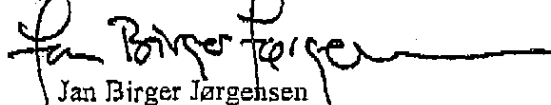
Trålgruppen

12.Norges Fiskarlag viser til at det innenfor trålgruppen fortsatt føres en diskusjon om å etablere en strengere adgangsbegrensning i trålfisket etter makrell, ut over nordsjø-/industri-tråltillatelse og påmeldingsordning. Det vises i denne forbindelse til Fiskarlagets telefaks av 14.6.2000 og direktoratets telefaks av 13.6.2000. Videre vises det til Fiskeridepartementets brev av 24.8.2000 til Fiskeridirektoratet, hvor direktoratet blir bedt om å utrede spørsmål vedrørende en mulig innstramning av deltakelsen i trålerenes makrellfiske. Så vidt en er kjent med er disse spørsmålene ennå ikke avklart av myndighetene. Fiskarlaget ber om at dette arbeidet intensiveres slik at en kan få på plass dette til trålerenes makrellfiske til neste høst (2002).

Trålgruppens fiske bør åpnes i begynnelsen av november 2002 og sees i sammenheng med åpningen av et direkte fiske etter sild sør for 62°N for trålgruppen. Norges Fiskarlag vil komme tilbake til nærmere detaljer i trålgruppens fiske i 2002 i forbindelse avklaring av deltakerspørsmålet.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

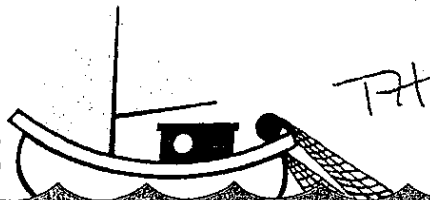

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Fiskerinæringens Landsforening
Sør-Norges Trålerlag

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

4262 AVALDSNES

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

~~Bankgiro 5340.10.08628~~

~~Postgiro 0807 3580087~~

*Kopi Fiskeridepartementet
AF*

Karmøy, den 31.10.2001

*Konvolutt
4145/01*

REGULERINGER AV FISKET I 2002

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) vil i forbindelse med Reguleringsrådets arbeid med reguleringene av fisket i 2002, gjøre oppmerksom på det forslag til strukturering av nordsjøtrålerflåten SNT har sendt Fiskeridepartementet, herunder forslag til nye trålforskrifter med sikte på å legge til rette for innføring av enhetskvoteordning for nordsjøtrålerne. Saken antas å komme ut på høring nå sent i 2001. Eventuell gjennomføring av struktureringen med utferdigelse av nye forskrifter og innføring av enhetskvoteordning, antas å kunne skje i løpet av 2002.

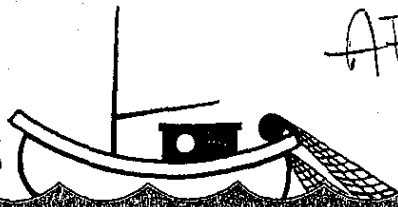
Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Sør-Norges

TRÅLERLAG

AF

Kopi FiskeVok

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

Postboks 10
4262 AVALDSNES

45

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807.3568987

Karmøy, den 31.10.2001

Konst ✓
4150/01

REGULERING AV MAKRELLFISKET FOR NORDSJØTRÅLERNE I 2002

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstemmige vedtak :

Landsmøtet i Norges Fiskarlag tilrådte at nordsjøtrålerne fikk 3,2% av den norske totalkvoten. SNTs krav var 7%, noe som var støttet av både Fiskarlaget Vest og Nordland Fylkes Fiskarlag. Under forhandlingene i selve Landsmøtet ble det framsatt et forslag på en andel på 4% fra Samarbeidsrådet Nord med tilslutning fra Fiskarlaget Vest. Disse delegasjonene innbefattet notgruppene i nord og sør. I tillegg hadde forslaget tilslutning fra en del delegater fra fiskarlagene i Sogn og Fjordane, Nord-Møre og Sunnmøre og Romsdal. P. g. a. omstendighetene rundt avviklingen av avstemmingen ble dessverre ikke forslaget forlangt votert over fordi dette ble hevdet å kunne "sprengte" Norges Fiskarlag.

Nordsjøtrålerne foreslåtte andel av makrellkvoten er en økning på 1%. Det utgjør 1.760 tonn beregnet p. g. a. kvotene i 2001, dvs. fra 3.880 til 5.640 tonn. Pr. fartøy vil det gi en økt kvote på ca 30 tonn (fra 70 til 100 tonn) forutsatt samme deltagelse som i dag (55 fartøy). Med så liten andel vil nordsjøtrålerne få relativt sett lite av en eventuell økning av den norske totalkvoten. Landsmøtets foreslåtte ressursfordeling synes å være basert på nåværende kvotesituasjon. Det står ingenting om hvordan fordelingen bør være ved en økt norsk totalkvote. Slike betraktninger har man når det gjelder nvg-sild (stigevedtak). Det burde derfor være mulig å kunne ha slike betraktninger også for makrellen slik at blir rom for å gi nordsjøtrålerne økt andel når den norske totalkvoten øker slik det er foreslått for nvg-sild.

Det er svært viktig for nordsjøtrålerne å kunne ha et alternativt driftsgrunnlag når industritrålfisket år om annet svikter slik det vil gjøre og alltid har gjort. Nordsjøtrålerne er den eneste fartøygruppen, iflg. Ressursfordelingsutvalgets beregninger basert på Budsjettneemndas tall, som har negativt driftsresultat i perioden 1994 - 2001 til tross for svært gode år i 1997 og 1998. Skal nordsjøtrålerne fortsatt kunne satse på industritrålfisket som er så viktig for å kunne skaffe råstoff til sildemel-/oljefabrikkene som igjen leverer råstoff til en voksende og for landet mer og mer viktig fôr- og oppdrettsnæring, må fartøygruppen ha et bedre alternativt driftsgrunnlag enn i dag. I denne sammenheng er makrellen svært viktig p. g. a. god pris og god tilgjengelighet rett ut for kysten av Sør-Vestlandet i et for nordsjøtrålerne kjent farvann. Nordsjøtrålerne har historisk sett hatt et stort og viktig makrellfiske før makrellen og silda ble nedfisket av ringnotflåten. Da det ble lov å fiske makrell og sild igjen ble ikke nordsjøtrålerne historiske rettigheter tatt hensyn til fordi man i mellomtiden hadde funnet et alternativt fiskeri (industritrålfisket).

Industritrålfisket i Nordsjøen har helt siden oljealderens begynnelse i Norge og i økende grad blitt utsatt for negative miljøpåvirkninger fra olje- og gassvirksomheten uten noen kompensasjon for tapte fiskemuligheter fra stat eller oljeselskap. Tålegrensen synes å være nådd i og med at Havforskningsinstituttet har fastslått at torskens gyteevne blir redusert av stoffer (alkylfenoler) i det såkalte produserte vannet (utslipp) fra olje- og gassinstallasjonene. I tillegg kommer atomavfallsutslippene fra Sellafield. For å bidra til å berge torskebestanden i Nordsjøen, en ressurs nordsjøtrålerne ikke har rettigheter på, har imidlertid nordsjøtrålerne gått med på at et 4.000 kvkm stort havområde rundt Patchbanken stenges for all tråling i uoverskuelig framtid. Dette har tradisjonelt vært et svært godt fiskeområde for nordsjøtrålerne, men vi innser at vi må bidra for å prøve å berge torskebestanden i Nordsjøen. Vi mener imidlertid at det høyst sannsynlig er de negative miljøpåvirkningene som har størstedelen av skylda for nedgangen i torskebestanden.

Videre vil SNT vise til at industritrålfiskets framtid i sin helhet er truet, bl. a. ved at EU er under press m. h. t. å stenge Nordsjøen for industritrålfiske. Videre er det på tale å innføre kvoter på kolmule samt innføring av målartsbestemmelser. Alt dette er med på å gjøre nordsjøtrålernes framtid usikker.

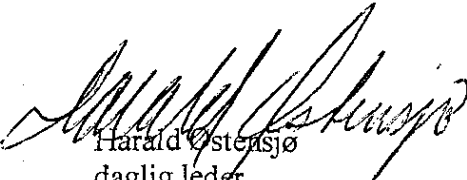
Ringnotflåten teller 98 fartøy som i 2001 deler 142.490 tonn (80,79% av den norske totalkvoten på 176.370 tonn) makrell eller i snitt ca 1.400 tonn/fartøy. Enkelte rederi med flere båter har alene mer enn hele nordsjøtrålkvoten. Med en snittpris på kr 6,70/kg (iflg. Norges Sildesalgslag) vil det i 2001 gi kr 954.000.000 i inntekt til ringnotflåten bare fra makrellen. 1,8% (økning av nordsjøtrålernes andel) av dette vil altså utgjøre ca kr 17.000.000, dvs. at ringnotflåtens inntekt fra makrellfisket reduseres til kr 937.000.000. **Det burde derfor være mulig å kunne øke nordsjøtrålernes makrellandel til min. 4% på bekostning av ringnotflåten uten at ringnotflåtens økonomi på noe sett og vis kan sies å være truet.**

SNT vil derfor kreve at Reguleringsrådet gjør følgende tilråding til fiskeriministeren :

1. Nordsjøtrålerne får 3,2% av den norske makrellkvoten når den er mindre enn 176.370 tonn.
2. Når den norske makrellkvoten overstiger 176.370 tonn skal nordsjøtrålernes andel være 4%.
2. Det må innføres deltakerbegrensning. Kriterier for deltakelse må være :
 - fartøyet må ha deltatt i ett av årene 1999 og 2000.
 - registrert makrellfangst for fartøyet må være min. 50% av fartøyet makrellkvote i gjeldende år.
 - det må innføres differensierte fartøykvoter p. g. a. basiskvoter.
3. Øvrige reguleringer bør være som tidligere.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østersjø
daglig leder

SAK 20

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2002

Den norske kvoten for år 2001 er på 176.370 tonn

En har i 2001 følgende reguleringer og kvotefordeling i makrellfisket:

Fartøygruppe	Størrelse	Regulering	Kvote i 2000
Ringnot	Over 21,35 m	Konsesjon Fartøykvoter avhengig av lastekapasitet.	142.490 t
Trål		Konsesjon	3.880 t
Kystfartøy		Maksimalkvoter	30.000 t
Kystnot	13 - 21,35 m	Adgangsregulering. Makskvote 125 - 290 t	15.000 t
Dorg og garn	13 - 21,35 m	Adgangsregulering. Makskvote: 60 t	
Liten kystnot	Under 13 m	Åpen. Makskvote: 60 t	15.000 t
Dorg og garn	Under 13 m	Åpen. Makskvote: 60 t	

Forvaltning

Den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC = Norge, Russland, Island, Færøyene, Grønland, Polen og EU) vedtok i november i fjor for første gang et reguleringsregime for makrell som innebærer at bestanden nå er regulert både i nasjonalt og internasjonalt farvann.

Makrellfisket foregår egentlig på tre forskjellige gytebestander, en sørlig (som gyter i Biscaya), en vestlig (som gyter vest av Irland) og en Nordsjøbestand. Alle tre bestander kommer til Norskekysten på næringsvandring, og det er under fisket umulig å vite om det er den ene eller den andre bestanden en fisker på.

I følge det internasjonale havforskningsråd er gytebestanden for disse tre stammene estimert til å være på til sammen 4.000.000 tonn, og det er godt over det kritiske nivået. De siste årene har fiskedødeligheten sunket ned mot nivået på $F=0,17$, som er føre-var fiskedødelighet.

ACFM anbefaler at fiskedødeligheten reduseres til 0,17 eller lavere i 2002. Med en fiskedødelighet på 0,17 i 2002 tilsvarer en fangst på 694.000 tonn.

På grunn av usikkerhet anbefaler ICES at totalfangsten ikke overstiger årets kvote på 670.000 tonn.

Totalkvoten for år 2002 er satt til 694.000 tonn.

Fiskeridepartementets har nå ute på høring eventuell begrensning av deltakelsen i fisket etter makrell med fartøy under 13 meter største lengde. Dette er nytt!

Fordeling.

Årets kystfiske etter makrell ble avviklet på 3 uker. Totalkvotene har nå blitt økt flere år på rad, dette tilsier at kystgruppens kvote også må økes betydelig. Norges sildesalgslag må også legge til rette for en smidig og rettferdig avvikling av fisket.

Fra 1998 ble det innført adgangsregulering i fisket etter makrell med fartøy over 13 meter, uansett redskapstype.

Norges Kystfiskarlag gikk våren 1998 sterkt i mot forslaget om innføring av adgangsregulering. Årsmøtet finner grunn til å gjenta Styrets vedtak fra 6. juni i 1998:

Norges Kystfiskarlag vil på det sterkeste advare mot en reguleringsordning som begrenser kystflåtens driftsmuligheter. Denne flåten har spesialisert seg på å utnytte de bestander som til enhver tid er tilgjengelige. Makrellbestanden har tradisjonelt utgjort en viktig sesong for mange kystfartøyer.

Norges Kystfiskarlag ser på denne bakgrunn ingen grunn til å endre standpunkt når det gjelder adgangsregulering i kystfartøyenes fiske etter makrell. Vi mener det var et feilgrep å innføre nye adgangsreguleringer i makrellfisket i 1998.

Vi vil derfor gjenta vårt standpunkt fra tidligere og kreve følgende fordeling av den norske makrellkvoten for år 2002:

Kvotefordeling:

- Kystflåtens sikres en avsetning på 40.000 tonn makrell.
- Ringnotflåten og trålerflåten sikres en avsetning på 100.000 tonn makrell.
- Resten av den norske kvoten avsettes som bufferkvote til seinere fordeling.

Fordeling

- Det innføres ingen adgangsbegrensninger i kystfisket etter makrell for fartøyer under 70' (21,23 m)
- Fritt fiske uten maksimalkvoter for fartøyer som fisker med krokredskap og garn.
- Kystnotfisket reguleres med maksimalkvoter etter samme modell som i reguleringsforskriften for 1995

AK
AF

REGULERINGSRÅDET
25. SEP. 2000
SALG.NR. 3506/01
BOK.NR. 1

Fiskeridirektøren
REGULERINGSRÅDET
P. B. 185 Sentrum
5804 Bergen

Makrellkvoter

Sidan 1994 har det ikkje vore tildelt noko fast auke i makrellkvotene til Ringnotfartøy u/ 70 fot. Men styremaktene har i same tidsrom slept over 50 nye fartøy inn i dette fiske, slik at no er det til saman over 100 fartøy som fiskar på desse 15000 tonna makrell. Dette betyr at makrellkvote til kvart fartøy kvart år har vorte mindre, og mindre.

Vi har desse siste dagane med glede sett meldingar i media, der Ringnotfartøy over 70 fot, melder om kjempefangstar, kjempeprisar, og med det kjempelottar til fartøyeigar og mannskap.

Derfor er det merkeleg, desse båtane skulle i utgangspunktet vera like;

1 Dei har løyve til å fiske makrell i Norsk sone.

2 Dei fiskar makrell med snurpenot.

Likevel er det so stor skilnad på kor mykje makrell desse har lov å fiske, at dei over 70 fot snakkar om kjempeutbetaling, medan dei under 70 fot **slett** ikkje snakkar om det.

I tillegg vert fartøya under 70 fot tvinga til eit kappfiske (oppstart 13. aug) på ein dålegare betalt makrell. Ja, her har det no i haust vore ein skilnad på opp mot 4 kroner kiloen.

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot meiner;

Noregs andel av makrellbestanden er ein nasjonal ressurs, som fiskarane, etter styremaktene sine tildelte kvoter, skal forvalte på ein best mogeleg måte. Det er ikkje slik at ein har krav på ein større del av denne rersusen om ein har store og dyre båtar

Flesteparten av fartøya i gruppa under 70 fot er distriktbaserde. Det vil seia fartøya er registrerte utanom dei store sentra, og nyttar lokal arbeidskraft. Dei nyttar og lokale leverandørar til det som skal til for å drive eit fartøy. Fartøy av denne storleiken kan heller ikkje gå lange vegar med fangsten, dei må gå snaraste vegen til land. Dette skapar også mange arbeidsplassar i distrikta.

Norsk makrellkvote i år 2000 var 172000 tonn. Konesjonspliktige fartøy (inkl. s.u.k.)over 70 fot fiska 137000 tonn. Ringnotfartøy under 70 fot 15000 tonn. Andre 20000 tonn, (andre er, trål, snørebråtar og notbåtar under 13 m.)

Dei konsesjonpliktige (inkl. s.u.k.) fartøya (ca 120 stk) har ein snittbemanning på 9 mann, det vil seia at dei sysselset 1080 personar.

Ringnotfartøy under 70 fot, med løyve til å fiske makrell, (ca100stk) har ei snittbemanning på 6 mann, det vil seia at dei sysselsett 600 personar.

Andel makrellkvote pr. sysselset på ringnotfartøy over 70 fot vert då ca.127 tonn
Andel makrellkvote pr. sysselset på ringnotfartøy under 70 fot vert då ca. 25 tonn

REDERIFORENINGEN FOR RINGNOTFARTØY u/70 fot

NYGATA 7, 6002 ÅLESUND - TLF.: 70 15 74 84 - FAX: 70 15 74 83 - E-POST: rfr@subnett.no

Norsk makrellkvote i 2001 er fastsett til 178000 tonn

Konsesjonspliktig fartøy (inkl.s.u.k.) over 70 fot kan fiske 143000 tonn. Ringnotfartøy under 70 fot kan fiske 15000 tonn og andre 20000 tonn. Det viser at ein i gruppa ringnotfartøy under 70 fot ikkje har fått ein einaste makrell i auke. Men staten har gjeve 2 nye båtar løyve til å fiske på desse 15000 tonna.

Vi kan samanlikne fartøy som er 71 fot og fartøy som er 69,9 fot, begge fartøya har ein lastekapasitet på 150 m³.

Eks 71 fot; Dette fartøyet har ein basiskvote på 210 m³, faktoren for år 2001 er fastsett til 2,9. Dette fartøyet får då $210 \cdot 2,9 = 609$ tonn i kvote.

Eks 69,9 fot; Dette fartøyet hadde 350 tonn i år 2000. For år 2001 er kvota 290 tonn. Det er under halve kvota av det nær same båten har, som er regulert etter modell for konsesjonspliktige båtar.

Tenk kva dette har å bety for mannskap og fartøy.

R F R krev ikkje noko særskild handsaming, men vi krev lik handsaming. Om kvotene aukar må vi få vår rettmessige del av auken. Vert kvota mindre må vi sjølvstakt ta vår del av nedgangen.

FORSLAG TIL KVOTEORDNING FOR RINGNOTFARTØY U/70 FOT

100 % kvote for fartøy mellom 18 og 21,35 m = ca. 600 tonn

75 % kvote for fartøy mellom 15 og 18 m = ca.450 tonn

50% kvote for fartøy mellom 13og 15 m = ca.300 tonn

Grunnlaget for utregninga av kvoteforslaget er eit fartøy på 70 fot, med lastekapasitet på 150 m³, og faktoren 2,9 (for år 2001) Då vert utrekninga slik;

$150 \text{ m}^3 \cdot 40 \% = 60. \quad 150 + 60 = 210. \quad 210 \cdot 2,9 = 609 \text{ tonn.}$

Det vil då gje denne båten ei fast kvote på 609 tonn, som styremaktene kan regulere opp eller ned med grunnlag i faktoren, etter som kor mykje makrell som skal fiskast.

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot vonar med dette vi har gjort våre krav kjende for Reguleringsrådet på ein slik måte at De skjønar kva vi meiner.

Vi set vår lit til at D e ikkje vil det skal urettferd i tildeling av makrellkvoter mellom likeverdige fartøy.

VI TAKKAR PÅ FØREHAND FOR VELVILLIG HANDSAMING.

Ålesund, 20. september 2001

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/ 70 fot

Olav Wangensteen

Til medlem i REGULERINGSRÅDET

Peter Gullestad

MAKRELLKVOTER

Vi har sett på forslaget frå NORGES FISKARLAG, og regna litt på kva kvoter det enkelte kystringnotfartøy får om dette forslaget skulle bli vedteke.

Fartøy under 10 m. 7,4 % = ca.1400 tonn.

Fartøy 10 m. --- 14,99 m. 17,8 % = ca. 3400 tonn. I denne gruppa er det 25 fartøy, det vert ca. 140 tonn pr. fartøy i maksimalkvote.

Fartøy 15 m.--- 20,99 m. 32,2 % = ca 6400 tonn. I denne gruppa er det 35 fartøy, det vert i underkant av 200 tonn pr. fartøy i maksimalkvote.

Fartøy 21,00 m. --- 21,35 m. 42,2 % = 8400 tonn. I denne gruppa er det 41 fartøy, det vert i overkant av 200 tonn pr. fartøy i maksimalkvote.

Vi vil so sterkt vi kan streke under at denne gruppa etter forslaget framleis må "kappfiske", der berre dei med størst fart og flaks kan i det heile greie å fiske maksimalkvota.

Minner om at det har dei siste åra vore, og etter dei signala som vi har fanga opp, også i år vil bli auke i makrellkvotene.

Til slutt vil vi be Dykk læsa REGULERINGSRÅDETS INSTRUKS. Og særleg dei to siste avsnitta i § 2. Vi vil gjerne spørje ?. Kvar ligg den faglege vurderinga i alltid å gje ei fartøygruppe som fiskar med not, mindre og mindre makrellkvote, når det på same tid er auke i makrellkvotene, og fartøy i andre storleikar som fiskar med not får større og større kvoter.

Om dette forslaget vert anbefalt av Dykk, er det for kystringnotgruppa svært allvårleg. Vonar De skjønar det og vi set vår lit til at De vil gjera det De kan for at det innan fiskeri, der alle som har tilgang til å fiske, og fiskar på ein felles Norsk Fiskeeigedom, får ein rettferdig og fagleg rett handsaming.

Ålesund, 7. november 2001

Helsing

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot

Olav Wangensteen
Olav Wangensteen

REDERIFORENINGEN FOR RINGNOTFARTØY u/70 fot

NYGATA 7, 6002 ÅLESUND - TLF.: 70 15 74 84 - FAX: 70 15 74 83 - E-POST: rfr@subnett.no

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Når det gjelder ringnotgruppen og trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild, er det små endringer i forslaget i forhold til årets regulering.

Totalkvoten foreslås fordelt mellom fartøygruppene i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Når det gjelder kystfartøygruppens fiske, er det som kjent foreslått innført en årlig deltakerbegrensning i fisket. Til tross for at Fiskeridirektøren ikke allerede for 2002 vil foreslå en lengdegruppeinndeling i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak, vil vi likevel foreslå innført en ordning med hjemmelslengde for de deltakende fartøy i kystfartøygruppen hvor 31. desember 2001 foreslås satt som skjæringsdato.

Når det gjelder spørsmål om partråling er det foreslått presiseringer, uten at dette betyr noen realitetsendring.

2 NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2001.

2.1 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

I 2001 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde og en lastekapasitet under 1500 hl.

2.2 FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING), KVOTER OG UTVIKLING I FISKET.

Den norske totalkvoten var på 484.500 tonn i 2001, og ble fordelt på grupper som følger:

Tabell 1 Fordeling av norsk kvote i 2001

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konesjonspliktige ringnotfartøy	246.200	50,82
Trålere	45.850	9,46
Kystfartøy	192.450	39,72
Totalt	484.500	100,00

2.2.1. Totalt oppfisket kvantum

Pr. 13. november 2001 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 445.526 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet legger til grunn at den norske kvoten på 484.500 tonn vil bli oppfisket.

2.2.2. Kystfartøy.

Kvotteenheten (tidligere kalt enhetskvoten) ble fastsatt til 60 tonn, og er i løpet av året ikke blitt justert.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 % før 1. juli. Denne periodiseringsbestemmelsen har tidligere ikke vært i bruk da kystgruppen ikke har fisket 35 % av gruppekvoten første halvår. I 2001 var kystgruppens periodekvote av norsk vårgytende sild første halvår på vei til å bli oppfisket allerede i februar. På bakgrunn av anbefalinger fra Norges Fiskarlag og Fiskerinæringens Landsforening økte Fiskeridepartementet den 2. mars 2001 kystfartøygruppens periodekvote fra 67.357 tonn til 74.357 tonn. Kvantumet på 7.000 tonn skulle trekkes fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen. På bakgrunn av dette stoppet Fiskeridirektoratet kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild den 9. mars 2001. Den 12. mars 2001 økte Fiskeridepartementet kystfartøygruppens periodekvote til ytterligere 77.357 tonn sild. Dette kvantumet på 3.000 tonn skulle også trekkes fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen.

For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Et slik konsumpåbud ble innført den 23. oktober 2001, da det gjenstod ca. 45.500 tonn av kystfartøygruppens kvote.

Etter henvendelse fra Norges Fiskarlag ble det den 30. oktober 2001 lagt til rette for et fortsatt fiske innenfor et kvantum på 4.000 tonn for låssettere og fartøy som nyttet landnot. Dette ble bestemt for å tilgodese en gruppe innenfor kystfartøygruppen som ellers hadde kommet svært dårlig ut av fisket i 2001. Fartøy som hadde levert fangster som direktehåvere skulle derfor ikke kunne delta, og bare samfiskepar som var påmeldt innen 30. oktober 2001 kunne delta i samfiske.

Da fisket ble stoppet den 9. november, ble det således mulig for denne gruppen å fortsette sitt fiske.

Pr. 13. november 2001 hadde kystfartøygruppen fisket 197.291 tonn. Av avsetningen på 4.000 tonn er det fisket 700 tonn.

2.2.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Konesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 5,5.

Pr. 13. november 2001 hadde gruppen fisket 209.371 tonn.

2.2.4 Trålere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt fartøykvoter etter samme prinsipp som for ringnotfartøy, men med bruttotonnasje som parameter. Kvotefaktoren ble fastsatt til 3,7.

Et eventuelt restkvantum vil bli refordelt etter den 26. november 2001. 66 fartøy har meldt seg på til fisket etter restkvantumet.

Pr. 13. november 2001 hadde gruppen fisket 38.863 tonn.

2.2.5. Kystgruppens fiske i Karmøykassen

Opprinnelig hadde kystfartøygruppen adgang til å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N i perioden fra 16. februar til og med 30. april. Som følge av en utvidelse av periodekvoten, ble dette kvantum 2. mars 2001 redusert til 17.225 tonn. Den 12. mars 2001 ble det ytterligere redusert til 14.225 tonn norsk vårgytende sild. Det ble fisket ca. 1.170 tonn ved Karmøy m.v. i denne perioden.

Fisket av norsk vårgytende sild ved Karmøy m.v. har de siste årene vært som følger:

Tabell 2 Fangst og kvote norsk vårgytende sild for årene 1996 – 2001

År	Kvøte (tonn)	Fangst (tonn)
1996	8.000	2.360
1997	4.000	3.260
1998	37.000	6.810
1999	37.000	2.510
2000	36.500	9.786
2001	14.225	1.170

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsettstatistikk pr. 13. november 2001

3 FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

ACFM vurderer bestanden til å være innenfor sikre biologiske grenser. Det legges imidlertid til grunn at bestanden har vært høstet noe over den anbefalte dødelighet på 0,15. Rekrutteringen av den svært sterke 1992-klassen har ført til en vekst i gytebestanden (SSB) i 1997 til 9 millioner tonn. Siden 1997 har gytebestanden sunket til omtrent 6 millioner i 2001.

Med et fortsatt fiskeri under nåværende forvaltningsregler og estimert rekruttering, vil gytebestanden kunne falle under "føre-var" grensen på 5 millioner tonn i løpet av 3-5 år.

Kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyane og Island) opprettet i 1999 en arbeidsgruppe som skulle utarbeide en hensiktsmessig beskatningsstrategi for mellom- og langsiktig forvaltning av norsk vårgytende sild. Arbeidsgruppen konkluderte blant annet med at både fiskedødeligheten og fangsten burde reduseres i forhold til de verdiene ACFM tidligere hadde benyttet i sine tilrådinger. En redusert fiskedødelighet vil således være et virkemiddel for å begrense muligheten for at gytebestanden kommer under den biologiske forsvarlige grensen, og en reduksjon i fiske vil også kunne medvirke til en stabilisering i uttaket de kommende år.

ACFM har i sin kvoteanbefaling for 2002 lagt til grunn en fiskedødelighet lik 0,125, noe som gir en maksimal anbefalt TAC på 853.000 tonn.

3.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2002

Kyststatene undertegnet 9. november 2001 kvoteavtalen for 2002. Kvoteelementene er identiske med 2001-avtalen, og norsk totalkvote ble fastsatt til 484.500 tonn.

3.3 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

3.3.1 Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar godkjente fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. I tillegg deltar tre eldre fartøy med dispensasjon fra lengdegrensen. Deltakelsen på 1990- og 2000-tallet har variert fra 326 til 700 fartøy. I de seneste fire årene var det størst deltakelse i 1998 med 419 fartøy.

Fiskeridepartementet har i høringsnotat av 24. september 2001 forslått en at deltakelsen i kystfartøygruppens lukkes, og at bare fartøy som har deltatt i ett av de fire siste år (inntil 24. september i 2001) kan delta.

Det forutsettes at det fastsettes en egen forskrift for deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2002.

3.3.2 Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

3.3.3 Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

3.4. FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING).

Norsk totalkvote er som nevnt fastsatt til 484.500 tonn.

Norges Fiskerilags landsmøtevedtak 7/01 har for 2002 en annen anbefaling enn tidligere år. Landsstyret anbefaler at totalkvoten for norsk vårgytende sild fordeles mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

Ved en norsk totalkvote på 250.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.

Norges Fiskerilags Landsmøte anbefaler videre at kystflåten blir delt inn i fire kvotegrupper. Anbefalingen er illustrert i tabell 3 nedenfor.

Tabell 3 Fiskerilagets forslag til kvotefordeling mellom og innad i de ulike fartøygruppene ved totalkvote mellom 250.000-500.000 tonn norsk vårgytende sild.

Fartøygrupper	Kvoter – gruppevis fordeling			
	Tonn	Prosent	Tonn	Prosent
Ringnot	244 990	51,0		
Trål	47 850	10,0		
Kyst	191 660	39,0		
	Under 10,00 m.		3 830	2,0
	10,00 - 14,99 m		27 790	14,5
	15,00 - 20,99 m		46 960	24,5
	21,00 - 27,99 m		113 080	59,0
Totalt	484 500	100,0	191 660	100,0

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2002 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskerilags landsmøtevedtak 7/01.

3.4.1. Kystfartøygruppen.

Som nevnt under punkt 3.4 er det foreslått at kystfartøygruppen får en kvote på 191.660 tonn i 2002.

Fartøy i denne gruppen har tidligere vært maksimalkvoteregulert, i henhold til en fastsatt kvotestige. Størrelsen på kvoteenheten har således dannet utgangspunktet for maksimalkvotens størrelse innenfor de enkelte intervaller i kvotestigen.

En inndeling av kystfartøygruppens kvote i 4 lengdegruppekvoter vil være mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt så langt. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike regulerings situasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg

fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens kan også være at et mindre fartøy oppnår en maksimalkvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av ulik overregulering innad i hver reguleringsgruppe. Dette er også noe Landsmøtet i Norges Fiskarlag synes å erkjenne.

3.4.1.1 Kvoteenheterens størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av kvoteenheterens størrelse:

- Kystfartøygruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til konsumindustrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.
- Det må kunne forventes at de større fartøyene vil ta sine individuelle kvoter i større grad enn de mindre fartøyene. Dette må få konsekvens for overreguleringsgraden.
- Da fisketakten kan være forskjellig innenfor de enkelte lengdegruppene, må det settes forskjellig kvoteenheter for å kunne få til en differensiert endring av kvotene.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og stopp i fisket vil være avhengig av kvoteenheterens størrelse. Siden kystfartøygruppens kvote i 2002 vil være på samme nivå som i 2001, samtidig som en ønsker å unngå et konsumpåbud i slutten av sesongen, bør de individuelle kvotene være lavere enn fastsatt for 2001. Selv med noe lavere kvoteenheter vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 2001 ble maksimalkvotene fastsatt etter skala som oppgitt i tabell 4 på neste side.

Tabell 4 Kvotestige og maksimalkvoter for 2001

Fartøylengde:	Kvoteenhet:	Maksimalkvote (tonn)
0,00 - 6,9	1,0	60
7,00 - 7,9	1,5	90
8,00 - 8,9	2,0	120
9,00 - 9,9	3,0	180
10,00 - 10,9	3,5	210
11,00 - 11,9	4,0	240
12,00 - 12,9	4,5	270
13,00 - 13,9	5,0	300
14,00 - 14,9	6,0	360
15,00 - 15,9	7,0	420
16,00 - 16,9	8,0	480
17,00 - 17,9	9,0	540
18,00 - 18,9	10,0	600
19,00 - 19,9	11,0	660
20,00 - 20,9	12,0	720
21,00 - 21,9	13,5	810
22,00 - 22,9	15,0	900
23,00 - 23,9	16,5	990
24,00 - 24,9	18,0	1080
25,00 - 25,9	19,5	1170
26,00 og over	21,0	1260

Med bakgrunn i ovennevnte lengdegruffordeling vil kvotestigen måtte endres. Da en nå har fått lengdegruffekvoter, vil de innbyrdes forhold mellom kystfartøysgruppen ikke bli tilsvarende som tidligere år.

Andre vesentlige spørsmål vil være om det skal settes felles maksimalkvote innenfor de enkelte lengdegruffene, eller om kvotestigen skal opprettholdes innenfor lengdegruffekvotene, eventuelt om kvotestigen skal opprettholdes i sin opprinnelige form.

Kvotefaktor i modell 1 i tabellen nedenfor er basert på stigen i 2001 der minste lengde i hver av de fire lengdegruffene defineres som 1.

I modell 2 er det beregnet flate maksimalkvoter basert på lengdegruffekvotene og samme overreguleringsgrad som for modell 1.

Modell 3 er bygget på årets kvotestige, men med lavere overreguleringsgrad enn for årets fiske.

Dette vil gi følgende alternative individuelle kvoter:

Tabell 5 Ulike alternative modeller for neste års regulering

Lengde Grupper:	Modell 1 Kvotestige			Modell 2 Flate maksimalkvoter		Modell 3 Eksisterende regulering (kvotestige)
	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Overregulering (%)	Maksimalkvote (tonn)	Overregulering (%)	Maksimalkvote (tonn)
0 - 6,9	1,00	290				55,0
7 - 7,9	1,50	435				82,5
8 - 8,9	2,00	580				110,0
9 - 9,9	3,00	870	184	680	184	165,0
10 - 10,9	1,00	404				192,5
11 - 11,9	1,14	462				220,0
12 - 12,9	1,29	520				247,5
13 - 13,9	1,43	577				275,0
14 - 14,9	1,71	693	40	572	40	330,0
15 - 15,9	1,00	520				385,0
16 - 16,9	1,14	594				440,0
17 - 17,9	1,29	668				495,0
18 - 18,9	1,43	743				550,0
19 - 19,9	1,57	817				605,0
20 - 20,9	1,71	891	8	757	8	660,0
21 - 21,9	1,00	555				742,5
22 - 22,9	1,11	617				825,0
23 - 23,9	1,22	679				907,5
24 - 24,9	1,33	740				990,0
25 - 25,9	1,44	802				1 072,5
26 - 26,9	1,56	864				1 155,0
27 - 27,9	1,56	864	0	702	0	1 155,0
Total overregulering			11%		11%	11%

I 2001 var kvoteenheten satt til 60 tonn, noe som i utgangspunktet ga en overregulering på ca. 24 %. Total overregulering i modell 1, modell 2 og modell 3 er til sammenligning alle 11 %. Overreguleringen er beregnet med bakgrunn i hva fartøyene faktisk tok i 2000 og lengdegruppekvotene for 2002. I 2001 har det vært en høyere deltagelse i kystfisket etter norsk vårgytende sild. Den på forhånd beregnede overreguleringsgrad i 2001 på 24 % er således i realiteten en del høyere. Blant annet har den høye deltagelsen i 2001 medført en tidlig stopp i fisket, og i ettertid må det konstateres at kvoteenheten skulle vært fastsatt lavere enn 60 tonn. En har derfor i modell 3 lagt til grunn en kvoteenhet på 55 tonn, noe som basert på 2000-deltagelsen gir en overregulering på 11 %.

I det videre er modellene i tabell 5 diskutert.

Modell 1 – Kvotestige

Denne modellen er hovedsakelig basert på kvotestigen for 2001 og reguleringen innenfor fire lengdegruppekvoter.

- Lengdegruppe 0–9,99 m

I 2000 fisket denne gruppen ca. 1.300. Fisket ble stoppet 8. desember 2000. Denne gruppen skal i 2002 fiske nesten 3 ganger så mye (3.830 tonn). Dette innebærer i prinsippet et fritt fiske for denne gruppen.

- Lengdegruppe 10–14,99 m

I 2000 fisket denne gruppen 16.500 tonn. I 2002 vil lengdegruppekvoten være ca. 27.790 tonn. På bakgrunn av dette legger vi til grunn at en overregulering på 40 % kan være fullt ut forsvarlig.

- Lengdegruppe 15–20,99 m

22 av 67 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000. Denne gruppen fisket totalt ca. 35.500 tonn i 2000. I 2002 vil denne gruppen få en lengdegruppekvote på 46.960 tonn. Vi legger således til grunn at en overregulering på 8 % vil være forsvarlig.

- Lengdegruppe 21–27,99 m

Denne gruppen inneholder svært mange fangsteffektive fartøy. 94 av 161 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000, og gruppen fisket ca. 188.400 tonn. I 2002 vil denne fartøygruppen få en lengdegruppekvote på ca. 113.080 tonn. Derfor bør man være svært forsiktig med å overregulere denne gruppen.

Som det fremgår av tabellen er kvotene pr. fartøy jevnt økende med fartøylengde innenfor hver lengdegruppekvote, men ikke mellom gruppene. Det minste fartøyet i en lengdegruppe får en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Dette vil nok kunne oppfattes som urettferdig, men er en nødvendig konsekvens av størrelsen på de fire lengdegruppekvotene når en samtidig skal oppnå en fornuftig grad av overregulering innen de ulike lengdegrupper.

Modell 2 – Flate maksimalkvoter

Her er det vist eksempel på en flat maksimalkvote innenfor hver av de fire lengdegruppene. Overreguleringen er basert på lengdegruppekvotene for 2002, antall deltagende fartøy i 2000, samt en overregulering som i modell 1.

Modell 3 – Eksisterende regulering (kvotestige)

Denne modellen bygger på eksisterende reguleringsopplegg, uavhengig av eventuelle lengdegruppekvoter. I 2001 ble kvotefaktoren bestemt å være 60 tonn, med en overreguleringsgrad på ca. 24 %. I 2001 ble fisket stoppet 9. november. Det kan derfor være grunn til å sette ned overreguleringsgraden i 2002 for å strekke fisket ut i tid. En kvoteenhet på 55 tonn betyr en overregulering på 11%, sett i forhold til faktisk deltagelse i 2000.

Konklusjon:

Fiskeridirektøren legger til grunn at næringen ønsker differensierte kvoter innenfor kystfartøygruppen. Dersom en bruker modell 1 vil det minste fartøyet i en lengdegruppe få en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Tilsvarende vil en i modell 2 få maksimalkvoter som er høyere for de mindre fartøyene.

Ressursfordelingsutvalget og Norges Fiskarlag har etter Fiskeridirektørens oppfatning gjort et godt arbeid når det gjelder å foreslå kvotefordeling innenfor de forskjellige fartøygruppene. En mener likevel at det kan være grunn til å se nærmere på fordelingen av lengdegruppekvotene i kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en avventer resultatet av en slik gjennomgang før en på dette punkt fastsetter en modell i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Med bakgrunn i ovennevnte vil derfor Fiskeridirektøren foreslå at en for 2002 legger til grunn en fordelingsmodell tilsvarende som i 2001, og at kvoteenheten settes til 55 tonn. Det vil gi en samlet overregulering på 11%.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2001 (modell 3).

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteenheten settes til 55 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre kvoteenhetsstørrelsen.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

3.4.1.2 Beregning av kvote ved utskifning og forlengelse.

Landsmøtet sitt vedtak om prosentvis fordeling av kystfartøygruppens kvote i lengdegruppekvoter synes å være basert på en fastsatt gruppevis fordeling av fartøyene. Det blir da et spørsmål om hvordan eventuelle endringer i denne gruppevis fordelingen gjennom erstatningsfartøy eller forlengelser skal innvirke på disse kvotene. Det kan tenkes flere alternativer:

- den prosentvise fordelingen til lengdegruppekvotene står urørt
- fartøyene tar med seg et relativt andel over i ny gruppe
- det innføres skjæringsdato, som får konsekvens både for de individuelle kvoter og lengdegruppekvotene.

Fiskeridirektøren legger til grunn at den prosentvise fordelingen som foreslått av Norges Fiskarlag er basert på forventet deltakelse innenfor de respektive grupper. Endringer i disse gruppene vil da over tid kunne skape skjevheter som ikke var forutsatt til grunn da kvotestigene ble vedtatt. Spørsmålet knyttet til at fartøyene tar med seg en relativ andel over i ny gruppe reiser en del praktiske problemstillinger. Fiskeridirektoratet ser det som vanskelig å

foreta en slik overføring fortløpende i forbindelse med kjøp/forlengelse av fartøy. I tillegg til at en vanskelig vil kunne følge opp alle disse sakene, vil det kunne oppstå en del problemstillinger i overgangsfaser knyttet til stopp i fisket basert på en oppfisket lengdegruppekvote. Dette vil være en revisjon som må foretas når det har foregått en vesentlig bevegelse i fartøymassen.

Alternativt kan det innføres en "hjemmelslengde" modell tilsvarende som eks. i trålfisket eller i fisket etter torsk gruppe I, hvor etter det ved utskiftning eller forlengelse skal beregnes kvote etter utskiftningsfartøyet lengde før en fastsatt dato (skjæringsdato). Et slik alternativ vil kunne begrense motivasjonen for en kapasitetsutvidelse i fisket, gi god forutberegnlighet og samtidig være fleksibelt nok i forhold til fiskerens behov for å fornye sitt driftsmiddel. Økte kapital-/driftskostnader kan således ikke påregnes dekket med økte kvoter i en slik modell.

Ressursfordelingsutvalget har i sin innstilling lagt til grunn at et fartøy som er forlenget etter en siste skjæringsdato skal plasseres i ny lengdegruppe, men hente sin individuelle kvote etter hjemmelsgrunnlaget. Dersom dette forholdet får et stort omfang, legger utvalget til grunn at det må kunne vurderes å justere fordelingsnøkkelen mellom lengdegruppene.

Til tross for at en i årets regulering ikke foreslår innført en ordning med lengdegruppekvoter i kystfartøygruppen, mener Fiskeridirektøren at det allerede nå vil være hensiktsmessig å innføre en "hjemmelslengde" i dette fisket. En legger da til grunn at hjemmelslengdekvoter vil bli innført senest i forbindelse med fisket i 2003.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det innføres en "hjemmelslengde" ordning, og at skjæringsdatoen settes til 31. desember 2001. Fartøyets kvote skal således beregnes etter godkjente målebrev datert senest 31. desember 2001.

Dersom det likevel skulle bli innført en ordning med lengdegruppekvoter i 2002, vil en foreslå at det enkelte fartøys fangst belastes lengdegruppekvoten etter faktisk lengde, og ikke etter hjemmelslengde.

3.4.1.3 Periodisering og konsumkrav.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild, vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvoten slik at maksimalt 35 % kan fiskes i første halvår. Dette innebærer samme prosentvise periodisering som var planlagt for første halvår i 2001.

På grunn av prisforskjellen mellom anvendelse til henholdsvis mel/olje og konsum, og for å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et kvantum på inntil 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kystgruppen er redusert til 100.000 tonn, kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud. Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes dersom 35% av gruppekvoten er tatt i løpet av i første halvår 2002.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn.

Videre kan Fiskeridirektøren endre kvoteenheten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

3.4.2 Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Som nevnt i punkt 3.4 vil ringnotgruppen få en kvote på 244.990 tonn i 2002.

I 2001 ble fartøyskvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konsesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konsesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøyskvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2001.

3.4.3 Trålere

Som nevnt i punkt 3.4 vil trålgruppen få en kvote på 47.850 tonn i 2002.

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøyskvoter i trålgruppen for 2002 som for 2001.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Trålernes basiskvote har i 2001 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet forutsetter at dette ligger fast.

3.4.3.1. Refordeling.

For de deltakende trålfartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordelingsordning som tidligere år. Den opprinnelige refordelingsdatoen var satt til 19. november 2001, men etter innspill fra næringen ble den endret til 26. november 2001. Refordelingsdatoen i 2002

foreslås satt til tidligst mandag 25. november, og gjennomføres slik at refordelingen skjer ved å øke faktoren. Refordelingen foregår etter påmelding, og påmeldingsfristen settes til en uke før eventuell refordelingsdato. Fartøy som ikke er påmeldt innen denne dato kan ikke delta i fisket etter at en eventuell refordeling er gjennomført.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan refordele fartøykvotene etter 25. november 2002. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 18. november 2002.

3.5 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Havforskningsinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om "Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61° N", der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og en har siden regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området er blitt forbeholdt kystgruppen innenfor en begrenset kvote tilsvarende 5% av norsk kvote) (24.225 tonn i 2001). I 2001 er det totalt fisket 1.203 tonn norsk vårgytende sild sør for 61° N.

Havforskningsinstituttet har i brev av 10. november 2000 vist til en arbeidsgruppe som har vurdert sildeundersøkelsene i dette område i tidsperioden 1998 - 2000, og arbeidsgruppen har konkludert med at en fortsatt bør ha særskilte beskyttelsestiltak for norsk vårgytende sild som gyter sør for 61° N. Havforskningsinstituttet har derfor anbefalt at de særskilte reguleringsstiltakene til vern av bestanden i dette området som ble innført fra 1998, videreføres for en periode på 3 år fra 2001.

Med en norsk kvote på 484.500 tonn for 2002 vil det tilsi at kystfartøygruppen kan fiske inntil 24.225 tonn (5 % av norsk totalkvote) norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2001 videreføres i 2002, slik det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde III.

Videre blir det forbud mot fiske hele året i området mellom 62°00' N og 60°30' N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april blir det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår en videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2002 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensynet til forbudene foreslår en videre at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2002 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild (5% av norsk kvote) innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote på norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet kan stoppe fiske når kvantumet er beregnet å ville bli oppfisket.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

3.5.1 Kontroll

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensningene av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 2001. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IVa, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62°N og 61°N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

3.6. DAGSTENGNING.

Det har vært registrert liten notsprenging i forbindelse med dagfiske etter sild i 2001. Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren heller ikke i 2002 ikke foreslå at den tidligere ordningen som en hadde sist i 2000 videreføres, men i stedet foreslå at det i utgangspunktet også i 2002 vil være tillatt å fiske med not om dagen. Dersom det registreres notsprenging vil en foreslå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe alt dagfiske med not. Et forbud mot dagfiske vil da gjelde alle typer nøter, også loddenot og liten sildnot.

Fiskeridirektøren vil foreslå at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å stoppe alt fiske etter norsk vårgytende sild på dagtid for fartøy i ringnotgruppen, dersom hensynet til et forsvarlig fisket krever det.

3.7. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

I forbindelse med en eventuell overvintring i fjordene i Nordland fylke kan faren for notsprengning grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

I likhet med i 2001 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren og påfølgende høst i 2002.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i deler av overvintringsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

3.8. ÅPNINGSTIDER M.V.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2002.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, (delgruppe-), gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

3.9. KONTROLL AV FARTØY.

Det har også i fisket etter norsk vårgytende sild vært henvendelser til Fiskeridirektoratet om at det skrives sluttседler på fartøy som ikke er egnet og utstyrt for fiske. I forbindelse med at deltakelsen i fisket nå er foreslått lukket, tar Fiskeridirektoratet sikte på å gjennomføre en utvidet kontroll og godkjenningsordning for kystfartøyene. Dette som ledd i arbeidet med å få slettet fartøy i våre registre som ikke er egnet og utstyrt for fisket, men også som en kvalitetssikring av de opplysninger som ligger i våre registre i dag.

I denne sammenheng kan det ikke påregnes løsninger som gir tilbakevirkende kraft i form av inndragning, men eiere av fartøy som viser seg å ha deltatt i strid med regelverket kan påregne å få slettet kvalifiseringsår i henhold til aktivitetskravet. Dette kan i verste fall innebære at en ikke får adgang til å delta i fisket i 2002.

Spørsmålet om godkjenningsordningen er ellers behandlet i deltakerforskriften som har vært ute på høring.

3.10. SAMFISKE.

Det har vært få problemer med avvikling av samfiske i 2001. Også regelen om at man må ha minst 50 % igjen av kvoten for å kunne påbegynne samfiske har blitt håndhevet på en uproblematisk måte.

Det foreslås at bestemmelsene om samfiske videreføres fra 2001.

3.11 OVERFØRING AV FANGST.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning for overføring av fangst i 2002 som i 2001. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

3.12 LEIEFARTØY

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet.

Det har likevel de tre siste år vært adgang til å dispensere fra forbudet mot å benytte leiefartøy når forlis eller havari medfører vesentlig driftsavbrudd.

Denne dispensasjonsadgangen har vært praktisert strengt, slik at blant annet en rekke søknader om leiefartøy knyttet til motorhavari har blitt avslått.

Spørsmål om leiefartøy er ellers behandlet i deltakerforskriften.

3.13 PARTRÅL

For å unngå at partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket ble det i 1999 vedtatt regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Det er videre lagt til grunn at tauing av fartøy for på den måten å oppnå økt motorytelse foran trålen eller partråling med tråldører, ikke kan godkjennes som partråling, i henhold til reguleringsforskriftens bestemmelser. Som en ytterligere presisering vil Fiskeridirektoratet klargjøre at tråling med tråldører ikke anses som partråling, men at fartøyene for å kunne dele fangst må dra hver for seg en wire/trålvarp.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene, som ble innført i 1999 og senere videreført, om partråling og kontroll med partråling videreføres også i 2002. Det presiseres at tråling med tråldører ikke anses som partråling, men at fartøyene, for å kunne dele fangst, må dra hver for seg en wire/trålvarp.

3.14 BIFANGST.

I mai 2000 ble det avholdt et møte i Fiskeridirektoratet hvor blant annet Norges Fiskarlag, Nordland Fylkesfiskarlag og Sør-Norges Trålarlag var representert, der særlig innblandingsproblematikken i forbindelse med trålernes fiske etter sild i Vestfjorden ble diskutert. Det ble i den sammenheng særlig satt fokus på tauetid og nødvendigheten av å tråle på allerede lokaliserte sildestimer. Til tross for at det er iverksatt en del tiltak for å få redusert innblandingsproblematikken, registreres det ennå mange tilfeller med innblanding av sei og torsk i trålgruppens fiske etter sild i Vestfjorden. Innblanding av sei og torsk i dette fisket er forbudt, og det er derfor et fortsatt behov for streng overvåkning og kontroll med dette fiske. Fiskeridirektoratet legger til grunn at en smidig praktisering av regelverket og dispensasjonsadgangen, gjør at fisket kan gjennomføres på en hensiktsmessig måte, men legger til grunn at det igjen kan bli aktuelt å stoppe eller legge begrensninger på fisket, dersom innblandingsproblemet blir for stort.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst.

3.15 AGNFISKE.

Som tidligere år vil vi foreslå at det blir tillatt å drive fiske etter norsk vårgytende sild til agnfiske. Slik fangst kan imidlertid ikke omsettes, og må begrenses til eget behov for agn. Vi legger til grunn at også fartøy som ellers ikke har adgang til å delta i det ordinær fiske vil kunne fiske sild til eget behov for agn. Slik agnfiske må kunne foregå også etter at totalkvoten, gruppekvoten, eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir tillatt å fiske sild til eget behov for agn.

Peter Gullestad gav ordet til Hein Rune Skjoldal fra Havforskningsinstituttet for en rask orientering.

Hein Rune Skjoldal viste til at bare deler av de rekrutterende årsklassene var kjønnsmoden. Han la til grunn at 1998 års klassen var usikker med hensyn til størrelse og betydning. De la imidlertid til grunn at årsklassen var mindre enn den sterke 92 års klassen. Individuallvekten for 98 års klassen var på ca. 250 gram og på ca 27-30 cm. Han opplyste videre om at nye sterke årsklasser kunne føre til et endret vandringsmønster for bestanden. Dette har de imidlertid liten kunnskap om p.t.

Peter Gullestad viste så til forslagene om deltakervilkår i saksdokumentet, og det var enighet om å foreslår samme deltakelseskriterier for deltakelse i ringnotgruppen i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

Det var videre enighet om å foreslår samme deltakelseskriterier for deltakelse i trålgruppen i 2002 som i 2001, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

Når det gjaldt fordeling av norsk totalekvote var det enighet om å foreslå en fordeling av denne på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskerlags landsmøtevedtak 7/01.

Peter Gullestad viste til at kvoten var fordelt i henhold til en linjær linje, og at det for trålgruppen ikke gav 10 %, men 9,88 %. Tabell 3 i saksdokumentet er ellers basert på avrundete tall.

Når det gjelder kvotestigen for kystfartøygruppen, mente Peter Gullestad at den nye modellen som vedtatt i Norges Fiskerlag gav noe uheldige utslag, og foreslo derfor å beholde den gamle stigen, men at kvoteenheten ble satt ned fra 60 til 55 tonn. Dette for å dra ut sesongen, og unngå en tidlig stopp.

Thor Wold mente at Norges Fiskerlag kunne være enig i dette, under forutsetning av at Fiskeridirektøren kunne gå inn for en 50/50 periodisering.

Peter Gullestad kunne gå med på en slik ordning, i det viktigste for han var å få ned overreguleringen. Når det gjaldt fiske i Karmøykassen ønsket Peter Gullestad å fortsette den etablerte ordningen, men uten at det ble fastsatt noe kvantum.

Geir Hoddevik ville støtte en 50/50 periodisering, da det var markedsmessig fornuftig å ta ut et større kvantum 1. periode.

Jacob Jacobsen la til at forslaget er begrunnet med erfaringene fra 2001, hvor det var nødvendig å øke kvantumet 1. periode.

Peter Gullestad konstaterte enighet både på sjø og landssiden når det gjaldt periodisering samt at det var enighet om å stryke kvantumsbegrensingen i Karmøykassen. Han la til at vi de seneste årene ikke har vært i nærheten av å fiske det tillatte kvantum. Han la ellers til grunn at det ikke var ønskelig med ringnotfartøy i Karmøykassen.

Det således enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2001 (modell 3). Videre var det enighet om å foreslå at kvoteenheten settes til 55 tonn, samt at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre kvoteenhetsstørrelsen.

Når det gjelder kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag, var det enighet å foreslå at disse kan fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket. Peter Gullestad opplyste at det ville bli avsatt et lite kvantum til dette fiske.

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det innføres en "hjemmelslengde" ordning, og at skjæringsdatoen settes til 31. desember 2001. Fartøyets kvote skal således beregnes etter godkjente målebrev datert senest 31. desember 2001.

Videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn, og at Fiskeridirektøren endre kvoteenheten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

Det var videre enighet om at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2001, og at en foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter i trålgruppen for 2002 som for 2001.

Videre at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvoteene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Det var videre enighet om å foreslås at Fiskeridirektøren kan refordele fartøykvotene etter 25. november 2002, og at eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 18. november 2002.

Når det gjelder den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild, var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå en videreføring av bestemmelsene fra 2001. Det vil si at det

blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde III.

Videre blir det forbud mot fiske hele året i området mellom 62°00' N og 60°30' N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april blir det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår en videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2002 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensynet til forbudene foreslår en at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2002 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild (5% av norsk kvote) innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote på norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet kan stoppe fiske når kvantumet er beregnet å ville bli oppfisket.

Det foreslås videre at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

For å redusere faren for feilrapportering var det enighet som i 2001 å foreslå at det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IVa, sør for 61°N, blir det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62°N og 61°N blir det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

Peter Gullestad viste til at det var registret lite neddreping på dagtid siste år. Det var således enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å stoppe alt fiske etter norsk vårgytende sild på dagtid for fartøy i ringnotgruppen, dersom hensynet til et forsvarlig fisket krever det.

Det var enighet i likhet med i 2001 å forslå at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren og påfølgende høst i 2002, samt at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i deler av overvintringsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

Det var videre enighet om å foreslå at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2002, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, (delgruppe-), gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

Peter Gullestad viste til godkjenningsordningen og gjennomføringen av denne i 2001. Han tok selvkritikk på dette punktet, og la til grunn at Fiskeridirektoratet kunne forbedre seg når det gjaldt dette.

Thor Wold var enig i at Fiskeridirektoratet burde gjøre en bedre jobb her, og viste også til at det ble gitt anledning til å bruke store leiefartøy som tok 150 tonn last i stede for de mindre fartøyene som hadde havarert og bare tok 20 tonn last.

Peter Gullestad viste til at leiefartøyordningen ikke var Fiskeridirektoratets påfunn, og la til at dette var saker som Fiskeridirektoratet brukte mye ressurser på å få klarlagt faktum rundt. At Fiskeridirektoratet i tillegg må gjøre skjønsmessige vurderinger av hvilke fartøy som skal kunne nyttes gjør ikke sakene enklere.

Gerhard Olsen mente at Fiskeridirektoratet hadde hatt en mer liberal praksis når det gjaldt ordningen i 2001 enn tidligere.

Truls Konow viste til at det var lagt til grunn samme praksis som tidligere år, men at enkelttilfeller har vist at fiskerne er villige til å gå nokså lang for å utnytte systemet.

Thor Wold erkjente at fiskerne må være med å dele skyld når det gjaldt denne uheldige utviklingen, og la til grunn at det bare burde gis adgang til å gi leiefartøy innenfor samme gruppe når fisket nå ble lukket.

Johan Williams viste til Truls Konow sitt innlegg og sa at Fiskeridepartementet ønsket en streng praksis. Han viste imidlertid til at ordningen ble utfordret i en del enkeltsaker. Når det gjaldt Thor Wold sitt forslag mente han at det ville være vanskelig å finne leiefartøy innenfor samme metergruppe, og at en slik ordning derfor ikke var mulig å gjennomføre.

Peter Gullestad viste videre til sitt forslag om samfiske, og det var enighet om å foreslå at bestemmelsene om samfiske videreføres fra 2001.

Videre at en har samme ordning for overføring av fangst i 2002 som i 2001. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

Det var ellers enighet om at å foreslå at reguleringene, som ble innført i 1999 og senere videreført, om partråling og kontroll med partråling videreføres også i 2002. Det var videre enighet i presiseringen om at tråling med tråldører ikke anses som partråling, men at fartøyene, for å kunne dele fangst, må dra hver for seg en wire/trålvarp.

Videre var det enighet om å foreslå at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst, samt at det bør bli tillatt å fiske sild til eget behov for agn.

3.1.7.a Norwegian spring-spawning herring

State of stock/exploitation: The stock is harvested slightly above $F_{pa} = 0.15$. The stock biomass is within safe biological limits. The recruitment of the very strong 1992 year class led to an increase in SSB in 1997 to 9 million t, but this has since declined to approximately 6.0 million t in 2001. Continued fishing under the present management agreement, and given the recruitment prospects, gives a low probability of the spawning stock falling below B_{pa} (5.0 million t) in the medium term.

Management objectives: EU, Faroe Islands, Iceland, Norway and Russia agreed in 1999 to implement a long-term management plan. This plan consists of the following elements:

1. Every effort shall be made to maintain a level of Spawning Stock Biomass (SSB) greater than the critical level (B_{lim}) of 2 500 000 tonnes.
2. For the year 2001 and subsequent years, the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC consistent with a fishing

mortality rate of less than 0.125 for appropriate age groups as defined by ICES, unless future scientific advice requires modification of this fishing mortality rate.

3. Should the SSB fall below a reference point of 5 000 000 tonnes (B_{pa}), the fishing mortality rate, referred under paragraph 2, shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions then prevailing. Such adoptions shall ensure a safe and rapid recovery of the SSB to a level in excess of 5 000 000 tonnes.
4. The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES.

ICES considers that the objectives of this agreement are consistent with the precautionary approach.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 2.5 million t	B_{pa} be set at 5.0 million t
F_{lim} not considered relevant for this stock	F_{pa} be set at $F = 0.15$

Technical basis:

B_{lim} : MBAL	B_{pa} : $B_{pa} = B_{lim} * \exp(0.4 * 1.645)$ (ICES Study Group 1998)
F_{lim} :	F_{pa} : ICES Study Group 1998

Advice on management: ICES advises that this fishery should be managed according to the agreed management plan corresponding to a catch of 853 000 t in 2002.

Comparison with previous assessment and advice: The present assessment is in accordance with the stock size that was estimated in 2000. The catch forecasted for 2002 is higher than was forecasted in 2000 for 2001. This is due to higher estimates of recruitment than was used earlier.

Catch forecast for 2002:

Basis: $F(2001) = 0.135$; Landings (2001) = TAC = 850 000 t; SSB (2002) = 5.7 mill t

F (2002 onwards)	Basis	Catch (2002)	Landings (2002)	SSB (2003)	Medium term effect of fishing at given level
0	0	0	0	7,814	Increasing spawning stock
0.05	$0.28 * F_{w2000}$	351	351	7,491	Increasing spawning stock
0.08	$0.45 * F_{w2000}$	548	548	7,312	Increasing spawning stock
0.1	$0.56 * F_{w2000}$	689	689	7,184	Increasing spawning stock
0.125	$0.70 * F_{w2000}$	853	853	7,035	Increasing spawning stock
0.15	$0.84 * F_{w2000}$	1002	1002	6,901	Increasing spawning stock
0.2	$1.17 * F_{w2000}$	1315	1315	6,621	Increasing spawning stock
	Stable catch of 850 000 t	850	850	7,038	Increasing spawning stock

Weights in '000 t.

For 2001 landings of 850 000 t were assumed to correspond to the agreed TAC. In recent years the actual catch was close to the TAC.

Medium- and long-term projections: The medium term view of the stock, based on simulations of stock development, is more optimistic than forecasted last year. The reason for this is an upgrade of the estimate of the 1999 year class, which will recruit to the spawning stock in 2004. Last year, the only data available for this year class was an abundance index from the 0-group survey in the Barents Sea in autumn 1999. This survey indicated a moderate to poor year class. However, the results from a Russian acoustic survey for young herring in the Barents Sea in May 2000 indicate that this is a strong year class. Thus the estimate of this year class in the medium term simulations has been adjusted accordingly, resulting in a more optimistic medium term view.

Elaboration and special comment: The main catches from the fishery in 2000 were taken by Norway (714 000 t), Iceland (186 000 t), Russia (163 000 t) and Faeroe Islands (69 000 t). Smaller catches were taken by a number of EU fleets. The fisheries in general follow closely the migration of the stock as it moves from the wintering and spawning grounds along the Norwegian coast to the summer feeding grounds in the Jan Mayen and international areas. The Norwegian fishery exploits the stock as it migrates to and remains on the wintering areas and during the spawning period. The Icelandic fishery takes place mainly in May and June and most catches are taken in the Jan Mayen EEZ. The main Russian catches are taken along the shelf region of the Norwegian EEZ in spring as the stock moves from the spawning grounds and also in August and September in the eastern part of the international area and in the Norwegian zone. The Faroese catches, taken mainly in spring and early summer, are from the Norwegian zone and from the Jan Mayen area. Most of the EU catches are taken in the international area and the Norwegian Sea.

A large increase in fishing effort, new technology and environmental changes contributed to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million t. In the years following the collapse the aim was to rebuild the spawning stock above this minimum limit. In order to reach this goal, fishing

mortality was kept low. However, recruitment remained poor and SB increased only slowly until a very strong year-class occurred in 1983. As this year-class recruited, management between 1985 and 1993 aimed at restricting the fishing mortality to 0.05, although the actual F was much higher in some year. Year-classes after 1983 were on average more than four times stronger than those produced between 1970 and 1982, and SSB continued to increase. Starting in 1989 a succession of above average to very strong year-classes were produced, promoting full recovery of the SSB and allowing expansion of fisheries. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to Norwegian coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there were also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent of this fishery increased in 1995, with nine nations participating and a total catch exceeding 900 000 t. The fishery expanded further in 1996 and the annual level of the fishery was in the order 1.2-1.5 million t in the period 1996-2000. An international management agreement includes a TAC consistent with a maximum fishing mortality of $F=0.125$ from 2002.

There are indications from surveys that the 1998 and 1999 year class may be strong. This has yet to be confirmed as strong recruitment to the fishery.

Multispecies dimension: Juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and the Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is therefore important to facilitate a high production of the herring stock by allowing the stock to be kept above B_{lim} . In the late 1950s the spawning stock was in the order of 5-10 million t.

A report based on the distribution of herring over the summer feeding areas in 2001 by an international ICES co-ordinated survey will be available in September 2001.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates, larval index).

Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April 2001 (ICES CM 2001/ACFM:17).

Catch data (Tables 3.1.7.a.1-3).

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	ACFM Catch
1987	TAC	150	115	127
1988	TAC	120-150	120	135
1989	TAC	100	100	104
1990	TAC	80	80	86
1991	No fishing from a biological point of view	0	76	85
1992	No fishing from a biological point of view	0	98	104
1993	No increase in F	119	200	232
1994	Gradual increase in F towards $F_{0.1}$; TAC suggested	334	450	479
1995	No increase in F	513	None ¹	906
1996	Keep SSB above 2.5 million t	-	None ²	1 217
1997	Keep SSB above 2.5 million t	-	1 500	1 420
1998	Do not exceed the harvest control rule	-	1 300	1 223
1999	Do not exceed the harvest control rule	1 263	1 300	1 235
2000	Do not exceed the harvest control rule	max 1 500	1 250	1 207
2001	Do not exceed the harvest control rule	753	850	
2002	Do not exceed the harvest control rule	853		

¹Autonomous TACs totaling 900 000 t; ²Autonomous TACs totaling 1 425 000 t were set by April 1996. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato:
151101

Vår referanse
200100486/4-
532.4

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
Deres dato	Deres referanse
15. NOV. 2001	
SAKSNR.	DOK.NR.
4299/01	1
U.O. §	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 14. november 2001 og fattet slikt vedtak:

«Generelt om kvoteavtalen

- Norges Fiskarlag vil gi uttrykk for stor skuffelse og misnøye over manglende handlekraft fra vår nye regjering etter at norske myndigheter sist fredag (9.11.2001 i London) inngikk en avtale om fordeling og forvaltning av norsk vårgytende sild for 2002, som er en blå-kopi av årets sildeavtale.
- Etter at næringens organisasjoner, og norske myndigheter i fellesskap, har hatt en grundig forberedende prosess i sildespørsmålet gjennom dette året, følte næringen endelig å ha fått aksept for at norske myndigheter nå var villig til å ta en konflikt i sildesaken. Dette gikk bl.a. ut på å kunne være uten en sildeavtale ved inngangen til 2002, dersom en ikke fikk aksept fra de øvrige partene for en langt høyere norsk sildeandel enn de 57% vi har hatt siden fempartsavtalen trådte i kraft i 1996.
- Tilliten mellom både den forrige- og den nye regjeringen og næringens organisasjoner om sildespørsmålet, fikk derfor et kraftig «skudd for baugen», når det ble klart at norske myndigheter i slutfasen av sildeforhandlingene «bakket ut» og inngikk en avtale med de øvrige partene (Island, EU, Færøyene og Russland) for 2002 som er identisk med 2001-avtalen.
- Norges Fiskarlag har holdt et «høyt press» i denne saken helt fram til første runde i sildeforhandlingene som ble ført i Harstad i uke 42, og følte at vi denne gangen hadde støtte hos norske myndigheter til å ta en «fight» om silda. Med det resultatet som nå foreligger etter møtet i London konstaterer næringen at norske fiskerinteresser på nytt er blitt ofret på grunn av utenforliggende (utenrikspolitiske) hensyn. Dette kan ikke lenger aksepteres av en næring som er utpekt til å bli den nye vekstnæringen når olje- og gassvirksomheten en gang i framtiden tar slutt.
- Ut fra de signaler som ble gitt fra Utenriksministeren og Fiskeriministeren i slutfasen i sildeforhandlingene, om at begge statsrådene nå vil gå tungt inn i de spørsmål som vedrører internasjonale fiskeriforhandlinger for å hevde norske interesser, er Norges Fiskarlag av den klare oppfatning av at regjeringen nå har forpliktet seg til å følge opp saken. Norges Fiskarlag har dermed klare forventninger om handlekraft fra regjeringen om disse spørsmålene i etterfølgende kvoteforhandlinger. Norges Fiskarlag forlanger derfor at

Adresse
Pirseteret
7482 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato
15.11.01Vår referanse
200100486/4-532.4

2 av 4

norske myndigheter starter et arbeid med å legge en strategi for å få økt den norske andelen når det skal forhandles om en kvoteavtale for år 2003.

6. Fiskarlaget forventer også at norske myndigheter rydder opp iden bevisste feilrapporteringen om fangststatistikk på nvg-sild fra EU's side som er blitt avdekket under forhandlingene. Dette er også dokumentert gjennom ICES ved at det er tatt prøver av silda som er blitt fanget av EU-fartøy.
7. Når det gjelder spørsmålet om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i internasjonalt farvann (Smuthavet) er Norges Fiskarlag tilfreds med reguleringsvedtaket som ble fattet i Den Nordøst Atlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) i november d.å. Norges Fiskarlag vil imidlertid sterkt beklage at Norge heller ikke i år fikk gjennomslag for å justere ned varslingsreglene for inn- og utseiling i NEAFC-farvann. Dagens regler om varsling minimum 6 timer, og maksimum 12 timer, før inn-/utseiling i nevnte område skaper betydelig praktiske problemer med avviklingen av fisket, herunder kvalitetsaspektet på råstoffet om bord.

Kvotefordeling mellom grupper

8. På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følgende tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002:

Norges Fiskarlag viser til landsmøtevedtak 7/01 som angir at den norske totalkvoten av nvg-sild skal fordeles som følger dersom den norske kvoten for 2002 blir fastsatt innenfor kvoteintervallet 250.000-500.000 tonn:

«Ved en norsk totalkvote på 250.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.»

Den norske kvoten er fastsatt til 484.500 tonn, og med ovennevnte fordelingsnøkkel gir dette følgende gruppekvoter:

Ringnot:	244.992 tonn
Kyst:	191.659 tonn
Trål:	47.849 tonn

Trålgruppen

9. Norges Fiskarlag legger til grunn at deltakelsen i trålfisket etter nvg-sild i 2002 baserer seg på den konsesjonsordningen som ble innført med virkning fra 1998,
10. Norges Fiskarlag går inn for at en viderefører den etablerte kvotenøkkelten i trålgruppen for 2002. Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvotene til de deltagende fartøyer.
11. Norges Fiskarlag er tilfreds med at fiskerimyndighetene, med virkning fra i år, fant å kunne justere skjæringsdatoen for beregning av kvote til 31.12.1998, slik at datoen nå er i samsvar med Fiskarlagets syn.
12. Norges Fiskarlag mener fortsatt at det kan være hensiktsmessig å etablere en påmeldingsordning i trålfisket selv om en konsesjonsordning gir den ytre rammen for

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100486/4-532.4

3 av 4

mulige deltakere. Dette for å fastsette en faktor som gjenspeiler deltakelsen i fisket.

13. Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære kvoter justeres (øker faktoren), men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene. En slik kvotjustering bør foretas etter en påmeldingsordning etter samme mal tidligere. Norges Fiskarlag går i mot at trålnes kvantum periodiseres i første og andre halvår.
14. Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende ordning i partrålfisket etter norsk vårgytende sild videreføres som i dag.
15. Når det gjelder spørsmålet om problemer knyttet til innblanding av sei og torsk i trålnes sildefangster viser Norges Fiskarlag til avholdt møte i Fiskeridirektoratet i mai 2000 hvor man drøftet dette spørsmålet. For å hindre slik innblanding konkluderte man i møtet med at trålerne først burde lete opp tilfredsstillende sildeforekomster før trålen ble satt, samtidig som fartøyene burde forsøke å begrense tauetiden til 1½-2 timer).
16. Norges Fiskarlag har forstått det slik at denne henstillingen til trålerne har bidratt til å urungå uønsket innblanding av sei og torsk i trålnes sildefangster. Dersom det imidlertid skulle vise seg at slik innblanding på nytt oppstår som et problem må en vurdere ytterligere tiltak.

Kystgruppen-deltakelse

17. Når det gjelder vilkår for deltakelse i kystgruppen i 2002 vises det til behandling i egen sak. Når det gjelder egnethetsvilkårene i kystfartøygruppen vil Norges Fiskarlag understreke nødvendigheten av at Fiskeridirektoratet utøver en streng håndhevelse av regelverket, og den må være like streng uavhengig av distrikt.

Kystgruppen-kvotereguleringsmodell

18. I landsmøtevedtak 7/01 gikk Landsmøtet inn for at «Finnmarksmodellen» også skal gjelde i fiske etter nvg-sild i kystgruppen.

Norges Fiskarlag viser til at et vesentlig moment for å innføre «Finnmarksmodellen» i fisket etter nvg-sild for kystgruppen, er å ha på plass en strukturordning for denne flåten, og få klarhet i spørsmål knyttet til deltakervilkårene. Fiskarlaget konstaterer at en slik strukturordning ikke vil være etablert innen utløpet av 2001. Ut fra en helhetsvurdering, hvor bl.a. forannevnte forhold er tillagt avgjørende vekt, er Norges Fiskarlag kommet til at en vil tilrå at fisket etter nvg-sild i kystgruppen i 2002 gjennomføres etter samme reguleringsmodell som i 2001, med samme kvotestige, og med en enhetskvote på 60 tonn.

19. Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 1620 tonn, uansett båtstørrelse og deltakelse i ett samfiskearrangement pr. kalenderår. Norges Fiskarlag går videre inn for at slike samfiskearrangement inngås skriftlig.
20. Norges Fiskarlag anbefaler at gruppeknoten til kystgruppen periodiseres, slik at inntil 50% kan fiskes fram til 30. juni 2002, mens gjenværende kvantum kan fiskes i resterende del av året. Denne periodiseringen må ikke omfatte kvantumet som er avsatt til et fiske sør for 61°56'N (Klovningen), jfr. punkt 24.
21. Norges Fiskarlag har registrert at avviklingen av sildefisket i kystgruppen har gått rimelig greit i inneværende år. Fiskarlaget legger til grunn at Norges Sildesalgslag også for 2002 iverksetter funksjonelle ordninger og tiltak for å avhjelpe situasjonen (kjøperfartøy,

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100486/4-532.4

4 av 4

føringsordninger etc.) i avviklingen av kystflåten sildefiske dersom dette skulle bli nødvendig.

Ringnotflåten

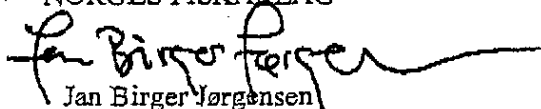
22. Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøkvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.
23. Norges Fiskarlag legger til grunn at Fiskeridirektoratet og så til neste år anvender dagstenging på gytefeltene for fartøy over 90 fot, men at det gis dispensasjon for fartøy som benytter loddenot eller spesialnot.

Fiske i området sør for 61°56'N

24. Norges Fiskarlag viser til at det fortsatt er betydelige begrensninger i fisket på tradisjonelle sildefelt sør for Stad. Norges Fiskarlag kan ikke se at det lenger foreligger tilstrekkelige biologiske grunner til å iverksette begrensninger i fiskemulighetene i disse områdene. Norges Fiskarlag mener derfor at det nå må gis adgang for alle redskapsgrupper til å fiske norsk vårgytende sild innenfor 12-mils grensen sør til 60°N.

Dersom myndighetene fortsatt motsetter seg en slik regulering må man videreføre gjeldende reguleringsregime for nvg-sild i området sør for 61°56'N (Klovningen) etter samme mønster som i 2001».

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Dorentsen

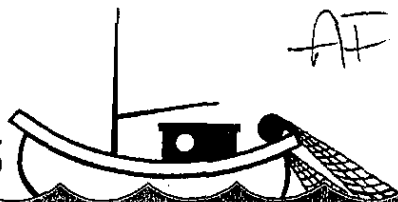
Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Fiskerinæringens Landsforening
Sør-Norges Trålerlag

Kopi Tulle etc

AF

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Telefax 52 81 71 88

Sør-Norges TRÅLERLAG

4262 AVALDSNES

45

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

~~Bankgiro 5340 40 00028~~
~~Postgiro 0807 3500007~~

Karmøy, den 31.10.2001

Konv. 4147/01

REGULERING AV NVG-SILDFISKET FOR NORDSJØTRÅLERNE I 2002

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstemmige vedtak :

Kvot

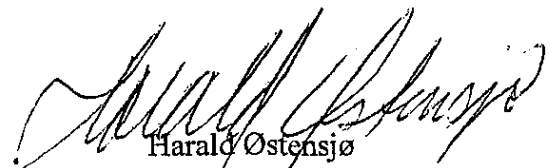
SNT mener Reguleringsrådet bør følge det Landsmøtet i Norges Fiskarlag tilrådte for nordsjøtrålerne m. h. t. nvg-sild.

Gjennomføring av fisket

Fisket bør følge de reguleringer vi tidligere har hatt m. h. t. teknisk gjennomføring.
Dato for refordeling bør settes til tidligst 25.11.2002.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE I NORDSJØEN

2.1. FISKET I 2001.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2001 hadde Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. Fisket var periodisert, med forbud mot å fiske havbrisling i tiden 1. april til 30. september grunnet fare for bifangster av sild under minstemål, se nedenfor. I Norges økonomiske sone var det forbud mot å fiske brisling i den tiden det var adgang til å fiske i EU-sonen. Nordsjøtrålere og fartøy med ringnottillatelse hadde adgang til å delta, men fisket ble hovedsaklig utøvd av ringnotflåten.

Fisket i EU-sonen ble åpnet ved årsskiftet. Fartøyene var regulert med like maksimalkvoter på 750 tonn i EU-sonen. I løpet av første kvartal hadde 18 fartøy deltatt, og det er sluttseddelført 9.209 tonn havbrisling fra fartøyene som deltok i første kvartal. Etter midten av januar måned avtok fisket. En del fartøy har prøvd seg i 4. kvartal, foreløpig uten å lykkes.

2.2. BESTANDSSITUASJONEN 2002.

Brisling i Nordsjøen ble behandlet på ACFM's møte i juni 2001. Brisling i dette området har kort livssyklus med store naturlige variasjoner i biomasse. Bunntråltoktene i februar er en god indikator for tilgjengelighet. Toktet i 2001 indikerte en liten nedgang i biomassen i forhold til 2000 men den er fremdeles stor i historisk sammenheng.

2.3. KVOTESITUASJON OG DELTAKELSE I 2002.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

2.4. FISKET I EU-SONEN.

Et eventuelt kvantum brisling i EU-sonen er enda ikke fastsatt. I 2000 var det bare adgang til å fiske 5 000 tonn i EU-sonen og fordelingen skjedde etter påmelding og loddtrekning. I 2001 var kvantumet 10 000 tonn, og fisket ble derfor avviklet uten forhånds påmelding, og med maksimalkvote på 750 tonn, med hjemmel for Fiskeridirektøren til å fastsette utseilingsstopp.

Dersom Norge etter avtale med EU får adgang til å fiske samme kvantum i 2002 som i 2001, foreslår Fiskeridirektøren at fisket i 2001 avvikles uten forhåndspåmelding mv.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnot-/industrietrållatelse kan delta.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at fisket i EU-sonen avvikles uten forhåndspåmelding såfremt kvantumet er tilstrekkelig stort. I motsatt fall reguleres deltakelsen ved kunngjøring, skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet og loddtrekning og for øvrig som i 2000.

2.5. MAKSIMALKVOTER.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres.

Det foreslås at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 2002. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten settes til 750 tonn.

2.6. PERIODER MED FORBUD MOT FISKE ETTER HAVBRISLING.

Normalt fiskes det ikke brisling av norske fartøy i andre og tredje kvartal. I siste kvartal derimot har det i løpet av de siste seks årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1997. I de tre siste år har det vært forbud mot å fiske i 2. og 3. kvartal. Bifangster av sild og bifangster av sild under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det har av den grunn vært fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode i 1999, 2000 og 2001. Fiskeridirektøren tilrår at fisket periodiseres i 2002 på samme måte som i foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i andre og tredje kvartal.

2.7. STENGING I NORGES ØKONOMISKE SONE.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i Norges økonomiske sone i 2002 stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår, på samme måte som i 2001.

2.8. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 1. januar i EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 2002 mellom Norge og EU foreligger.

2.9. ANDRE BESTEMMELSER.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette bestemmelser som er nødvendige for avviklingen av fisket.

3. FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK.

3.1. FISKET I 2001.

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 2001, kunne det fiskes totalt 50.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote var 3.750 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, bør trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir en oversikt over det norske brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-2001. Oppfisket kvantum pr. 13. november 2001 er 77 tonn.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 2001. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
1990	17	1.294	1.311
1991	-	851	851
1992	689	394	1.083
1993	-	1.270	1.270
1994	1.192	683	1.875
1995	-	456	456
1996	-	1.030	1.030
1997	-	408	408
1998	-	1.200	1.200
1999	-	192	192
2000	-	905	905
2001 pr. 13.11		77	77

I årene 1997 til 2001 ble det ikke gitt adgang for industritrålere til å fiske brisling i Skagerrak. I disse årene er det derfor kun fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltagelsen i fisket med not etter brisling som har blitt gitt adgang til brislingfiske.

3.2. KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2002.

ACFM anbefaler ingen eksplisitt forvaltningsstrategi for brisling i Skagerrak. Det heter videre at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild, og beskatning og utnyttelse av brisling i Skagerrak er derfor begrenset av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området.

Norske fartøys adgang til å fiske brisling i området har i flere år vært begrenset til kystnotfartøy godkjent for brislingfiske.

Vi antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2002 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 2001, altså i underkant av 4.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at kvantumet i Skagerrak skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at adgang til å fiske brisling i Skagerrak i 2002 begrenses til fartøy under 27,5 meter største lengde som er godkjent for brislingfiske.

Peter Gullestad konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektoratets forslag til regulering av havbrislingfisket i 2002.

Han ville imidlertid henlede oppmerksomheten til spørsmålet om når de enkelte fiskerier skulle åpnes. Han viste til at det i Fiskeridirektoratet var to skoler. Noen ønsket en åpning den 1. januar, men andre ønsket en åpning den 2. januar, slik at 1. januar kunne oppfattes som en felles fridag. Han viste ellers til at Norges Fiskarlag i sine vedtak synes å legge til grunn 2. januar som en god åpningsdato.

Gerhard Olsen viste til at det også i Norges Fiskarlag var to skoler når det gjaldt dette spørsmålet.

Ola Olsen mente at 1. januar kunne være godt for brislingen.

Peter Gullestad konkluderte med at det var enighet om at en valgte 1. januar og ikke 2. januar som en generell åpningsdato for fiskeriene.

3.4.8

Sprat in Division IIIa

State of stock/exploitation: The state of the stock is unknown. Sprat in this area is short-lived with large annual natural fluctuations in stock biomass.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock.

Advice on management: As sprat is mainly fished together with juvenile herring the exploitation of sprat will be limited by the restrictions imposed on fisheries for juvenile herring.

Relevant factors to be considered in management: Sprat cannot be fished without significant by-catches of herring except in years with high sprat abundance. The most recent period when this occurred was 1994–1995. The available surveys are not reliable indicators of sprat abundance in Division IIIa. Therefore, fishing possibilities in 2002 cannot be projected.

Management of this stock should consider management advice given in Section 3.5.8 (Herring in Sub-area IV, Division VIId and Division IIIa).

Catch forecast 2002: None.

Elaboration and special comment: The directed sprat fishery serves a very small market. Most sprat catches are taken in an industrial fishery whose catches are limited by herring by-catch restrictions. This combination of factors has limited the expansion of harvests of this sprat stock to fully exploit the occasional strong yearclasses, which pass quickly through it.

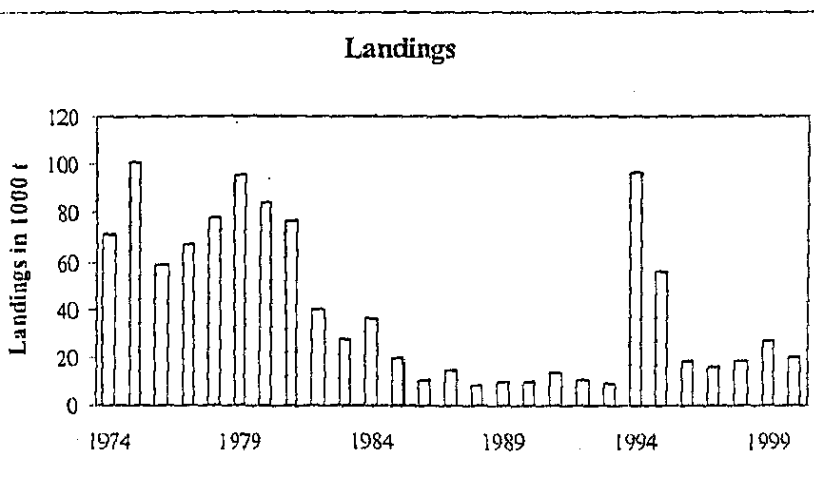
Landings of sprat in Division IIIa averaged about 70 000 t in the 1970s, but since 1982 have typically been in the region of 20 000 t, except in 1994–1995.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March 2001 (ICES CM 2001/ACFM:12).

Catch data (Table 3.4.8.1):

Year	ICES Advice	Pred. cat. cont. to adv.	Agreed TAC	Official Indgs.	ACFM catch
1987	-	-	80	68	14
1988	TAC for "mixed clupeoid" fishery	80 ¹	80	63	9
1989	Sprat catch lowest possible level; TAC for "mixed clupeoid" fishery	80 ¹	80	62	10
1990	Sprat catch lowest possible level; TAC for "mixed clupeoid" fishery	60 ¹	65	43	10
1991	Sprat catch lowest possible level; Zero TAC for "mixed clupeoid" Fishery	-	50	44	14
1992	No advice for sprat; Zero TAC for "mixed clupeoid" fishery	-	50	40	11
1993	No advice for sprat	-	45	36	9
1994	Separate sprat TAC based on recent catches	10-14	43	67	96
1995	Separate sprat TAC based on recent catches	9-14	43	45	56
1996	No advice	-	43	28	18
1997	Reduce by-catch of herring	-	40	19	16
1998	Limited by restriction on juvenile herring catches	-	40	26	18
1999	Limited by restriction on juvenile herring catches	-	50	35	27
2000	Limited by restriction on juvenile herring catches	-	50	28	20
2001	Limited by restriction on juvenile herring catches	-	50		
2002	Limited by restriction on juvenile herring catches				

¹TAC applies to all species in "mixed clupeoid" catch. ²Includes other species in "mixed clupeoid" catches. Weights in '000 t.

State of stock/exploitation: The state of the stock is uncertain. Sprat in this area is short-lived with large annual natural fluctuations in stock biomass. The IBTS surveys (February) are a good indicator of the availability of the stock to the fishery for the year of the survey. The total IBTS (February) 2001-index decreased from last year but is still among the highest in the series.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock.

Advice on management: For this stock only in-year advice is available. Based on the historic relationship between survey and catch, the 2001 survey value indicates that a catch of 225 000 t in 2001 would allow the SSB to remain stable or increase.

Relevant factors to be considered in management: The TAC has in recent years been set (for the EU zone) on the basis of considerations for herring and on the state of the sprat stock. Relevant biological information on the abundance of sprat becomes available early in the TAC year from the IBTS.

As the sprat fishery has a by-catch of juvenile herring, the exploitation of sprat will in some periods be limited by the restrictions imposed on fisheries catching juvenile herring, particularly if sprat abundance is low. In years of high abundance sprat can normally be caught with small herring by-catch.

Information from the fishery has shown that in recent years about 90% of the catch has been sprat and the percentage of herring by-catch about 6%.

It is important that existing by-catch restrictions are maintained.

Comparison with previous assessment and advice: State of stock similar.

Catch forecast: No reliable catch forecast is available for 2002.

Elaboration and special comment: The catches of sprat are mostly composed of young fish, particularly those of age one. This means that catch prognoses under the present assessment and TAC-setting regime, which requires a two-year forecast, are not realistic. However, abundance indices from surveys in February each year are reasonable predictors of the catch in the same year (Figure 3.5.9.1). It would be possible to provide information early in the year on which a TAC for the remainder of the year could be based. For example a provisional TAC could be set for the period January–March which is then updated at the beginning of April, based on contemporary survey data. Alternatively, the TAC year could run April–March, with an annual TAC being set in April of the year in question using the survey data. This might require some change in the process of setting TACs for sprat but would overcome the problem of the absence of appropriate data at the time ICES advice is given and would provide TACs, which more adequately reflected the true size of the sprat stock.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March 2001 (ICES CM 2001/ACFM:12).

Catch data (Table 3.5.9.1):

Year	ICES Advice	Predicted catch Corresp. to advice	Agreed TAC	Official Landings	ACFM Catch
1987	Catch at lowest practical level	0	57	78	32
1988	TAC < recent catches, preferably zero	0	57	93	87
1989	No advice	-	59	50	63
1990	No advice	-	59	49	73
1991	No advice	-	55	92	112
1992	No advice	-	55	72	124
1993	No advice	-	114	127	200
1994	No advice for sprat; maintain by-catch regulations	-	114	184	310
1995	No advice	-	175	190	357
1996	No advice	-	200	141	137
1997	Enforce by-catch regulations	-	150	123	103
1998	Limited by restrictions on juvenile herring	-	150	175	164
1999	Limited by restrictions on juvenile herring	-	225	167	188
2000	Limited by restrictions on juvenile herring	-	225	208	196
2001	TAC restricted		225		
2002	TAC restricted		225		

EU zone

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
151101

Vår referanse
200100471/2-
532.4

FISKERIDIREKTORATET

ARKIV

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

15. NOV. 2001

SAKS NR.

DOK. NR.

4296/01

1

U.T. S

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING OG BRISLING I 2002

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 14. november 2001 og fattet slik vedtak:

«Havbrisling

1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2002, og det er derfor usikkert hvilke kvanta havbrisling som vil bli stilt til disposisjon for norske fiskere i EU-sonen i 2002.

Gitt at den norske kvoten i EU-sonen minst blir på samme nivå som i år, mener Norges Fiskarlag at fisket bør gjennomføres etter årets modell med maksimalkvoter og fri deltakelse for de grupper som har vært inne i årets fiske.

Under forutsetning av at Norge tildeles en kvote av havbrisling i EU-farvann i 2002 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 2002.

Størrelsen på maksimalkvoten må vurderes i relasjon til størrelsen på kvoten som stilles til disposisjon for norske fiskere.

2. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 2002.

Brisling i Skagerrak

3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 2002 reguleres etter samme mønster som i 2001.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Fiskerieringens Landsforening
Sør-Norges Trålerlag

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

REGULERING AV KOLMULETRÅLERNES DIREKTE FISKE ETTER KOLMULE OG INDUSTRIRÅLERNES FISKE ETTER KOLMULE I NORDSJØEN I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. INNLEDNING.

Kolmuleflåtens¹ direkte fiske etter kolmule foregikk frem til og med 1996 som et fritt fiske innenfor norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I årene 1997-2001 har fisket etter kolmule blitt regulert med like maksimalkvoter pr. fartøy. Det har vært en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøysonen. I årene 1999-2001 har Norge unilateralt fastsatt en kvote for alt norsk fiske i Norges økonomiske sone (NØS) nord for 62° N, Fiskerisonen rundt Jan Mayen og internasjonalt farvann, herunder maksimalkvote for det enkelte fartøy. Maksimalkvotene i internasjonalt farvann, NØS nord for 62° N og Jan Mayen-sonen var i utgangspunktet overregulert med ca. 84 % i 2001, mens de i EU-sonen og Færøy-sonen i utgangspunktet var overregulert med henholdsvis ca. 13 % og 37 %.

Industritrålernes fiske etter kolmule har ikke tidligere vært kvoteregulert. Kolmulefisket til denne fartøygruppen har derfor kommet i tillegg til kolmuletrålernes direkte fiske etter kolmule, og dermed i tillegg til fastsatte kvoter.

I Vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter. Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over kolmuleflåtens fangster i internasjonalt farvann i perioden fra 1990-2001. Tabell 3 i Vedlegg 1 viser omfanget av industritrålfisket i Nordsjøen i perioden 1977-2001.

2. HISTORIKK.

Fiske etter kolmule kom for alvor i gang på slutten av 1970-tallet. De samlede årlige kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til over 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Fangstene i 1979 og 1980 var til da de største som noen gang var registrert. Sovjetunionen landet de største fangstene, ca. 690.000 tonn i 1979 og vel 765.000 tonn i 1980.

På 1980-tallet lå fangsttallet for alle nasjoner i størrelsesorden 570.000 tonn - 1.115.000 tonn. I løpet av de siste ti årene har fangsttallet variert mellom ca. 340.000 tonn og ca. 1.700.000 tonn (estimat for 2001) i ICES-områdene I, II, IV, V, VI, VII og XIV. Fangstnivået i de sydlige ICES-områdene (VIIId, e og g-k, VIII, IX) har vært stabilt rundt 30.000 tonn.

Det norske direkte kolmulefisket kom i gang for alvor på slutten av 1970-tallet. Fangstene økte fra noen tusen tonn på midten av 1970-tallet til vel 244.000 tonn i 1979. På 1990-tallet varierte fangstene fra omlag 142.000 tonn i 1991 til ca. 560.000 tonn i 1998. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1991 til 2000 var på ca. 350.000 tonn, mens den var på ca. 258.000 tonn for perioden 1981-1990. Fangsttallene inkluderer et mindre kvantum fisket av industritrålerne i Nordsjøen, som i perioden 1977-2000 har variert fra 3.400 tonn til 78.600 tonn.

Vanligvis starter det norske direkte kolmulefisket i månedskiftet januar/februar på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i EU-sonen og i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordøstover og avsluttes i april/mai i færøysk sone og/eller i de

¹I merkeregisteret er det pr. 24. oktober 2001 registrert 45 fartøy som har konsesjon for å tråle etter kolmule.

nordvestlige deler av Nordsjøen. Kolmuleflåtens fiske har stort sett vært et sesongfiskeri i perioden februar-mai. I de siste årene har det hendt at noen fartøy fisker kolmule i Færøy-sonen på høsten og i EU-sonen på slutten av året. Den norske kolmuleflåten har i all hovedsak ikke funnet det interessant å drive et direkte kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet før i 1998. Høsten 2001 ble det derimot fisket hele 60.000 tonn i NØS nord for 62° nord, og dette fisket ble for første gang stoppet. Mye tyder på at kolmule fisket i nordlige farvann, herunder i NØS nord for 62° N, vil kunne utvikles slik at nordområdene i større grad enn før fremstår som et alternativ til vestlige/sørlige områder.

I Vedlegg 2, er det for perioden 1990-2001 presentert oversikter over de norske kolmuletråleres kolmulefangster (tabell 1) og kolmulefangstene fordelt på ICES-områder (tabell 2).

3. KOLMULETRÅLERNES FISKE I 2001.

I 2001 disponerte Norge en kolmulekvote på 190.640 tonn i EU-sonen og 47.000 tonn i Færøy-sonen. I internasjonalt farvann fastsatte Norge en kvote på 250.000 tonn for norske fartøy. Denne kvoten inkluderte 25.000 tonn som måtte fiskes i NØS eller i Fiskerisonen rundt Jan Mayen i annet halvår 2001. Totalt disponerte Norge dermed 487.640 tonn kolmule i andre lands farvann, internasjonalt farvann, NØS og ved Jan Mayen i 2001.

I utgangspunktet ble maksimalkvoten i EU-sonen fastsatt på bakgrunn av 46 påmeldte fartøy og med en overregulering på ca. 13 %. Dette ga en maksimalkvote på 4.700 tonn ved sesongstart. Maksimalkvotene måtte økes en gang i løpet av sesongen til 5.500 tonn 23. april. Fisket ble stoppet av EU den 11. mai 2001. I følge sluttседdelstatistikken ble det fisket 193.800 tonn av norske fartøy i EU-sonen i 2001. Totalt deltok 42 fartøy i kolmulefisket i EU-sonen.

I Færøy-sonen ble det ved sesongstart fastsatt en maksimalkvote på 1.400 tonn. Basert på samme deltakelse som i EU-sonen ga dette en overregulering på ca. 37 % fra årets begynnelse. Ved fastsettelse av maksimalkvoten i Færøysonen ble det imidlertid tatt høyde for at faktisk deltakelse i Færøy-sonen, sannsynligvis ville vise seg å bli noe lavere enn i EU-sonen. Maksimalkvoten i Færøy-sonen ble stående uendret frem til fisket ble stoppet 9. mai 2001. I følge sluttседdelstatistikken ble det fisket 48.500 tonn kolmule av 37 norske fartøy i færøysk sone.

Av en totalkvote på 250.000 tonn for fiske i internasjonalt farvann, NØS og i fiskerisonen ved Jan Mayen, ble 25.000 tonn kolmule avsatt til fiske i NØS og Jan Mayen-sonen i annet halvår i 2001. Ved sesongstart ble maksimalkvoten i internasjonalt farvann og NØS fastsatt til 10.000 tonn. Dette innebar 84 % overregulering av kvoten basert på 46 påmeldte fartøy. Kvoten ble økt 2. april 2001 til 13.000 tonn. Periodekvoten på 225.000 tonn kolmule i internasjonalt farvann ble ikke oppfisket i første halvår. I løpet av første halvår ble det fisket 189.500 tonn i internasjonalt farvann og NØS i følge sluttседdelførte tall. Av dette var 7.700 tonn fisket i NØS nord for 62° N. I annet halvår 2001 har kolmuletrålerne fisket 54.000 tonn i NØS nord for 62° N og 9.300 tonn i internasjonalt farvann, slik at totalfangsten i 2001 ble 251.800 tonn. Fisket i NØS nord for 62° nord, Jan Mayen-sonen og internasjonalt farvann ble stoppet 20. august 2001.

I NØS nord for 62° nord og i Fiskerisonen ved Jan Mayen hadde ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse anledning til å delta i et direkte fiske etter kolmule innenfor totalkvoten på 250.000 tonn. Fem ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse deltok i dette fiskeriet i NØS nord for 62° nord, og de fisket til sammen ca. 5.500 tonn kolmule.

I følge Fiskeridirektoratets sluttседdelstatistikk har den norske kolmuleflåten samlet fisket ca. 494.100 tonn kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, NØS og i internasjonalt farvann i 2001. Dette tallet inkluderer fangstkvantumet som ble fisket av ringnotfartøy uten kolmuletrållatelse.

4. RESSURSGRUNNLAGET I 2002.

Kolmulen, som har utbredelse i Nord-Atlanteren, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør, blir behandlet som en bestand. I følge ACFM høstes bestanden i dag utenfor sikre biologiske grenser. Gytebiomassen for 2000 var estimert til å være nær B_{lim} på 1,5 millioner tonn, og fiskedødeligheten har i perioden 1998-2001 ligget godt over F_{pa} som er på 0,32. For 2000 ble fiskedødeligheten estimert til 0,86 som er godt over F_{lim} på 0,51

For 2001 anbefalte ACFM en TAC på 628.000, mens det antakelig vil bli fisket nærmere 1.700.000 tonn; altså ca. 170 % over anbefalingen. Alle land som deltar i dette fisket, ser ut til å øke sitt totale uttak av kolmule i 2001 sammenlignet med 2000. I årene 1979/80 hadde man fangstnivå som nesten tilsvarer de siste 4 årene. Imidlertid ble det den gangen i all hovedsak fisket voksen fisk – 6-7 åringer. I dag fiskes det i all hovedsak ungfisk på 0-3 år, noe som innebærer at bestanden beskattes meget hardt før fisken får reprodusere. Dette hindrer bestanden i å nå sitt maksimale vekstpotensial.

For fisket i 2002 anbefaler ACFM at fisket stoppes i hele kolmulens utbredelsesområde, inntil det foreligger en internasjonal avtale med hensyn til forvaltning av kolmulebestanden. I følge ACFM må denne forvaltningsavtalen skal inneholde en gjenoppbyggingsplan for bestanden.

Kolmule er en av bestandene som forvaltes av den Nordøstatlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC). Her har det i de siste årene vært enighet om en forebyggende TAC på 650.000 tonn. Denne kvoten har imidlertid ikke vært fordelt på land. I både NEAFC og blant kyststatene pågår det for tiden prosesser hvor man prøver å få til en internasjonal forvaltning av bestanden, som innebærer fastsettelse av totalkvote (TAC) og fordeling av denne på de relevante land. Det har i 2000 og 2001 blitt avholdt til sammen 7 kyststatsmøter om fordeling av kolmulebestanden, men man har fremdeles ikke oppnådd enighet. Det har i samme periode vært avholdt to møter i NEAFC-arbeidsgruppen om kolmule.

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, kvoter som samlet langt overskrider forskernes anbefalinger. Dette kan illustreres ved situasjonen i 2001. For 2001 anbefalte ACFM en TAC på 628.000 tonn. NEAFC vedtok en TAC på 650.000 tonn. I 2001 summerer kvotene som kyststatene EU, Færøyene, Grønland, Island og Norge har gitt til seg selv, Russland og Polen seg til ca. 1.100.000 tonn, noe som var det samme som året før. At fisket av kolmule i 2001 likevel blir ca. 1,7 millioner tonn (600.000 tonn over vedtatte kvoteavtaler), kan forklares med at det foregår kvotebytte av industrifisk hvor kolmule inngår, blant annet mellom Norge og EU og Norge og Færøyene. Videre foregår det et fritt fiske i internasjonalt farvann for alle land bortsett fra EU og Norge som har fastsatt egne kvoter for området. I tillegg har Island og Færøyene avtalt fritt fiske for sine fartøy i hverandres soner.

Mange ser med bekymring på et utstrakt fiske på 0- og 1-gruppe kolmule både i Nordsjøen og i andre områder. Stengning av felt, minstemål og maskeviddebestemmelser er tekniske tiltak som kan bidra til å vri beskatningsmønsteret i retning av å fiske større fisk. Konsekvensene av å innføre et minstemål på kolmule, vil sannsynligvis umuliggjøre et kolmulefiske av

industrikrålerflåten i Nordsjøen. Dette fisket foregår i hovedsak på 0-gruppe kolmule. Når det gjelder Nordsjøen spesielt er det Fiskeridirektørens sin oppfatning at stengning av felt/områder i visse perioder vil være de mest hensiktsmessige tiltakene.

Fiskeridirektøren vil gå inn for at det blir iverksatt et utredningsarbeid i samarbeid med Havforskningsinstituttet hvor man skal se på effekten av ulike reguleringstiltak (maskevidde, minstemål, områdestengning, periodestengning) for fiske etter kolmule både i industrifisket i Nordsjøen og i områder der kolmule fiskes i et direkte fiske.

5. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 2002.

Den norske kolmulekvoten i EU-sonen gjelder i følgende ICES-områder; IIa, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIb, VII(vest av 12°V). Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske inntil 9.000 tonn vassild de siste årene. Vi vil ikke vite nivået på kolmulekvotene i EU-sonen eller Færøy-sonen før kvoteavtalene er ferdigforhandlet før jul 2001, men EU-kommisjonen har allerede gitt signaler om at man kan forvente betydelige kutt i norsk kolmulekvote i EU-sonen i 2002.

I 2001 deltok det totalt 48 norske fartøy i det direkte fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, internasjonalt farvann og NØS. Som nevnt over, var det fem av disse som ikke hadde kolmuletråltillatelse, og disse fem kunne bare fiske i NØS og i Fiskerisonen ved Jan Mayen. 42 fartøy deltok i fisket i EU-sonen, mens 37 fartøy fisket i internasjonalt farvann og i Færøy-sonen. I følge sluttseddelstatistikken har fangstene pr. fartøy med kolmuletråltillatelse i år variert fra ca. 60 tonn til ca. 21.900 tonn. 26 fartøy har fisket mer enn 10.000 tonn. Vi legger til grunn at interessen for å delta i et direkte kolmulefiske i 2002 minst blir like stor som i 2001.

Det har altså også i 2001 vært betydelig aktivitet i internasjonalt farvann. Som nevnt før, pågår det en prosess for å regulere fisket i blant annet internasjonalt farvann, men en slik avtale vil sannsynligvis ikke foreligge med virkning fra og med 1. januar 2002. Om en avtale faller på plass enten før 1. januar eller i løpet av de første månedene 2002, så vil Fiskeridirektøren være rede til å innføre strengere reguleringer av norsk fiske i løpet av året. Dette betyr i praksis at man må få inn formuleringer i de bilaterale kvoteavtalene med EU, Færøyene og Polen om at man i lys av utviklingen i kolmuleforhandlingene vil måtte kunne redusere kvotebyttet med kolmule i løpet av 2002, hvis en kolmuleavtale blir akseptert av kyststatene. I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2002 har man oppnådd enighet om en formulering som vil medføre en reduksjon i Russlands kolmulekvote i NØS nord for 62° N, hvis det oppnås enighet i kolmuleforhandlingene.

For å hindre ekspansjon i det norske fisket i påvente av en internasjonal regulering, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det også i 2002 fastsettes en norsk forebyggende kvote som skal omfatte kolmuleflåtens samlede fiske.

Ved fastsettelse av en slik forebyggende kvote bør man ta hensyn til den prosessen som foregår i kyststatssammenheng og i NEAFC. Årsmøtet i NEAFC vedtok ingen TAC slik som har vært tilfelle de siste årene (650.000 tonn). Det ble i stedet for vedtatt en tekst hvor partene forplikter seg til å drive et ansvarlig fiske. Hvis Norge skal fastsette en unilateral kvote, bør nivået på denne kvoten fastsettes i lys av hva andre parter i kolmuleprosessen (spesielt EU) foretar seg.

Siden vi pr. i dag ikke har oppnådd en internasjonal enighet om fordeling og forvaltning av kolmulebestanden og fordi man ikke har informasjon om at andre parter i kolmuleforhandlingene vil redusere sitt fiske, vil Fiskeridirektøren derfor gå inn for at norsk kvote i internasjonalt farvann og NØS nord for 62° N fastsettes på samme nivå som i de tre foregående årene.

Fiskeridirektøren foreslår at Norge fastsetter en forebyggende kvote for internasjonalt farvann, NØS nord for 62° N og Jan Mayen-sonen på 250.000 tonn.

Imidlertid må denne kvoten kunne endres i lys av en utvikling i forhandlingene om kolmule. Hvis det i løpet av 2001 eller tidlig 2002 blir oppnådd enighet om, enten et helhetlig reguleringsregime for kolmule i Nordøst-Atlanteren eller et ad-hoc regime, vil Norge måtte ha mulighet til å endre denne unilaterale fastsatte kvoten. Hvis det for eksempel viser seg at EU fastsetter en kolmulekvote på et lavere nivå for 2002 enn hva de gjorde i 2001, vil det være Fiskeridirektørens anbefaling at også Norge justerer sine kvoter tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at den forebyggende kvoten kan reduseres i løpet av året hvis man enten i kyststatsforhandlingene om kolmule eller på annet vis kommer fram til enighet med en eller flere parter om reduksjon i totaluttaket.

I årene 1998-2001 har det vært avsatt et kvantum av norsk kvote til fiske i NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen. Dette har vært gjort for å utvikle kolmulefiske i norske farvann. I 2001 ble det fisket ca. 60.000 tonn i NØS nord for 62° nord før fisket ble stoppet. At det har foregått et stort fiske i nordområdene har bidratt til å sette fokus på at det er fiskbare forekomster av kolmule i disse farvannene, og dette har sannsynligvis styrket norsk forhandlingsposisjon i kyststatsmøtene om kolmule.

Det viste seg imidlertid at den kolmulen som ble fisket i dette området var småfallen, og fangstene bestod for en stor del av 0- og 1-gruppe kolmule. Dette innebærer at man fisker kolmulen før den har oppnådd sitt maksimale vekstpotensiale. Med henvisning til ønsket av et bedret beskatningsmønster i kolmulefisket, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes et eget kvantum til NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen i annet halvår i 2002. Dette innebærer at periodiseringen av kvoten faller bort. En mulig konsekvens av dette vil kunne bli at hele den norske kvoten blir oppfisket i internasjonalt farvann vest for de britiske øyer, og det norske fisket i NØS nord for 62° nord faller bort.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke innføres periodisering av kvoten i internasjonalt farvann, NØS og i Fiskerisonen ved Jan Mayen i 2002.

6. MAKSIMALKVOTER.

Da det ikke foreligger differensierte konsesjonskapasiteter knyttet til kolmulekonsesjonene vil en ikke kunne gjennomføre et reguleringsopplegg basert på differensierte maksimalkvoter til de deltagende fartøyene. En viser til sak 20/96 fra møte i Reguleringsrådet 5. og 6. desember 1996 for en nærmere diskusjon om like eller differensierte maksimalkvoter. I 2001 var høyere overregulering av maksimalkvotene enn tidligere. Til tross for dette ble det foretatt to refordelinger av i løpet av sesongen. Med forventning om lavere kvoter i 2002 enn i 2001 vil det være naturlig å redusere overreguleringen noe.

Fiskeridirektøren foreslår at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen, en maksimalkvote for Færøy-sonen og en maksimalkvote for internasjonalt farvann.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene reguleres stramt med liten overregulering i EU-sonen, og med noe høyere overregulering i Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i alle reguleringsområdene skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringene.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Vi foreslår også at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket maksimalkvoten.

7. ÅPNINGSDATO, PÅMELDING OG SISTE DATO FOR UTSEILING.

I internasjonalt farvann, NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen bør fisket åpnes fra 1. januar 2002. Under forutsetning av at det pr. utgangen av 2001 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU og mellom Norge/Færøyene for 2002 bør kolmulefisket i EU-sonen og Færøy-sonen også åpnes fra 1. januar. Med unntak av 1997, hvor fisket startet i slutten av februar, har det norske fisket startet månedsskiftet januar/februar. Også i 2002 vil det tidlig på året foregå et relativt stort loddefiske i Barentshavet, slik at kolmuletrålerne sannsynligvis vil fiske lodde før de starter på kolmulefisket. Det er likevel ingen grunn til å tro at fisket vil starte senere i 2002 enn hva tilfelle har vært de siste 3-4 årene, men deltakelsen i starten av sesongen vil kanskje være noe mindre enn tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes tirsdag 1. januar 2002.

Påmeldingen til det direkte kolmulefisket gjelder for fiske i EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen. En tidlig påmeldingsfrist er ønskelig av hensyn til å få fastsatt en kvoteordning relativt tidlig, noe som vil innebære at fartøyene i god tid før sesongstart har kvoter å forholde seg til for hele sesongen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som ønsker å delta i det direkte fisket etter kolmule må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist foreslås til onsdag 2. januar 2002.

De siste årene har fisket på det sydlige Porcupine-feltet foregått frem til månedsskiftet mars/april. Fisket har da flyttet over til feltene ved St. Kilda. I hovedsak starter kolmuleflåten fisket på Porcupinebanken. Ettersom de aller fleste fartøyene starter fisket på Porcupinebanken vil Fiskeridirektøren gå inn for en siste startdato i fisket. Det vil gi oversikt over faktisk

deltagelse og et bedre grunnlag for en eventuell refordeling. Denne startdatoen har tidligere variert fra midten av mars til 1. april.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i det direkte kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest fredag 15. mars 2002.

8. INDUSTRITRÅLFISKET ETTER KOLMULE I NORDSJØEN.

Som nevnt under avsnitt 2 har industritrålerne fangst av kolmule i Nordsjøen (sør for 64° N) variert mellom 3.400 tonn og 78.600 tonn i årene 1977 til 2000. Disse fangsttallene er beregnet av Havforskningsinstituttet på basis av Fiskeridirektoratets prøvetaking av industritrålfangster. De endelige fangsttallene for 2001 blir dermed ikke klare før et stykke ut i 2002. Imidlertid indikerer foreløpige tall fra sluttseddelstatistikken på at kolmulefangstene i Nordsjøen i likhet med 2000 kan bli høye også i 2001. Tabell 3 i vedlegg 1 viser en oversikt over omfanget av industritrålerne kolmulefiske.

I forbindelse med den internasjonale prosessen der det tas sikte på å få et helhetlig forvaltningsregime av kolmule uavhengig av fangstområder, er det Fiskeridirektørens syn at industritrålfisket etter kolmule i Nordsjøen vil måtte inngå i reguleringsopplegget når det oppnås internasjonal enighet om dette. Dette betyr at en norsk kvote må fordeles mellom industritrålerflåten og kolmuletrålerne.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør en kvotefordeling mellom industritrålerflåten og kolmuletrålerflåten innebære at industritrålerflåten får en fast kvote basert på historiske fangstnivåer. Denne kvoten bør holdes fast slik at det ikke gis rom for ekspansjon i et direkte kolmulefiske i Nordsjøen 0-gruppen. En norsk kolmulekvote utover avsetningen til industritrålerne bør etter Fiskeridirektørens oppfatning tildeles kolmuletrålerne, eventuelt med fiskemuligheter for ringnotfartøy uten kolmulettillatelse.

Et annet spørsmål er hvorvidt en kvoteregulering for industritrålerflåten skal innføres allerede fra 1. januar 2002 i en situasjon hvor det ikke er oppnådd enighet i forhandlingene om fordeling av kolmulebestanden. Hvis det ikke oppnås enighet om et helhetlig forvaltningsregime vil Fiskeridirektøren ikke tilrå en innføring av en kvoteregulering av industritrålfisket av kolmule i Nordsjøen sør for 64° N fra og med 1. januar 2002.

Som nevnt i punkt 4 over vil områdestengninger og periodestengninger av fiskefelt hvor det er et stort innslag av umoden kolmule være aktuelle tekniske regulerings tiltak for å begrense uttaket av småfisk i industritrålfisket etter kolmule. Fiskeridirektoratet vil i samarbeid med Havforskningsinstituttet se på muligheten for slike regulerings tiltak. Andre tiltak kan være endringer i tillatt maskevidde og innføring av minstemål på kolmule. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er slike tiltak av en slik art at de ikke kan innføres på kort sikt uten et grundig utredningsarbeid på forhånd, der effekten på både kolmulebestanden og fiskeflåten vurderes.

Peter Gullestad viste til at det lå store internasjonale utfordringer i å få på plass et felles forvaltningsregime for kolmulen. Dersom det ikke ble oppnådd avtale la han imidlertid til grunn at en kunne foreslå en videreføring av reguleringsbestemmelsene fra 2001 innenfor en kvote på 250.000 tonn.

Peter Gullestad konstaterte så at det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Norge fastsetter en forebyggende kvote for internasjonalt farvann, NØS nord for 62° N og Jan Mayen-sonen på 250.000 tonn.

Videre at den forebyggende kvoten kan reduseres i løpet av året hvis man enten i kyststatsforhandlingene om kolmule eller på annet vis kommer fram til enighet med en eller flere parter om reduksjon i totaluttaket.

Det var enighet om ikke å foreslå en periodisering av kvoten i internasjonalt farvann, NØS og i Fiskerisonen ved Jan Mayen i 2002.

Videre var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen, en maksimalkvote for Færøy-sonen og en maksimalkvote for internasjonalt farvann, og at maksimalkvotene reguleres stramt med liten overregulering i EU-sonen, og med noe høyere overregulering i Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen.

Det var videre enighet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen, og at eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Reguleringsrådet var ellers enig om å foreslå at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket, samt at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket maksimalkvoten.

Det var enighet om å foreslå at fisket åpnes tirsdag 1. januar 2002.

Ola Olsen lurte på om det var nødvendig med påmelding i dette fisket, i det han la til grunn at alle fartøyene deltok.

Torbjørn Thorvik viste til at ikke alle deltok.

Peter Gullestad konkluderte imidlertid med at vi foreslår å ikke ha krav om påmelding i 2002.

Ola Olsen mente at det kunne være uheldig med ens siste startdato i kolmulefisket, dersom en ikke skulle ha konsumtak i loddefisket.

Peter Gullestad konkluderte med at en tok vekk kravet om utseilingsdato. Gullestad gjorde samtidig oppmerksom på saksdokumentenes merknader knyttet til industritrålerne.

Johan Williams la til grunn at vi måtte forberede oss på et ekstra møte i Reguleringsrådet dersom en kom frem til et felles internasjonalt forvaltningsregime på kolmule.

Aleksander Vedø viste til at det bare var de siste årene at industritråleren hadde meldt inn kolmule spesielt, og at dette måtte få betydning dersom en skulle fordele kolmulekvoten i gruppekvoter på henholdsvis kolmule- og industritrålerne.

Peter Gullestad viste til at de også ligger en stor nasjonal oppgave foran oss dersom det oppnås avtale internasjonalt. I dette arbeidet måtte også næringen trekkes inn.

VEDLEGG 1

Tabell 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i EU-sonen og i Færøy-sonen i perioden 1979-2001.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Int. farvann, NØS nord for 62° N, JM-sonen	Sum
1979	125.000	90.000	fritt fiske	215.000
1980	125.000	50.000	fritt fiske	175.000
1981	120.000	68.000	fritt fiske	188.000
1982	140.000	71.000	fritt fiske	211.000
1983	180.000	30.000	fritt fiske	210.000
1984	190.000	30.000	fritt fiske	220.000
1985	200.000	40.000	fritt fiske	240.000
1986	250.000	65.000	fritt fiske	315.000
1987	260.000	65.000	fritt fiske	325.000
1988	250.000	60.000	fritt fiske	310.000
1989	215.000	35.000	fritt fiske	250.000
1990	203.500	35.000	fritt fiske	238.500
1991	155.000	30.000	fritt fiske	185.000
1992	155.000	28.000	fritt fiske	183.000
1993	205.000	27.000	fritt fiske	232.000
1994	205.000	27.000	fritt fiske	232.000
1995	225.000	27.000	fritt fiske	252.000
1996	259.000	27.000	fritt fiske	286.000
1997	255.000	27.000	fritt fiske	282.000
1998	245.000	36.000	fritt fiske	281.000
1999	235.000	39.000	250.000	524.000
2000	222.000	42.000	250.000	514.000
2001	190.640	47.000	250.000	487.640

Tabell 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990-2001. Avrundet til nærmeste 100 tonn. Kilde: Norges Sildesalgslag.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500
1998	252.500
1999	220.200
2000	197.700
2001	191.100

Tabell 3: Norske kolmulefangster i industritrålfisket i Nordsjøen sør for 64° N i årene 1977-2001. Fangsttallene er basert på prøvetaking.

ÅR	Kvantum (tonn)
1977	20.737
1978	39.989
1979	30.930
1980	15.000
1981	18.627
1982	47.856
1983	62.591
1984	58.038
1985	54.522
1986	26.941
1987	24.969
1988	24.898
1989	43.000
1990	20.000
1991	22.644
1992	31.977
1993	12.333
1994	3.408
1995	78.565
1996	57.458
1997	27.394
1998	28.869
1999	46.288
2000	73.509
2001	70.000 ²
SUM	824.255

² Sluttseddeltall pr. oktober 2001.

VEDLEGG 2

Tabell 1: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) og antall deltagende fartøy i årene 1990-2001.

År	Kvantum (tonn)	Deltagelse
1990	281.200	44
1991	118.400	32
1992	154.500	31
1993	200.000	30
1994	226.200	29
1995	261.400	29
1996	337.500	36
1997	320.500	37
1998	527.600	43
1999	472.700	42
2000	462.100	42
2001	494.100	48 ³

Tabell 2: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-områder i årene 1990-2001. Sluttseddeltall pr. 15. oktober 2001.

Område	IIa	IVa	Vb	VIa	VIb	VII	XII	SUM
1990	566	1.452	19.344	107.267	616	151.947	-	281.192
1991	100	13.417	495	65.196	-	39.231	-	118.439
1992	28	14.312	2.540	92.081	808	44.745	-	154.515
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	-	199.981
1994	-	5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	-	226.235
1995	-	24.555	6.757	105.960	438	123.651	-	261.362
1996	114	-	34.856	119.887	-	182.691	-	337.549
1997	1.336	5.047	31.356	152.790	24.704	105.314	-	320.549
1998	8.992	3	35.779	167.968	104.797	210.070	-	527.609
1999	2.425	21.077	40.846	120.737	145.253	139.719	2.686	472.744
2000	1.590	45	42.934	156.853	180.708	80.020	-	462.149
2001	65.348	22.667	63.272	148.147	35.820	75.756	76.284	487.306 ⁴

³ Inklusiv 5 ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse.

⁴ Inklusiv 5 ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse. Noen fangster er ikke kommet inn i Fiskeridirektoratets sluttsedelregister pr. 15. oktober 2001.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 58

Telefaks

Vår dato
151101

Vår referanse
200000523/22-
532.7

Deres dato

Deres referanse

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
15. NOV. 2001	
SAKESNR. 4297/01	BOK.NR. 1
U.G. S.	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2002

Landsstyret behandlet ovennevnte sak i møte 14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

«Ad. manglende forvaltningsregime - økonomiske soner og internasjonalt farvann

- Etter gjentatte forhandlingsrunder er man ennå ikke kommet i mål med en kyststatsavtale om kolmule. Videre er heller ikke kvoteavtalene mellom EU og Norge eller mellom Norge og Færøyene ferdigforhandlet, og det er derfor usikkert hvilke kolmulekvanta som blir stilt til disposisjon for norske fiskere i EU-sonen og Færøysonen for 2002.

I og med at det ikke foreligger en avtale mellom kyststatene om forvaltning og fordeling av kolmulebestanden, har det heller ikke vært mulig å fatte reguleringsvedtak i NEAFC om fiske av kolmule i internasjonalt farvann.

- Ut fra gjeldende situasjon i kolmuledrøftingene legger Norges Fiskarlag til grunn at norske myndigheter som et minstekrav viderefører årets reguleringsramme på 250.000 tonn for norske fartøy sitt fiske i NØS og i internasjonalt farvann.

Reguleringer i EU-sonen og Færøysonen - maksimumkvoter

- Der det foreligger internasjonale avtaler som fastsetter et totalkvantum til Norge, går Norges Fiskarlag inn for å regulere fisket med maksimumkvoter slik det ble gjort for 2001-sesongen. Norges Fiskarlag ber om at erfaringene med 2001-sesongen, samt det totale kvotebilde i vinter-sesongen tillegges vekt i spørsmålet om størrelsen på maksimumkvotene. Dette må skje i dialog med næringens organisasjoner. Norges Fiskarlag vil i den anledning spesielt bemerke at en i Færøysonen bør starte med en overregulering av maksimumkvoten på ca 20 %.

Påmelding

Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg på til Norges Sildesalgslag innen 7. januar 2002.

Åpningsdato

- Under forutsetning av at det foreligger kvoteavtaler mellom Norge og Færøyene og Norge og EU for 2002 innen årsskiftet 2001/2002 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter kolmule åpnes fra 2. januar 2002 i alle områder.

Varslingsfrister-NEAFC-området

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

Vår dato
151101

2 av 2

Vår referanse
200000523/22-532.7

Norges Fiskarlag beklager at man på årsmøtet i NEAFC ikke fikk gjennomslag for et norsk forslag om å redusere varslingstiden ved inn- og utseiling i NEAFC-farvann. Denne regelen skaper vansker i den praktiske utøvelsen av fisket, og en ber om at det arbeides videre med å få endret denne regelen.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Jan Birger Jørgensen
Elling LorentsenKopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren gikk våren 2001 inn for at næringen skulle ha et større ansvar for selve avviklingen av en eventuell konsumkvoteregulering for 2002. På bakgrunn av dette vil Fiskeridirektøren legge til grunn at en eventuell konsumkvotebegrensning i 2002 blir ivaretatt av næringen selv. Dersom næringen ønsker å gjennomføre en konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke, må næringen komme tilbake til Fiskeridirektoratet med dette som egen sak på et senere tidspunkt.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har fulgt Ressursfordelingsutvalgets innstilling og vedtatt en ny kvotefordeling mellom flåtegruppene ringnot, trål og kyst. Fiskeridirektøren har valgt å legge Landsmøtets kvotefordelingsvedtak til grunn for neste års regulering.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i 2002 ikke settes en østlig grense i forbindelse med åpningen av loddefisket 15. januar 2002. Imidlertid vil Fiskeridirektøren foreslå at et område øst for Vardø holdes stengt (sildeboks), og at en eventuell åpning av dette området bare kan skje etter et forutgående kontrollert prøvefiske.

Fiskeridirektøren fastsetter siste utseilingsdato.

2. NORSK FISKE ETTER LODDE I BARENTSHAVET VINTEREN 2001

2.1. TAC OG NORSK KVOTE

TAC for vinteren 2001 ble av ACFM anbefalt til 630.000 tonn lodde. Russland og Norge ble enige om å åpne for fiske etter vinterlodde i 2001 på 630.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 378.000 tonn av denne kvoten, derav fikk tredjeland 7.000 tonn.

Norge hadde derfor en disponibel kvote på 371.000 tonn vinterlodde i Barentshavet i 2001.

2.2. DELTAGELSESBEGRENSNINGER (INNSATSREGULERING)

Følgende fartøygrupper kunne delta i 2001:

- 1) Ringnotgruppen, dvs. fartøy med ringnottillatelse
- 2) Trålgruppen, dvs. fartøy større enn 27,5 m.s.l. med loddetråltillatelse
- 3) Kystgruppen, dvs. not- og trålfartøy under 27,5 m.s.l. Dersom fartøyet skulle nytte trål i fisket, måtte det ha loddetrålkonsesjon.

Kystgruppen omfattet også 3 fartøy mellom 27,35 og 33,5 meter med særskilt adgang til å delta i fisket.

2.3. FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING) AV ORDINÆR KVOTE

Totalkvoten på 371.000 tonn ble fordelt mellom fartøygruppene som vist i tabell 1. Denne fordelingen var prosentvis en videreføring av fordelingen for årene 1991, 1992, 1993 og 1999. I 2000 hadde Fiskeridepartementet i tillegg foretatt en overføring på 15.000 tonn vinterlodde fra ringnotgruppen til kystgruppen.

Tabell 1 Fordeling av kvoter på fartøygrupper i 2001

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	283.810	76,5
Trålere over 27,5 m.s.l.	36.360	9,8
Kystfartøy	50.830	13,7
Totalt	371.000	100,0

2.3.1. Ringnotgruppen

I ringnotgruppen meldte alle de konsesjonspliktige ringnotfartøyene (98 fartøy) seg på til fisket. Faktoren ble satt til 6,4, hvilket innebar en overregulering på 539 tonn eller 0,19%. 97 fartøy deltok i fisket.

Den 14. mars 2001 ble faktoren økt til 7,2, og den 21. mars 2001 ble faktoren ytterligere økt til 8,5. Ringnotgruppen ble stoppet 31. mars 2001. Oppfisket kvantum var da 290.891 tonn.

2.3.2. Trålgruppen

I trålgruppen meldte 55 fartøy seg på fisket og faktoren ble satt til 5,0. Faktoren innebar i forhold til den totale påmeldte basiskvote en overregulering på 27,8%. Dette var forsvarlig ut fra en forventning om at ikke alle fartøyene kom til å delta. Det deltok 48 fartøy i dette fisket i 2001.

Den 14. mars 2001 ble faktoren økt til 6,2. Dette var blant annet begrunnet i at man så at kystfartøygruppen neppe ville klare å fiske hele sin gruppekvote før sesongen var over. Den 21. mars ble faktoren igjen hevet til 7,7, dette med bakgrunn i restkvoten til gjenværende fartøy som fortsatt var i fiske. Fisket ble for denne gruppen ble stoppet 31. mars 2001. Oppfisket kvantum var da 49.330 tonn.

2.3.3. Kystgruppen

I kystgruppen ble det påmeldt 116 fartøy, derav 2 fartøy over 27,5 meter. Kystgruppens kvoter var differensiert for fartøy over og under 27,5 meter. Fartøy over 27,5 meter fikk 25% høyere fartøykvoter enn de øvrige. Fartøykvoten for fartøy til og med 27,5 m.s.l. ble i utgangspunktet fastsatt til 630 tonn. Fartøy over 27,5 m.s.l. fikk fartøykvote på 790 tonn. I forhold til den totale påmeldte basiskvote innebar dette en overregulering på 41,9%. En slik overregulering var forsvarlig ut fra en forventning om at svært mange kystfartøy ikke kom til å delta i dette fisket. Det deltok 48 fartøy i denne gruppen i 2001, altså under halvparten av dem som var påmeldt.

Fartøykvoten ble økt til 900 tonn/1.125 tonn den 9. mars 2001. Dette ble gjort på bakgrunn av at enkelte fartøy hadde nådd taket på sin kvote, og utviklingen i fisket gjorde en slik faktorøkning

mulig. Fartøykvotene til kystfartøygruppens fiske etter lodde i Barentshavet ble opphevet fra 13. mars 2001 og det var fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Siste fangstinnmelding i kystgruppen var 18. april 2001. Det gjenstod da 14.736 tonn av kystgruppens gruppekvote. Kystgruppen hadde da totalt fisket 36.094 tonn i 2001.

2.4. GJENNOMFØRING AV KONSUMKVOTEREGULERINGEN I 2001

2.4.1. Bakgrunn for konsumkvotereguleringen i 2001

Også i 2001 ble det innført begrensning på kvantum til produksjon av konsumlodde av hensyn til markedssituasjonen i Japan. Konsumkvotereguleringen i 2001 omfattet alle typer lodde som ble produsert for konsumformål, herunder rognlodde, samfengt lodde og lodderogn. Til sammenligning ble lodderogn i 2000 holdt utenfor konsumkvotereguleringen.

Myndighetene, på samme måte som næringen, anså det altså som viktig å få størst mulig verdiskapning ut av loddefisket. På denne bakgrunn ble det fastsatt en egen forskrift for avvikling av fiske etter lodde til konsumanvendelse, selv om markedsreguleringer av denne type i første rekke må være næringens eget ansvar. Fiskeridepartementet fastsatte samtidig forbud mot å levere fangster til konsum i Norge for utenlandske fartøy.

I 2001 ble det satt et tak på 45.000 tonn lodde som kunne leveres til konsumproduksjon. Denne konsumkvoten ble så fordelt på gruppene ringnot, kyst og trål etter samme nøkkel som for totalkvoten. Konsumkvotereguleringen har fra Fiskeridirektoratets side krevd tett oppfølging både før og under avviklingen av fisket, også i noen grad etter at konsumkvotereguleringen var opphevet.

2.4.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering) av konsumkvote

Konsumkvoten på 45.000 tonn ble fordelt mellom flåtegruppene etter samme nøkkel som gruppens andel av norsk totalkvote.

Tabell 2 Fordeling av konsumkvoter på de ulike fartøygruppene i 2001

Fartøygruppe	Konsumkvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	34.425	76,5
Trålere over 27,5 m.s.l.	4.410	9,8
Kystfartøy	6.165	13,7
Totalt (alle grupper)	45.000	100,0

Fordelingen av konsumkvoten mellom fartøyene fulgte de samme prinsipp som de ordinære fartøykvoter. Dette ble gjort ved at Fiskeridirektøren fastsatte to faktorer; en totalfaktor og en delfaktor som anga det maksimale kvantum et fartøy kunne fiske til konsum. Det var altså ikke konsumpåbud, men et fartøys maksimalt tillatte fiske til konsumanvendelse var mindre enn den totale fartøykvoten. Fartøy som ikke hadde tilstrekkelig "restkvote" igjen av sin fartøykvote ble tilsvarende begrenset i sitt konsumfiske.

Konsumkvotebegrensningen trådte i kraft fra kl. 00.00 tirsdag 6. mars 2001.

Konsumkvotebegrensningen omfattet all levering til produksjon av rognlodde, lodderogn og samfengt lodde. Med samfengt lodde menes rundfrosset, usortert lodde som hovedsakelig blir solgt til Øst-Europa. Konsumkvotebegrensningen gjaldt for alle fangster som ikke var fisket og innmeldt til Norges Sildesalgslag innen klokken 00.00 tirsdag 6. mars.

Imidlertid var det noen produsenter som sorterte og produserte rognlodde kvelden før konsumreguleringen trådte i kraft. Fiskerinæringens Landsforening ba om at dette kvantumet skulle belaste den totale konsumkvoten på 45.000 tonn. Fiskeridirektoratet hadde ingen motforestillinger på dette og ba næringen om synspunkter. Fiskeridirektoratet mottok fikk ingen tilbakemeldinger, dette kvantumet ble derfor belastet de ulike fartøygruppene. Kvantumet var fordelt på grupper som følger:

Ringnot	1.871 tonn
Trål	135 tonn
<u>Kyst</u>	<u>180 tonn</u>
<u>Totalt</u>	<u>2.186 tonn</u>

Ringnotgruppens kvote og faktor:

Den konsesjonspliktige ringnotflåten ble tildelt en konsumkvote i 2001 på 34.425 tonn.

Konsumfaktoren var utregnet på basis av hva enkeltfartøy hadde tatt ved midnatt den 4. mars 2001. Dersom fartøy hadde mindre igjen av sin fartøykvote enn størrelsen på sitt konsumkvantum, ble slike fartøys konsumkvote fordelt på resten av gruppen. Dette for å sikre at gruppens konsumkvote ville bli tatt selv om enkelte fartøy utelukkende hadde valgt å levere til mel og olje.

Konsumfaktoren for ringnotgruppen ble satt til 1,1 den 5. mars 2001. Den 14. mars ble faktoren økt til 1,3. Den 17. mars 2001 ble ringnotgruppens fiske etter vinterlodde til konsum i Barentshavet i 2000 stoppet. Det deltok 65 ringnotfartøy i konsumfisket i 2001. Ringnotgruppen fisket totalt 34.334 tonn til konsum i 2001.

Trålgruppens kvote og faktor:

Trålgruppen ble tildelt en konsumkvote på 4.410 tonn. Totalt 56 fartøy var påmeldt til konsumfisket.

Konsumfaktoren ble beregnet etter samme prisnipp som for ringnot. Faktoren for trålgruppen ble 5. mars 2001 satt til 0,7. Dette ble blant annet gjort etter anbefalinger fra Sør-Norges Trålerlag og Norges Fiskarlag.

Fiskeridirektoratet stoppet trålgruppens konsumfiske den 14. mars 2001. Da var kvoten beregnet oppfisket. Imidlertid var det stort avvik mellom innmeldte og sluttseddelførte fangster. På bakgrunn av registrerte sluttsedler viste det seg den 16. mars at det gjenstod 653 tonn av trålernes konsumkvote. Fisket ble derfor gjenåpnet den 16. mars klokken 13.00 og stoppet klokken 22.00 samme dag. Kvoten var da oppfisket. Trålgruppen fisket totalt 4.339 tonn til konsum i 2001.

Det deltok totalt 42 trålfartøy i dette fisket i 2001.

Kystgruppens kvote og faktor:

Kystgruppen ble tildelt en konsumkvote på 6.165 tonn. Totalt 116 fartøy var påmeldt til konsumfisket.

Konsumkvoten for kystgruppen ble satt til 80 tonn/100 tonn den 5. mars 2001. Dette representerte en overregulering på 50% og var anbefalt av Norges Fiskarlag. Den 13. mars ble konsumkvoten økt til 100/125 tonn. Fisket ble stoppet 16. mars 2001. Kystgruppen fisket totalt 6.043 tonn lodde til konsum i 2001.

Totalt 53 kystfartøy deltok i fisket etter konsumlodde i 2001.

2.4.3. Fiske etter vinterlodde til samfengt konsum

Konsumfisket ble som nevnt stoppet for trål- og kystgruppen den 16. mars. For ringnotgruppen ble dette fisket stoppet 17. mars 2001. Fiskeridirektoratet mottok mandag 19. mars telefaks fra Fiskerinæringens Landsforening (FNL) vedrørende åpning for produksjon av samfengt lodde og rognproduksjon. FNL ba på vegne av Norges Sildesalgslag, Norges Fiskarlag og Fiskebåtrederne om at Fiskeridirektoratet mandag åpnet loddefisket for produksjon av samfengt lodde og for produksjon av lodderogn samtidig som det ble satt forbud mot utsortering av holodde. Fiskeridirektoratet mottok også telefaks fra Fiskebåtrederne samme dag vedrørende samme problemstilling.

Fiskeridirektoratet var skeptisk til dette pga kontrollhensyn. Det var på det tidspunkt mange konsumfangster fra før stoppen som ennå ikke hadde kommet frem til de respektive anlegg. Dessuten var det fremdeles for tidlig i sesongen til at lodden var utgytt. Rognprøver 18. mars viste rognprosent mellom 19% og 23%. Et ringnotfartøy leverte konsumlodde med en rognprosent på 23% den 19. mars 2001. Dette ble påpekt overfor Norges Sildesalgslag og FNL, men næringen hevdet at dette ikke ville bli et problem. Fiskeridirektoratet anså derfor arbeide med konsumreguleringen som avsluttet. På bakgrunn av dette bestemte Fiskeridirektoratet å oppheve den særskilte konsumreguleringen mandag den 19. mars 2001.

Torsdag den 22. mars 2001 fikk Fiskeridirektoratet opplysninger om at flere anlegg langs kysten sorterte lodde. Fiskeridirektoratet fant imidlertid ikke å kunne sette inn ytterligere tiltak på dette feltet.

2.5. ÅPNING, FISKETS UTVIKLING, OPPFISKET KVANTUM OG ANVENDELSE

2.5.1. Åpning

Loddefisket ble åpnet for alle fartøygruppene 15. januar 2001 innenfor et område sør for 74°N og vest for 32°Ø og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Fartøy måtte melde seg til Norges Sildesalgslag før utseiling. Konsumreguleringen ble innført 6. mars 2001.

Under Reguleringsrådsmøte i desember 2000 ble det bestemt at dersom næringen ønsket å starte fisket tidligere enn 15. januar, var det muligheter for at to fartøy kunne starte letingen tidligere med en representant fra Fiskeridirektoratet om bord i hvert fartøy. To fartøy deltok således i

loddekartleggingen som varte til 19. januar 2001. Hvert av ringnotfartøyene fikk lov til å fiske inntil 1.000 tonn. Dette kvantumet ble fratrukket ringnotgruppens kvote før faktoren ble beregnet. Etter anbefaling fra Fiskebåtredernes Forbund fikk disse to fartøyene beholde letekvantumet etter at letingen var avsluttet. Dette som vederlag for at fartøyene i en periode har deltatt i loddekartleggingen i Barentshavet.

Fiskeridirektøren bestemte i samarbeid med næringen at det også i 2001 skulle fastsettes en siste utseilingsdato for fartøy som skulle delta i fisket. Dette gjaldt alle tre fartøygruppene og ble satt til 7 dager etter at konsumloddefisket hadde startet. Fartøyene måtte være nord for Tromsø havn når melding og utseiling ble sendt til Norges Sildesalgslag.

2.5.2. Åpning av felt

Med bakgrunn i Protokollen i Den blandete norsk-russiske kommisjonen og drøftelsene i Reguleringsrådet i desember 2000, ble det lagt til grunn at fisket etter lodde i Barentshavet i 2001 ikke skulle åpnes i områder hvor faren for innblanding av smålodde, og eventuelt bifangster av andre arter, lå innenfor akseptable grenser.

Basert på tidligere års erfaringer, ble fisket derfor åpnet den 15. januar 2001 innenfor et område sør for 74°N, vest for 32°Ø og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Fiskeridirektoratet la da til grunn at faren for innblanding av småsild i loddefangstene ville være størst øst for 32°Ø (øst for Vardø). Når det gjelder forbudet mot fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene var det basert på tidligere års erfaring med stor innblanding av sild og torsk i fangstene.

Fiskeridirektoratet la videre til grunn at det måtte gjøres ytterligere undersøkelser, blant annet med prøvefiske og kontroll med innblandinger i fangstene, før en eventuelt åpnet nye områder.

Den 18. januar 2001 ble det i tillegg til allerede åpnete områder åpnet for fiske i området mellom 73°N og 74°N, vest for 36°Ø.

Den 5. februar måtte Fiskeridirektoratet stenge et mindre område mellom 72°N og 72°30'N fra 32°Ø til 40°Ø pga. av for stor innblanding av sild. Den 7. februar ble dette området justert noe.

Den 22. februar ble det på ny foretatt en justering slik at bare ett område mellom 70° 30'N og 72°30'N – 31°Ø og 38°Ø var stengt. I tillegg var det fremdeles ikke tillatt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Fra begynnelsen av mars var lodden kommet inn til kysten, og det begynte å komme ønsker fra flåten om en åpning av fisket også innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. For å få kartlagt faren for innblanding, organiserte Overvåkningstjenesten for fiskefelt sammen med Kystvakten en kontrollert innseiling av fiskefartøy til felt innenfor 4-mila, og inspiserte fangstene med tanke på innblanding.

Først den 17. mars ble det åpnet for et fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene på et begrenset område i Varangerfjorden.

Tilsvarende ble det den 21. mars åpnet for fiske i et område utenfor Makkaur-Syltefjorden, og den 23. mars ble det åpnet et område på Lopphavet. Den 26. mars ble det åpnet for fiske på nye områder på Lopphavet/Fugløyfjord, og dette området ble ytterligere utvidet den 29. mars 2001.

2.5.3. Oppfisket kvantum og anvendelse

Oppfisket kvantum og anvendelse fordelt mellom de ulike fartøygruppene er illustrert i tabell 3.

Tabell 3 Fangstoversikt og anvendelse for de ulike fartøygruppene i 2001

	Konsum (tonn)		Totalt (tonn)		
	Kvote	Fangst	Kvote	Fangst	%-vis andel
Ringnot	34.425	34.334	283.810	290.891	82,5
Trål	4.410	4.339	36.360	49.330	10,5
Kyst	6.165	6.043	50.830	36.094	7,0
Totalt	45.000	44.716	371.000	376.315	100,0

Kilde: Norges Sildesalgslag pr. 09.11.01, foreløpige tall.

Fangsttallene for konsum inneholder alle fangst til konsum som ble avregnet konsumkvoten på 45.000 tonn. Konsumkvotebegrensningen gjaldt alle fartøygruppene og omfattet all lodde levert til konsumformål i den perioden fisket for rognloddeproduksjonen pågikk.

Det ble ifølge Norges Sildesalgslag levert ca 86.500 tonn samfengt lodde i 2001, til sammenligning ble det i 2000 levert 19.800 tonn samfengt lodde. Det ble levert 6.500 tonn lodde til lodderognproduksjon. Alle flåtegruppene deltok i fisket etter samfengt lodde i 2001. Tabell 4 er en sammenligning av gjennomsnittspriser på de ulike anvendelsene i 1999, 2000 og 2001.

Tabell 4 Gjennomsnittspriser (kr/kg) på anvendelser for årene 1999, 2000 og 2001

		1999	2000	2001*
Rognlodde	Ordinære norske kjøpere	3,07	3,11	3,50
	Sjøtilvirket	5,18	4,13	4,22
Samfengt	Ordinære norske kjøpere	1,14	1,03	1,22
	Sjøtilvirket	3,15	1,61	3,16
Lodderogn	Ordinære norske kjøpere	1,10	1,03	1,03
	Sjøtilvirket	-	1,52	1,33
Mel-/oljeanvendelse		0,44	0,52	0,62

Kilde: Norges Sildesalgslag pr. 05.11.01

* foreløpige tall

Tabellen overfor viser at pris oppnådd for konsumlodde ligger i 2001 høyere enn i 2000 og 1999, hvilket kan indikere at konsumreguleringen i 2001 hadde en god effekt på prisnivået. Mange faktorer kan imidlertid være med på å forklare oppgangen; den norske konsumkvotereguleringen, dårlig loddesepong på Island, lagrene i Japan har ligget på samme nivå, generell prisoppgang på mange fiskeslag, m.fl.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2002

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) sin rådgivende fiskerikomite (ACFM) anslår høsten 2001 at loddebestanden i Barentshavet er innenfor trygge biologiske grenser, og at det vil være rom for å fiske inntil 650.000 tonn vinterlodde i Barentshavet i 2002.

3.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2002

Under den 30. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for et fiske etter vinterlodde i 2002 på 650.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 390.000 tonn av denne kvoten. I 2001 fikk Færøyene 7.000 tonn fra Norge, men hvor mye de vil få i 2002 er ikke avgjort.

I avtalen for 2002 ble det etter ønske fra russiske myndigheter gitt en gjensidig åpning for at inntil 10% av kvotene kan fiskes i et eksperimentelt fiske etter 15. november. Fiskeridirektøren forutsetter at det i utgangspunktet fra norsk side ikke vil være aktuelt å benytte seg av denne åpningen. Hele den norske kvoten bør fiskes før 31. april 2002.

4. REGULERING AV FISKE ETTER VINTERLODDE I 2002

4.1. DELTAKERBEGRENSNING

4.1.1. Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

4.1.2. Trålgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27,5 m.s.l. og ha loddetråltillatelse.

4.1.3. Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 m.s.l., registrert i merkeregisteret, samt at eieren og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy mellom 27,5 m.s.l. og 33,5 m.s.l. som har adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2001, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde.

4.2. REGULERING AV LEVERANSER TIL PRODUKSJON AV ROGNLODDE

4.2.1. Produksjon av rognlodde

I Reguleringsrådet våren 2001 ga Fiskeridirektoratet en orientering om erfaringer fra årets konsumlodderegulering i Barentshavet. Fiskeridirektøren gikk inn for at næringsorganisasjonene i fremtiden skal ta et større ansvar for selve avviklingen av en eventuell konsumkvoteregulering. Dette var Reguleringsrådet positiv til. Norges Sildesalgslag sa seg villig til å ha hovedansvar for avvikling av en eventuell konsumkvoteregulering. Fiskeridirektoratet har videre mottatt brev fra Fiskerinæringens Landsforening (FNL) som har vedtatt at FNL ikke vil gå inn for at det til neste år avsettes et eget kvantum til produksjon av holodde for det japanske markedet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at en eventuell konsumkvotebegrensning i 2002 blir ivaretatt av næringen selv. Dersom næringen ønsker å gjennomføre en konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke, må næringen komme tilbake til Fiskeridirektoratet med dette som egen sak på et senere tidspunkt.

4.3. FORDELING AV KVOTE PÅ GRUPPER

Totalkvoten har i 1991-1993, 1999 og 2001 vært fordelt på flåtegruppene etter samme fordelingsnøkkel. Dvs. 76,5% til ringnotgruppen, 13,7% til kystfartøygruppen og 9,8% til trålgruppen. I 2000 var fordelingen 70,6% til ringnotgruppen, 19,6% til kystfartøygruppen og 9,8% til trålgruppen.

I 2001 fisket kystgruppen 36.094 tonn av en gruppekvote på 50.830 tonn. Til sammenligning fisket de bare 19.500 tonn av sin gruppekvote på 55.770 tonn i 2000.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag anbefaler at loddekvoten i 2002 fordeles som følger:

Ringnotgruppen (konesjonsbelagte ringnotfartøy):	77%
Trålgruppen (fartøy over 27,5 meter):	11%
Kystgruppen (fartøy under 27,5 meter):	12%

På bakgrunn av dette vil Fiskeridirektøren foreslå at den norske totalkvoten fordeles med 77% til ringnotgruppen, 12% til kystgruppen og 11% til trålgruppen.

4.4. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2002

4.4.1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy fordeles som fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren kan endre fartøykvotene.

4.4.2. Trålere over 27.5 m.s.l. med loddetråltillatelse

I fisket etter norsk vårgytende sild har trålerne siden 1997 blitt gitt maksimalkvoter ut fra samme prinsipp som konsesjonspliktige ringnotfartøy. Denne nøkkelen ble også brukt ved beregning av trålernes fartøykvoter i loddefisket vinteren 1999, 2000 og 2001. Det ble etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0-99 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	100-199 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	200-299 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	300-399 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	400-600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppeknoten med summen av basiskvotene.

Trålernes basiskvote har i 2001 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet vil ikke foreslå noen endring av denne skjæringsdatoen i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere gis maksimalkvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

4.4.3. Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen får maksimalkvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27.5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l.

Fartøyene må være egnet og utstyrt for å kunne delta i fisket.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

4.5. PÅMELDING

Ringnotfartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet må sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag, Harstad, innen 4. januar 2002.

Trål- og kystfartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet må sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag, Harstad, innen 11. januar 2002.

4.6. ÅPNINGSDATO OG OVERVÅKNING AV FANGSTFELT

Som tidligere ble det under den 30. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon også i år enighet om at hver av partene skal iverksette tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål. Innblandingskriteriet ble som tidligere fastsatt til 300 eksemplarer av hver av artene pr. tonn lodde.

Fiskeridirektøren vil derfor videreføre bestemmelsen fra vinterloddefisket i 2001 om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr 100 tonn lodde.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon var det videre enighet om et minstemål på 11 cm, og at det skulle være tillatt å ha en innblanding på 10% i antall av lodde under minstemål.

Når det gjelder spørsmålet om åpning av fisket til mel og olje, vil tidspunktet som tidligere være avhengig av når voksen lodde skiller seg fra unglodden og at innblanding av fisk og sild er innenfor ovennevnte kriterier. Tradisjonelt vil ungfisk og voksen lodde ha skilt lag mellom 20. og 25. januar, men det er også muligheter for at dette kan skje tidligere. Ut fra tidligere erfaring legger Fiskeridirektøren til grunn at det vil være mulig å åpne for et fiske innenfor et område sør for 74°N og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene ca. medio januar.

Vi vil således ikke som tidligere foreslå at det settes en østlig grense i forbindelse med åpningen av fisket. Med bakgrunn i tidligere års erfaring og etter samtale med Havforskningsinstituttet, vil vi imidlertid foreslå at et område øst av Vardø holdes stengt (sildeboks), og at eventuell åpning av dette området bare kan skje etter et forutgående kontrollert prøvefiske.

Dersom næringen ønsker å starte fisket tidligere enn 15. januar 2001, er Fiskeridirektøren innstilt på å gi adgang til dette. Det forutsettes imidlertid at det aktuelle området er kartlagt med henblikk på at den voksen lodden må ha skilt seg fra unglodden og at innblanding av fisk og sild er innenfor de nevnte kriterier. En slik kartlegging kan etter Fiskeridirektøren oppfatning gjennomføres med ett eller flere fartøy på næringens egen regning og risiko, og med representant fra Fiskeridirektoratet om bord, etter fjorårets modell. Det må da avsettes et kvantum på eks. 1.000 tonn lodde til det/de fartøy som gjennomfører et slikt kartleggingsfiske, og kvantumet kommer da på toppen av fartøyets ordinære kvote. Fartøyene bør velges ut av næringen selv, men det forutsettes at det skrives kontrakt med Fiskeridirektoratet for gjennomføring av oppdraget.

Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå at loddefisket åpnes den 15. januar 2002 innenfor et område sør for 74°N og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Det holdes stengt et område innenfor følgende koordinater:

1	<u>70°30'N</u>	<u>32°Ø</u>
2	<u>72°30'N</u>	<u>31°Ø</u>
3	<u>72°30'N</u>	<u>38°Ø</u>
4	<u>70°30'N</u>	<u>38°Ø</u>

Når det gjelder områder innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene vil Fiskeridirektøren som tidligere år åpne områder etter at det er gjennomført et kontrollert prøvdefiske innblanding og at bifangst av annen fisk viser seg å være innenfor akseptable grenser.

4.7. SISTE UTSEILINGSDATO

For å få en økonomisk forsvarlig og hensiktsmessig avvikling av loddefisket er det nødvendig med en siste utseilingsdato til dette fisket. Fiskeridirektøren kan refordele kvoten etter denne dato.

Fiskeridirektøren fastsetter siste utseilingsdato. Fartøyene må være nord for Tromsø havn når melding om utseiling blir sendt Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste startdato.

4.8. INSPEKSJON

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører ombord i fartøy som driver loddefiske i Barentshavet.

4.9. UTKAST

Fiskeridirektøren vil som i tidligere år sette forbud mot å slippe fangst som er død eller døende, og utkast av fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

4.10. FANGSTOMRÅDE

Det var enighet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon om et fortsatt forbud mot å fiske lodde nord for 74°N. På bakgrunn av data fra forskningstokt kan imidlertid denne grensen endres.

Det har i 2001 som i tidligere år vært fastsatt en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen rundt Svalbard. Denne forskrift vil bli videreført i 2002, og en vil således måtte avgrense det generelle loddefisket til å gjelde sør for 74°N, med unntak av vernsonen.

4.11. STOPP I FISKET

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy-/maksimalkvoten.

Peter Gullestad gav ordet til Olav Rune Godø fra Havforskningsinstituttet for en kort orientering.

Olav Rune Godø kunne opplyse at Havforskningsinstituttet hadde undersøkt deler av Barentshavet på vanlig måte, men at de ikke hadde fått dekket russisk sone. Dette gir derfor usikkerhet med hensyn til bestandens størrelse og utbredelse. Det er imidlertid aldri målt lodde så lang nord tidligere. Dette gjelder også norsk vårgytende sild og kolmule. Vi er ellers inne i en varmeperiode, uten at en kan si sikkert hvilken betydning dette vil ha for vandringer i tid og rom. For norsk vårgytende sild har en imidlertid sett at denne kom inn til kysten ca 14 dager til en måned senere en tidligere år.

Peter Gullestad viste til saksdokumentet, og det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse. Videre at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27,5 m.s.l. og ha loddetråltillatelse.

Roald Oen lurte på hva som ville skje dersom Norge ikke fisket sin kvote i vinter.

Peter Gullestad la til grunn at dette ville bli regulert som et vinterfiske. Dersom det skulle stå igjen et kvantum fikk en ta dette opp på møtet i Reguleringsrådet i juni. Et høstfiske er i utgangspunktet ikke biologisk fornuftig, men en kan i henhold til avtalen ta inntil 10 % av norsk kvote i et eksperimentelt fiske til høsten. Står det igjen mer en 10 %, må det stå igjen i havet.

Ola Olsen la til grunn at et høstfiske ikke kunne være biologisk uforsvarlig, men mente at et fiske etter 15. november ikke ville være kommersielt interessant pga småloddene. Et eventuelt høstfiske burde derfor skje i sept/okt.

Peter Gullestad viste til at et eventuelt fiske om høste måtte regnes som et forskudd på kvoten det påfølgende år. Når en valgte å gå med på 10 % fiske i avtalen med Russland, var det ut fra en sannsynlighet om at det ikke ville bli 0-kvote anbefaling i 2003. Han la ellers til grunn at det ikke lå i norsk politikk å åpne for et sammeloddefiske av mange grunner. Han kunne ellers opplyse at det ikke var planlagt noen lukking av deltakelsen i kystgruppen i 2002.

Peter Gullestad kunne konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 m.s.l., registrert i merkeregisteret, samt at eieren og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse. Videre at fartøy mellom 27,5 m.s.l. og 33,5 m.s.l. som har adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2001, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde.

Det var videre enighet om å foreslå at den norske totalkvoten fordeles med 77 % til ringnotgruppen, 12 % til kystgruppen og 11 % til trålgruppen.

Det var enighet om å foreslår at gruppeknoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy fordeles som fartøykvoter etter "universalnøkkelen", og at Fiskeridirektøren kan endre fartøykvotene.

Videre var det enighet om å foreslå at trålere gis maksimalkvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet i saksdokumentet, og at Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

Når det gjaldt kystfartøygruppen var det enighet om å foreslår at påmeldte fartøy får maksimalkvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27,5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l. Videre at fartøyene må være egnet og utstyrt for å kunne delta i fisket, og at Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

Gerhard Olsen mente at en i 2002 måtte ha et så ekspansivt opplegg for kystfartøygruppen at denne gruppen tok kvoten sin.

Peter Gullestad la til grunn at fiske til samfengt produksjon kunne gjøre dette fisket mer interessant for kystfartøygruppen.

Roald Oen viste til problemet med fiktive påmeldinger, og mente at det gikk tapt en del verdier ved at flåten ikke fikk utnytte kvotene tidlig i fisket. Norges Sildesalgslag kunne i så måte ta på seg arbeidet med å administrere en påmeldingsordning med gebyr.

Peter Gullestad tvilte på om det var hjemmel for å innføre en slik gebyrordning, men opplyste at Fiskeridirektoratet skulle se på muligheten for dette.

Johan Williams la til grunn at det neppe var god høyre politikk å eventuelt fastsette en slik hjemmel.

Peter Gullestad utfordret da Roald Oen til å se om en slik ordning var mulig innefor Norges Sildesalgslag sitt regelverk. Etter innspill fra Ola Olsen valgte imidlertid Fiskeridirektøren å trekke sitt forslag om å gjennomføre skriftlig påmelding for fartøy i ringnotgruppen.

Når det gjaldt trål – og kystfartøy var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at deltakende fartøy må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, Harstad, innen 11. januar 2002.

Peter Gullestad viste til at det var en geografisk avtalemessig binding som regulerte fisket til sør for 74° N. Når det gjelder stengingen mot øst, er denne foreslått tatt vekk i forhold til tidligere år. Det foreslås imidlertid stengt en sildeboks øst for Vardø som i foregående år, og at det i utgangspunktet er stengt for fiske innefor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Med bakgrunn i Havforskningsinstituttet sin orientering var det etter hans mening ikke noe poeng å åpne fisket den 1. januar, og han foreslo derfor 15. januar som åpningsdato.

Ola Olsen ønsket en åpning den 7. januar, og ønsket som i 2001 avsatt et kvantum til leitetfartøy. Videre at det var god tilstedeværelse fra Kystvakten for å ivareta behovet med kontroll når det gjelder minstemål- og bifangst bestemmelsene i fisket.

Roald Oen viste til at Norges Sildesalgslag i utgangspunktet ønsket en tidlig åpning, men at de etter en ny vurdering kunne anbefale 15. januar.

Ove Midttun viste til at det gikk en del fartøy på leiting langt nord i området i 2001 og forbrente masse unødvendig drivstoff. Dette kan ikke være ønskelig, og det kan derfor være fornuftig å holde noe igjen.

Ola Olsen mente at dette var vurderinger som burde ligge til den enkelte reder.

Peter Gullestad viste til at nordgrensen kunne overvåkes med satellitt, men et trykk mot 74° N var ikke ønskelig. Gullestad la imidlertid til grunn at det kunne være et behov for en leiteordning etter 15. januar, men ville ikke ha noe tidlig press i de lukkede områdene.

Arlid Skram viste til at Kystvakten ville kunne være i området også før 15. januar 2002, men gjorde oppmerksom på at en tidlig åpning ville føre til båndlegging av fartøy som ellers kunne vært nyttet andre steder.

Gerhard Olsen kunne ellers opplyse at Norges Fiskarlag ønsket smidighet når det gjaldt område innefor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Peter Gullestad konstaterte at det var enighet om å foreslå at loddefisket åpnes den 15. januar 2002 innenfor et område sør for 74°N og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Videre at det holdes stengt et område innenfor koordinatene:

1. 70°30'N 32°Ø
2. 72°30'N 31°Ø
3. 72°30'N 38°Ø
4. 70°30'N 38°Ø

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren fastsetter siste utseilingsdato og at fartøyene må være nord for Tromsø havn når melding om utseiling blir sendt Norges Sildesalgslag.

Videre var det enighet om å foreslå at Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om siste startdato ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, og at det som i tidligere år settes forbud mot å slippe fangst som er død eller døende, og utkast av fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

Det var ellers enighet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy-/maksimalkvoten.

3.1.8 Barents Sea capelin (Sub-areas I and II, excluding Division IIa west of 5°W)

State of stock/exploitation: The stock is within safe biological limits. The maturing component in autumn 2001 was estimated to be 2.0 mill. tons, and is predicted to be 1.2 mill. tons at the time of spawning in 2002 without fishing. This is above the proposed B_{lim} with a very high probability.

Management objectives: The fishery is managed according to a target escapement strategy, with a harvest control rule allowing (with 95% probability) the SSB to be above the proposed B_{lim} , taking account of predation by cod.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is set equal to 200,000 t, which is above the SSB ₁₉₈₉ , the lowest SSB that has produced a good year class.	B_{pa} not defined (not relevant).
F_{lim} not defined (not relevant).	F_{pa} not defined (not relevant).

Advice on management: In order to stay above B_{lim} with more than 95% probability, the catch in 2002 should be less than 650,000 t. ICES further recommends that the fishery should be directed on the spawning stock in the period January-April.

Relevant factors to be considered in management: The estimated annual consumption of capelin by cod has varied between 0.2 and 3.0 million t over the period 1984-2000. Young herring consume capelin larvae, and this predation pressure is thought to be one of the causes for the poor year classes of capelin in the periods 1984-1986 and in 1992-1994. The quantity of young herring in the Barents Sea during 1999-2001 has again increased towards the same level as in those two periods of poor capelin recruitment. The 1999 year class of herring has been estimated to be above average, while the 2000 and 2001 year classes of herring seem to be poor. The abundance of herring in the Barents Sea is believed to decrease again from an intermediate level in 2001 to a low level in 2002.

For this stock, a B_{lim} equal to the value of the 1989 spawning stock biomass, which is the lowest SSB having produced an outstanding year class, is considered a good basis for such a reference point in a non-herring situation. Such a situation is expected in 2002. The mean value of the 1989 spawning stock biomass is 69,000 t. However, the assessment method may not yet account for all sources of uncertainty, and there are inconsistencies in the data series. Thus, it may be appropriate to use a somewhat higher B_{lim} . In recent years ICES has used a B_{lim} of 200,000 t.

The B_{lim} rule is intended to be a safeguard against recruitment failure. However, it is possible that the recruitment would be larger at a larger spawning stock, especially for moderately good recruitment conditions. In such a situation a target-

based control rule in addition to the B_{lim} -based rule could be appropriate. The negative influence of herring on capelin recruitment should be included in the B_{lim} -based rule if such a relationship can be described quantitatively. Adjustments of the harvest control rule should be investigated further to take the uncertainty in the predicted amount of spawners and the role of capelin as a prey item into account.

Catch forecast for 2002: The spawning stock in 2002 is predicted from the acoustic survey in September 2001, by a model which estimates maturity, growth and mortality (including predation by cod). The model takes account of uncertainties both in the survey estimate and in other input data. For catches in 2002 below 650,000 t, the probability of having an SSB below 200,000 t is less than 5% and the expected amount left for spawning is 620,000 t. Only catches of mature fish have been considered. The proportion of large fish (suitable for human consumption) in the spawning stock is similar to the three previous years, but high compared to most years in the time series.

Elaboration and special comments: The spawning stock in 2002 will consist almost exclusively of fish from the 1998 and 1999 year classes. The survey estimate at age 1 of the 2000 year class is the lowest since the 1996 year class, and is below the long-term average. Observations during the international 0-group survey in August 2001 indicated that the 2001 year class is weaker than the 1997-2000 year classes. The stock size is thus expected to decrease in the next two years.

Since 1979 the fishery has been regulated by a bilateral agreement between Norway and Russia (formerly USSR). The catches have been very close to the advice in all years since 1987.

The assessment and stock history is based on joint Russian-Norwegian acoustic surveys during September each year. From 1998 onwards, a model incorporating predation from cod has been used for predicting SSB and for estimating the historical time series of SSB.

Source of information: Report from the 2001 joint Russian-Norwegian meeting to assess the Barents Sea capelin stock, Vadsø, October 5-7, 2001. Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April 2001 (ICES CM 2001/ACFM:17).

Catch data (Tables 3.1.8.1-3):

Year	ICES Advice	Recommended TAC	Agreed TAC	ACEM catch
1987	Catches at lowest practical level	0	0	0
1988	No catch	0	0	0
1989	No catch	0	0	0
1990	No catch	0	0	0
1991	TAC	1000 ¹	900	933
1992	SSB > 4-500,000 t	834	1100	1123
1993	A cautious approach, SSB > 4-500,000 t	600	630	586
1994	No fishing	0	0	0
1995	No fishing	0	0	0
1996	No fishing	0	0	0
1997	No fishing	0	0	1
1998	No fishing	0	0	1
1999	SSB > 500,000 t	79 ¹	80	106
2000	5% probability of SSB < 200,000 t	435 ¹	435	406
2001	5% probability of SSB < 200,000 t	630 ¹	630	559
2002	5% probability of SSB < 200,000 t	650 ¹		

¹Winter-spring fishery. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
151101

Vår referanse
200100460/4-
532.6

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
Deres dato	
15. NOV. 2001	
SAKSNR.	BOK.NR.
4298/01	1
U.O. 6	1

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2002

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

« Totalkvote og fordeling på grupper

- Norges Fiskarlag viser til at Norge og Russland har blitt enig om en loddevote for 2002 på 650.000 tonn, hvorav Norge er tildelt en kvote på 390.000 tonn. I og med at kvoteforhandlingene mellom Norge og Færøyene ennå ikke avholdt kjenner en ikke det endelige kvotetallet for norske fiskere i 2002.
- Norges Fiskarlag går inn for at loddevoten fordeles mellom gruppene slik landsmøtevedtak 7/01 anviser: Dette gir følgende prosentvise fordeling:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12%
Trålgruppen (trålere over 90 fot):	11%
Konsesjonspliktige ringnotfartøyer:	77%
- Norges Fiskarlag tilrår at det av hensyn til avviklingen av fisket iverksettes tiltak som gir større samsvar mellom antall påmeldte og reelt deltakende fartøyer i loddefisket. Det må fastsettes krav om at alle deltakende fartøyer på egen hånd er i stand til å drive fiske, samt føre fangst. Myndighetene må i denne forbindelse vurdere å innføre en depositumsordning som bidrar til at det blir bedre samsvar mellom påmelding og reell deltakelse. En slik ordning bør organiseres og administreres av Norges Sildesalgslag.
- Når det gjelder deltakelse og kvoteregulering i loddefisket går Norges Fiskarlag inn for følgende:

Kystgruppen

Når det gjelder deltakelse i kystgruppen går Norges Fiskarlag inn for at man viderefører prinsippet om fri deltakelse for notfartøyer opp til 27,5 meter, samt fartøyer opp til 33,5 meter som er godkjent i fisket etter nvg-sild (kun merkeregistrering og manntallsføring på blad B).

Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar 2002.

Det må også i 2002 settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling. Norges Fiskarlag er av den formening at det bør settes samme frist for siste utseiling i alle grupper. For inneværende år ble en slik frist vurdert i lys tidspunktet for konsumproduksjon (rogn). Det

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
15.11.01Vår referanse
200100460/4-532.6

2 av 3

vil alltid være forbundet med usikkerhet å forutsi et slikt tidspunkt. Siste oppmøte for deltakelse i det totale loddefisket bør likevel settes til en uke etter at konsumfisket av rognlodde til Japan-markedet har startet opp (eventuelt dato ???).

Fisket må reguleres med maksimalkvoter, og denne fastsettes med en rimelig overreguleringsgrad når en kjenner antallet deltagende fartøy. Organisasjonen forutsetter at dette skjer i kontakt med næringen. Det bør også i 2002 settes et skille ved 90 fot (27,5 meter), slik at fartøy under denne grensen gis en maksimalkvote som utgjør 80% av maksimalkvoten til fartøy over 90 fot (27,5 meter).

5. Trålgruppen

Deltakelse i trålgruppen avgrenses i utgangspunktet av trålere over 90 fot med loddestråltillatelse. Organisasjonen forutsetter at trålfartøy som har vært inne i loddefisket tidligere på 90-tallet gis samme mulighet også i 2002, og videre at et mindre antall større reketrålere som mistet sin loddestråltillatelse i forbindelse med oppstarten av loddefisket igjen vinteren 1991, får vurdert sine saker på nytt.

Det vises for øvrig til spørsmålet om gruppetilhørighet vedrørende trålere under 90, jfr. punkt 4 foran.

Påmeldingsfristen i trålgruppen bør settes til tidlig i januar 2002.

Det må også i trålgruppen settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling, jfr. punkt 4 foran.

Norges Fiskarlag tilrår videre at man legger til grunn samme kvotereguleringsnøkkel i loddefisket som i fisket etter nvg-sild. Kvoten til det enkelte trålfartøy fremkommer ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvoter tilhørende påmeldte fartøy, og deretter multiplisere utregnet faktor med det enkelte fartøys basiskvote.

6. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Norges Fiskarlag går inn for at alle fartøy med ringnotkonsesjon gis anledning til å delta. Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordelinger, jfr. punkt 4 foran.

Norges Fiskarlag går inn for at kvoten til det enkelte ringnotfartøy fastsettes gjennom bruk av universalnøkkel, og videre at man benytter faktisk lastekapasitet.

7. Åpningstidspunkt, innblanding og 4-mila

Loddefisket bør av hensyn til optimal avvikling og verdiskapning av kvoten, åpnes så snart avtalens bestemmelser gir rom for det over nyttår, uten områdeavgrensninger ut over det avtalen med Russland begrenser. Norges Fiskarlag finner ikke saklige argumenter for at norske fiskere skal særbehandles med utsatt fiskestart. Avtalens kriterier om bifangst og minstemål, kan overvåkes gjennom samarbeide mellom fiskefartøy og kystvaktfartøy på feltet. Norges Fiskarlag ser dermed ikke noe behov for at det skal iverksettes en omfattende letevirkosomhet på lodde i regi av norske myndigheter.

Norges Fiskarlag mener videre at også årets forbud mot fiske innenfor 4-mila var alt for kategorisk og ikke stod i forhold til formålet. Dispensasjonsordningen var dessuten alt for tungvint å benytte seg av i en pågående sesong. Norges Fiskarlag mener at en derfor må gå tilbake til tidligere ordning der en stenger felt som viser seg å ha for høy innblanding av andre fiskeslag, eller fordi det foregår annen konkurrerende fiskeriaktivitet i området.

Telefaks

Vår dato
151101Vår referanse
200100460/4-532.6

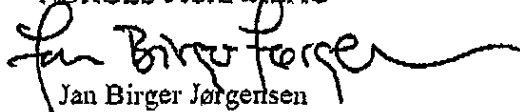
3 av 3

Ad. spørsmålet om egen konsumregulering

8. Norges Fiskarlag mener en prinsipielt bør være tilbakeholden ned å styre produksjonen i fiskerisektoren. Norges Fiskarlag konstaterer at de fleste ordninger for slik styring nå er opphevet av norske myndigheter, inklusive eksportmonopolet for lodde til Japan. For konsumlodde til det japanske marked, ble det også vinteren 2001, etter ønske fra næringen, iverksatt særskilte reguleringer. Erfaringer fra andre fiskerier er at verdiskapningen har økt dersom næringen konkurrerer normalt i markedet. Konkurransesevnen til produktet fra norske leverandører kan også bli svekket ved produksjonsstyring. Prisutvikling ved frislepp av japanloddefisken, målt mot økt konkurranse i form av blant annet canadisk lodde inn i markedet, minkende relativ betydning for dette spesielle produktet sammenlignet med infrosset samfengt lodde, spørsmål knyttet til effektiviteten i kontrollen av denne særlige reguleringen, tvilen omkring hjemmelsgrunnlaget, er spørsmål Fiskarlaget mener bør vurderes nærmere før en tar endelig avgjørelse om en skal iverksette lignende reguleringer for ho-lodde til det japanske markedet som i 2001. Norges Fiskarlag vil derfor ha en videre dialog med salgslag og kjøpersiden før en tar endelig standpunkt til spørsmålet om en egen konsumregulering for 2002.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

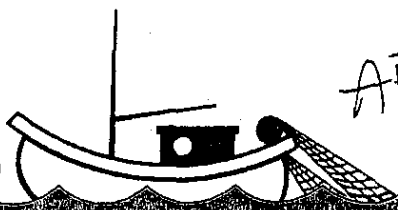
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Fiskerinæringens Landsforening
Sør-Norges Trålerlag

Sør-Norges

TRÅLERLAG

Wopi Fiske og

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Telefax 52 81 71 88

4262 AVALDSNES

45

Fiskeridirektoratet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Bankgiro 5340. ~~10 000 28~~
Postgiro ~~0807 3568987~~

Karmøy, den 31.10.2001

U
4086/01 2

REGULERING AV LODDEFISKET I BARENTSHAVET FOR NORDSJØTRÅLERNE I 2002

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 29.10.2001 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende enstemmige vedtak :

Kvoté

SNT mener Reguleringsrådet bør følge det Landsmøtet i Norges Fiskerilag tilrådte m. h. t. kvoter på lodde i Barentshavet for nordsjøtrålerne.

Hvis det som i 2000 og 2001, blir avsatt et kvantum av totalkvoten til rognloddeproduksjon (konsumlodde), må denne fordeles mellom fartøygruppene i h. t. nøkkelen for fordeling av totalkvoten.

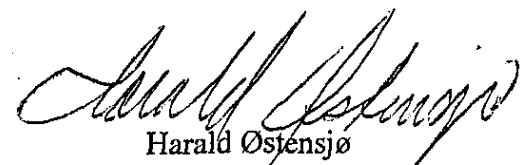
Hvis det ikke blir avsatt et kvantum til rognloddeproduksjon, vil styret i SNT ikke anbefale faste fartøygruppeandeler for konsumlodde (samfengt). Styret mener at det da bør åpnes for fri tilpasning i markedet.

Gjennomføring av fisket

SNT har ved flere anledninger, basert på de siste års erfaringer, hevdet at Norges Sildesalgslag bør få hånd om reguleringen og gjennomføringen av loddefisket i Barentshavet etter at det er åpnet. Dette er bekreftet å være mulig av såvel Norges Sildesalgslag som Fiskeridirektoratet. SNT håper derfor at dette blir reelt og at partene arbeider med å få til praktiske løsninger.

Øvrige reguleringer bør være som tidligere.

Med hilsen
sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Fiskerinæringens Landsforening

FNL-Bergen

Bontelabo 2, 5003 Bergen

Telefon: 55 55 48 60, Fax: 55 55 48 61, E-mail: fnlbergen@fnl.no

Handwritten initials: C. A. K.

Handwritten initials: AF

Handwritten signature: Kari Skjold

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen, 2. november 2001

Handwritten: 4086/01

Regulering av loddefisket i Barentshavet vinteren 2002

FNLs forhandlingsutvalg har i dag drøftet opplegg for loddereguleringer under vinterens fiske. Utvalget /FNL vil ikke gå inn for at det til neste år avsettes et eget kvantum til produksjon av holodde for det japanske marked. *//*

Dette begrunnes med de erfaringer vi har hatt de siste to år hvoretter en markedsregulering som baserer seg på enighet i næringen ikke er mulig å kontrollere på en tilfredsstillende måte verken på sjøen eller på land.

Eksempelvis har enkelte tatt i mot fangster kjøpt gjennom Sildesalgslaget og produsert i strid med reguleringene både i forkant og etterkant av den periode det var tillatt å produsere holodde. Likevel, og tross de overtredelser som har vært, er det flere som karakteriserer reguleringene og den enigheten som har vært på norsk side som rimelig vellykket. Alternativet ville kunne ha vært at japanerne helt hadde tatt styringen, hevdes det.

Det er derfor mulig at reguleringen som sådan har hatt positive virkninger, men samtidig har reguleringene stoppet produksjon av samfengt lodde i samme tidsrom. Reguleringen har derfor hemmet denne produksjon / anvendelse.

FNL går derfor inn for at lodde skal omsettes på vanlig måte gjennom Sildesalgslagets auksjoner til vinteren. Ut fra kvaliteten på lodden skal kjøper stå fritt til å anvende råstoffet på mest hensiktsmessige måte.

Denne telefaks sendes også Norges Sildesalgslag.

Med vennlig hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Handwritten signature of Otto James-Olsen
Otto James-Olsen
Avd. direktør

cc: Norges Fiskarlag, Fiskebåtrederne Forbund, FNL Oslo, Ålesund og Tromsø

SAK 23/01

EVENTUELT

Åge Remøy tok opp spørsmålet om russiske sjekkpunkt.

Lisbeth W Plassa viste til at dette var tatt opp i det Permanente utvalg sitt møte i oktober. Russerne ba da Norge om å komme med en skriftlig henvendelse. Russerne var imidlertid innstilt på å innføre et tredje mer fleksibelt sjekkpunkt. Norge har sendt en skriftlig henvendelse på saken, men ennå ikke fått svar.

Stein-Åge Johnsen mente det ikke var realistisk å tro at dette kommer i orden før vinterens loddefiske. Han oppfordret derfor fiskerne til å nytte muligheten til å sende koreksjonsmeldinger.